

2008. SZEPTEMBER 25., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: SIWIEC ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják.)

2. Éves vita a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében elért előrehaladásról (EUSZ. 2. és 39. cikk) (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

3. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

4. Szociális csomag (Második rész: határokon átnyúló egészségügyi ellátások) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Tanács nyilatkozata és a Bizottság nyilatkozata a szociális csomagról (Második rész: határokon átnyúló egészségügyi ellátások).

Roselyne Bachelot-Narquin, a Tanács soros elnöke. – (FR) Tisztelt Elnök úr, Vassiliou biztos asszony, Bowis úr, tisztelt társelőadók, a vélemény előadói, hölgyeim és uraim, köszönöm, hogy az Európai Parlament beleegyezett az eredetileg e hónap elejére beütemezett munkaértekezletünk elhalasztásába.

Mint tudják, francia elnökségünk nagyon fontosnak tartja a jogalkotásról folytatott konzultációt és párbeszédet. Elengedhetetlennek éreztem, hogy minisztertársaimmal rendezzünk egy kiinduló eszmecserét a Tanács szeptember 8–9-én Angers-ben tartott nem hivatalos ülésén, mielőtt Önök elé tárom álláspontunkat, amely természetesen nem francia álláspont, hanem a Tanács 27 egészségügyi miniszterének álláspontja.

Az említett első eszmecsere, akárcsak a Tanács egészségügyi munkacsoportjában végzett kezdeti munka, még nem teszi lehetővé, hogy minden kérdésükre válaszoljak ezzel a rendkívül összetett, változatos témakörrel kapcsolatban, afelől viszont nincs kétségem, hogy a mai ülésünkön az egészségügyért felelős biztosnak lehetősége nyílik arra, hogy elmagyarázza az Európai Bizottság fontosabb határozatait, ezért engedjék meg, hogy én is megosszam Önökkel a Tanács első benyomásait.

A Tanács támogatja egy irányelv elfogadását a határokon átnyúló egészségügyi ellátásokról és a betegjogokról. Elképzelhetetlen, hogy ezen a területen kizárólag az Európai Közösségek Bírósága kezében hagyjuk a döntést. Véleményem szerint – és ezt munkatársaim is osztják – ez nem tekintendő a Bíróság vagy ítéletei tartalma kritikájának, hiszen a betegek szempontjából ezek gyakran komoly előrelépést hoznak. Mindazonáltal tanácsos lenne, ha az európai egészségügyi politikát két társjogalkotó alakítaná ki, azaz Önök és mi, politikai párbeszéd és demokratikus folyamat eredményeként. Közös célunknak egy olyan jogalkotási keret létrehozását kell tekintenünk, amely hozzá tud járulni a jobbiztonsághoz.

A második pont: Angers-ben a 27 ország küldöttségei mindannyian dicsérték az elmúlt hónapokban végzett munka színvonalát, és beleegyeztek abba, hogy a közelmúltbeli konzultációkon meghallgassuk őket. A Tanács nem hivatalos ülésén szívélyes köszönetet mondtak ezért Vassiliou biztos asszonynak. Sőt, a szlovén elnökség kétségkívül arról is tájékoztatta Önöket, hogy a Tanács nagyon bizonytalan volt a szöveg kezdeti változatával kapcsolatban, amelyet nagy vonalakban 2007. december 19-én mutattak be az EPSCO Tanácsnak. Az államok közül csak egy elenyésző kisebbség támogatta az említett változatot. Az ellenállás valójában itt az Önök Parlamentjében is hasonló mértékű volt, amint azt a francia elnökséggel Strasbourgban, Brüsszelben és Párizsban folytatott előkészítő konzultációim során az európai parlamenti képviselők megerősítették. Kétségtelen, hogy a Vassiliou biztos asszony által hivatalba lépésekor haladéktalanul megkezdett politikai párbeszéd segített a szilárd tárgyalási alap kialakításában, és ezt a Tanács örömmel fogadja.

A harmadik pont: tekintettel az ütemezésre, ez a javaslat, amelyet a biztosok kollégiuma július 2-án fogadott el, számunkra túl későn jött ahhoz, hogy elnökségünk idejére be tudjuk ütemezni az első olvasatot, de a Tanácsban igyekezni fogunk a tárgyalásokkal, egyidejűleg politikai párbeszédbe kezdünk az Európai Parlamenttel. Ebben a szellemben a közegészségügyi munkacsoport már számos alkalommal foglalkozott

az irányelvvel. Holnap ismét összeül, hogy folytassa a szöveg cikkenkénti vizsgálatát. Más politikai prioritásainkhoz hasonlóan Franciaország ezen a területen is be fogja tölteni az elnöki trió keretében ráeső szerepet, és szorosan együttműködik Csehországgal és Svédországgal. A jegyzőkönyv kedvéért, hadd emlékeztessem Önöket arra, hogy a betegeket szolgáló európai egészségügy témája 18 hónapos közös programunk egyik prioritása volt.

A negyedik pont: ami az irányelvtervezet hatályát illeti, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban tagként részt vevő európai parlamenti képviselőkkel folytatott beszélgetésekből megtudtam – amikor tavaly májusban Párizsban jártak –, hogy Önök közül sokan sajnálják azt a döntést, hogy ez a szöveg kizárólag a betegek mobilitására szorítkozik, és nem foglalkozik az egészségügyi szakemberek mobilitásával. Mivel az Evelynne Gebhardt jelentéséről szóló szavazás idején magam is európai parlamenti képviselő voltam, és a Bernadette Vergnaud jelentéséről szóló vita előtt mindössze néhány nappal hagytam el a Parlamentet, tökéletesen megértem a sajnálat okait. Az egészségügyi szolgáltatásoknak kizárása a belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelvből egy olyan szürke foltot hagy, amelyre a jelenlegi irányelvjavaslat nem terjed ki teljesen, mivel csak a betegek mobilitásával foglalkozik. Azt is mondhatnánk, hogy az irányelvjavaslatnak több köze van a Bíróság joggyakorlatának beépítése és átvétele iránti kívánsághoz, mint az egészségügyi szolgáltatások kizárásához a szolgáltatási irányelvből, és ezáltal a néhány európai parlamenti képviselő által megfogalmazott az irányú követeléshez, hogy az egészségügyi szolgáltatásokra egy külön ágazati eszköz vonatkozzon. Erről a kérdésről az egészségügyi miniszterek között nem volt vita. Mindazonáltal ebben a tekintetben minden csak ütemezés kérdése, és az Európai Bizottság döntésére magyarázatot adhat az, hogy a betegek mobilitásának terén meglévő kihívásokra minél gyorsabban reagálnia kellett, mivel máris nagyon kiterjedt kérdéskörrel van szó. Annyi bizonyos, hogy egy szélesebb alapokon nyugvó irányelvnek, amely az egészségügyi szakemberek mobilitását is tartalmazza, esélye sem lett volna arra, hogy a jövő júniusi választások előtt elfogadást nyerjen.

Az ötödik pont: ami a szöveg tartalmát illeti, még nem foglalkoztunk az összes javasolt rendelkezéssel. Mindazonáltal az elnökség a jelenlegi szakaszban annyit mondhat, hogy a Tanács véleménye szerint a kórházi ellátás előzetes engedélyezése az EU-tagállamok számára meghatározó kérdés. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy ez az egészségügyi miniszterek legfőbb aggálya. A témáról szeptember 9-én Angers-ben rendezett munkaebéd során felszólaló miniszterek mellett szóltak, hogy törekedjünk a betegek mobilitáshoz való egyéni jogai és a nemzeti szabályozási és tervezési hatáskörök fenntartása közötti jobb egyensúly elérésére, mindegyik fél érdekében.

A szöveg tükrözi ezt a magasabb szintű egyensúlyt, különösen azáltal, hogy visszaállítja a kórházi ellátás előzetes engedélyezésének szükségességét. Nem arról van szó, hogy megkérdőjelezzük a Bíróság joggyakorlatát, amely pontosan meghatározta, hogy a szabad mozgás Szerződésben kitűzött elve hogyan vonatkozik az egészségügy területére, hanem arról, hogy a szabad mozgás elve és a tagállamok szabályozási kapacitásai között a Bíróság joggyakorlatában már kialakított egyensúlyt pozitív jogszabályokba kell beépíteni. Valójában különbséget tett a járóbeteg-ellátás és a kórházi kezelés között: az előbbi esetében a beutalási rendszer nem köthető előzetes engedélyhez, míg az utóbbinál az előzetes engedélyezés követelménye szükséges, ésszerű intézkedésnek tűnik.

A súlyos költségvetési megszorítások idején – öregedés, műszaki előrehaladás – a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy teljes mértékben felelősséget vállaljanak az e téren nyújtott ellátásért, különösen a kórházi tervezésért. Amint azt a Bíróság maga is elismerte, az említett tervezés egyik célja, hogy az ország egész területén megfelelő, állandó hozzáférést biztosítson a minőségi kórházi kezelésekre széles köréhez. Ennek a törekvésnek része a költségek szabályozása és lehetőség szerint az emberi, pénzügyi és technikai erőforrások veszteségeinek elkerülése.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy az előzetes engedélyezés követelménye biztosítja, hogy a határokon átnyúló ellátásokra azonnal sor kerülhessen, amint orvosilag indokoltá válnak. Valójában ezt már a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet is elismerte: az engedélyt nem lehet megtagadni, amennyiben ugyanaz a kezelés ésszerű időn belül nem elérhető. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az előzetes engedélyezéssel kapcsolatos intézkedés a betegeket is védi, mivel biztosítja a más tagállamokban nyújtott ellátás költségeinek visszatérítését.

Végezetül, még ha ragaszkodunk is ahhoz, amit a bírósági joggyakorlat helyes értelmezésének tekintünk, az irányelv akkor is jelentős hozzáadott értéket nyújtana, mivel tisztázná a betegek jogait, ellátná őket a szükséges információkkal és biztosítaná az említett joggyakorlat egységes értelmezését, és ezáltal egyetemes és következetes alkalmazását az Európai Unió valamennyi tagállamában.

Köszönöm a figyelmet! A vita végén ismét szót fogok kérni, hogy válaszoljak az Önök kérdéseire.

Androula Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, korábban már lehetőségem nyílt arra, hogy a különféle érdekelt felekkel és szereplőkkel részletesen megvitassam ezt a javaslatot a döntéshozatali folyamat során. Talán emlékszik rá, hogy amikor a kollégium elfogadta ezt a javaslatot, bemutattam a Környezetvédelmi és Közegészségügyi Bizottságnak, ahol termékeny eszmecserében volt résziünk. Emellett arra is lehetőségem nyílt, hogy eszmét cseréljek különböző nemzeti parlamentekkel és természetesen a tagállamokkal is, az Egészségügyi Tanács nem hivatalos angers-i ülésén. Nagy örömmre szolgál ez a mostani vita, amelyben remélem, itt a plenáris ülésen Önök, tisztelt képviselők is részt fognak venni. Szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy köszönetet mondjak Bachelot-Narquin asszonynak a támogatásáért és azért, hogy lehetőséget adott rá, hogy erről a kérdéstről hosszan tárgyaljak a miniszterekkel.

A betegjogokról szóló javaslatot szeretném elhelyezni a kontextusban. Azt követően, hogy az Európai Bíróság számos alkalommal megvitatta az európai polgárok Szerződés szerinti vele született, ahhoz való jogának kérdését, hogy az általuk kiválasztott tagállamban kérjenek egészségügyi ellátást, valamint az Európai Tanácstól és az Európai Parlamenttől kapott külön kérést követően, amelyek hasonlóképpen egy javaslat benyújtására vonatkoztak a jog szabályozása érdekében, miután az egészségüggyel kapcsolatos rendelkezéseket – igen helyesen – kivették a szolgáltatási irányelvjavaslatból, a Bizottság július 2-én fogadta el a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokról szóló javaslatot.

A jelenlegi Bizottságnak kétségkívül ez a legfontosabb kezdeményezése az egészségügy területén. Célja, hogy a betegeknek lakóhelyüktől függetlenül jobb lehetőségeket és az egészségügyi ellátáshoz való jobb hozzáférést biztosítson, az egészségügyi ellátás szervezésével szembeni nemzeti felelősségek teljes körű tiszteletben tartása mellett.

A javaslatnak három fő célkitűzése van: először is, hogy tisztázza, a betegek milyen feltételek mellett jogosultak a határokon átnyúló egészségügyi ellátás igénybevételére és a költségek megtérítésére, és ezt hatékonyra tegye, amennyiben az adott helyzetben ez a legjobb megoldás; másodszor, hogy Európa egész területén biztosítsa a magas színvonalú, biztonságos, határokon átnyúló egészségügyi ellátást; harmadszor pedig, hogy erősítse az egészségügyi ellátórendszerek közötti európai együttműködést.

Mint mondtam, a javaslat a Bíróság joggyakorlatán alapul. Teljes mértékben összhangban van egyrészt a Szerződéssel, másrészt az egészségügyi szolgáltatások és orvosi ellátás szervezésére és nyújtására vonatkozó tagállami hatáskörökkel.

A javaslat három fő területre épül.

Először is pontosítja és megerősíti az összes uniós egészségügyi rendszer közös alapelveit: az egyetemességet, az egyenlőséget, a jó minőségű egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést és a szolidaritást. Emlékeztet a Szerződésben és a Bíróság által egyaránt hangsúlyozott átfogó elvre, miszerint az a tagállam, amelynek a területén az egészségügyi ellátást nyújtják, teljes mértékben felelős a szabályok meghatározásáért és a fenti közös elveknek való megfelelés biztosításáért.

Annak érdekében, hogy segítsük a tagállamokat ezen elv áttekinthetőbb értelmezésében, javasoltuk a célkitűzések további pontosítását a más tagállamokból származó betegek részére a területükön nyújtott egészségügyi ellátás minőségi és biztonsági előírásait illetően.

Bevezettünk egy rendelkezést annak biztosítására is, hogy a más tagállamokból érkező betegek a kezelés helye szerinti tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban részesüljenek.

Másodszor, az irányelv tisztázza a betegek jogosultságait és a kapcsolódó feltételeket a másik tagállamban való egészségügyi ellátás igénybevétele esetén. A határ menti régiókban élők számára például esetenként könnyebb külföldön kérni az egészségügyi ellátást, ha egyébként nagy távolságokra kellene elutazniuk a legközelebbi illetékes belföldi egészségügyi létesítményhez.

A határokon átnyúló egészségügyi ellátás hozzáadott értéke a nagyon speciális, Európában csak az orvosok nagyon kis részénél elérhető kezelésre szoruló emberek esetében is egyértelmű. Ez a helyzet például ritka betegségek esetén állhat elő.

A valóság azonban azt mutatja, hogy a betegek többsége egyszerűen nem tud róla, hogy joguk van az EU más tagállamában egészségügyi ellátást kérni, és hogy az ilyen kezeléseket után költsegtérítésre jogosultak. Ha pedig tudnak is erről a jogról, a szabályok és az eljárások gyakran olyankor sem világosak. Ezt szeretnénk tisztázni ezzel az új irányelvvel: a betegek mindegyike ugyanolyan világos tájékoztatást és ugyanolyan garanciákat fog kapni a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra.

A gyakorlatban a betegek számára lehetővé fog válni, hogy egy kezelést – amennyiben az a nemzeti egészségügyi ellátórendszer hatálya alá tartozik – külföldön vegyenek igénybe, és ez után költségtérítésben részesüljenek, legfeljebb az azonos vagy hasonló kezelés hazai költségének mértékéig.

Azt is világossá tesszük, hogy meghatározott körülmények esetén a tagállamoknak az előzetes engedélyezés révén joguk van korlátozni a külföldön igénybe vett kórházi egészségügyi ellátás költségeinek visszatérítését vagy megfizetését, amennyiben fennáll a nemzeti egészségügyi rendszer aláásásának egyértelmű veszélye, akkor is, ha ez a veszély csak potenciális.

Az irányelv emellett pontosítja a kórházi és a nem kórházi ellátás fogalmának meghatározását, és ezáltal egyszerűsíti a határokon átnyúló egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés eljárásait és feltételeit.

Ebben az összefüggésben szeretném hangsúlyozni, hogy fenntartottuk a lehetőséget, hogy a „kórházi ellátás” fogalmát kiterjesszük néhány olyan egészségügyi ellátásra is, amelyek kórházi tartózkodást ugyan nem igényelnek, de természetüknél fogva költségesek vagy a megfelelő elvégzésük komoly infrastruktúrát igényel.

Harmadszor, az irányelv új keretet ad az európai együttműködésnek a jövőre nézve kulcsfontosságúként kijelölt területeken, ahol az EU szintjén együtt kell fellépünk, hogy jobban meg tudjunk felelni az előttünk álló kihívásoknak. Ez a korábban már említett elveknek megfelelően történik, továbbfejlesztett, összehangolt együttműködés, közös technikai útmutatás és a legjobb gyakorlatok módszeres keresése révén.

Ez a keret elő fogja írni a jövőbeni európai szintű együttműködés továbbfejlesztését az olyan területeken, mint az európai referenciahálózatok, hogy össze lehessen gyűjteni a szakértelmet, ismereteket és orvosi készségeket, mind az alkalmazott orvosi kutatások, mind a diagnózis és kezelés terén. Ez különösen a ritka betegségek terén, az újfajta terápiák biztosítása és az új egészségügyi technológiák gyors elterjedése szempontjából lesz nagyon fontos.

A második terület az egészségügyi technológia értékelése, amely által az EU szintjén a tagállamok legjobb szakemberei jelölnék ki a leghatékonyabb terápiákat, és ezeket az alkalmazásuk elősegítése érdekében terjesztenék. Sőt, ami az új terápiákat és ezek magas költségeit illeti, a rendelkezésre álló források korlátozottsága okán biztosítanunk kell, hogy kiválasztásuk és használatuk is a lehető leghatékonyabban történjen.

A harmadik terület az e-egészségügy, ahol ideje előmozdítani a szükséges technológiai követelményeket, hogy minden szinten biztosítani lehessen az interoperabilitást, és segítséget nyújtsunk ahhoz, hogy az e-egészségügy – legalább – a jövő egészségügyi szolgáltatásainak szerves része lehessen.

Negyedszer, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó adatgyűjtést tekintve szélesebb körű, uniós szintű módszerre van szükség a javasolt intézkedések hatásainak jobb nyomon követése és a járványügyi felügyeletünk megerősítése érdekében.

Végezetül szó van az orvosi rendelvevények elismerésének megkönnyítéséről az összes tagállamban. Meg kell jegyeznünk azonban, hogy a másik tagállamban kiállított rendelvevények után a beteg származási országában csak akkor lesz lehetőség a visszatérítésre, ha a gyógyszer a származási országában jóváhagyott és visszatérítésre jogosult.

Jobb, ha azt is egyértelműen kimondjuk, hogy ez a kezdeményezés nem az egészségügyi ellátórendszerek harmonizálásáról szól. Nincs szó az egészségügyi ellátás irányításában betöltött szerepek megváltoztatásáról. A tagállamok felelnek annak eldöntéséért, hogyan szervezik meg saját rendszereiket, milyen ellátásokat nyújtanak a polgáraiknak és milyen kezeléseikért és gyógyszerekért hajlandók fizetni. Ez ezután is így marad.

Most és a jövőre nézve ezzel a jogszabálytervezettel azt kívánjuk elérni, hogy a betegek lehetőséget és tájékoztatást kapjanak ahhoz, hogy a legbiztonságosabb, legjobb minőségű és legmegfelelőbb kezeléshez férhessenek hozzá, Európán belül akárhol, ahol az adott kezelés elérhető. Az egészségügyi rendszerek közötti fokozott együttműködés erősíti a szolidaritást és az egészségügyi ellátás elérhetőségét is.

A javasolt jogszabály célja, hogy Európa-szerte kikövesse az utat a jobb egészségügyi ellátás előtt.

Az irányelvről, mint azt Bachelot-Narquin asszony elmondta, már folynak a tárgyalások a Tanácsban, és remélem, a viták a Parlamentben ugyancsak zökkenőmentesen fognak haladni, hogy végül eredményre is vezessenek.

(Taps)

John Bowis, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, mindnyájan tudjuk, hogy a küszöbön álló kérdés nem más, mint hogy „mit tesz Európa értem”. Megérkezett a válasz: Európa új lehetőséget nyújt a betegeknek. Ez jó hír, most már csak arról kell gondoskodnunk, hogy tényleg megvalósuljon, ezért együtt fogunk dolgozni a megvalósításán – mind a három intézményben, és bizonyára e Parlamenten belül is. Most azonban bírósági ítéletekről beszélünk. Szó nincs tiszta lapról, nem a semmiből kell kiindulnunk. Figyelembe kell vennünk ezeket az ítéleteket.

Az említett ítéletek, laikus megfogalmazásban, úgy szólnak, hogy amennyiben a kezelés indokolatlan késedelmet szenvedne, az embernek joga van átmenni egy másik tagállamba, elvégeztetni a kezelést és hazaküldeni a számlát, amennyiben a költség összehasonlítható, és amennyiben a kezelés rendes esetben elérhető. Ez így tiszta sor. Amikor ebben a Parlamentben elkészítettem jelentésem a betegek mobilitásáról, a túlnyomó többség elfogadta. Mindenekelőtt azt mondtuk, hogy ezt a döntést politikusoknak kell meghoznia, nem ügyvédeknek.

(FR) Tisztelt Bachelot-Narquin asszony, hogy Jean Giraudoux-t idézzem, „Költő még soha nem értelmezte olyan szabadon a természetet, ahogyan az ügyvéd a jogot”.

Ezért szeretnénk, hogy ezt politikusok, ne ügyvédek értelmezzék. Ezért akarunk jogbiztonságot, hogy mindenki tudja, hol áll: kormányok, egészségügyi szolgáltatók, betegek, orvosok egyaránt. És ezért kell működésbe hoznunk ezt a betegek és az egészségügyi szolgálatok számára. Az egészségügyi szolgálatok vezetőinek ezt lehetőségként kell megélniük, nem rémálomként.

Ezért vannak kérdéseink. Vannak olyan kérdéseink, amelyekre a betegeknek jogukban áll választ kapni. Jogosult vagyok? Ha igen, mi a teendőm? Milyen ellenőrzéseket tudok elvégezni a tekintetben, hogy hova mehetek és ki lehet az orvosom? Mi a választék? Milyen titoktartási követelmény van érvényben? És mi történik, ha valami rosszul sikerül?

Csupa olyan kérdést soroltam fel, amelyekre meg kell találnunk a választ. Emellett ott vannak még azok a kérdések is, amelyeket magunk között kell megvitatnunk – közülük néhányat már fel is vetettek.

Először is, az előzetes engedélyezés kérdése. Az ösztöneim azt súgják, hogy a kórházi fekvőbeteg-ellátás esetében jogos az előzetes engedélyezés bevezetése. A Bíróság azt nem mondta, hogy ez már magában is helytelen lenne; azt mondta, hogy bizonyos körülmények között helytelen az engedély megtagadása, ezt tehát nagyon körültekintően kell vizsgálnunk.

A rendelvevények kérdésével szintén foglalkoznunk kell. Megértem, hogy az anyaországnál kell hagyni a döntést a tekintetben, hogy mit lehet felírni, de ha valakinek egy másik tagállamban a kezelése részeként felírnak egy gyógyszert, majd hazatérve azt mondják neki, hogy ezt a gyógyszert a kezelés hátralévő idejére nem kaphatja meg, mihez kezdjen ez a beteg? Az ilyen fajta kérdésekre kell választ találnunk.

Megint másik kérdés a költségtérítés. A betegek nem szeretnék, ha nagy köteg készpénzzel kellene elindulniuk. Kell, hogy legyen valamilyen mód arra, hogy a számlát hazaküldhessék, szerintem egy központi elszámolóházon keresztül.

Ez az intézkedés azonban a betegekről szól, nem a szolgálatokról, ők más lapra tartoznak. A középpontban a betegeknek kell lennie – a betegeknek, nem pedig az ügyvédeknek –, és az összes betegnek ott kell helyet kapnia, nem csak néhányuknak.

Dagmar Roth-Behrendt, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, olyan javaslatról tárgyalunk ma, amely valóban az Európai Unió lakóival, ezen belül konkrétan a betegekkel foglalkozik. Nagyon hálás vagyok a biztos asszonynak az elhangzott bevezetőért, ugyanakkor Kyprianou úrnak is szeretnék köszönetet mondani a nehéz időkben elvégzett alapozó munkálatokért.

Hogy miért beszélek nehéz időről? Azért, mert a tagállamokról számtalan esetben az derül ki, hogy afféle utolsó kövületek az Európai Unióban, akik rendszerüket egyszer és mindenkorra betonba öntötték, nem hajlandók megérteni, hogy a középpontba az embereket kell helyezni, és mindmáig hisznek abban, hogy a világ körülöttük és rendszereik körül forog. Erről azonban szó sincs. A középpontban a betegek állnak, és ők társadalmunk leggyengébb láncszemei, mivel betegek és bizonytalanok.

Ha a betegek mobilitásáról beszélünk – tudva, hogy ez valójában egy belső piaci jog, ami azt jelenti, hogy több mint húsz éve érvényben kellene lennie –, mérlegelnünk kell, hogy időszerű-e ez a vita, és hogy a tagállamok haladnak-e a korral. Nem haladnak, ezt megmondhatom! Ha az Eurobarométer mai adatai alapján az Európai Unió összes lakosa közül 30% nem tud arról a jogról, hogy hazáján kívül kérjen kezelést, ez azt

jelenti, hogy egyik tagállam sem intézte jól. Nem tájékoztatták az embereket a jogaikról; nem mondták el nekik, mire jogosultak, és milyen lehetőségei vannak a betegeknek.

Igen, osztom Bowis úr és más jelenlévők véleményét, a biztos asszonyét nemkülönben, miszerint a tagállamoknak bizonyosan fenn kell tartaniuk autonóm egészségügyi rendszereiket. Ebbe nem is kívánunk beleavatkozni, ugyanakkor a betegek számára biztosítani akarjuk a szabad mozgást.

A tagállamok autonómiájával összefüggésben azt is elismerem, hogy tudni kell előre tervezni, különösen a fekvőbeteg-ellátás esetében. Ebből következően az engedélyezés lesz a vitánk egyik fő témája, amint arra már Bowis úr is rámutatott.

A hálózatoknak és a tájékoztatási pontoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a betegek tudják, mit tehetnek, de azt is tudniuk kell, hogy hol áll rendelkezésre a legjobb kezelés – legyen az akár Németország, vagy éppen Ciprus –, hogy a betegek kezelthessék is magukat.

Ha sikerülne javítanunk az egészségügyi ellátás színvonalán és az emberek lakóhelyükhöz közeli egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésén, ez óriási eredmény lenne, és többé senkinek nem kellene tanácstalanul bolyongania. Ez az igazi célunk.

Jules Maaten, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, Vassiliou biztos asszony, Bachelot-Narquin miniszter asszony, a múlt héten egy prezentáción vettem részt, ahol egy új, a betegjogokról szóló, az EU összes nyelven elkészült honlapot mutattak be, az ALDE képviselőcsoportához tartozó dán kollégám, Karen Riis-Jørgensen szervezésében.

Volt ott egy hölgy Dániából, akinek nagyon kevésen múlt, hogy egyáltalán ott lehetett. Mellrákja volt, és a dán rendszer szerint sehova nem jutott, mivel nem volt megfelelő a daganatainak száma. Ha öt daganata lett volna, kezelték volna, de mivel neki hét volt, a kritériumok szerint nem volt jogosult. Valahogy meg kellett tehát szabadulnia két daganattól, hogy segíteni lehessen rajta. Röviden szólva, végtelennek tűnő küzdelmeket vívott. Végül Németországban lelt segítségre. Magának intézte: kölcsönkért a barátaitól és a családjától, és Németországba ment, ahol segítettek rajta. Mára eltűntek az áttétei. Meggyógyult, amennyire egy rákbetegségből ki lehet gyógyulni.

Embertelen dolog arra kényszeríteni valakit, hogy ilyen harcot vívjon a rendszerrel, amikor beteg, amikor annyira gyenge, amennyire csak ember gyenge lehet. Ez azt jelenti, hogy a rendszer fontosabb, mint a beteg. Véleményem szerint ez teljességgel elfogadhatatlan! A dánok végül kifizették a kezelés nagy részét, és a végén minden jóra fordult. Az azonban, amin ennek a nőnek végig kellett mennie, cseppet sem kivételes, sőt, túlságosan gyakori.

Az Európai Bizottság javaslata tehát nagy előrelépést jelent e betegek megsegítésében, képviselőcsoportom ezért elszántan támogatja. Arról is gondoskodnunk kell, hogy ez a vita ne váljon ideológiai vitává. Ez nemcsak egy újabb irányelv az egészségügyi szolgáltatásokról. Nem arról szól, hogyan reformáljuk meg az egészségügyet az Európai Unióban. Arról sem szól, hogy kell-e szabad piacnak működnie az egészségügyi ellátásban. Véleményem szerint még a szubszidiaritásról sincs igazán szó. Nem az a kérdés, hogy a tagállamok kerekednek-e felül vagy az Unió. Nem, a kérdés csakis az, hogy a betegek kerülnek-e ki győztesen. Valójában csak ez számít. Nyilván beszélnünk kell majd az összes többi dologról is, a választási kampány során talán még erőteljes vitákat is folytatunk róluk, de képviselőcsoportommal együtt én úgy vélem, most nem ezekkel kell foglalkoznunk.

Az egészségügyet nem próbáljuk harmonizálni, ez most nem a megfelelő pillanat erre, és talán amúgy sem lenne kivitelezhető. Azt azonban meg kell tanulnunk, hogyan éljünk az Európai Unió által kínált lehetőségekkel, az előnyünkre fordítható méretgazdaságossággal, hogy a ritka betegségekben szenvedőknek valódi szakértő segítséget lehessen biztosítani. Ez a lehetőség természetesen már évek óta megvan, de most tényleg kihasználhatjuk és ezt meg is kell tennünk.

Összegezve: a Parlamentben múlt héten volt egy ülés Dagmar Roth-Behrendt vezetésével, amelynek alkalmával az Európai Betegfórum felvázolta szándéknyilatkozatát. Örömmel látom, hogy most már a betegek is mozgolódnak, hiszen a betegek hozzászólásaira nagy szükségünk van. Demokratikus döntést készülünk meghozni, az ügyvédek útmutatásától vezetve. A döntést azonban a megfelelő személyek fogják meghozni, mégpedig a nép választott képviselői.

Ryszard Czarnecki, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, szégyen, hogy ezt a konkrét kérdést nem volt lehetőségünk megvitatni az előző ülésen, amikor az előző két jogalkotási javaslatot tárgyaltuk. De ahogy a mondas is tartja, jobb később, mint soha. Elégedetten látjuk, hogy a Bizottság javaslatai tényleg az

Európai Parlament által kért irányban haladnak, abban az irányban, amire e tekintetben az Európai Parlament bátorította a Bizottságot.

Ha Európát valóban határok nélkülivé akarjuk tenni, akkor ezt mindenekelőtt az egészségügy területén kell megvalósítani. Ha garantáljuk az egészségügyi ellátást tagállamaink lakosai számára, ezzel azt mutatjuk, hogy ezúttal tényleg tettünk valamit az európai adófizetőkért és szavazókért. Be kell látnunk, hogy ami a lengyel átlagpolgárt valóban érdekli – hasonlóan a magyar, ciprusi, angol vagy olasz polgárokhoz –, mégpedig sokkal jobban, mint a Lisszaboni Szerződés, az az, hogy külföldi szabadságuk idején részesülhetnek-e egészségügyi ellátásban, vagy hogy érdemes-e akár külön azért elutazniuk, hogy valamelyik speciális kórház szolgáltatásait igénybe vegyék.

Befejezésül, úgy vélem, hogy a ma tárgyalt intézkedések alkalmasak arra, hogy ténylegesen javítsanak a külföldiek egészségügyi ellátásán, egyidejűleg erősítsék az EU fennhatóságát, azt a hatalmat, amelyet nemrég ideológiai viták rengettek meg, illetve az a törekvése, hogy nem kívánt intézményi megoldásokat erőltessen rá az EU polgáira.

Jean Lambert, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében*. – Elnök úr, kifejezetten üdvözlöm a Tanács imént elhangzott nyilatkozatát erről az irányelvről és az irányelv korlátairól és kontextusáról. Mint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának korszerűsítésével foglalkozó parlamenti előadó, aki egyúttal a hozzá tartozó végrehajtási rendeletnek is az előadója, nagyon speciális érdeklődést tanúsítok ez iránt, mivel a költségtérítéssel kapcsolatos kérdések – hogyan biztosítják, milyen tájékoztatást adnak, milyen sebességgel és módszerrel zajlik stb. – az említett rendelet hatálya alá tartoznak. Úgy vélem, hogy amikor olyan kérdésekről beszélünk, mint az Európai Unió területén külföldön nyaraló személyek egészségügyi ellátása, arról sem szabadna megfeledkeznünk, hogy ez az európai egészségbiztosítási kártya és a szociális biztonság koordinálásának hatáskörébe tartozik. Ez nyilvánvaló.

Ez az irányelv viszont olyan kérdéseket próbál megoldani, amelyekkel az említett rendelet nem feltétlenül foglalkozik, és szerintem nagyon óvatosnak kellene lennünk, hogy ebben a kérdésben hol húzzuk meg a választóvonalat. Az előzetes engedélyezés kérdése természetesen rendkívül fontos. Szerintem azt is világosan ki kellene mondanunk, hogy nem feltétlenül a betegek ahhoz való abszolút jogáról van szó, hogy az Európai Unió területén mozogjanak és a nemzeti rendszereik alapján kezelésben részesüljenek, úgy érve, hogy a nemzeti rendszereik visszatérítik a költségeket. Ez egy szűkített jog, amit szerintem világosan ki kell mondanunk.

Szerintem azt is egyértelművé kell tennünk, hogy amit ez az irányelv javasol – ha jól értem –, nem más, mint hogy az ellátások közül azok után fizetnek, amelyek a nemzeti rendszer keretében rendelkezésre állnak, nem pedig az új vagy eltérő kezeléseikért, ami ismét csak korlátozza azt a jogot, amelyről ezen irányelv esetében beszélünk.

Nem vitás, hogy az előzetes engedélyezést jobban kell irányítani, és nemcsak a betegeknek, hanem az érintett igazgatásoknak is meg kell érteniük, pontosan mi is ez, és hogyan kellene gyorsan működnie az orvosi szükségességet tekintve. A Bíróság is ezt a kritériumot határozta meg: az orvosi szükségességet. Az igazgatásoknak ezért ezt kell tükrözniük, nem feltétlenül a saját költségbázisukat.

Sok öröndetes fejlemény van ebben az irányelvben, és a legjobb gyakorlattal kapcsolatos kérdések, a minőségről, a jogbiztonságról, a felelősségről szóló kérdések ugyancsak fontosak. Mint John Bowis már említette, olyan ügyekben is előrelépéseket kell tennünk, mint az ellátás folyamatossága vagy az olyan rendelvevények kérdése, amelyek egy tagállamban a saját rendszerei miatt esetleg nem érvényesek. Ugyanakkor arra is gondosan ügyelnünk kell – és ez a 883-as végrehajtási rendeletére ugyanígy vonatkozik, mint erre –, hogy ne segítsük hozzá a betegeket ahhoz, hogy a különböző rendszereket egymás ellen kijátszva haszonra tegyenek szert. Nem hiszem, hogy az egészségügyi ellátórendszereknek kedvezne az ilyesmi.

Képviselőcsoportom nevében szeretném világossá tenni, hogy a határokon átnyúló egészségügyi ellátás mennyiségének növelése önmagában még nem cél. Roth-Behrendt asszony már elmondta, hogy a betegek többsége hazájában kívánja kezeltetni magát, és ott szeretne színvonalas, gyors kezelésben részesülni, tehát a mennyiség növelése, mint mondtam, nem tekinthető célnak. Nagyon sok követelés érkezik a határokon átnyúló ellátás mennyiségének növelésére irányuló törekvések hatásaival kapcsolatban, amivel szerintem elővigyázatosan kellene bánnunk, és örülök, hogy a vita ezt tükrözte.

Vannak, akik azzal érvelnek, hogy ez majd bevezeti a versenyt, magasabb szintre kényszeríti a nemzeti előírásokat, és hogy már csak azért is meg kellene nyitnunk a piacot, mert ez majd okot ad a határokon átnyúló egészségügyi ellátás tényleges növelésére és ösztönzésére. Ez a Parlament azonban nagyon

egyértelműen jelezte álláspontját: az egészség nem ugyanolyan szolgáltatás, mint mondjuk a gépjármű-biztosítás. Nagyon sajátos szerepet tölt be, felhasználói pedig nem egyszerűen fogyasztók, hanem egyúttal rászoruló, esetleg kiszolgáltatott emberek is.

Azok közül, akik szerint a határokon átnyúló egészségügyi ellátás növelése jó dolog, sokan arról is szívesen biztosítanak minket, hogy ez mindössze 2–3%-ot érint. Szeretném tudni, hogy a jövőre milyen becslések szólnak, és ez hogyan fog hatni az emberek azon 98%-ára, akik nem költöznek és jelenleg nem is áll szándékukban.

Roberto Musacchio, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, sajnálom, hogy nem csatlakozhatok képviselőtársaim optimizmusához, mivel meggyőződésem, hogy ez az irányelv sokkal inkább az üzletnek kedvez majd, mint az egészségügynek: egyfajta *Bolkestein* irányelvvel állunk szemben, csak ezúttal az egészségügyről szól.

Európa számára az a kulcsfontosságú pont, hogy minden polgárának jogot kell kapnia a lehető legjobb kezeléshez a saját hazájában; a bárhol máshol való kezelésre vonatkozó szent és sérthetetlen jog egyébként azt a tényt próbálja elleplezni, hogy a kezelés otthon nem érhető el – amit nem lehet a szubszidiaritás kérdéseinek betudni. Emellett azoknak az érdekeik is igyekszik elleplezni, akik készek a spekulációra az egészségügy területén, ami nagy üzletet kínál a biztosítótársaságoknak, ugyanakkor növeli a polgárok költségeit, akárcsak az európai egészségügyi kiadásokat.

Ez az irányelv véleményem szerint célt téveszt, mivel nem figyel oda a harmonizálásra, a szolgáltatás egyetemességére, amelyet Európának biztosítania kell, és nem azon az elven alapul, hogy az egészség is egy jog, amelyet az állami szektornak kell garantálnia, és nem szabad arra hagyni, hogy az emberek magánbiztosításokat kötnek. A szakszervezetek teljes joggal aggódnak, és velük együtt mi is aggódunk.

Derek Roland Clark, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a csomag – külföldre utazás nem kórházi kezelés érdekében – központi jellemzője a saját ország részéről történő finanszírozás, arra az összegre korlátozódva, amennyibe a kezelés otthon került volna. Érdemes tehát olyan országba menni, ahol a kezelés olcsóbb, feltéve, hogy jobb is. Az egészségturistáknak meg kell majd keresniük a különbséget a kezelés helyén felszámolt költségek és a hazájuk szolgáltatási alapja között. Igaz, az útiköltségeket ki kell fizetni, végső soron az anyaországnak, de az anyaország saját szintjén, ami az egészségturistáknak meghagyja a lehetőséget, hogy a kezelés költségeit esetleg az útiköltség többletével is megfejlhessék. A legszegényebbek ezt nem engedhetik meg maguknak, úgyhogy nekik marad a legalacsonyabb színvonalú kezelés. A gazdagok megtehetnék, de ők valószínűleg amúgy is magánklinikákra mennek. Ami a várólistákat illeti, ha egy országban rossz és drága az egészségügyi ellátás, nem fogják zaklatni az egészségturisták, ahol viszont olcsó és jó, a rendszer hamarosan túlterheltté válhat. Ez tehát kétszintű egészségügyi ellátórendszert hoz létre. Ezt nevezzük nem kívánt következménynek?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, száz európai polgár közül négy külföldre megy kezeltetni magát; szerintem azonban az egészségturizmus a helyi gyenge pontokat és a szolgáltatások hiányát jelzi. Az olasz egészségügyi szolgálat évi mintegy 40 millió eurót költ azokra az olaszokra, akik más országokban kezeltetik magukat, és ebben nyilván nincsenek benne a magánbiztosítások.

Milyen okok állnak e mögött? Kétségkívül az egyes szolgáltatások nagyon hosszú várólistái. Olaszországban az embereknek egy prosztataaműtetre például 300 napot kell várniuk, CT-vizsgálatra pedig gyakran egy hónapot vagy akár többet is. Másodszor, egyes szolgáltatásokért, például a fogorvosi kezelésért és a kozmetikai sebészetért Olaszországban fizetni kell, más országokban pedig nem. Harmadszor – és erre szeretném mindenki figyelmét felhívni – az emberek azért is mennek külföldre, hogy igénybe vegyenek bizonyos technikákat, például a mesterséges megtermékenyítést, amelyek hazájukban részben vagy egészében tilalom alá esnek, vagy akár teljes mértékben illegálisakat is, amilyen az élő szervek vásárlásának esete – India szomorú példa erre, de nem kizárt, hogy más országokból is találhattunk volna hasonlóan szomorú példákat az Unióhoz való csatlakozásuk előtt.

Mindent egybevéve, az emberek azért döntenek az egészségturizmus mellett, mert magas színvonalú, kevésbé drága szolgáltatásokat kínál számukra; én azonban sok esetben úgy érzem, hogy az Unió felügyeletén szigorítani kellene egyrészt a fogyasztók felé nyújtott garancia, másrészt az egyenlő feltételekkel folyó verseny érdekében. A szolgáltatásnyújtás szociális kereteiben gyakran keveredik az állami és a magánszektor azokban az országokban is, amelyek nemrég csatlakoztak, ezért, Vassiliou asszony, én mindenekelőtt az Ön által kiemelt elveknél fontosabbnak ajánlanám a meglévő szabályozások betartásának szigorú felügyeletét, azokra gondolva, amelyek a nyersanyagok felhasználását, a CE-jelölést és a megfelelőséget igazoló dokumentumokat

kötelezővé teszik, mivel az orvosi eszközök és kezelések higiénikusságát garantálni kell. Ne feledjük, hogy mindig van valaki ...

Az elnök felbeszakítja a felszólalót

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Elnök úr, biztos asszony, miniszter asszony; mi, európai parlamenti képviselők ezúttal bizonyítási lehetőséget kaptunk, hogy megmutassuk, tényleg európai parlamenti képviselők vagyunk. Hogy kiállunk a Szerződés és a benne ránk ruházott jogok mellett. Hogy a jogalkotásban a betegek legfőbb érdekeit helyezzük az előtérbe, és nem a vitát olykor körüllegő protekcionizmust akarjuk védeni és támogatni. Hogy elkötelezetten törekszünk az együttműködés hozzáadott értékének megtalálására, hogy betegek a lehető legjobb ellátásban részesülhessenek, bárhol is legyen az.

A Vassiliou biztos asszony által bemutatott javaslat jó kiindulópont, és megérdemli az elismerést. Be kell fejeznünk, amit elkezdett, és gondoskodnunk kell róla, hogy szükségtelen bürokratikus akadályok ne kerüljenek bevezetésre. Mondjuk ki világosan, ez azt jelenti, hogy a tagállamoknak nincs joguk indokolatlanul meggátolni a szabad mozgást. Az előzetes engedélyezés követelményét csak kivételes esetekben lehet bevezetni – ha ezeket konkrétan megnevezik a Bizottság jegyzékében, vagy ha fennáll a betegek tömeges kiáramlásának veszélye, ami veszélyeztetné az egészségügyi rendszert. Igen valószínűtlen az az elgondolás, hogy be lehet vezetni, mivel eddig olyan kevés beteg döntött úgy, hogy külföldön kér kezelést. A kiindulópont tehát az, hogy ne legyen előzetes engedélyezés. Minden más ellentétes lenne a Szerződéssel.

A következő lépés az optimális körülmények megteremtésére irányuló munkában az irányelv helyes végrehajtása lesz. Nem szabad beteg embereket arra kényszeríteni, hogy jogaik érvényesítése érdekében bíróságra kelljen menniük, hogy itt nyerjenek ellenkező értelmű döntést az előzetes engedélyezés indokolatlan követelményeiről. A Bíróság a szabad mozgás javára fog ítélni, de milyen áron – akár a pénzt, akár a betegek egészségéért tekintve –, ha minden alkalommal nekik kell kivívniuk a jogaik megerősítését. Őszintén remélem, hogy meg tudjuk kímélni őket ettől az élménytől, ezért felhívom képviselőtársaimat és a soros elnököt, hogy segítsenek; meggyőződésem, hogy a biztosunk segíteni is fog.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Elnök úr, Bachelot-Narquin asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, az egészségügyi szolgáltatásokról szóló, saját kezdeményezésű jelentésemet követően, amelyet a Parlament 2007. május 23-án fogadott el, a Bizottság most a szociális csomag keretében egy irányelvet javasol, amely kizárólag a betegjogokkal foglalkozik a határokon átnyúló egészségügyi ellátás vonatkozásában.

Ezért én nagyon sajnálom, hogy ez a szöveg oly kevésbé ambiciózus, és nem veszi figyelembe azt a sok belföldi kihívást, amelyekre megoldást kell találni az egészségügyi szektor növekvő egyenlőtlenségeinek leküzdése érdekében, amilyen például a lakosság elöregedése, a társadalmi egyenlőtlenségek, a földrajzi szegregáció és az orvosi demográfiai problémák. Egy olyan kérdésben, amely Európa polgárai számára ilyen létfontosságú, a Tanács és a Parlament ezért nem teheti meg, hogy egyszerűen csak törvénybe iktatja a Bíróság döntéseit. Meg kell találnunk valamilyen egyensúlyt, amely védi egyrészt a határokon átnyúló egészségügyi ellátás betegeinek érdekeit – akik nem tekinthetők pusztán fogyasztóknak –, másrészt a minőségi ellátáshoz való hozzáférést mindenki számára, szolidaritáson alapuló felelősségtudattal; hogy biztosítsuk a társadalmi és területi kohéziót és a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását. Még mindig aggasztó mértékű a tisztázatlanság a fogalommeghatározásokkal kapcsolatban, amilyen például az előzetes engedélyezés és a kórházi ellátás fogalma. Ezeket tisztáznunk kell, hogy ne engedjünk szabad utat a megkülönböztetésnek, amely esetleg kétszínű egészségügyi rendszer kialakulásához vezethet Európán belül, ahelyett hogy hozzáadott európai értéket teremtené.

Az egészségnek nincs ára, vannak viszont költségei; az irányelv ezzel szemben – és ez jó – egyszerre erősíti a szubszidiaritás elvét és a szorosabb együttműködés szükségességét, hogy az orvosi kutatóhálózatok és a betegjékoztató központok között szorosabb kapcsolat jöjjön létre.

El fog kezdődni a vita; ezúttal mélyreható, termékeny vitára van szükség, nem elhamarkodott tárgyalásokra, és az összes érintett felet bele kell vonni, egy valódi európai szociális modell kialakításának céljával.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Elnök úr, miért kellene egy betegnek megvakulnia, amíg szürkehályogműtétre vár az Egyesült Királyságban például, amikor egy másik tagállamban meg lehetne műteni? És aki kínok között vár egy csípőműtétre, miért ne járhatna jól azzal, hogy néhány tagállamban nincs várólista, ha a műtét esetleg még kevesebbe is kerül ott, mint a származási országban? Miért kell némely szívbetegnek hónapokat várnia az artériák elzáródását megszüntető műtétre, amikor ez igazán nem szükségszerű?

Ha a kezelést klinikai orvos tanácsolja, és otthon nem biztosítható, szükségünk van egy olyan jogi keretre, amely gondoskodik róla, hogy a kezelést máshol kérhessük. Gyakran megfigyelhető, hogy éppen a legszegényebbek szembesülnek megkülönböztetéssel és egyenlőtlenséggel az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésben. Ezért kell biztosítanunk, hogy a tagállamok engedélyezhessék a más tagállamban való kezelést, annak megtörténte előtt. A határokon átnyúló egészségügyi ellátást nem korlátozhatjuk azokra, akik meg tudják fizetni.

Ez az új irányelv hasonlóképpen nem tehet engedményt az ellátás színvonalát illetően azok esetében, akik úgy döntenek, hogy otthon maradnak. Arról is gondoskodnunk kell, hogy olyan biztosítékok lépjenek életbe, amelyek a betegek jogait és biztonságát teszik az első helyre. Ezért létfontosságú egy mechanizmus kidolgozása, amely lehetővé teszi a betegekről szóló nyilvántartás megosztását a beteg hazája és a kezelés helye szerinti ország között.

Ettől függetlenül ki kell alakítanunk egy kártérítési rendszert azoknak a betegeknek, akik egy másik uniós országban elvégzett kezelés során szenvednek elkerülhető kárt. A legjobb gyakorlatok megosztását illetően pedig üdvözlöm az irányelvtervezet 15. cikkét, amely az európai referenciahálózatok rendszerének létrehozására szólít fel. Ezek a kiválósági központok a tudás megosztása, a képzés és az információcserre terén hatékony módszernek bizonyulhatnak. Mind gyakrabban vizsgáljuk az egészségügyi ellátásban szerzett fertőzéseket vagy rákszűrési iránymutatásokat; a válasz karnyújtásnyira van tőlünk, úgyhogy itt az ideje, hogy elkezdjünk hatékonyabban tanulni egymástól.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Elnök úr, az egészségügy terén a legfontosabb kihívás, amellyel ma szembe kell néznünk, az idősebbek egészségi állapotának javítása, az öregkori betegségek kezelésére való felkészülés a népesség előregedésével összefüggésben, a megfelelő szintű egészségügyi ellátáshoz való egyetemes hozzáférés, a nemzeti egészségügyi ellátórendszerek pénzügyi stabilitásának biztosítása, a fogyatékkal élők, gyermekek, idősek és szegényebb családokból származók egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésére fordítandó külön figyelem, a betegjogok garantálása a határokon átnyúló egészségügyi ellátásban, az orvosi nyilvántartások határokon átnyúló elektronikus interoperabilitásának kialakítása, egyidejűleg a személyes adatok védelmének biztosítása és a jó munkakörülmények megteremtése az egészségügyi ágazat dolgozóinak számára.

A szociális csomagban e kihívások megoldására javasolt konkrét intézkedések – például egy közlemény előkészítése az öregedő népesség igényeinek kielégítéséről vagy az egészségügyi ágazat munkavállalóinak kérdésével foglalkozó zöld könyv előkészítése – némi reményt adnak arra, hogy talán nem ragadunk le a kívánságok megfogalmazásának szakaszában. Örömmel látom, hogy a határokon átnyúló egészségügyi ellátás kérdésére ilyen nagy figyelem jut, mivel ez az egyre növekvő migráció korában rendkívül fontos.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Elnök úr, az irányelv azt jelenti, hogy az EU nagyobb hatalmat fog kapni az egészségügyi ellátásban, én pedig ellenzem e terület megnyitását az uniós jogalkotás előtt. Az egészségügy nemzeti előjog, és annak is kell maradnia. Az az elgondolás, hogy a betegeknek egyfajta egészségturizmusban kellene részt vennie, közös egészségügyi erőforrásaink helytelen prioritizálása. Az új alapelv, miszerint legyen jogunk egy másik országban való kezeléshez, előzetes engedélyezés nélkül, a kezelésben gyorsított eljárást biztosít a fiatal, nyelviileg képzett és viszonylag egészséges személyek számára, és magában rejtje a veszélyt, hogy eközben elvonja a forrásokat a nagyobb ellátási szükségletekkel rendelkezőktől, így például az idősektől és a funkcionális fogyatékkal élőktől. Nyilvánvaló, hogy mindenkinek jogot kell kapnia az ellátáshoz, ha egy másik uniós országban betegszik meg, de ez a jog már anélkül is megvan, hogy újabb uniós jogszabályra lenne szükség ezen a téren. Az egészségügy nemzeti szakpolitikai terület marad.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Elnök úr, mindannyian a leggyorsabb, legjobb ellátásban szeretnénk részesülni, ha netán súlyosan megbetegszünk, de én nem szívesen látnám az amerikai modell megvalósulását, ahol a tehetős polgárok a legjobb kezelést kapják, miközben a társadalom kiszolgáltatott tagjai csak másodosztályú ellátásban részesülnek – ha szerencsájuk van. Ha nincs szerencsájuk, semmilyen ellátást nem kapnak. Ezért néhány alapelvet rögzítenünk kell. Az egészségügyi szolgáltatásokhoz ingyenes és egyenlő hozzáférést kell biztosítani mindenkinek, az embereket egymás után kell kezelni, a szükségleteiknek megfelelően. Ez azt jelenti, hogy egy állami hatóságnak el kell végeznie a mérlegelést, hogy biztosítsa, hogy a „sorrend” és a „szükséglet” fogalmát egy orvosi szakember határozza meg. Először a legbetegebbet kell kezelni, nem a leggazdagabbat. Az egészségügyi szolgáltatásokhoz való, minden polgárnak járó ingyenes és egyenlő hozzáférés felé vezető út az lenne, ha alaposan megvizsgálánk a magánkórházakban való

kezeléshez adott állami hozzájárulásokat és a magán egészségbiztosítás utáni adójóváírásokat. Az uniós jogalkotásnak nem szabadna elmennie a belső piacon alapuló ideológiai iskola irányába, hanem egy rugalmas európai rendszer kialakítására kell törekednie, amely a kezelés terén minden polgár számára garantálja a jogi minimumokat.

Irena Belohorská (NI). – (SK) A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló irányelv egy akut problémát próbál megoldani.

Ez a probléma az egészségügyi ellátórendszerek szubszidiaritása és az Európai Unió polgárainak szabad mozgáshoz való joga, illetve az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó alapvető emberi joguk közötti ellentét. A szabad mozgás joga a tagállamokban élő polgárok mindegyikét megilleti, az egészségük pedig velük együtt mozog. Amennyiben nem vehetnek igénybe egészségügyi szolgáltatásokat, a szabad mozgásukat is hátráltató, súlyos akadályokba ütköznek. A szolgáltatások teljes egyenlősége nem megvalósítható, mivel az egyes országokban különbözőek az egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozóan fizetendő adók, ahogyan a kezelés díja is országonként változó.

Bár a politikusok közül sokan tartanak az egészségturizmus kialakulásától, különösen keletről, a félelmek alaptalanok. A beteg számára nagyon fontos, hogy közel legyen a rokonaihoz, és ne ütközzön nyelvi akadályokba. A beteg–orvos viszony nagyon speciális kapcsolat. A kezelés sikere részben attól függ, hogy a beteg mennyire bízik az orvosában vagy az egészségügyi létesítményben. Az, hogy a beteg mennyire hajlandó külföldre utazni kezeltetni magát, a betegség súlyosságától függ. Életmentő beavatkozás vagy súlyos betegség kezelése esetén semmilyen más akadály nem számít.

Úgy vélem, jobb lenne, ha ezekkel a kérdésekkel inkább az Európai Parlament foglalkozna, nem pedig az Európai Bíróság. Szomorú, hogy bár a polgárokat képviseljük, mégis nehezebben hozunk döntést, mint az Európai Bíróság, amely eddig minden ilyen esetben a betegnek adott igazat.

Végezetül egy dolgot szeretnék még megemlíteni. Képviselőtársaim közül sokan beszéltek szegényekről és gazdagokról. Számomra orvosként csak a beteg létezik, nem nézem, hogy Fordja van-e vagy éppen hajléktalan.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Elnök úr, mindenekelőtt hadd mondjam el, mennyire örülök, hogy egykori munkatársunkat, Roselyn Bachelot-t ismét itt látom ma körünkben, és újra hallhatom, ahogy elmondja, hogy az európai polgár mindennél fontosabb. Ez a jogszabály tükrözi is ezt a hangsúlyt. Vassiliou biztos asszonyt ugyancsak megilleti a dicséret, amiért sikerült végigvinnie ezt az igen nehéz jogalkotási munkát.

Ezzel a jogszabállyal mi – az Európai Parlament, az Európai Bizottság és a Tanács – valóban teszünk valamit az emberekért. Az irányelv jogi biztosítékokat nyújt a mobilitáshoz, ugyanakkor törvényben előírt alapot kínál a határokon átnyúló egészségügyi ellátás terén már meglévő kezdeményezésekhez.

Amikor azonban összehasonlítom ezt az irányelvet a korábbi, leszavazott változataival, azt látom, hogy a hangsúly most inkább a betegek mobilitásán van, és kevesebb jut az egészségügyi szolgáltatásokra, aminek az az oka, hogy a tagállamok elégedettségét így sikerült meghagyni. Ezzel kapcsolatban lenne egy-két kritikai észrevételem. Azok a határ menti területek, amelyek már hoztak néhány jó kezdeményezést a határokon átnyúló egészségügyi ellátások terén – ilyen például az *Universitätsklinikum Aachen* és *Academisch Ziekenhuis Maastricht* közötti együttműködési megállapodás saját tartományomban, Limburgban, amely a Maas–Rajna eurorégió részeként nagyon szívesen lenne kísérleti terep –, túlzottan is függeni kezdtek magától a mobilitástól, és ezáltal a biztosítók szeszélyeitől, illetve a nemzeti hatóságok jóakaratótól vagy kevésbé jó akaratótól, mivel a hangsúly most már nem magukon a szolgáltatásokon van. Jól meg kellene néznünk a 13. cikket, hogy eldönthessük, hogyan tudnánk sokkal nagyobb fokú együttműködésre bírni a régiókat. És ha már a tárgynál tartunk, biztos asszony, hadd jelentsem ki, hogy mi a Maas–Rajna eurorégióban nagyon szívesen jelentkezünk a kísérleti térség szerepére.

A második a betegek bevonása a nemzeti kapcsolattartó pontok létrehozásába. Schmidt asszony Németországban kiváló kezdeményezést indított ez ügyben, ezért érdemes lenne megvizsgálnunk, hogyan tudnánk ezt szorosabban bevonni átfogóbb terveinkbe.

A másik téma „az éjszakai kórházi tartózkodást igénylő ellátástól eltérő olyan ellátások jegyzéke, amelyekre ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint a kórházi ellátásra”, amely arra szolgál, hogy bizonyos funkciókat kizárjon az irányelvből. Ezt szintén gondosan mérlegelni kell, mivel nem állhat elő olyan helyzet, amikor az említett jegyzék túl szigorú értelmezése kizárja az imént említett típusú szövetkezeti vállalkozásokat. Nagyon

fontos tudni, hogy a hatékony együttműködés a klinikai kiválósági központok működését nem drágítja, hanem olcsóbbá és az emberek számára jobban hozzáférhetővé teszi. Végső soron úgyis erre törekszünk.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Elnök úr, Vassiliou biztos asszony, Bachelot-Narquin miniszter asszony, Európának fontos feladata, hogy hozzájáruljon a mindenkit megillető, magas színvonalú és megfizethető egészségügyi ellátás garantálásához, lehetőség szerint a beteg otthonához közel, szükség esetén külföldön. Ezért nagyon hálás vagyok Önnek, biztos asszony, ezért a kezdeményezésért, amely vitathatatlanul számos pozitívumot hordoz a minőség és a biztonság garantálása, a betegek tájékoztatása, a fokozott európai együttműködés, az e-egészségügy, a referenciahálózatok stb. szempontjából.

Abban is egyetértek Önnel, miniszter asszony, amikor azt állítja, hogy nem szerencsés a Bíróságra hagyni a betegek mobilitásáról szóló döntéseket, és hogy ezen a téren jogalkotásra van szükség. Bowis úr és Lambert asszony azon nézetével is egyetértek, hogy talán valamilyen jobb egyensúlyt kellene kigondolni a betegek mobilitásának előzetes engedélyezése ügyében, mivel az előzetes engedélyezés fontos eszköz a tagállamok tervezésében és politikájában.

Maradt még néhány kérdés, biztos asszony, a kiszabandó díjakkal és az arra szolgáló mechanizmusokkal kapcsolatban, hogy megakadályozzuk az egyes országokban a várólisták kialakulásához vezető betegmobilitást. Abban azonban biztos vagyok, hölgyeim és uraim, hogy ezek kivétel nélkül olyan kérdések és aggályok, amelyekre az irányelv tárgyalásának folytatásával választ is tudunk majd adni.

Még egyszer köszönjük a kezdeményezését, biztos asszony. Önnel pedig, miniszter asszony, előre várjuk az együttműködést.

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, az év elején a választókerületem különböző pontjain számos konzultációt bonyolítottam le a szociális kérdésekről szóló uniós politikával összefüggésben, majd ezen ülések eredményeit közvetítettem a társadalmi valóság számbavételével foglalkozó bizottsági konzultáción.

Számomra teljesen egyértelműen kiderült, hogy a polgárokat nagyon érdekli, hogy az EU jobban részt vegyen a szociálpolitikában, és ebbe a betegek mobilitása is bizonyosan beletartozik. A szociálisabb Európára irányuló felhívást a Lisszaboni Szerződés kampánya is megerősítette, ezért a Bizottság részéről ez a válasz időszerű, jó irányba mutató lépés, még ha nem is kezeli a polgárok összes aggodalmát.

Határozottan üdvözlöm a betegek mobilitásáról szóló javaslatokat, de abban is egyetértek az előttem szólók némelyikével, hogy sok kérdés még mindig tisztázásra vár – különös tekintettel az előzetes engedélyezés kérdésére.

A lényeg azonban, hogy minden politika esetében a betegeket kell a középpontba helyezni, és nem szabad aggódniuk a költségek, a biztonság és a minőség miatt.

Mindeközben a betegeknek teljes körű tájékoztatást kell kapniuk meglévő jogaikról, mivel a jogi bizonytalanság mindig hátrányos helyzetbe hozza azokat, akiknek nincsenek jelentős személyes erőforrásai.

Végezetül, a francia elnökség korábban utalt arra a tényre, hogy egyesek csalódottak lesznek, amiért az egészségügyi ellátásban dolgozó szakemberek mobilitásának kérdése nem került terítékre. Én is közéjük tartozom. Ha minden politika középpontjába a betegeket kell helyeznünk, akkor a betegek biztonsága mindennél fontosabb, úgyhogy szabványos akkreditációs rendszereket kell kialakítanunk az egészségügyi szakemberek számára az EU egész területén.

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Elnök úr, e vitához hozzászólva azt szeretném mondani, hogy az új tagállamok szempontjából fontos meghagyni a külföldi egészségügyi ellátás igénybevételére vonatkozó korlátozások nemzeti szintű bevezetésének lehetőségét, főként az ezekben az országokban az egészségügyre jutó elégtelen finanszírozás miatt. Hasonlóképpen alapvető fontosságú annak az elvnek az alkalmazása, miszerint a betegnek joga van a költségek megtérítésére addig az értékig, amennyibe az ellátás a saját országában került volna, amíg a régi és az új tagállamok közötti fejlettségbeli különbségek lényegesen kisebbek nem lesznek.

Végezetül érdemes hangsúlyozni, hogy a javasolt megoldások, különösen ami az európai referenciahálózatok bevezetését, valamint az egészségügyi technológiákat értékelő európai hálózatot illeti, lehetőséget adnak az

orvosi ellátás színvonalának emelésére és arra, hogy az egészségügyi ellátás erőforrásainak felhasználását hatékonyabbá tegyük az Európai Unióban.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Hölgyeim és uraim, mint bizonyára Önök is tudják, a hamarosan hivatalba lépő cseh elnökség jelszava a „Korlátok nélküli Európa”. Ezzel összefüggésben örülök, hogy a Bizottság az Európai Bírósággal együttműködve egy olyan javaslatot tudott előterjeszteni, amely áttöri a korlátok egyikét, nevezetesen az egészségügyi ellátás akadályait. Helyeslem, hogy az eddig lezajlott tárgyalásoknak köszönhetően a polgárok közelebb kerültek a megoldáshoz. Orvos létemre szívesen látnám a szükséges dokumentumok mihamarabbi elfogadását, de elfogadom, hogy a kérdéskör összetettsége miatt erre az esetre inkább a régi római bölcsesség vonatkozik, miszerint „siessünk lassan”. Véleményem szerint most a következő alapvető kérdéseket kell megvitatni. Először is, abban mindnyájan egyetértünk, hogy biztosítani kell a betegek jogi védelmét, akiknek az Európai Unió területén joguk van az egészségügyi ellátáshoz, összhangban az Európai Bíróság bírósági határozataival. Másodszor, az irányelv nem hozhat létre új hatásköröket a Bizottság számára, mivel ezek nem létfontosságúak. Harmadszor, szerintem nem helyes, hogy miközben az alapvető cél az volt, hogy biztosítsuk az orvosi szolgáltatások szabad mozgását, az irányelv szövege mindenekelőtt a nem sürgős egészségügyi ellátásra szoruló betegek mozgására koncentrál. A további viták lehetőséget kínálnak – nemcsak a cseh elnökségnek, Európa számára is.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök úr, a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelvet egyszerre várom és rettegek tőle.

Azért várom, mert sok olyan embert ismerek, akiknek fogyatékossága fokozódott, illetve akik meg is haltak amiatt, hogy az ír közkórházakban sokáig kellett várni a kezelésre. Ezért nagyszerű az a gondolat, hogy választópolgárim végre foghatják orvosi nyilvántartásaikat és elutazhatnak egy azonnali kezelésre, az EU-12 rendszerében meglévő jelenlegi előzetes engedélyezés akadálya nélkül. Azoknak a választóimnak, akik tudnak utazni, bizonyosan azt fogom tanácsolni, hogy tegyék meg.

Ugyanakkor azt is tudom, hogy ez tovább fogja súlyosbítani az ír egészségügyi rendszerben már most is meglévő problémákat, és rettegek azok miatt, akik nem tudnak utazni, és kénytelenek az említett egészségügyi rendszerre hagyatkozni.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Elnök úr, ez a kérdés az egyének ahhoz való jogáról szól, hogy ott kérjenek egészségügyi ellátást, ahol jó ellátáshoz lehet jutni. Az Egységes Európai Baloldal képviselőcsoport képviselője, Eva-Britt Svensson a mai nap korábbi szakaszában úgy nyilatkozott, hogy ez egészségturizmushoz fog vezetni. Szeretném tájékoztatni, hogy amikor a beteg emberek ellátást kérnek, olyankor fájdalmaik vannak, szenvednek, károsodik a szervezetük és ellátásra szorulnak. Ez a dolog nem a turizmusról szól.

A kérdés végső soron a bürokrácia hatalma az egyén jogával szemben. Arról van szó, hogy a régi határokat meg kell-e hagyni akadályként az egészségügyi ellátást kérő emberek útjában, vagy a mai Európa nyitottságát arra is fel kell használni, hogy az emberek a lehető legjobb egészségügyi ellátásban részesülhessenek. Tanulságos volt meghallgatni, mit gondol erről a Baloldal képviselőcsoportja, mivel azonban itt ül előttem a Szociáldemokraták részéről Jan Andersson képviselő, aki rögtön utánam következik a felszólalások sorában, érdeklődve várom, hogy kiderüljön, osztja-e Eva-Britt Svensson véleményét, miszerint a külföldön ellátást kérő betegek egészségturizmusban vesznek részt. Svensson asszonyhoz hasonlóan ő is különféle akadályokat akar-e emelni, vagy Önök, a Szociáldemokraták törekszenek-e a lehető legnagyobb nyitottság megvalósítására, hogy a betegnek ne kelljen engedélyt kérnie az egészségügyi hatóságoktól ahhoz, hogy kezeltesse magát? Ez a kérdés, tisztelt Jan Andersson, a szociális Európáról szól. Nem arról, hogy az egyes döntéshozóknak hogyan kellene meghatározni, hogy mások mit tehetnek, hanem hogy az egyén hogyan részesülhet a legjobb egészségügyi ellátásban. Öné a szó, Jan Andersson.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Elnök úr, biztos asszony, hadd köszöntsem külön Bachelot-Narquin asszonyt. Korábban remekül tudtunk együtt dolgozni, és remélem, ez a jövőben is folytatódik. Köszöntjük a Parlamentben! Hökmark úrnak röviden csak annyit azt szeretnék mondani, hogy nem belföldi vitában vagyunk. Nem egyeztettem a véleményemet Svensson asszonnyal, jobban szeretem saját magam megfogalmazni a gondolataimat.

Számos okból üdvözlöm ezt az irányelvet. Szükségünk van a jogi tisztázásra. Szerintem ez jobban sikerült, mint a korábban látott tervezet. Komoly előnyei vannak, különösen a határ menti területeken élők szempontjából, akik közé én magam is tartozom. Mindezek után arra is felhívnom a figyelmet, hogy az intézkedéseket fontos hozzákapcsolni a különféle európai rendszerekhez, ami a szervezést, a finanszírozást és hasonló vonatkozásokat illeti.

Van egy olyan szempont, amire különösen ügyelnünk kell, mégpedig az egyenlőség. Tudjuk, hogy az egészségügyi ellátásban előfordul az előnyben részesítés, mégis fontos, hogy minden ember egyforma kezelésben részesüljön, és ne fordulhasson elő, hogy egyesek a vagyonuk miatt előnyt élvezhessenek, ahogy az is fontos, hogy ezt a két szempontot együttesen tudjuk érvényesíteni a határokon átnyúló egészségügyi ellátásban. Az előzetes jóváhagyás kérdése szintén fontos. Olyan kérdés ez, amelynek további vitákat kell szentelnünk. Az irányelvben meghatározott korlátozás nem jó. Az, hogy mi számít fekvőbeteg-ellátásnak, illetve járóbeteg-ellátásnak, országonként komoly eltéréseket mutat, ráadásul az idő múlásával is változik. Más kritériumokat kell találnunk. A magam részéről számítok az együttműködésre. Bizottságunk keretében a szociális biztonsági rendszerek finanszírozásával fogunk foglalkozni, ami ezen együttműködés része. Ez ügyben számítok a többi bizottság együttműködésére is.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Elnök úr, a betegek számára az a legfontosabb, hogy jó, biztonságos és olcsó ellátásban részesüljenek, és ezt az ellátást az esetek nagyobb részében az otthonukhoz a lehető közelebb akarják megkapni. Más szóval, a nemzeti egészségügyi szolgáltatásokat megfelelően kell biztosítani.

A Bizottság előttünk álló javaslatát mindazonáltal üdvözlünk. Fontos, hogy az ellátás és a kezelés más országban is elérhető lehessen. Ez több választási lehetőséget biztosítana, és világosabb iránymutatást és tanácsot kapnának, ugyanakkor az egészségügyi és biztonsági kérdések is világosabbá válnának. A betegek szempontjából tehát ez jót jelentene.

A tagállamok szempontjából a kérdés valamivel összetettebb, mivel az irányelv mindaddig nem működhet jól, amíg az Unió tagállamainak elektronikus szociális jóléti és egészségügyi ellátó rendszerei nem kompatibilisek. Tudjuk, hogy egyelőre nem azok, és az irányelv végrehajtása a tagállamoktól nagy erőfeszítéseket követelne. Biztosítanunk kell, hogy amikor az irányelv elfogadása megtörténik, ez azt is jelentse, hogy a betegek adatait át lehessen vinni egyik rendszerből a másikba, garantált legyen az információk biztonsága és biztosított legyen a betegek biztonsága. A legfontosabbak ugyanis a betegek.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Elnök úr, a pokolba vezető út csillogó ígéretekkel van kikövezeve, és nem is kell feltétlenül egyetemi tanárnak lenni ahhoz, hogy az ember meglássa e javaslat jelenlegi formájának várható eredményeit. Az egyik oldalon lesz egy „A” csapat, a vagyonosokból, az iskolázottakból és a megfelelő összeköttetésekkel rendelkezőkből – általában véve e Házból mindnyájan odatartozunk. Nekünk hazánkban sem okoz nehézséget a várólista átugrása vagy az EU legjobb szakembereinek felkeresése, mivel megengedhetjük magunknak, hogy fizessünk a kezelésért, ahogy az útiköltségeket és egyéb járulékos költségeket is állni tudjuk. A másik oldalon ott lesznek a szegények és a hátrányos helyzetűek. Nekik meg van engedve, hogy beálljanak a sor végére, és ha egyszer sorra kerülnek, megkaphatják azt a kezelést, amit mi, gazdagok nem akartunk igénybe venni. Az EU különleges alkalmakkor hajlamos az Egyesült Államok alternatívájának mutatni magát, úgy tűnik azonban, hogy egyre inkább hasonlít az Egyesült Államokra – és ez alól az egészségügy területe sem kivétel. Képviselőcsoportunk támogatja az emberek szabad és egyenlő hozzáférését a szükséges kezelésekhez, ezért elutasítjuk ezt a javaslatot.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Európa szociális tájképe megváltozott. Új kihívásokkal nézünk szembe, amelyek megkövetelik az európai szociális modell korszerűsítését. Az európai egészségügy ugyancsak átalakulóban van. Egyes betegségek esetében javul a sikerességi ráta, miközben az egészségügyi ellátórendszerek működtetésére fordított kiadások is nőnek. A polgárok ugyanakkor az egészségügyi ellátás színvonalát tekintve hatalmas különbségeket tapasztalnak, úgy tagállamok között, mint az egyes tagállamokon belül. A daganatos betegségek túlélési rátái esetében a tagállamok közötti különbség eléri a 10%-ot.

Üdvözlöm az Európai Bizottság az irányú szándékát, hogy a megújult szociális menetrend keretében alaposan megvizsgálja az egészségügyi ellátás kérdését. Sajnálom ugyanakkor, hogy a polgárok egészségüggyel kapcsolatos jogaira fordított fokozott figyelem kizárólag a Bíróság ítéletének következménye. Olyan emberként beszélek erről, aki maga is túlélte a rákot, és ismer olyan eseteket, amikor a betegnek az egyik országban azt mondták, hogy nem tudnak többet tenni érte, a másik országban pedig hatékony kezelésben részesült.

A szabad mozgás egyet jelent a választás lehetőségével. A választási lehetőség fokozott versenyhez vezet, ezáltal magasabb színvonalat és potenciálisan alacsonyabb költségeket is eredményez. Biztos vagyok benne, hogy a betegek mobilitásáról szóló irányelv élénkítő hatással lesz Európára, és számos pozitív következménnyel jár. Közös célunk az egészség mindenki számára. A határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelv kétségkívül közelebb hozza azokat a polgárokat, akiket kevésbé érdekelnek a hatáskörökről szóló viták, mint az egészséghez vezető legrövidebb út – amely természetesen gondosan ki van táblázva.

A legsikeresebb európai politika az, amelyet a polgárok a saját zsebükön is éreznek, mint a roamingról szóló irányelv esetében. A határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelv esetében a polgárok közvetlenül ugyan nem fogják érezni a zsebükön – legalábbis eleinte –, de ugyanazért a pénzért több választási lehetőségük lesz. Ez pedig nem rossz érzés, különösen, ha az egészségről van szó.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Elnök úr, miniszter asszony, biztos asszony, amikor a szociális Európáról beszélünk, mindig az embereket és az emberek aggályait kell előtérbe helyeznünk. Az előtérbe helyezésük azt jelenti, hogy ki kell jelölnünk egy legfőbb prioritást, ez pedig az, hogy az egészségügyi rendszernek a lehető legjobb ellátást kell kínálnia az embereknek, helyben. Ez az elsőszámú prioritás. Ennek a kikötésnek kell vezérelnie a hozzáállásunkat ezen irányelv esetében.

Van azonban számos más megfontolandó szempont is, amelyekre szintén más megoldásokat kell találnunk, akár azért, mert az emberek más országokba utaznak vagy másol dolgoznak, vagy mert ritka betegségben szenvednek, vagy mert egy másik országban jobb ellátásban részesülnének. Ez azt jelenti, hogy a mobilitás akadályait is meg kell szüntetnünk ilyen esetekben, és gondoskodnunk kell a jogbiztonság megteremtéséről. Ez a második prioritás.

A harmadik prioritás pedig az, amit újra és újra fel kell idéznünk, nevezetesen hogy az európai szerződések értelmében a tagállamokban nyújtott egészségügyi ellátás a tagállamok hatáskörébe tartozik, és ezt tiszteletben kell tartanunk. Más szóval, az egészségügyi ellátórendszerek szervezése és finanszírozása a tagállamok felelőssége, és jogalkotásunk semmit nem tehet ennek megváltoztatására. Nem választási lehetőségről van szó, egyszerűen nem tehetjük meg, és nem is áll szándékunkban, hacsak a jövőben valamikor nem sikerül megállapodnunk a közös egészségpolitika létrehozásáról. Ez lenne egyébként az ideális forгатatókönyv, de attól tartok, erre a lépésre még messze nem vagyunk felkészülve.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, mi és Európa lakossága elégedetten látjuk, hogy végre megkezdődött a javaslat parlamenti vitája.

Sajnálom, hogy a PSE képviselőcsoport részéről tavaly decemberben a Bizottsághoz intézett fenyegetések hónapokig tartó holtponthoz vezettek. A javaslat jó, és Európa lakossága számára hozzáadott értéket képvisel. Szeretnénk látni a határokon átnyúló jogbiztonság politikai megteremtését, hogy az egyéneknek a továbbiakban ne kelljen a Bírósághoz folyamodniuk a szabad mozgáshoz való alapvető joguk érvényesítése érdekében.

A betegek mobilitásáról szóló irányelvet tárgyaljuk, nem az egészségügyi szolgáltatásokról szólót. Az egészségügyi ellátás garantált nyújtásáért, minőségéért és finanszírozásáért való elsődleges felelősség továbbra is a tagállamoké. Tudjuk azonban, hogy az egészségügy terén a tagállamok között nagyobb fokú együttműködésre, a kutatásban pedig több, határokon átnyúló európai hozzájárulásra van szükség, a kórházi ellátás és a kínálati oldal meghatározó területén.

Most a betegek szabad mozgása a kérdés. Nem azt kérdezzük, hogy az egészségügyi ellátórendszereket és a magas színvonalú egészségügyi szolgáltatásokat meg lehet-e szervezni nem kívánt mellékhatások nélkül; azt kérdezzük, hogyan lehetne megcsinálni. A mozgásterünket négy pólus határolja: a betegjogok, az egészségügyi ellátórendszerek védelme, az egészségbiztosítási rendszerek védelme és a minőségbiztosítás az egészségügyi szolgáltatások, a finanszírozás biztonsága és a jogbiztonság tekintetében.

A betegek jogos érdeke, hogy megkeressék a legjobbnak tűnő egészségügyi ellátást. Ahhoz, hogy ezt megtehessék, jogalkotási keretre és jogbiztonságra van szükség. Másrészt viszont, a lakosság túlnyomó többsége azt akarja, hogy az egészségügyi szolgáltatások az otthonához lehető legközelebb legyenek. Az egészségügyi ellátórendszer finanszírozása problémát jelent a tagállamokban. Ha tehát ugyanakkora költségek mellett nagyobb lesz a mobilitás, jó irányba haladunk. Ott van még az egészségügyi szolgáltatások minőségbiztosításának kérdése is. Ezen a területen is meg kell kezdenünk a vitát az európai minimumszabályokról.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Elnök úr, biztos asszony, osztom többi képviselőtársam véleményét, miszerint fontos vívmány, hogy végre be lett nyújtva ez a javaslat. Válaszol egy igényre, egy valódi problémára, ami azt jelenti, hogy tehetünk valamit az emberekért.

Néhány képviselőtársunk azt állította, hogy csak a tehetősek fogják tudni külföldön kezeltetni magukat. Gondoskodnunk kell arról, hogy a külföldi egészségügyi ellátás ne csak a leggazdagabbak számára legyen hozzáférhető, mivel ők a törvényt is segítségül tudják hívni a költséges eljárások igénybeviteléhez. A

betegeknek joga van az érthető szabályozáshoz és a jogbiztonsághoz, mi pedig tehetünk ennek érdekében, hiszen ez a dolgunk.

A javaslat külön kedvez az EU polgárainak. Természetesen nem tökéletes, néhány ponton még javítani kell rajta. Gondolok itt a „kórházi ellátás”, illetve a „nem kórházi ellátás” fogalmának meghatározására stb., valamint az egyedi esetek kijelölésére, amikor az előzetes engedélyt lehet adni. Ezekkel a dolgokkal bizonyosan foglalkoznunk kell a vitában.

Remélem ezért, hogy higgadt és pragmatikus, nem ideológiai alapokon nyugvó vitát fogunk folytatni. Más szempontokkal a nemzeti jogalkotás keretében kell majd foglalkozni, de egyáltalán nem értek egyet azokkal, akik azt mondják, hogy ez a javaslat aláássa a tagállamok képességét egészségügyi ellátásuk megszervezésére. Szerintem rendkívül fontos, hogy megvitassuk ezt a javaslatot.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Az egészségügyi rendszerekért az Unión belül mindenekelőtt a tagállamok felelnek. Az egészségügyi szolgáltatások és orvosi ellátás szervezéséért és nyújtásáért való felelősséget a Szerződés 152. cikke is teljes mértékben elismeri.

A javaslat átlátható keretet kíván bevezetni és biztosítani a határokon átnyúló, biztonságos, magas szintű és hatékony egészségügyi ellátás nyújtásához az Unión belül, biztosítva ugyanakkor az egészségvédelem magas szintjét, a szubszidiaritás elvének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett. Bár szívből támogatom az irányelvben kifejezett szándékat és célokat, szeretném felhívni a figyelmet a javaslat néhány olyan hiányosságára, amelyekkel meg lehetne birkózni.

Egyesek attól félnek, hogy ez a fajta ellátás néhány tagállam egészségbiztosítási rendszerére aránytalan terhet róna. Pontosabban meg kell határoznunk az ellátás nyújtásához és a költségtérítéshez kapcsolódó eljárásokat az ismételt kórházi tartózkodás és a károk, valamint a komplikációk kezelése esetében. Időbeli távlatokat kell meghatároznunk a költségtérítésre, egyúttal világosan ki kell jelentenünk, hogy az irányelv nem fogja és nem is akarja megoldani a hosszú távú egészségügyi ellátás kérdéseit az olyan létesítményekben, ahol az egészségügyi és szociális ellátórendszerek általában egyszerre vannak jelen.

A „beteg számára kedvező” kifejezést pontosítani kell. Elsősorban az orvosi szempontot kell figyelembe venni, nem a szubjektív előnyöket. A „kórházi ellátás” és a „járóbeteg-ellátás” kifejezés meghatározásakor a speciális járóbeteg-ellátás” fogalmát is jó lenne meghatározni. Mindemellett még mindig ott lesz a más országokban kiállított rendelvevények költségtérítési módszerének problémája.

Hölgyeim és uraim, a szabad mozgás bevezetésének korábbi eseteihez hasonlóan most is vannak aggályaink. Ezek azonban, véleményem szerint, nem áthidalhatatlanok.

Pier Antonio Panzeri (PSE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, elhangzott, hogy az egészségügyi szolgáltatások az európai szociális modell egyik fő pillérét jelentik. Emiatt teljesen helyénvalónak tűnik, hogy a magas szintű egészségvédelem és az egészségügyi ellátáshoz való, mindenki számára egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében foglalkozunk ezzel a kérdéssel; sajnos azonban a most tárgyalt szövegtervezet mintha nem ebbe az irányba haladna.

El kell kerülnünk, hogy gyökerestül irtsuk ki azt a célt, amely miatt az irányelvet kiadnánk, ami pedig nem más, mint hogy garantáljuk a polgárok ahhoz való jogát, hogy a szabad mozgás keretében az Unió területén igénybe vehessék az egészségügyi szolgáltatásokat. A gyakorlatban a szövegtervezet úgy tekinthető, hogy az egészségügyi piac közösségi szintű megnyitására törekszik, ami meglehetősen eltérő cél, és könnyen oda vezethet, hogy az egészséghez csak a vagyonosoknak lesz joga.

A szövegtervezet kizárólag a polgárok által fizetett költségek visszatérítéséről rendelkezik, és csak az egészségügyi szolgáltatások esetében, a származási országban érvényes költségekkel összehasonlítva, figyelmen kívül hagyja viszont az útiköltségeket és a fogadó országban való tartózkodás költségeit. További kritikus pontokról is esett már szó, kezdve a szolgáltatási színvonal közösségi szintű garانتálásának szükségességétől egészen a tájékoztatás fontos kérdéséig.

Mindezen okokból úgy vélem, alaposabban át kell ezt gondolni, hogy együtt próbálhassuk megadni az európai polgároknak azokat a válaszokat, amelyek magából az irányelvből továbbra is hiányoznak.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Mindenekelőtt szeretném üdvözölni az új szociális csomagról szóló teljes bizottsági javaslatot. Az európai szociális modell korszerűsítésének szükségessége nyilvánvalóvá vált a 21. század, illetve a gazdasági növekedés fenntartásáról és a lakosság jólétéről szóló lisszaboni stratégiában kitűzött célok sajátos kontextusában.

A jelenlegi vita tárgyát képező irányelv a megújult szociális menetrend végrehajtása szempontjából fontos, különösen a földrajzi és a szakmai mobilitás előmozdításával, valamint az európai polgárok hosszabb, egészségesebb életével kapcsolatos prioritásokkal összefüggésben. Remélem, az irányelv rendelkezései révén az egészségügyi szolgáltatások közelebb kerülnek az otthonokhoz, és itt most az összes társadalmi kategóriára utalok, az emigránsokat, a külföldön dolgozókat és a külföldi tanulmányokat folytató hallgatókat is beleértve.

Alapvető fontosságú, hogy az egészségügyi ellátás biztonságos, minőségi szolgáltatásokat nyújtson, függetlenül attól, hogy Európa mely részén veszik igénybe. E tekintetben szeretném hangsúlyozni az európai szakemberek oktatásának és képzésének fontosságát ezen a területen, valamint annak fontosságát, hogy megkönnyítsük az európai kommunikációt és a helyes gyakorlatok megosztását. Tekintettel az irányelv határokon átnyúló jellegére, a szakmai képzésnek a nyelvtudásra és a kultúrák közötti párbeszéd alapjainak ismeretére is ki kellene terjednie.

Az irányelv sikeréhez nem utolsósorban az információs és kommunikációs technológiák megfelelő ismeretére is szükség van; ez ráadásul az úgynevezett e-egészségügy területének megerősítéséhez is létfontosságú.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Az egészségügyi szolgáltatások nyújtása az európai szociális modell pilléreinek egyike, e szolgáltatások belső piacának megteremtése pedig nem szabadna, hogy az egészségturizmust ösztönözzé, amely csak a tehetős, nyelveket beszélő, jól tájékozódó betegek számára lesz elérhető.

Amire szükség van, az a költségtérítésre és az egészségügyi ellátás engedélyezésére vonatkozó feltételek tisztázása, valamint az egészségügyi ellátás fogalmának tisztázása. Aggaszt, hogy ennek az irányelvnek milyen hatásai lesznek az új tagállamokra. Az európai polgárok nem fognak olyan országokba utazni, ahol az egészségügyi ellátás nagyon drága, épp ellenkezőleg, olyan országokba mennek majd, mint Románia, Bulgária vagy Lengyelország, ami a nyugat-európai betegek kivonulásához fog vezetni Kelet-Európa irányába.

Bár az egészségügyi ellátás biztosítása az új tagállamokban a világosan meghatározott minőségi és biztonsági előírásoknak megfelelően nem vonatkozik egységesen az egészségügyi ellátás minden típusára, Kelet-Európában folyamatosan nő a fogászati szolgáltatások iránti kereslet. Emiatt a fogadó országokban ugrásszerűen meg fognak emelkedni az árak, ami viszont a saját polgáraik számára nehezíti meg az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, mind a magas árak, mind pedig azon tény következtében, hogy egyes vállalatok inkább a fizetőképesebb ügyfeleket fogják előnyben részesíteni.

Az egészségügyi szolgáltatások európai piacának megnyitása súlyosan fogja érinteni a kelet-európai egészségügyi ellátórendszert, ami egyenlőtlenséghez vezet. A választási lehetőségek bővülése az egészségügyi ellátás módját és helyét illetően pozitív dolog mindaddig, amíg társadalmi helyzetétől függetlenül minden polgár hozzájut a szolgáltatásokhoz.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Elnök úr, a szociális csomag célja az kell hogy legyen, hogy az EU minden polgára számára egyetemes és egyenlő hozzáférést garantáljon a magas színvonalú egészségügyi szolgáltatásokhoz. Ezt a célkitűzést bizonyos mértékben el lehet érni a megfelelő szabályozással az Európai Unió szintjén, de az egyes tagállamok szintjén számtalan probléma eredhet az elhibázott vagy hatástalan megoldásokból. Emiatt a Bizottságnak nemzeti egészségügyi ellátórendszerük megreformálására kellene ösztönöznie a tagállamokat, elsősorban a helyes gyakorlat terjesztése és a hatékony finanszírozási módszerek révén.

A hatékony egészségügyi ellátás egyik előfeltétele az egészségügyi dolgozók tagállamok közötti szabad mozgása. Ezzel összefüggésben fel kell hívnom a figyelmüket azokra a korlátozásokra, amelyek a külföldön dolgozni kívánó lengyel ápolónők és szülésznők esetében még mindig érvényben vannak. Ez megkülönböztetés a lengyel munkavállalókkal szemben, egyúttal a munkaerő szabad mozgása elvének, illetve az egyenlő bánásmód elvének durva megsértése. Felhívom a Bizottságot, hogy vessen véget ennek a megkülönböztető gyakorlatnak és adja vissza a lengyel ápolónők ahhoz való jogát, hogy szakmájukat korlátozásoktól mentesen gyakorolhassák az Európai Unió más országaiban.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság intenzív tárgyalásokat folytatott a határokon átnyúló egészségügyi ellátás biztosításáról a szolgáltatási irányelv megvitatása idején. Az elfogadott kompromisszumot csak azért sikerült elérni, mert az egészségügyi szolgáltatások sajátos jellegük okán ki lettek zárva az irányelv hatálya alól. Mivel ez egy összetett probléma, örülök ennek a vitának.

A betegnek világos, érthető információkhoz kell hozzájutnia már azt megelőzően is, hogy egészségügyi ellátást kérne egy másik EU-tagállamban, különösen a kezelési költségek nagyságára, az egészségbiztosítója

általi visszatérítés lehetőségére és az előzetes engedélyezés szükségességére vonatkozóan. Hölgyeim és uraim, olyan európai szintű szabályokat kell elfogadnunk, amelyek a betegek számára lehetővé teszik, hogy az EU-n belül bárhol igénybe vehessék az egészségügyi szolgáltatásokat, ahelyett, hogy a rendszer áldozatává tennénk őket.

Arlene McCarthy (PSE). - Elnök úr, a felszólalók közül sokan hangsúlyozták azt a tényt, hogy minden betegnek joga van a magas színvonalú, biztonságos egészségügyi ellátáshoz, függetlenül attól, hogy ehhez elutazik vagy otthon marad. Ne feledkezzünk meg arról, hogy az előttünk álló demográfiai kihívások közül az egyik legnagyobb a népesség öregedése, e népesség tagjai pedig óhatatlanul saját lakóhelyükön fognak egészségügyi ellátást kérni. Ezért szükségünk van az egyértelműsége, hogy tiszteletben tartsuk a betegek jogát az egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréshez, ugyanakkor tiszteletben kell tartanunk a Szerződés rendelkezését is, amely kimondja, hogy az egészségügyi szolgáltatások szervezése, és különösen a finanszírozása, a tagállamok hatáskörébe tartozik. Be kell látnunk, hogy a 27 tagállam különböző rendszerekkel, különböző támogatási rendszerekkel rendelkezik. Sajnálom, hogy az irányelv e tekintetben nem egyértelmű, de bízom benne, hogy az előadók tisztázni tudják ezeket a kérdéseket: ha távol akarjuk tartani az ügyvédek, akkor világosan kell fogalmaznunk, nemcsak azért, hogy a betegek ne menjenek bíróságra, hanem azért is, hogy ne kelljen határokon átnyúló orvosi hanyagsággal kapcsolatos ügyekben bíróságra menniük.

Ezért a szemléletünkben több innovációra lesz szükség. Az ideális keverék szerintem az lenne, ha a betegek mobilitása mellett a tagállamokat arra ösztönöznénk, hogy vásároljanak nagyobb mennyiségeket a szakértői szolgáltatásokból, nemcsak egy beteg kezelésére, hanem az ugyanabban a betegségben szenvedők egész csoportja kezelésére. Ez költséghatékonyabb módszer lenne, ugyanakkor lehetővé tehetné a betegeknek, hogy családjuk és barátai közelében maradjanak.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, ez az irányelv elméletben csodálatos, a gyakorlatban viszont lehet, hogy borzalmasnak bizonyul. Ezt azért mondom, mert oda vezethet, hogy a szolgáltatások egyes központokban jobbak lesznek, máshol viszont rosszabbak. Mutatok egy példát: ha egy olyan kis országból, mint Ciprus, minden beteg Svédországba vagy Nagy-Britanniába megy az idegsebészeti problémáival, hogy ott végeztesse el az idegsebészeti kezelést, mi lesz a ciprusi idegsebészeti szolgáltatásokkal? A színvonal elkerülhetetlenül süllyedni kezd, és ugyanez igaz a szív-érrendszeri, az ortopédiai, az onkológiai szolgáltatásokra és még hosszan sorolhatnám. Ezért tehát nagyon körültekintőnek kell lennünk.

Teljes mértékben támogatom ezt az irányelvet, de meg kell győződnünk arról, hogy nem fogjuk a jó központokat még jobbra, a rosszakat még rosszabbá tenni vele. Körültekintően kell eljárunk, hogy Európa egész területén javítani tudjuk az egészségügy színvonalát, a nagy országokban éppúgy, mint a kicsikben.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, az új szociális menetrend célja többek között a mobilitás akadályainak csökkentése egy olyan társadalomban, amely elfogadja az egyenlőség elvét, ahol senkinek nem kellene akadályokba ütköznie. A határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokról szóló irányelvre tett javaslat ebből a szempontból nagyon fontos. Az embereknek erre van szükségük ahhoz, hogy működni tudjanak napjaink felgyorsult világában, ahol egyesek több száz kilométert utaznak, hogy ott legyenek egy-egy értekezleten. Emiatt nagyon fontos, hogy minden európai polgár tudjon róla: ha az élete veszélybe kerül, lesz valaki, aki meg fogja menteni, valaki óvni fogja az egészségét, felesleges szabályozásoktól vagy más akadályoktól mentesen. Gondoskodnunk kell róla, hogy az EU minden lakosa értesüljön arról, hogy a sürgősségi egészségügyi ellátásra való jogosultsághoz rendelkeznie kell európai egészségbiztosítási kártyával. A betegeknek tudniuk kell, hogy vészhelyzetben ugyanúgy kell kezelni őket, mint a kezelés helye szerinti ország polgárait. A minőség, a termelékenység és mindenekelőtt a betegek biztonsága olyan kérdések, amelyeket mindennél fontosabbnak kell tekintenünk.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Elnök úr, szeretném megköszönni a Bizottságnak, hogy benyújtotta ezt az irányelvet. Hihetetlenül fontos fejleménynek találom, hogy a politikusoknak lehetőségük van megvitatni a betegek jogait, ahelyett hogy az Európai Bíróságra hagynánk a döntéshozatalt ezen a fontos területen. Véleményem szerint a betegek a legfontosabbak. A betegeket kell tehát reflektorfénybe állítanunk, de ennek érdekében azt is át kell gondolnunk, hogyan orientáljuk ezt az irányelvet, hogy az kerüljön a középpontba, hogy minden betegnek lehetőséget kell adni a jó kezelésre. Szerintem emiatt fontos biztosítani, hogy az irányelv a saját tagállamukban maradó betegeknek is lehetővé tegye a megfelelő kezeléshez való hozzáférést. Ezért úgy vélem, hogy az előzetes engedélyezésnek inkább a szabály, semmint a kivétel szerepében kellene megjelennie.

Véleményem szerint erre kell helyezni a hangsúlyt. Emellett egyetértek képviselőtársammal, Sárbu asszonnyal azzal kapcsolatban, amit az óvatosság szükségességéről mondott, hogy az irányelv ne nyisson szakadékot Európa keleti és nyugati, északi és déli része között.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök úr, üdvözlöm a Bizottság javaslatát. A kérdés most ez: „Mit tehet értem Európa?”. Véleményem szerint fontos, hogy elérhetővé tegyünk az egészségügyi ellátást, ha az anyaországban egyébként nem elérhető. Mint az olyan emberek egyike, akik már igénybe vették a határokon átnyúló egészségügyi ellátást – én azonban megengedhettem magamnak –, azt is fontosnak találom, hogy a Közösség egész területén mindenki számára elérhető legyen. Ezzel kapcsolatban viszont felmerül az a kérdés, hogy a kezelés elérhetőségéről késedelem nélkül meg kellene bizonyosodni. Ez az egyik olyan dolog, ami szerintem fontos lenne a politika továbbfejlesztésekor.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök úr, véleményem szerint ebben az ügyben több elvvel is foglalkozni kell. Az első, hogy a betegek egészségének nyilvánvalóan központi szerepet kell kapnia benne.

Nem hagyhatjuk, hogy ezeknek a jogoknak a kérdésében a bíróságok döntsenek. Jogalkotóként nekünk kell megalkotnunk a jogot ezen a területen.

A harmadik dolog, hogy nem szabad ösztönözni a versenyt, illetve az irányelv sem vezethet a verseny ösztönzéséhez a nemzeti egészségügyi szolgálatok között; sőt, ezen a területen általában véve nem szabadna bátorítani a versenyt.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Az új tagállamok jelentős mértékű migrációt tapasztalnak az egészségügyi szektor magasán képzett munkavállalóinak körében, amely jelenség súlyos egyensúlyvesztéshez vezet, ennek helyreállításához pedig komoly pénzügyi beruházásra lesz szükség. Az új tagállamoknak részesedniük kell a kibővített európai támogatási programokból annak érdekében, hogy minden beteg számára rugalmas egészségügyi ellátást alakíthassanak ki, konkrét, megkülönböztetéstől mentes módon.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Az európai mobilitási politika az EU legfontosabb politikáinak egyike, amely minden polgár számára lehetővé teszi, hogy olyan országban telepedjen le és vállaljon munkát, ahol jobb életszínvonalat élvezhet. A szabad mozgást azonban erősen gátolja az attól a lehetőségtől való félelem, hogy a külföldi orvosi kezelés költsége is állni kell.

Én ezért egy minden tagállam által elismert európai egészségbiztosítási rendszer létrehozását javaslom, amely elősegítené az európai együttműködést a határokon átnyúló egészségügyi ellátás területén. Ez továbbvezet egy korszerű szociális menetrend kidolgozásához, amely hozzájárul a lehetőségek erősítéséhez az oktatás és a foglalkoztatás területén.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Elnök úr, ez az irányelvjavaslat a betegek érdekeivel foglalkozik, a biztos asszony és a miniszter asszony részéről pedig nagyra becsülöm az emberi megközelítést. Ugyancsak értékelem a tagállamok közötti jobb együttműködést a nemzeti egészségügyi rendszerek tiszteletben tartása tekintetében, és remélem, ezt az európaiak számára megnyíló lehetőséget tovább fogja erősíteni a megfelelő tájékoztatás, mivel erre is szükségük van. A hatékonyság és a humanitás: ez tetszik nekem ebben az irányelvjavaslatban.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Elnök úr, büszke vagyok rá, hogy az irányelv megalkotása és előmozdítása két ciprusi biztos, Kyprianou úr és Vassiliou asszony nevéhez fűződik. Az irányelv korrekt és szükséges, ezért végre kell hajtani.

Az irányelv középpontjában mindenekelőtt a beteg áll, aki jogosult a lehető legjobb orvosi ellátásra, különösen ha ez a beteg saját hazájában nem biztosítható.

A gyakorlati nehézségeket megfelelően felismerték, és ezekre oda is kell figyelni, mivel a helytelen gyakorlat végül érvénytelenítheti a más tekintetben helytálló elképzelést.

Roselyne Bachelot-Narquin, a Tanács soros elnöke. - (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, hadd kezdjem néhány személyes megjegyzéssel, és hadd mondjam el, mennyire örülök annak, hogy ismét találkozhattam munkatársaimmal a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságból, Andersson úrral, a bizottság elnökével, Anne Van Lanckerrel, Ria Oomen-Ruijtennel, Jiří Maštálkával és másokkal. Ezúton is szeretném szívélyesen üdvözölni őket.

John Bowis a PPE képviselőcsoport nevében szólva elhelyezte a kérdést a megfelelő kontextusban, amikor azt a kérdést tette fel, hogy „Mit tesz Európa értem?”. Ezzel ismét szóba hozta az európai szomszédság

kérdését, amiben sokan mások is követték, köztük Dagmar Roth-Behrendt a Szocialista Párt nevében, illetve Jules Maaten az ALDE képviselőcsoport részéről.

A John Bowis után felszólalók közül sokan azt is hangsúlyozták, hogy a betegek előbbre valók az államoknál és a rendszereknél. Ez abszolút így is van. Mindazonáltal nem juthatunk el odáig, hogy végül a betegekkel, államokkal és egészségbiztosítási rendszerekkel egyaránt szembeszállunk, mivel az egészségbiztosítási rendszerek stabilitásának megingása katasztrofális kihatásokkal lenne az egészségügyi ellátás szervezésére, és különösen az általunk védeni kívánt betegekre.

Ebből kifolyólag Dagmar Roth-Behrendtnek azt válaszolnám, hogy a kérdés nem a betegek Európai Unión belüli mozgáshoz való jogára vonatkozik, mivel ez magától értetődő, alapvető jog. Az irányelvben felvetett kérdés a költségek visszatérítéséről és a visszatérítés feltételeiről szól, a visszatérítés jogáról vagy jogtalanságáról. A Szerződés 152. cikke egyértelművé teszi, hogy a tagállamok szabadon dönthetnek az általuk nyújtott egészségügyi ellátás szervezéséről és finanszírozásáról.

Az előzetes engedélyezés kérdésének központi eleme a mérleg, a nemzeti egészségtámogató és -biztosító rendszerek folyószámláinak szilárd pénzügyi helyzete, különösen a legszegényebb államok esetében. Ez a szövegtervezet emlékeztet minket az említett felelősségre, és az államok semmilyen körülmények között nem használhatják fel ezt az irányelvet az említett felelőségek elkerülésére.

Jean Lambert lényegében azt mondta, hogy a határokon átnyúló ellátás önmagában még nem cél, Derek Roland Clark pedig rámutatott, hogy talán arról kellene gondoskodnunk, hogy az új irányelv rendelkezései végső soron ne a vagyonos, magasan iskolázott, nagyon jól informált betegek kis csoportjának kedvezzenek, miközben a legszegényebb betegek természetesen igazságtalan bánásmódban részesülnének.

A vitatott kérdés legfontosabb pontja azonban, amelyet a Bizottságnak és a Tanácsnak alaposan meg kell vizsgálnia, a kórházi ellátás előzetes engedélyezése, mivel valójában ez jelenti a legnagyobb kockázatot a nemzeti rendszerek deregulációja szempontjából.

Jean Lambert azt kérdezte, hogy az irányelvjavaslat összeegyeztethető-e a szociális biztonsági koordinációról szóló rendelettel. A Bíróság azt állapította meg, hogy a két visszatérítési rendszer összeegyeztethető. Biztosítanunk kell ezért, hogy a két rendszer megfelelő szerkezettel rendelkezzen. A most tárgyalt irányelvjavaslat kiemelten kezeli a rendelet végrehajtását, ami ésszerűnek tűnik. A betegek szabad választásának mindentől függetlenül továbbra is érvényben kell maradnia, amennyiben egy beteg – nem pénzügyi, hanem bármely más okból – inkább az Európai Bíróság joggyakorlata által megnyitott utat részesíti előnyben.

Bernadette Vergnaud-hoz hasonlóan néhány európai parlamenti képviselő sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy ez a szövegtervezet nem foglalkozik a betegek által az EU-n belül, konkrétan a származási országukban tapasztalt nehézségek mindegyikével. Ha megnézzük azokat a nehézségeket, amelyekre ez az egy szövegtervezet megoldást kíván adni, láthatják, hogy egy ennél szélesebb problémakört lefedő javaslat előterjesztése valószínűleg nem lett volna a legjobb módja annak, hogy előrehaladást érjünk el bizonyos, nagyon is gyakorlati problémák megoldásában, amilyen például az egészségügyi ellátás költségeinek visszatérítése a tanulmányi, munkavállalási vagy pusztán üdülési céllal más európai országba utazó betegek esetében.

Hasonlóképpen, ez nemcsak egy irányelv az egészségügyi szolgáltatásokról, amely felett sajnálkozunk vagy örvendeznünk kell. Úgyhogy nincs értelme leszólni, egyfajta „Bolkestein-irányelvnek” bélyegezni. Ez az irányelv tényleg nem erről szól.

Minthogy az alapelvei megállapításra kerültek – én pedig tudomásul vettem őket –, ennek az irányelvnek ezért lehetővé kell tennie számunkra bizonyos szabályozási eszköz megőrzését, ahogyan a Bizottság és a Tanács között, de sok európai parlamenti képviselő között is már működik, mindegyik padosorban, a betegek előtt nyitva álló lehetőségek tiszteletben tartásával kapcsolatban. Ami a határokon átnyúló egészségügyi ellátás előzetes engedélyezését illeti, a tagállamok által kínált ellátások körének meghatározását meg kell hagyni a tagállamok felelősségének.

Az is fontos, hogy amikor egy állam közegészségügyi okokból bizonyos feltételekhez köti az ellátáshoz való hozzáférést – ilyen például az orvosi beutalók rendszere vagy az angolul kapuőrzés (gate-keeping) néven ismert rendszer –, a rendszereit tiszteletben kell tartani és alkalmazni kell, amikor a betegek saját hazájuktól eltérő országban fordulnak az egészségügyi ellátórendszerhez.

Nyilvánvaló, hogy az irányelvről szóló vitát nem lehet függetleníteni a Bizottság készülő közleményétől vagy a ritka betegségek terén történő közösségi fellépésről szóló ajánlásra vonatkozó tanácsi javaslatról. Szerintem egyáltalán nem lehetetlen, hogy az említett vitákra egy időben kerüljön sor. A másik, több európai

parlamenti képviselő által felvetett kérdés az egészségügyi információs rendszerek interoperabilitása volt. Ehhez ez az irányelv jogalkotási szempontból hozzájárulhat.

Biztos asszony, hölgyeim és uraim, természetesen a párbeszéd, a témáról szóló vita még csak most kezdődött, és még olyan beláthatatlan nagyságú területekre is ki kell terjednie, mint az adatvédelem, az átlátható végrehajtási feltételek és körzetek. Itt azonban a jogbiztonságot teremtő irányelvvel ismét képesnek kellene lennünk arra, hogy az interoperabilitás útján haladjunk tovább, ami nem jelent kizárólagosságot, hanem egyszerűen harmonizációt és nagyobb összeegyeztethetőséget.

Minden résztvevőnek köszönöm az alapos, érdemi hozzászólásokat, nagymértékben emelték a vitánk színvonalát.

Androula Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, nagyon érdekes vitában volt részünk.

Hadd mondjam el, hogy nagyon gyakran szembesülünk azzal a kérdéssel, hogy hogyan hozhatnánk közelebb az Európai Uniót a polgárokhoz.

Ez csak egy példa arra, hogy hogyan tudnánk éreztetni a polgárokkal, hogy az Európai Unió tesz valamit értük. A jelenlegi rendszer szerint számtalan az egyenlőtlenség. Az irányelvtervezet által biztosított, a polgárokra és a különféle kérdésekre vonatkozó jogi kerettel arra törekszünk, hogy a polgároknak egyértelmű tájékoztatást adjunk jogaikról és arról, hogyan gyakorolhatják ezeket.

Aggályok valóban vannak. Nagyon figyelmesen hallgattam az Önök aggodalmait, és biztos vagyok benne, hogy az előttünk álló vita és a tanácskozások folyamán foglalkoznunk kell ezekkel az aggodalmakkal, hogy a végeredmény olyan legyen, ami a polgárok számára valóban kedvező.

Ez nem a második „Bolkestein-irányelv”, sőt, távol áll tőle, és ennek nem is szabadna felmerülnie. A betegek jogairól és a jogok gyakorlásának módjáról szól.

Nem próbáljuk harmonizálni az egészségügyi rendszereket. A tagállamok továbbra is maguk irányítják és szabályozhatják egészségügyi rendszereiket, és maguk dönthetnek arról, milyen ellátást akarnak kínálni a polgáraiknak, és milyen mértékben.

Nem próbáljuk bátorítani az egészségturizmust sem. Nem az arcuk és testük átszabatasára akarunk lehetőséget adni a polgároknak; ehelyett ahhoz szeretnénk jogot biztosítani, hogy amikor betegek, és erre szükségük van, megfelelő egészségügyi ellátáshoz jussanak.

Arra sem számítunk, hogy az európai polgárok nagy tömegei kelnének útra, hogy másik tagállamban kezeltessék magukat. Az elvégzett számítások és hatásvizsgálatok alapján csak a polgárok kis százaléka szeretne külföldre menni. Hogy miért? Mert a szükséges ellátást a családjukhoz közelebb szeretnék megkapni, anyanyelvükön akarnak beszélni, ismerős környezetben lenni.

Vannak azonban olyan esetek, amikor valamilyen különleges egészségügyi ellátásra van szükségük, amelyet saját hazájuk nem tud biztosítani. Ehhez adunk jogot a polgároknak – ez lesz a plusz joguk, hogy tájékozott döntést hozhatnak, és maguk dönthetik el, hová mennek orvosi kezelésre.

Még az Európai Bíróságtól is bátorítást kaptunk a jogalkotásra. Nem hagyhatjuk mindig a Bíróságra, hogy eseti alapon döntsön a betegek jogairól. Ez így nem igazságos. Az európai polgárok közül hányan tudják megfizetni az ügyvédet, hányan engedhetik meg maguknak, hogy bíróságra menjenek? Csak nagyon kevesen. Ezért kell minden beteg számára megoldást kínálnunk, megadni a megfelelő tájékoztatást, és hagyni, hogy maguk döntsenek saját igényeikről.

Itt az ideje, hogy mindnyájan együtt dolgozzunk – a Tanács, a Bizottság és a Parlament képviselői –, hogy a betegek számára a lehető legjobb megoldást találjuk meg.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm szépen, biztos asszony, úgy vélem, a Házban hallható taps is a Parlament elégedettségét tükrözi.

Az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján hat állásfoglalásra irányuló indítványt kaptam e vita lezárásául.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Tájékoztatom Önöket, hogy az EPP-ED képviselőcsoport most visszavonta állásfoglalásra irányuló indítványát.

A vitát lezárom.

A szavazásra pár percen belül sor kerül.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – Az egészségügyi ellátást a romáktól Európa-szerte módszeresen megtagadják vagy alig veszik figyelembe, annak ellenére, hogy az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés az európai polgárok alapvető joga. A határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló megújult szociális menetrendnek foglalkoznia kell a romák által tapasztalt problémákkal, hogy a közösségükhöz közel nem jutnak hozzá az egészségügyi szolgáltatásokhoz. A romák többsége a városi központok peremén él, mérföldekre az egészségügyi létesítményektől. A szolgáltatásokból való kirekesztésük eredményeképpen a romák várható élettartama a becslések szerint 10 évvel alacsonyabb az országos átlagnál. Ugyancsak megoldásra vár a roma közösségekben előforduló betegségek megelőzése és az ezek elleni védőoltás, valamint a vészhelyzetek és a rendszeres egészségügyi ellenőrzések kérdése. A romák egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést korlátozó másik tényező abból ered, hogy nincs személyazonossági igazolványuk, amely lehetővé tenné számukra a biztosítás vagy a szociális segély kérelmezését. A kommunista rendszerek bukásával a romák közül sokakat nem ismertek el, kifejeztettek vagy törölték az országos állampolgársági nyilvántartásokból. Végezetül foglalkozni kell a roma nők egészségével is, mivel ők a roma közösségben a gondviselők. Ha a Bizottság segíteni akar az európaiaknak, hogy egészségügyi szolgáltatásokhoz jussanak az EU-n belül, gondoskodnia kell arról, hogy ez egyetemesen és egyenlően érvényesüljön.

Lasse Lehtinen (PSE), írásban. – (FI) Egy jól működő Európában a betegnek joga kell, hogy legyen arra, hogy megfelelő ellátásért és kezelésért folyamodjon, függetlenül attól, hogy az hol érhető el. Ha az egyik országban várólista van a szívűtétre vagy csípőprotézisre, a másik országban hozzáférhetőnek kell lenni a kezelésnek, anélkül hogy el kellene veszni a jogszabályok protekcionista dzsungelében. Az akadályok megszüntetése a meglévő erőforrások jobb hasznosítását jelenti. A betegek és a szolgáltatások mozgását ellenző beszédek többsége az európaiság legrosszabb vonásaira apellál, az idegengyűlöletre és a bizalmatlanságra. A jól működő egészségügyi szolgáltatások – akár az állami, akár a magánszektorban – a jóléti társadalom, az európai jóléti társadalom részei.

James Nicholson (PPE-DE), írásban. – A határokon átnyúló egészségügyi ellátás a szociális csomag egyik fő eleme. Mivel az EU megkönnyítette a szabad mozgást és a más országokban való letelepedést és munkavállalást, sürgősen tisztázni kellett a betegek hozzáférési jogát a más tagállamokban való egészségügyi ellátáshoz.

Az Európai Bíróság által e kérdésről hozott számos döntés ellenére a polgárok ez ügyben nincsenek teljesen tisztában a jogaikkal. Ráadásul nem elég tájékozottak a pontos jogosultságaikról, a kezelés megszervezésének elintézését vagy akár a visszatérítéseket illetően.

Észak-Írországon kísérleti projektek zajlottak a határ menti megyékben, azzal a céllal, hogy az emberek a helyileg legmegfelelőbb egészségügyi ellátásban részesülhessenek. Ezek a projektek nagyon sikeresnek bizonyultak, a kedvezményezettek részéről pedig nagyon lelkes fogadtatásra találtak. E tekintetben külön méltatnám a British Medical Associationt (NI) és az Irish Medical Associationt az Észak-Írország és az Ír Köztársaság közötti, határokon átnyúló egészségügyi ellátás előmozdítására tett erőfeszítéseikért.

Miközben üdvözlöm a Bizottság által elvégzett munkát, nem tudom elnyomni magamban azt a gondolatot, hogy ennek már régen itt volt az ideje. Most, hogy ez a kérdés végre tisztázódott és kapott egy jogi keretet, őszintén remélem, hogy a tagállamok teljes mértékben együtt fognak működni.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) Még mindig örülünk annak, hogy az Európai Parlament kizárta az egészségügyi szolgáltatásokat a szolgáltatásokról szóló általános irányelvől. Az egészségügyi ellátás végső soron egy sajátos ágazat, amely sajátos megközelítést kíván.

A javaslat alaptételének, a kialakult joggyakorlattal összhangban, azt kellett tekinteni, hogy az egészségügyi ellátás szervezése és finanszírozása a tagállamok felelőssége. Ez egyrészt azt jelenti, hogy a betegek mobilitását nem lehet abszolút joggá emelni, másrészt pedig azt, hogy nincs mentség a saját egészségügyi rendszerbe való beruházás elmaradására. Ebből az alaptételből szükségszerűen következik az is, hogy a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a betegeknek a tényleges költségeket számolják fel. Szükség van a szolidaritásra, de lehetőséget kell adni arra is, hogy megkülönböztetett bánásmódot alkalmazzanak

azokkal a betegekkel szemben, akik saját hazájukban, a szociális biztonsági és adórendszerek révén fizettek járulékot, illetve a külföldi betegekkel szemben, akik az adott országban nem járulékfizetők.

Öröndetes az a tény, hogy elkészült az irányelv, de aki kicsit ismeri ezt az ágazatot, érezheti, hogy ezen még nagyon sokat kell dolgozni. Véleményem szerint a fő kritérium e téren továbbra is a társadalmilag felelős szolidaritáson alapuló egészségügyi ellátás minősége, hozzáférhetősége és pénzügyi fenntarthatósága.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), írásban. – (RO) Véleményem szerint a színvonalas egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés a szociális Európa alapvető értékeinek egyike. Az EU-n belüli betegjogok és a tagállamok közötti, határokon átnyúló együttműködés e téren az új szociális csomag jelentős részét képezi. A betegeknek bármelyik tagállamban jó minőségű egészségügyi szolgáltatásokhoz kell hozzáférniük, és lehetőséget kell kapniuk a költségek visszatérítésére, annak az összegnek a mértékében, amelyet saját hazájukban kapnának. Ma még mindig nagy különbségek vannak az EU-belül mind az egészségügyi szolgáltatások minőségét, mind a visszatéríthető összegeket tekintve. Véleményem szerint az európai egészségügyi rendszer és az orvosi technológiák felmérésére sürgős szükség van. A színvonalas egészségügyi ellátás biztosításának előfeltétele, hogy minden kórház fel legyen szerelve a különféle betegségek diagnosztizálásához és kezeléséhez szükséges technológiával. Az orvosok és ápolók egyik tagállamból a másikba költöznek a jobb munkabérek reményében, illetve a jobb diagnosztikai és kezelési lehetőségek megléte miatt. Fontos, hogy a betegek jogairól szóló irányelvben az uniós prioritásokkal összhangban szerepeljen azoknak az egészségügyi szolgáltatásoknak a minimumlistája is, amelyeket az egészségbiztosítási költségvetésnek teljes egészében fedeznie kell.

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

5. Köszöntés

Elnök. – Hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy mindnyájuk nevében köszöntsem a Knesszet Amira Dotan vezetésével körünkben megjelent küldöttségét.

Az Európai Parlament és Izrael közötti rendszeres kapcsolatok keretében ezen ülés folyamán egy parlamentközi találkozóra kerül sor. A két parlament között ez lesz a 33. ilyen találkozó.

Szívélyesen üdvözlöm Amira Dotant és küldöttségének tagjait, akikkel kedden már lehetőségünk nyílt hosszasan tárgyalni.

Sok sikert kívánunk Önöknek, és reméljük, munkájuk a párbeszédre való készség és a kölcsönös megértés iránti vágy jegyében folytatódik – hiszen mindezek a tulajdonságok elengedhetetlenek a közel-keleti békére való elszánt törekvéshez.

Az Európai Parlament gondosan figyelemmel kíséri ezt a folyamatot, és határozott szándéka hogy tárgyilagosan, mégis aktívan hozzájáruljon a Közel-Kelet békéjének megteremtéséhez.

(Taps)

*

* *

Sarah Ludford (ALDE). - Elnök úr, a strasbourgi épületről van szó, és arról a határozatról, miszerint visszamegyünk.

A főtitkár kedden reggel küldött egy e-mailt arról, hogy októberben vissza fogunk menni. Úgy tudom, az elnökség részéről nem volt szavazás vagy döntés, amit furcsának találok.

Römer úr nem tett említést a szakértői jelentés elérhetőségéről. Az átláthatóságért felelős alelnöktől származó információkra kell támaszkodnom, akitől úgy tudom, hogy a főtitkár azt mondta az elnökségnek, hogy a meglévő francia és német változatban a képviselők számára kérésre elérhetővé fogja tenni, de lefordíttatni nem fogja.

Az elmúlt két nap folyamán összesen három e-mailben kértem a jelentés francia változatát, de nem kaptam választ. Elfogadhatatlannak találom ezt az eljárást, és az eljárási szabályzatnak a tájékoztatási kötelezettségről szóló 28. cikke és az átláthatóságról szóló 96. cikke alapján előterjesztem az ügyet.

Szeretném tudni, hogy milyen alapon fogunk visszamenni Strasbourgba. Olvastam a feljegyzést, amely hétfőn érkezett az elnökséghez, de ebből nekem úgy tűnt, a munkák csak az álmennyezetekre vonatkoztak. Tehát, először is mit tudunk az összeomlás okairól? A tervezés, az anyagok, az építés minősége vagy az épület vizsgálata okozta? E négy tényező valamelyikének kellett lennie.

Másodszor, mit tudhatunk? Nem tudjuk, hogy az egész épületet átvizsgálták-e. Vannak benne hibás anyagok? Olyan híresztelést is hallottam már, hogy az épületben felhasznált acél ugyanaz volt, mint Charles de Gaulle repülőtér beomlott mennyezetében. Igaz ez?

(Tiltakozások)

Nos, ha nem mondják meg nekünk az igazat, tovább fognak terjedni a pletykák.

Mindezek teljesen függetlenek Matsakis úrnak az épületben található azbeszttel kapcsolatos aggályaitól, amelyek ügyében lelkesen nyomoz – gondolom, ugyanígy nem kap választ.

Mindenekelőtt azt szeretném tudni, miért nem kaptam meg ezt a jelentést, milyen alapon dőlt el, hogy visszamegyünk Strasbourgba, tényleg biztonságos-e az épület, illetve ki döntötte el, hogy az?

(Taps)

A magam részéről ezzel nem politikai kérdésként foglalkozom, nem is szabad ezt így tekintenem, és remélem, mások sem fogják annak látni. Az emberek meg is halhattak volna, ha augusztusban ott vannak, és ha valami elromlik, tényleg meghalhatnak. Kaphatnék valamilyen választ ezekre a kérdésekre?

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Elnök. – Ludford bárónő, ha jól tudom, Ön az Egyesült Királyság állampolgára. Az Egyesült Királyság polgárai híresek a pragmatizmusukról és a higgadságukról. Ezért hadd tanácsoljam most azt, hogy őrizze meg a nyugodtságát. Nem volt oka visszaélni a kérdésekhez való joggal.

Most készül egy e-mail az összes képviselő részére. A technikai részletek ebben az e-mailben fognak szerepelni, a megfelelő nyelveken. Bízzon meg a parlamenti adminisztrációban! Megtesszük, amit kell. Szükségtelen volt arra figyelmeztetni minket, hogy mondjunk igazat. Minden ügyben köt minket a tisztesség, így ebben is, bárónő.

(Taps)

Alexander Alvaro (ALDE). - *(DE)* Elnök úr, kedden négy különböző képviselőcsoport öt képviselője kitett egy nagy plakátot, hogy közzétegye a 75. írásbeli nyilatkozatot. Az ehhez szükséges engedélyt az illetékes quaestortól, Fazakas úrtól nyerték el, mielőtt még a plakát kikerült volna. Kedd délután valaki eltávolította a plakátot, anélkül hogy erről tájékoztatta volna az írásbeli nyilatkozat szerzőinek valamelyikét. Tegnap sehol nem találtuk. Ma vettük észre, hogy a biztonsági szolgálatnál van. Azt az indoklást kaptuk, hogy politikai döntés született arról, hogy ezt az írásbeli nyilatkozatot nem lehet hirdetni.

Mióta dönt az adminisztráció arról, politikailag mi helyes és mi helytelen, különösen azután, hogy az illetékes quaestor megadta a jóváhagyást? Demokratikus parlamenti képviselők vagyunk, jogunk van hangot adni az álláspontunknak. Nem kell mindenkinek egyetértenie a nyilatkozat tartalmával, de a plakát eltávolítása a szerzők tájékoztatása nélkül helytelen; a képviselők jogainak okatlan megnyirbálása. Szívesen meghallgatnám az észrevételeiket ez ügyben.

(Taps)

Elnök. – Alvaro úr, az Ön teljes mértékben jogos hozzászólása az első alkalom, hogy hallok erről az incidensről. Biztosíthatom róla, hogy utána fogunk járni az esetnek.

6. Az elnök nyilatkozata

Elnök. – Hölgyeim és uraim, az Elnökök Értekezlete arra kért, hogy tegyek egy rövid nyilatkozatot a holnapi nappal kapcsolatban, amely a Nyelvek Európai Napja lesz. A felkérésnek örömmel eleget teszek, de kérem, legyenek elnézőek velem szemben, mivel ez a nyilatkozat sok nyelven íródott, ezáltal nekem is ijesztő ez a feladat. Kérem, vegyék tudomásul ezt a nyilatkozatot.

2008. szeptember 26-án ünnepeljük a Nyelvek Európai Napját. Ennek keretében az Európai Unió az Európai Tanáccsal együtt több európai kezdeményezést is támogat a nyelvek és kultúrák értékelése céljával, illetve annak érdekében, hogy felhívja az európai nyilvánosság figyelmét a nyelvtanulás fontosságára.

(DE) Európa nyelvi sokszínűsége szellemi örökségünk egyik alapvető eleme és kulturális kincseink egyike. Az európai egyesítés folyamán a nyelvi sokféleség egyre kevésbé jelent akadályt, sokkal inkább lehetőséget. A többnyelvűségről szóló legutóbbi bizottsági közlemény ezért a nyelvi sokszínűséget nagyon helyesen az egyik üttőkártyánknak nevezi.

(FR) A többnyelvűség és a nyelvi sokszínűség előmozdítása mindennapos tevékenységeink sarokköve az Európai Parlamentben. Mottónk: „Nincs jogalkotási munka fordítás nélkül”.

(IT) Az európai emberek képviselőiként végzett munkánk fordítása és tolmácsolása létfontosságú szerepet játszik legitimitásának és átláthatóságának biztosításában, és abban, hogy parlamentünket egyre közelebb tudjuk vinni az európai polgárokhoz.

(ES) Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az Európai Parlament az egyetlen olyan nemzetközi intézmény, amely saját weboldalt és webtelevíziót működtet 23 különböző nyelven.

(PL) A sokszínűségében is egységes Európai Uniónak nem kell tartania a jövőtől.

(DE) Hölgyeim és uraim, köszönöm a figyelmet.

(Taps)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - Elnök úr, ügyrendi javaslatot szeretnék tenni. Amennyiben Ön rendelkezik a megfelelő információval ahhoz, hogy azt mondhasa nekünk, nyugodtan visszamehetünk Strasbourgba, miért nem tehet egy nyilatkozatot még most, mielőtt ennek a plenáris ülésnek vége lesz, miért kockáztatja, hogy egy olyan épületbe menjünk vissza, amely egyesek szerint továbbra sem biztonságos?

Elnök. – Lynne asszony, minden általam megkapott információ arra mutat, hogy a strasbourgi épület éppen olyan biztonságos, mint ez a brüsszeli.

7. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazások órája.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért: lásd a jegyzőkönyvet)

7.1. A társult médiumok Európában (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (szavazás)

7.2. A biztosítási és pénzügyi szolgáltatások hozzáadottérték-adója (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (szavazás)

7.3. Éves vita a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében elért előrehaladásról (EUSZ. 2. és 39. cikk) (szavazás)

– Az 1. módosításra vonatkozó szavazás előtt

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, a PPE-DE képviselőcsoport nevében szeretnék előterjeszteni egy szóbeli módosítást az 1. módosítás átfogalmazására. Mielőtt ezt megtenném, hadd mondjam el, hogy a Deprez úr és az egész bizottság jelentése igazán kitűnő, és a PPE-DE képviselőcsoport szeretne mellette szavazni. Van azonban egy fontos kitételünk, mégpedig az Európai Unióban élő migránsok szavazati jogával kapcsolatban, és nem azért, mert általában véve visszautasítjuk a választójog megadását, hanem mert úgy véljük, hogy az ilyen döntésekben a szubszidiaritásnak kellene érvényesülnie. A választási jog nem európai kérdés.

Emiatt szeretnénk egyfajta áthidaló megoldást a módosításhoz, a javasolt átfogalmazással. Arra kérjük más képviselőcsoportokhoz tartozó képviselőtársainkat, hogy támogassák az új megfogalmazást, hogy mindnyájan jóváhagyhassuk ezt a jó jelentést.

Az új megfogalmazás a következőképpen szól:

„javaslat benyújtása a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyeknek az európai és helyi szintű politikai életbe való integrációjával kapcsolatban; ez olyan előrelépést jelentene, ami elősegítheti a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek társadalmi, kulturális és politikai beilleszkedését;”.

(DE) Ehhez kérem a támogatásukat.

Elnök. – Úgy látom, ellenvetések vannak.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

7.4. A média koncentrációja és pluralizmusa az Európai Unióban (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (szavazás)

– A szavazás előtt

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Az eljárási szabályzat 166. cikke szerint kértem felszólalási lehetőséget, a Ház szabályzatának 45. cikke (2) bekezdésével kapcsolatban.

A 45. cikk (2) bekezdését a közelmúltban úgy módosították, hogy megtiltja a saját kezdeményezésű jelentésekben szereplő állásfoglalási indítványok módosításait.

Az eredmény, amint a most következő szavazáson látni fogjuk, az lett, hogy ha egy képviselőcsoport módosítani szeretne egy sort vagy egy bekezdést egy saját kezdeményezésű jelentésben, teljesen különálló, alternatív állásfoglalási indítványt kell benyújtania, miközben az egyetlen különbség esetleg csak egy vessző vagy egyetlen szó beszúrása vagy kihagyása lenne.

Elképzelhető, hogy a szabályzat módosítása idején ez jó ötletnek tűnt, most viszont az történik, hogy megnehezíti a Házon belüli megállapodások elérését, noha egyik fő célunk éppen az lenne, hogy megállapodásra jussunk. A képviselőcsoportok között képtelenség megállapodást elérni, ha semmi más nem tehetünk, mint hogy különálló szövegtervezetet nyújtunk be, amint azt a szavazáskor hamarosan látni fogjuk.

Elnök úr, kérem a 45. cikk (2) bekezdése módosításának felülvizsgálatát, mivel az általa kiváltott hatás abszurd, és zavarja a Ház képviselőcsoportjai közötti politikai kapcsolatokat.

(Taps)

Elnök. – Kénytelen vagyok felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Parlament a maga bölcsességében így határozott.

(Ellenvetés Pack asszony részéről)

Tartok tőle, Pack asszony, de ezen nem lehet változtatni. Addig is ragaszkodnunk kell a törvény betűjéhez.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Guardans úrnak talán meg kellene kérdeznie saját képviselőcsoportját, mivel többek között ők indítványozták e szabályt. Mindazonáltal azt szeretném mondani: a jelentés, amelyről ma szavazunk, a médiakoncentrációról és -pluralizmusról szóló Mikko-jelentés az első olyan jelentés, amelyet ezen eljárás alapján hagyunk jóvá, amely megakadályozza a teljes körű vitát, megakadályozza a módosítások benyújtását, egy olyan napon, amikor Olaszországban a szólásszabadságot súlyos, nagyon súlyos támadás érte azáltal, hogy 25 újságíró elbocsátását jelentették be annál az egyetlen tévécsatornánál, amelyet Berlusconi jelenleg még nem tart az uralma alatt. Véleményem szerint az, ahogyan ezeket a problémákat megvitatjuk, azt is jelzi, hogy ebben a Házban hiányzik a média koncentrálódásáról és pluralizmusáról szóló szabályok, törvények vagy irányelvek bevezetésére való akarat, amire egyre sürgetőbb szükség van az Európai Unióban.

(Taps középről és balról)

Marianne Mikko (PSE). - Elnök úr, szeretném megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult ehhez a rendkívül fontos és komoly figyelmet kiváltó jelentéshez az Európai Unión belüli médiakoncentrációról és -pluralizmusról. A jelentés a demokrácia megvédéséről szól. Igyekeztünk mindent belevenni ebbe a jelentésbe, ami erősítheti a demokráciát. Próbálják ezt szem előtt tartani, és gondolják végig alaposan, mielőtt szavaznának. Mit támogatnak és mit elleneznek? Ma ezt az üzenetet küldjük polgárainknak. Kérem, gondolkozzanak el ezen.

(Taps)

Pál Schmitt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. - (HU) Tisztelt elnök úr! Mint ennek a témának az árnyékjelentéstevője csatlakozom azokhoz, akik azt mondják, hogy ez nem jó így, ez a szisztéma. Én szerettem volna a parlamenti vitában kifejezni a Néppárt véleményét, de mint árnyékjelentéstevő nem kaptam szót.

Megkérdezem én, ha a médiapluralizmus olyan fontos, a vélemények pluralizmusa miért nem olyan fontos? Meg szerettem volna magyarázni, hogy néhány dologban nem értünk egyet, de nem kaptam szót. Az egész Parlamentben ketten beszélhettek ebben a témában, a jelentéstevő és a biztos úr. Ezt feltétlenül át kell gondolni, hogy jó-e ez a szisztéma, mert kíváncsiak vagyunk egymás véleményére, ezt úgy hívják, hogy véleménypluralizmus. Kérem, segítsen elnök úr, hogy ezt megvalósítsuk.

(Taps jobbról)

Elnök. - Hölgyeim és uraim, megadom a szót Cohn-Bendit úrnak, de utána tovább kell lépni a szavazáshoz. Saját döntésünk következményeiről levonhatjuk a megfelelő következtetéseket. Ha megkérdőjelezhető döntést hoztunk, jogunk van módosítani, de a módosításnak a megfelelő eljárások szerint kell történnie.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Elnök úr, ezt a konkrét értelmetlenséget, amelyre épp az imént hivatkoztam, a Ház többséggel fogadta el, annak ellenére, hogy mi ellene szavaztunk. Az Önök döntése volt! Most aztán gyötörhetik az elnököket, hogy intézze el a módosítást!

(Taps középről és balról)

Elnök. - Igazán nem akarunk senkit sem gyötörni, de lehet vonni a következtetést, ha a Ház többsége úgy kívánja.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, nem áll szándékomban részletesen vizsgálni a Frassoni asszony által tett pontatlan kijelentéseket, de úgy érzem, egy dolgot tisztáznom kell a Ház felé. Olaszországban nem Berlusconi elnöknek vannak tévécsatornái, hanem más csoportoknak. Elnök úr, Olaszországban három állami televíziós csatorna van, a Rai 1, a Rai 2 és a Rai 3, ott van a Mediaset csoport, aztán Olaszországban ott van még a LA7 ...

(Tiltakozások középről és balról)

Elnök. - Hölgyeim és uraim, semmi értelme az indulatoknak. Önök meghoztak egy döntést.

Ha a Parlament meghozott egy döntést, amelyet a többség esetleg oktalannak ítél, lehet rajta változtatni. De egy szabályt mindaddig be kell tartani, amíg nem kerül módosításra. Ezt az elvet követjük a Parlamentben.

(Taps)

7.5. Az energiaárak féken tartása (szavazás)

- Az 1. módosításra vonatkozó szavazás előtt

Urszula Gacek (PPE-DE). - Elnök úr, valódi ügyrendi javaslatom lenne az új eljárási szabályzattal kapcsolatban. Nekünk azt mondták, hogy mivel a vita le lett rövidítve, több írásbeli nyilatkozatot is benyújthatunk azon az egyetlen írásbeli nyilatkozaton kívül, amit az új szabályzat hatálybalépése előtt tehattünk. Ma megpróbáltam benyújtani két írásbeli nyilatkozatot, de az internetes oldal nem engedte. Így az energia felügyeletéről szóló hozzászólásom nem került be sehová.

Tudna gondoskodni a technikai probléma megoldásáról? Az átdolgozott eljárási szabályzatot így nem tartjuk be.

Elnök. – Erről írásbeli nyilatkozatot nyújthat be, Gacek asszony, de nem ez volt a megfelelő pillanat a kérdés felvetéséhez.

7.6. Fehér Könyv: Európai stratégia a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi problémákról (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (szavazás)

7.7. Az on-line szerzői jogok közös kezelése (szavazás)

7.8. IASCF: Az alapokmány felülvizsgálata – Nyilvános elszámoltathatóság és az IASB összetétele (szavazás)

Piia-Noora Kauppi, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében.* – Elnök úr, mint már elmondta, a PPE-DE képviselőcsoport az erről az állásfoglalásról szóló szavazás elhalasztását szeretné kérni. A Nemzetközi Számviteli Standardok Testületének irányítása bizonyosan nem fog megoldódni a következő két hétben, úgyhogy van időnk arra, hogy erről az állásfoglalásról a következő mini plenáris ülésen szavazzunk, itt Brüsszelben.

Ennek az az oka, hogy az Európai Bizottságtól kaptunk néhány új javaslatot, és talán van rá mód, hogy helyenként finomítsunk az állásfoglalás megfogalmazásán.

A határidő nagyon szoros volt, ezért szeretnénk, ha több időnk lenne, és ha inkább a következő brüsszeli ülésen kerülne sor a szavazásra.

Pervenche Berès, *az ECON bizottság elnöke.* – (FR) Elnök úr, a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnökeként szeretnék felszólalni. A jelenlegi pénzügyi válság idején mindenki beláthatja, hogy a számviteli standardok és ezek potenciális prociklikussága fontos kérdés. Az ezeket a számviteli standardokat kidolgozó struktúrák irányítása ezáltal nagyon fontos kérdés.

A Radwan-jelentésben ez ügyben már megszólított Európai Bizottság azt a megoldást választotta, hogy javaslatot dolgozott ki, amely nem érinti azokat, akik a pénzügyi piacok stabilitásáért felelősek, amely sietősen, a Tanáccsal vagy az Európai Parlamenttel való konzultáció nélkül készült, a megbízatásuk lejártához közeledő amerikai hatóságokkal közösen, és amelyet az amerikai elnökválasztáson induló jelöltek mindegyike megtagadott.

A kompromisszum és a nyitottság szellemében készek vagyunk újakezdeni ezt a vitát, amennyiben a Bizottság a maga részéről hajlandó újra átgondolni javaslatát és meghallgatást biztosítani az Európai Parlament javaslatai részére. Ezért azt szeretném kérni a Bizottságtól, hogy nyilatkozzon, és vállalja javaslata átgondolását. Ez esetben támogatni tudnánk Kauppi asszony javaslatát.

Androula Vassiliou, *a Bizottság tagja.* – Elnök úr, a Bizottság nem foglal állást ebben a kérdésben.

Elnök. – A Bizottság nem nyilvánított véleményt.

Berès asszony, jól értettem, hogy ezekkel a feltételekkel támogatná ennek az indítványnak az előterjesztőjét?

Akkor megtartjuk a szavazást erről az indítványról.

(A Parlament elfogadja a szavazás elhalasztására irányuló indítványt)

7.9. Szociális csomag (szavazás)

– A szavazás előtt

Philip Bushill-Matthews, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében.* – Elnök úr, csak szeretném röviden megerősíteni, hogy a PPE-DE képviselőcsoport úgy döntött, hogy visszavonja a szociális csomagról szóló állásfoglalásunkat. Az elmúlt ülésen nagyon széles körű vitát folytattunk erről, amelynek során mindegyik képviselőcsoport teljes mértékben nyilvánosságra hozta az álláspontját. Képviselőcsoportunk mindeközben biztosította magának a megújult szociális menetrend előadói tisztségét, ami mutatja, mekkora jelentőséget tulajdonítunk

a szociális kérdéseknek, az elkövetkező hónapokban pedig várjuk a többi képviselőcsoport átgondolt észrevételeit, hogy együtt olyan jelentést készíthessünk, amelyre az egész Ház büszke lehet.

(Taps a PPE-DE képviselőcsoport részéről)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, csak azt szeretném jegyzőkönyvbe vetetni, hogy én Foglietta úr jelentése mellett szavaztam, de a szavazógépem nem működött.

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

– **Állásfoglalásra irányuló indítvány: Éves vita a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében 2007-ben elért előrehaladásról (EUSZ. 2. és 39. cikk) (B6-0425/2008)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Természetesen nem könnyű megértetni magunkat ebben a kaotikus helyzetben. Szeretném elmagyarázni, hogy miért szavaztam ezen állásfoglalás mellett, amelyet éppen most fogadtunk el, amelyet az imént hagytunk jóvá az éves vitáról a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében elért előrehaladásról. A Bel- és Igazságügyi Miniszterek Tanácsa ma ül össze, hogy megvitassa és jóváhagyja az európai bevándorlási és a menekültügyi paktumot. Ez nagyon fontos kérdés, és nagyon fontos vita folyik most a Tanácsban, ezért remélem, hogy a Tanácsban ma tartott vita folyamán a paktumot kiegészítik egy nyilatkozattal a bevándorlás jelentette teher igazságosabb és egyenlőbb megosztásának szükségességéről. Remélem, hogy a miniszterek ma elfogadják a paktumot, és abban szerepelni fog ez a hivatkozás a közös felelősségre.

ELNÖKÖL: DOS SANTOS ÚR

alelnök

– **Állásfoglalásra irányuló indítvány: Éves vita a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében elért előrehaladásról (EUSZ. 2. és 39. cikk) (B6-0425/2008)**

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr, az állásfoglalás, amelyről most szavaztunk, több okból is elfogadhatatlan volt számomra és bizonyára képviselőcsoportom számára is. A fő ok természetesen az, hogy szerintem Európának abszolút semmi szüksége nincs egy új, „illegális” bevándorlási hullámra. Abszolút semmi.

A magánszektor munkáltatói és a kormányzatok mind túl könnyen hozzák be az újabb és újabb külföldi állampolgárokat a nem uniós országokból. Ez a fejlődő országokból Európába irányuló agyelszívást okoz, ami végül sem a fejlődő országoknak, sem Európának nem kedvez, sőt. Végre el kellene kezdenünk – és itt most elsősorban a kormányokra, illetve az üzleti életre és az iparra gondolok – asszimilálni, átképezni és a rendes munkaerőpiacra integrálni külföldi állampolgárok azon hatalmas, tényleg hatalmas tömegeit, akik már itt vannak, és akiket a társadalmunk nem szív fel, soha nem is szívott fel rendesen.

– **Jelentés: Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Neena Gill (PSE). – Elnök úr, azért szavaztam a Mikko-jelentés mellett, mert úgy vélem, a médiának fontos szerepe van a demokrácia megvédésében. Az EU bővülésével a mi szerepünk lett, hogy biztosítsuk az alapvető szabadságok és a demokrácia védelmére vonatkozó normák konvergenciáját. Részt vettem az ITRE bizottság Mikko-jelentéséről szóló véleményének elkészítésében, és szeretnék gratulálni az előadónak, mivel szerintem új technológiák, új médiacsatornák és új típusú tartalmak megjelenéséhez is vezettek, a média pedig továbbra is fontos politikai eszköz. Ezzel összefüggésben a plurális médiarendszer a demokratikus társadalmi rend szempontjából alapkövetelmény.

Amikor a média tulajdonjoga néhány ember kezében összpontosul, ez kedvez a hirdetési piac monopolizálódásának és akadályozza a piacra újonnan belépőket. A versenyjog hozzásegített a média koncentrálódásának korlátozásához, de ezek a problémák még mindig több tagállamban fennállnak, ahol a piacot néhány nagyszereplő uralja.

Dicséretre méltó ezért a jelentés javaslata, miszerint a médiajogot és a versenyjogot össze kellene kapcsolni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Elnök úr, a médiapluralizmus sokszínűsége jelent az információ terjesztését és a műsorszolgáltatók jellegét tekintve. Jelenleg a média ágazatában mindkét terület fenyegetésnek van kitéve. Az ágazaton belül egymással versengő médiavállalatok egyre növekvő tulajdoni koncentrációja folytán olyan helyzet alakult ki, amikor nehéz társadalmi és kulturális szempontból értékes információt találni a mindenki számára közérthetővé tett, uniformizált hírek útvesztőjében. Nehezen megjósolható, hogy az ágazatban egyre romló helyzet hová fog vezetni, nemcsak az egyes fogyasztók, de a társadalom egésze szempontjából is.

Az előadó helyesen hangsúlyozta a közszolgálati műsorszolgáltatók által a sokszínűség őréként betöltött szerepet, mivel az ő feladatuk a magas színvonalú tájékoztatás. Abban is igaza volt, hogy egy olyan modellt javasolt, ahol a versengő médiapiacra kívüli, erős közszolgálati média együtt tud létezni a profitorientált magántulajdonú médiavállalatokkal. A két pillér közötti egyensúly fontossága felől semmi kétségünk nem lehet. A jelentés szövege világosnak és áttekinthetőnek tűnik, akárcsak az előadó szándékai. A Kulturális Bizottság tárgyalásai során elért kompromisszum jónak látszik. Emellett az információterjesztés új formáinak – ilyenek például az internetes blogok, illetve más, felhasználók által létrehozott honlapok – jogi státuszát világosan fel kellene vázolni, hogy az ezeket a formákat létrehozó személyek tisztában legyenek jogaikkal és felelősségeikkel, valamint az esetleges szankciókkal.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Elnök úr, örömmel hallok a Parlamenttől, hogy minden tagállamnak garantálnia kell a média pluralizmusát, és hogy ebben a közszolgálati műsorszolgáltatóknak bizonyosan nagy szerepe van. Ez így igaz és helyénvaló. Egy normális társadalomban ez a demokráciát és a tájékoztatás szabadságát jelenti, és mindenekelőtt a tájékoztatás szabadságát az ellenzéki csoportok számára.

Ha a fenti kritériumok szerint vizsgáljuk, Belgium, sőt Flandria sem tekinthető demokráciának. Az én politikai pártommal szemben például – ez az ország egyik nagy politikai pártja – a flamand közszolgálati műsorszolgáltató rendszeres, nyílt megkülönböztetést alkalmaz, bojkottálja, ráadásul mindezt hivatalos irányelvek alapján teszi. Hogy miért? Mert a gondolataink, attitűdjeink nem „politikailag korrektek” vagy eltérnek az uralkodó irányzattól. Nem olyan rég a közszolgálati műsorszolgáltató korábbi vezetője nyíltan beismerte, hogy a belga király azért emelte bárói rangra, hogy megjutalmazza az ellenzéki párttal szembeni megkülönböztetés érdekében tett erőfeszítéseit.

Ez az egyébként egyáltalán nem rossz jelentés tartalmazhatott volna egy bekezdést az elfogadott irányt nem követő ellenzéki pártokkal szembeni bánásmódról.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Elnök úr, a jelentésről szóló szavazáskor tartózkodtam. Meglehetősen helyesen hívja fel a figyelmet a médiapluralizmussal és a több tagállamban megfigyelhető tulajdoni koncentrációval kapcsolatos nehézségekre.

Flamandként tudnék pár szót szólni erről a témáról. Nincs még egy olyan állam az Európai Unióban, amelynek Belgiumnál nagyobb szüksége lenne például egy, a semleges médiaért felelős ombudsmanra, hogy biztosítsa a szólásszabadságot és a pluralizmust. Itt Brüsszelben, az ország intézményi középpontjában – mint képviselőtársam az előbbieken elmondta – nemcsak a magántulajdonú média, de a kormányzati szervek is szívesen bojkottálják a legnagyobb ellenzéki pártot, és megtagadják az emberektől a szabad és kiegyensúlyozott tájékoztatáshoz való jogot.

Lehet, hogy az előadó által javasolt, a médiaszabadságról szóló charta ellehetetlenítené ezt a fajta visszaélést, máskülönben az egész nem lesz több pusztá porhintésnél.

Azon is eltűnődtem, hogy az előadó miért ragaszkodik a tényleg szabad médiumok – az Internet, és különösen a blogírók – szigorúbb szabályozásához, nem beszélve a szerzői jogok megfelelő rendezéséről. Azért, mert pont azok az államok akarják szigorúbban szabályozni az internetet, ahol nincs valódi médiapluralizmus. Ez a jelentés újabb érveket ad a kezükbe, ami igazán sajnálatos.

Pál Schmitt, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (HU) Köszönöm, elnök úr! Magyarul fogok beszélni. A média sokszínűsége az Európai Néppárt számára kiemelten fontos terület, ezért is döntöttünk úgy, hogy a jelentés elutasítása helyett a frakciónk egy alternatív határozati javaslatot nyújtson be. Ez, megőrizve az eredeti jelentés erőseit, a számunkra elfogadhatatlannak ítélt részeket törölte a szövegből, és beillesztette azokat a javaslatokat, amelyeket fontosnak tartottunk hangsúlyozni.

A frakció többek között kifogásolta, hogy a jelentés egyes tagországokat konkrétan megnevezett, miközben meggyőződésünk szerint egy média-sokszínűségről készülő jelentésnek semlegesnek és általános érvényűnek

kell lennie. Nem célja, hogy bizonyos országokat rossz példaként állítson szegyenpadra. Ugyancsak nem tudtuk elfogadni, hogy a jelentés úgy fejezi ki magát, hogy egyes médiabirodalmak elsősorban a profit és az anyagi érdekeik szerint motiváltak, ez is túlzott általánosítás, ezt sem tudtuk elfogadni.

A heves politikai vitákat kiváltó jelentés mindenképpen fel kell, hogy hívja az Európai Bizottság figyelmét, hogy a téma súlyának megfelelően foglalkozzon a kérdéssel, és vizsgálja meg, milyen uniós vagy tagállami intézkedéseket szükséges meghozni a sokszínűség érvényesülése érdekében. Köszönöm.

– Közös állásfoglalásra irányuló indítvány – Az energiaárak féken tartása (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Támogatom az energiaárak hatékony felügyeletét. Az elmúlt hónapok áringadozásai nyilvánvalóan nem szolgálják az Európai Unió polgárainak érdekeit, miközben a spekulánsok/közvetítők nyereségre tesznek szert. Mi több, az a teljességgel elfogadhatatlan helyzet is előállt, hogy az energiaárak határozzák meg az élelmiszerárakat. Nem lehet teljesen elfogadni azt a cinikus érvelést, hogy globálisan nézve van elég élelmiszer, de nincs mindenkinek elég pénze a drága élelmiszerek megvásárlására.

A Világbank szakértőinek véleménye szerint a biomasszából nyert energia akár 80%-ban is felelőssé tehető az élelmiszerárak meredek emelkedéséért. Ezzel összefüggésben számos alkalommal hangsúlyoztam az élelmiszertartalékok növelésének és az energiatermelési célokra felhasznált élelmiszerforrások szabályozásának szükségességét. Ez egy kritikus probléma, amely az élelmiszerárak felügyeletéhez kapcsolódik, és mint ilyen, nagyobb figyelmet érdemel.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, ebben a pillanatban az energiaárak gyors emelkedésével nézünk szembe. Ez közvetlenül érinti az Európai Unió lakosainak életminőségét és az infláció növekedését. Ez azt jelenti, hogy eszközöket kell teremtenünk, hogy megvédjük Európa lakóit az említett áremelkedések következményeitől. Bár a közelmúltban az olajárak terén láttunk némi csökkenést, szerintem nagyobb figyelmet kellene fordítanunk az árak stabilitásának biztosítását célzó mechanizmusokra. Az az elgondolás is felmerült, hogy az energiapiacoknak átláthatóbbá kellene válnia, hogy a jövőben kevésbé legyenek spekulációnak kitéve a világpiacra. Az energia kérdését tárgyalva nem lehet nem hangsúlyozni annak szükségességét, hogy először is intenzívebben kell dolgozni a megújuló forrásokból előállított energia arányának növelésén, a nukleáris energiát is beleértve, másodszor, az új széntechnológiák bevezetésén, harmadszor pedig széles körű programot kell indítanunk az energiahatékonyság javítására.

– Jelentés: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, én a Foglietta-jelentés ellen szavaztam, és szeretném megköszönni minden képviselőtársamnak, aki támogatott a jelentés elutasításában.

Bár az elhízás valóban egyre nagyobb probléma, ez a fehér könyv semmivel nem visz közelebb minket a megoldáshoz. Ezzel szemben különféle ajánlások és jogalkotási követelések véletlenszerű kotyvalékát mutatja be. Ezzel nevetségessé tesszük magunkat. Elégedetlen tapasztaltam, hogy legalább az élelmiszercímkék piros-sárga-zöld színkóddal való megjelölésére vonatkozó javaslatot elvetették, a többi javaslat viszont sajnos megmaradt, köztük néhány azokból az előre meghozott határozatokból, amelyek készülöben vannak az élelmiszerek címkézése terén – aminek én vagyok a parlamenti előadója.

Elhatároztuk, hogy a hirdetések cenzúrázására szólítunk fel, hogy be akarjuk tiltani a mesterséges transzsírsavakat, ugyanakkor az élelmiszerek címkéin fel kívánjuk tüntetni a transzsírsav-tartalmat, hogy a jövőben hivatalosan mérjük a derékméretet és ellenőrizzük az élelmiszerek sótartalmát, ami egyenlő az élelmiszerreceptekbe való beavatkozás előírásával. Új meghatározást kezdeményeztünk az egészséges táplálkozás fogalmára; ennek egyik feltétele, hogy egészségesen táplálkozni csak bioterményekkel lehet. Ez már a hagyományos gazdálkodást folytatókkal szembeni megkülönböztetésnek minősül.

Nincs olyan, hogy rossz élelmiszer, amelynek a jogrendszerünk alapján nem szabadna a piacon lennie. Minden fogyasztónak joga van a tájékoztatáshoz, de joguk van a tisztelethez is, ami azt jelenti, hogy meg kell hagyni nekik a saját döntés lehetőségét.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

– Jelentés: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez az európai non-profit helyi közösségi médiumokról szóló jelentés olyan területtel foglalkozik, amelynek a jelentés szerint az EU támogatási programjai keretében kiegészítő finanszírozásra lenne szüksége. Ez újabb példa arra, hogy a különféle speciális

érdekek itt a Parlamentben hogyan próbálják elérni az uniós támogatási programok számának növelését, valamint az ezekhez rendelt pénzügyi források növelését, hogy osztogathassák az előirányzatokat jobbra, balra és középre.

Érthetetlen, hogy a non-profit helyi közösségi médiumoknak szóló támogatást miért kellene az EU szintjén finanszírozandó kiadási tételnek tekinteni. A szubszidiaritás elvét követve magától értetődően arra a következtetésre jutunk, hogy ez a kiadás a tagállamokra vagy a regionális politikai szervekre tartozik. E médiumok ügyében ők rendelkeznek kellő szakértelemmel, és nekik van lehetőségük eldönteni, hogy az ilyen kiadásokat előnyben kell-e részesíteni például az egészségügy, az iskolák, a jólét stb. forrásigényeihez képest.

A szubszidiaritás érdekében teljes egészében a jelentés ellen szavaztunk.

Gyula Hegyi (PSE), írásban. – A „közösségi médiumok” gyakran fontos szerepet töltenek be a helyi közösségekben. A helyi médiumok körében befolyásos információforrásnak számítanak, olykor egyedül ezeken keresztül tudnak megnyilvánulni a helyi közösségek. Ezért kellene az Európai Uniónak több figyelmet fordítania ezekre a médiumokra, különösen a Lisszaboni Szerződés kudarcát követően, mivel ezek hatékony eszköznek bizonyulhatnak az EU-val kapcsolatos információk átadására a polgároknak.

A polgárokkal Európáról folytatandó aktív párbeszédéről szóló jelentés előadójaként teljes mértékben támogatok minden olyan kommunikációs eszközt, amely hozzásegíthet ahhoz, hogy az EU-t közelebb vigyük a polgárokhoz. Mindazonáltal meggyőződésem, hogy a közösségi médiumok esetében – hasonlóan más, akár csak részben közpénzekből finanszírozott helyi médiumokhoz – az egyik alapvető feltétel, hogy függetlenek legyenek, nemcsak az országos, de a helyi hatalomtól is.

Tudom, hogy a közösségi médiumok, és különösen a finanszírozásuk ügye különféle formáik és helyi sajátosságaik folytán elsősorban a tagállamok szívügye kell hogy legyen. Európai szinten azzal tudunk segíteni, ha nagyobb ismertséget biztosítunk ennek a kérdésnek. Ez a jelentés az első lépés ebbe az irányba.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A Resetarits-jelentés, amelyet támogattam, hivatkozik a médiumok fontosságára a kulturális és nyelvi sokszínűség megerősítésében. Ezen a héten szemtanúi lehettünk az első gael nyelvű tévésatorna elindulásának – ami igazán örömteli fejlemény úgy Skócia, mint Európa nyelvi sokszínűségének előmozdítása szempontjából.

David Martin (PSE), írásban. – A közösségi médiumok mindig fontos szerepet játszottak társadalmunkban. Az ilyen médiumok a negatív sztereotípiák leküzdése révén ösztönözhetik a kultúrák közötti párbeszédet. Az EU-nak teljes mértékben el kell ismernie ezt, azáltal, hogy javítja a közösségi médiumok jogi elismerését és a műsorszolgáltatók rádióspektrumhoz való hozzáférését. A jelentés mellett szavaztam.

Daniel Stroj (GUE/NGL), írásban. – (CS) Ami a közösségi és az alternatív médiumokat illeti, úgy vélem, kétség nem férhet hozzá, hogy képesek hozzájárulni a plurálisabb médiakörnyezethez és az állampolgári tudatossághoz. Véleményem szerint az Európai Unióban a tagállamok többségének tapasztalatai azt mutatják, hogy a szólásszabadság szinte már mítosszá vált, az úgynevezett kereskedelmi médiumok arcukat pedig tulajdonosuk alakítja ki. A hivatalos médiumok által közölt információ objektivitásának szintjét gyakran jelentős mértékben befolyásolják a politikai hatalmon lévők érdekei, függetlenül az ilyen médiumok alapokmányában és a rájuk vonatkozó jogszabályi keretekben előírtaktól. Emiatt még fontosabb, hogy megakadályozzuk a közösségi és alternatív médiumokkal való visszaélést, azt, hogy lehetővé váljon számukra, hogy az ilyen médiumoktól elvárt küldetés szabta határokon kívül működjenek. Egyetértek azzal, hogy ezek a médiumok megérdemlik, hogy a jogi elismerést nyerjenek az EU országaiban. A tevékenységüket irányító szabályokat azonban kezdettől fogva úgy kell meghatározni, hogy a közösségi és az alternatív médiumok ne tudják elárulni küldetésüket, társadalmi szerepüket.

– **Jelentés: Joseph Muscat (A6-0344/2008)**

Marian Harkin (ALDE), írásban. – Nem tudom támogatni ezt a jelentést. Bár javaslatai közül többel is egyetértek és ezeket üdvözlöm, aggályaim vannak a befektetési alapokra vonatkozó HÉA-mentesség körének leszűkítésével kapcsolatban. Úgy vélem, jobb, ha meghagyjuk a jelenlegi helyzetet.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az EPLP szerint a pénzügyi szolgáltatások HÉA-követelményeinek korszerűsítése már régen esedékes volt. Az előadó nagyon körültekintően járt el, amikor jelentkezett erre a feladatra. Úgy látjuk, nagy empátiával közelített ahhoz a kérdéshez, hogy a fogyasztókra át lehet-e hárítani a költségeket, és megérti az esetlegesen felmerülő problémákat. Nem vagyunk biztosak abban, hogy egyes

pontokat a gyakorlatban hogyan lehet kezelni – különösen ami a vállalatok számára a HÉA alkalmazásában megengedett mérlegelési jogkörrel illeti. Vannak tehát fenntartásaink, amelyeket a konkrét módosításokban nem tudunk kifejezni, mivel egyben kellett szavazni az 1–28. módosításra vonatkozóan. Az EPLP támogatja az előadót, de a 6. és a 21. módosítás ellen szavazott volna.

Én személy szerint szeretném megköszönni Joseph Muscat-nak a jelentés és egyebek elkészítésében végzett munkáját és az Európai Parlamentben tanúsított kollegiális viselkedését. Remélem, hogy karrierje a továbbiakban is szépen ível majd felfelé, és hamarosan Málta új miniszterelnökeként köszönhetjük.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: Éves vita a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében elért előrehaladásról (EUSZ. 2. és 39. cikk) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), írásban. – Miközben pártoljuk a tagállamok közötti együttműködést a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége tekintetében, a brit konzervatívok az állásfoglalás ellen szavaztak, mivel következetesen ellenzünk minden, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének terén további harmonizációra irányuló felhívást. Különösen ellenezük a jelentésben szereplő felhívásokat a Lisszaboni Szerződés azon rendelkezéseinek elfogadására, amelyek a jelenlegi szabályozás alapján fogadhatók el.

Patrick Gaubert (PPE-DE), írásban. – (FR) Üdvözlöm a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége megvalósulását illetően elért 2007. évi előrehaladásról szóló éves vitáról szóló állásfoglalás nagyon nagy többséggel történt elfogadását.

Ez a magas színvonalú szövegtervezet erőteljesen emlékeztet minket a Lisszaboni Szerződés gyors elfogadásának szükségességére, amely az EU tevékenységeinek legitimitásával és hatékonyságával kapcsolatban alapvető fejlesztéseket ír elő, ezáltal megerősíti a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségét.

Emellett felhívja a Bizottságot és a Tanácsot a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség 2010–2014 közötti időszakára vonatkozó következő többéves program új prioritásainak meghatározására.

Végezetül több létfontosságú intézkedést javasol elfogadásra az alapjogok és az állampolgárság területén, a határvédelem, a bevándorlás és a menedékjog vonatkozásában. A felsoroltak a képviselőcsoportunk által javasolt prioritások, és többségük az európai bevándorlási és menekültügyi paktumban is megtalálható, amelyet konkrét fellépések alapján kell végrehajtani.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Bár számos ponton egyetértünk ezzel az állásfoglalással az úgynevezett „szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségéről” – ami valójában egy eufemisztikus kifejezés arra, hogy a tagállamok szuverén hatáskörébe tartozó bel- és igazságügyet bevonjuk a közösségi rendszerbe” –, több olyan célkitűzést, prioritást és javaslatot is tartalmaz, amelyet határozottan elutasítunk.

Különösen amiatt, mivel úgy tesz, mintha nem hallott volna az úgynevezett „Lisszaboni Szerződés” elutasításáról, amikor ragaszkodik a 2009 végéig történő bevezetéséhez, és felszólít az igazság- és belügyek közösségi rendszerbe való bevonására irányuló folyamat előmozdítására, amivel tanúskodik az EP többsége részéről az ír nép szuverén, demokratikus döntése iránt mutatott tiszteletlenség mellett.

Ezenkívül többek között amiatt is elutasítjuk, mivel a célkitűzései közé sorolja a schengeni információs rendszer fejlesztését (a prúmi egyezményhez kapcsolódó határozatokkal együtt), a Frontex és az EU bevándorlási politikájának megerősítését (amely szelektív, védelmező jellegű és bűncselekménnyé minősíti a bevándorlást).

Annak ellenére pedig, hogy arról panaszkodik, hogy „az EU számos ügyben kétoldalú megállapodások formájában de facto rendőrségi és igazságügyi együttműködést alakít ki harmadik országokkal, nevezetesen az Egyesült Államokkal, ezzel megkerülve a hivatalos demokratikus döntéshozatali eljárásokat és a parlamenti vizsgálatot”, az EP ezt mégsem kérdőjelezi meg.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), írásban. – (DE) 1. Az indítvány úgy jellemzi a Lisszaboni Szerződést, mint „elengedhetetlen és sürgető feltétele annak, hogy Európa a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségévé válhasson”. A Lisszaboni Szerződés az írországi népszavazás következtében vissza lett utasítva. Legfőbb ideje, hogy elfogadást nyerjen.

2. Az indítvány a második generációs schengeni információs rendszer (SIS II) teljes körű működésbe léptetésére és a Frontex megerősítésére szólít fel. A Frontex határvédelmi ügynökség felel annak az embertelen politikának

az operatív végrehajtásáért, hogy az EU-t elzárjuk a nyomorban élő emberek elől. Ez a politika nyílt támadás a humanitással szemben, ezért határozottan el kell utasítani.

Søren Bo Søndergaard és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Általánosságban támogatjuk a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezőknek biztosítandó választójogot az európai és a helyi választásokon. Úgy véljük azonban, hogy a helyi választásokon való szavazati jogról a vonatkozó nemzetközi egyezményeknek megfelelően a tagállamoknak kell döntenieük.

– Jelentés: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Szeretném hangsúlyozni a médiapluralizmus védelmének fontosságát (amely már az Európai Unió alapjogi chartájának 11. cikkében is említést nyer) a demokratikus folyamat alátámasztása érdekében, amelynek révén Európa különböző polgárai számára átlátható módon lehet tájékoztatást nyújtani. Tudjuk, hogy a politikai nyomás túl gyakran befolyásolja a médiát, különösen a közszolgálati médiumokat, amelyeknek jókora, stabil piaci részesedésre van szükségük, hogy felül tudjanak emelkedni az elégtelen finanszírozáson és a politikai lobbikon.

Ezért igennel fogok szavazni erre az állásfoglalási indítványra, amely három európai egyetemet kíván megbízni a pluralizmus megfigyelésének feladatával, a megbízhatóságra és a pártatlanságra vonatkozó mutatók segítségével. Azzal is egyetértek, hogy felügyeleti rendszereket kell létrehozni, hogy minden tagállamban garantált legyen a szerkesztői és újságírói szabadság.

Eljött az idő – tekintettel a küszöbön álló 2009-es európai választási kampányra –, hogy együtt megfogalmazzuk a médiaszabadságról szóló chartát, és ezáltal fellépjünk a publicisták és újságírók sokaságát érintő jelenlegi bizonytalan munkakörülmények ellen.

Végezetül: az Európában és világszerte sugárzott médiacsatornáknak igenis szükségük van a finanszírozásra, de arra is, hogy ezt felelős módon használják fel (meg kell határozni például az internetes blogok szerzőinek és szerkesztőinek jogállását), a magasabb szintű médiaműveltséget pedig Európa-szerte ösztönözni kell.

Jean-Marie Cavada (ALDE), írásban. – (FR) Ismételten megerősítem, hogy nagy jelentőséget tulajdonítok a szólásszabadságnak és a média pluralizmusának. A blogok olyan eszközök, amelyek komolyan fenyegethetik az emberek személyiségi jogait, és amennyiben hamisak vagy rosszhindulatúak, ugyanabba a kategóriába sorolhatók, mint a „sajtótörvény megsértései”.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), írásban. – (DE) A plurális médiarendszer az európai demokratikus társadalmi modell túlélésének egyik alapvető feltétele. A médiában tapasztalt tulajdoni koncentráció azonban olyan környezetet teremt, amely hozzájárul a monopóliumok kialakulásához, akadályozza a piacra lépést és a média tartalmának uniformizálódásához vezet.

A média rendszerének fejlődését egyre inkább a profitszerzés vezérli. Ha el akarjuk kerülni a média tulajdoni koncentrációja és a politikai hatalom közötti érdektükhözéseket, a versenyjogot szorosan össze kell kapcsolni a médiajoggal. Tény, hogy az ilyen érdektükhözések károsan érintik a szabad versenyt és a pluralizmust. A pluralizmus megerősítése érdekében a közszolgálati és a kereskedelmi műsorszolgáltatók közötti egyensúlyt is garantálni kell.

Emellett a médiacsoportok versenyképességének javítását célzó intézkedésekre szólítok fel, a gazdasági növekedés erősítése érdekében. Az európai és a nemzeti versenyszabályokat következetesen kell alkalmazni, hogy biztosítsuk az élénk versenyt és a nyitott piacot. A nemzeti médiaszabályozásnak különösen átláthatónak és hatékonynak kell lennie.

Ebből kifolyólag üdvözlöm a Bizottság azon szándékát, hogy mutatókat kíván kidolgozni a média pluralizmusának mérésére. Emellett további mutatók kialakítására szólítok fel, az olyan tényezők mérésére, mint a demokrácia és az újságírói magatartási kódexek. Úgy vélem továbbá, hogy a média koncentrációjáról szóló rendelkezéseknek az internetes tartalomhoz való hozzáférés eszközeit és terjesztését is szabályoznia kellene.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Marianne Mikko jelentése ragyogó példája annak, amikor a jó szándék túl messzire megy, és végül összeütközésbe kerül a média függetlenségével és a szólásszabadság alapelveivel. Mikko asszony eredeti javaslata – amely tartalmazta többek között a regisztráció lehetőségét, a válaszhoz való jogot és a blogok szerzőivel szembeni vádemelés lehetőségét – messze eltávolodott az én elképzeléseimtől a szólás és a véleménynyilvánítás szabadságát illetően. Szerencsére a jelentést e pontokon átdolgozták, mielőtt a javaslat a plenáris ülés elé került volna. Ez az átfogalmazás azonban nem volt elég ahhoz, hogy

támogatni tudjam a jelentést; a javaslat sok ponton továbbra is ütközik a média függetlenségével, a szabad véleménynyilvánítással és a szólásszabadsággal.

A Parlament által végül elfogadott 5. módosítás a jelentéshez képest jobb alternatíva. Jobb ugyan, de nem jó. A médiakonzentráció és a sokszínűség kérdése fontos, és meg kell vitatni. Ez az állásfoglalás azonban nem a megfelelő irányba mutat. A médiával kapcsolatos kérdéseket mindig felelősségteljesen, átgondoltan kell kezelni. Ha a média függetlenségéről, a szabad véleménynyilvánítás és a szólásszabadságról van szó, nem ismerek kompromisszumot. Ezek az értékek sokkal alapvetőbbek annál, hogy toldozott-foldozott megoldásokat keressünk. Ezért tartózkodtam a mai szavazáskor. Ezzel akartam jelezni támogatásomat a vitához, egyúttal kifejezni aggályaimat a médiával és a szólásszabadsággal kapcsolatos kérdések szabályozására tett ismételt kísérletek miatt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Parlament eljárási szabályzatában bevezetett változások folytán, amelyek jelen körülmények között nem fogadják el az egyes módosításokra irányuló javaslatokat, amiről az imént szavaztunk, nem a Mikko-jelentés volt, hanem inkább egy alternatív állásfoglalásra vonatkozó átfogó javaslat.

A jóváhagyott végleges állásfoglalás nyilvánvalóan jobb, mint a jelentés, és csak ezért szavaztuk meg, de így is maradtak olyan aspektusok, amelyekkel nem értünk egyet.

Amivel leginkább nem értünk egyet, az az úgynevezett „versenyjognak” a médiajoggal való kölcsönös összekapcsolódásában elért pszeudo-egyensúly kezelése, mivel ezen a téren a tapasztalat azt mutatja, hogy a tőke befolyásosabb az összes jognál és szabadságnál, a média szólásszabadságát is beleértve, ami gyakran kétségbe vonja a pluralizmust.

Bár máshol kimondja, hogy „az állami szervek fő célkitűzésének a média, így a közszolgáltató média magas színvonala biztosításának, a média sokszínűsége és az újságírók teljes függetlensége garantálásának kell lennie”, tudjuk, hogy ezt nem könnyű megvalósítani, ha a demokratikus állam szerepe gyenge. Az az igazság, hogy amikor a média fő csatornáit gazdasági és pénzügyi csoportok tulajdonában vannak, a szólásszabadság és az újságírói függetlenség nem garantált.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Gratulálok kollégám, Marianne Mikko jelentéséhez. A képviselőcsoportom által a Liberálisokkal és a Zöldekkel közösen benyújtott alternatív állásfoglalási indítványra fogok szavazni, mivel ez áll a legközelebb az álláspontomhoz. Nem látok okot arra, hogy valaminek, ami szóban vagy írásban illegális, miért kellene legálisnak lennie az interneten. A végrehajtás természetesen nehézkes lehet, de ez nem ok a tétlenségre. Végössz soron a távoli országutakon is vannak sebességkorlátozások, noha ezeket nagyon nehéz betartatni, mégsem használjuk ezt az indoklást arra, hogy mindent szabad legyen megtenni.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés és a vele együtt benyújtott alternatív állásfoglalások kívül esnek a jogalkotási eljárás körén, és valójában csak az Európai Parlament föderalista többségének azon vágyát fejezik ki, hogy az EU-t még jobban bevonják a kultúrába és médiapolitikába. A jelentés elkészítése során az előadó a blogíró világ ellenőrzését és felügyeletét illető ambícióival túl messzire ment. Úgy adódott, hogy a bizottság a plenáris ülésre készült javaslatában valamelyest meghátrált, és a képviselőcsoportok némelyike által benyújtott indítványok jobbak, mint maga a jelentés. Az alapkérdés azonban továbbra is az: egyáltalán miért kell ezt a jelentést az Európai Parlamentben megvitatni?

A média koncentrációjának kérdése fontos – annyira fontos, hogy ezzel továbbra is a tagállamoknak kell foglalkozniuk. Ezért teljes egészében a jelentés ellen szavaztunk.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Marianne Mikkónak az Európai Unió belüli médiakonzentrációról és -pluralizmusról szóló jelentése mellett szavazok.

A szabad és sokszínű médiához való hozzáférés napjainkban minden tagállamban nagyon fontos. A kereskedelmi és közszolgálati televíziós és audiovizuális médiaszolgáltatókból álló kétpilléres modell nagyon jól fejlődött. Ahhoz, hogy ez a fejlődési folyamat a lehető legeredményesebben folytatódhasson, a közszolgálati műsorszolgáltató vállalatok részére stabil finanszírozást kell biztosítani, hogy lehetővé tegyék számukra a közérdekek és a társadalmi értékek népszerűsítését, a média pluralizmusának megőrzését, és hogy az emberek magas színvonalú tartalomhoz juthassanak hozzá.

Ugyancsak támogatom a mediaszabadságról szóló charta létrehozását. Ez támaszpontot jelentene a szólásszabadság garantálására irányuló erőfeszítésekhez. Az újságírói függetlenségről azonban továbbra is külön jogi és társadalmi garanciákkal kellene gondoskodni.

A tulajdoni koncentráció a médiában szintén problémát jelent, mivel ösztönzi a monopóliumok megjelenését. Ezért van szükség a verseny- és a médiajogszabályok egyesítésére, hogy garantálják a hozzáférést, a versenyt és a minőséget. A jelentés többé-kevésbé minden fontosabb ponttal foglalkozik, emiatt támogatom az előadót.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), írásban. – (RO) Amint abban mindnyájan egyetértünk, a pluralizmusnak a tömegtájékoztatásban fontos helyet kell kapnia. A pluralizmust támogatni kell, a Mikko-jelentés elfogadása pedig komoly előrelépés ebben az irányban.

A kiegyensúlyozott tömegtájékoztatási piac iránti igényt el kell ismernie és támogatnia kell a tagállamoknak, amelyeknek egyenként és kollektíven is kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy az európai polgároknak megadják a lehetőséget a pontos és sokszínű tájékozódásra.

A kulturális sokszínűség, valamint a migráns népesség és a kisebbségek integrációja iránti, egyre növekvő igény az aktív népesség színvonalas tájékoztatásának fontosságával együtt kiemelt indokok a mediaszabadságról szóló charta létrehozására. Szeretném jelezni teljes körű támogatásomat az Európai Parlament azon ajánlásához, miszerint a közszolgálati médiaszolgáltatókat arra kell ösztönözni, hogy alternatív információszolgáltatóként legyenek jelen a kizárólag kereskedelmi kritériumok alapján működők mellett.

Az európai polgárok jogainak és kötelességeinek aktív gyakorlása, tájékozottságuk és a tájékoztatás megértésére és bírálatára való képességük olyan szükséglet, amelynek kihatással kell lennie mind az európai intézmények, mind a tagállamok által a jövőben elfogadni kívánt intézkedések mindegyikére.

David Martin (PSE), írásban. – Az új technológia új médiacsatornák megjelenéséhez és a média tartalmában bekövetkezett változásokhoz vezetett. A nagy kiterjedésű médiarendszer nélkülözhetetlen a demokrácia és a gondolat szabadságának ápolásához. Nagy általánosságban Marianne Mikko ajánlásai mellett szavaztam.

Doris Pack (PPE-DE), írásban. – (DE) A médiakoncentráció széles körben elterjedt, negatív jelenség, amely ellen fel kell lépni. Mindenekelőtt azonban le kell szögezni, hogy a média koncentrációja az EU több országában is problémát jelent, ezért elfogadhatatlan, hogy csak egy országot emlegetünk. Másodszor, a jelentés sok helyen cselekvésre hívja fel az Európai Bizottságot egy olyan tevékenységi területen, amelyre a szubszidiaritás elve vonatkozik.

Amennyiben ez módosult volna, illetve ha szavazhattam volna egy ilyen módosításra, jóváhagytam volna a Mikko-jelentést.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az egyesek kezében növekvő médiatulajdonok egyre nagyobb monopóliumokhoz vezetnek és elnyomják a vélemény alapvető sokszínűségét.

Az információhoz való hozzáférés manapság egyszerre tűnik korlátlanak, ugyanakkor elégtelennek. Az üzleti csoportok nagy arányban tulajdonosai a média- és internetszolgáltatóknak, egyidejűleg saját legtöbbet reklámozott ügyfeleik is. Létfontosságú, hogy megvédjük a minőségi közszolgálati televíziózást, amely plurális, nyitott és független. Ami az interneten való szólásszabadságot illeti, az EU-nak nagy hangsúlyt kellene helyeznie a nyilvános párbeszédre egyrészt a szólásszabadság, másrészt a személyes adatok védelme érdekében. A vita még csak most kezdődött el. A civil társadalommal való együttműködés révén megoldást találhatunk.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az eljárási szabályzat 2008. június 8-án általunk elfogadott módosítása új szabályokat hozott a saját kezdeményezésű jelentésekre vonatkozóan. Ezen a második szeptemberi ülésen tapasztalhattuk, hogyan működnek ezek a szabályok a gyakorlatban.

A több saját kezdeményezésű jelentéssel foglalkozó hétfő esti vita folyamán kiderült azonban, hogy ez a módosítás nem volt a leghatékosabb. Az egyes jelentésekről szóló vitában csak az előadót és a Bizottság képviselőjét hallgathattuk meg. A vita lendülete is elveszett, mivel még az árnyékelőadók sem kaphattak szót. Még az a szabály is kezd problémásnak bizonyulni, hogy a jelentés elkészítésében részt vevő képviselők írásban benyújthatják észrevételeiket. A hatályban lévő szabály azt mondja, hogy egy ülés folyamán minden képviselő csak egyszer reagálhat írásban.

A saját kezdeményezésű jelentésekre vonatkozó szavazási eljárás szintén kezd problémássá válni. Az új szabály értelmében a módosításokat nem lehet benyújtani a plenáris ülésen való mérlegelésre. Csak egy alternatív állásfoglalási indítványt lehet benyújtani, egy képviselőcsoport nevében.

Gyakorlati szempontból nézve döntésünk hibái komolyan érintették ezt az Európai Unión belüli médiakoncentrációról és –pluralizmusról szóló, Mikko asszony által készített jelentést. A viszonylag kiegyensúlyozott jelentés tartalmazott néhány pontot, amelyek egyes tagállamokra vonatkoztak. Szerintem egy ilyen érzékeny kérdéssel foglalkozó jelentésnek tartalmilag semlegesnek kellene maradnia. Nem állt szándékomban a jelentés ellen szavazni, de nem kaptunk lehetőséget arra, hogy a saját képviselőcsoportunk, a PPE-DE képviselőcsoport által benyújtott állásfoglalási indítványra szavazzunk. Kérem, hogy ezt a szabályt változtassák meg.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr, a pluralizmus a médiában az információterjesztés és a műsorszolgáltatók jellegének sokszínűségét jelenti. Jelenleg a média ágazatában mindkét terület fenyegetésnek van kitéve. Az ágazaton belül egymással versengő médiavállalatok körében tapasztalható, egyre növekvő tulajdoni koncentráció folytán olyan helyzet alakult ki, amikor nehéz társadalmi és kulturális szempontból értékes információt találni a mindenki számára közérthetővé tett, uniformizált hírek útvesztőjében. Nehezen megjósolható, hogy az ágazatban egyre romló helyzet hová fog vezetni, nemcsak az egyes fogyasztók, de a társadalom egésze szempontjából is.

Az előadó helyesen hangsúlyozta a közszolgálati műsorszolgáltatók által a sokszínűség őréként betöltött szerepet, mivel az ő feladatuk a magas színvonalú tájékoztatás. Abban is igaza volt, hogy egy olyan modellt javasolt, ahol a versengő médiapiacra kívüli, erős közszolgálati média együtt tud létezni a profitorientált magántulajdonú médiavállalatokkal. A két pillér közötti egyensúly fontossága felől semmi kétségünk nem lehet. A jelentés szövege világosnak és áttekinthetőnek tűnik, akárcsak az előadó szándékai. A Kulturális Bizottság tárgyalásai során elért kompromisszum jónak látszik.

Emellett az információterjesztés új formáinak – ilyenek például az internetes blogok, illetve más, felhasználók által létrehozott honlapok – jogi státuszát világosan fel kellene vázolni, hogy az ezeket a formákat létrehozó személyek tisztában legyenek jogaikkal és felelősségeikkel, valamint az esetleges szankciókkal. Egyre több lesz az ilyen típusú tartalom. Ha ezeket az intézkedéseket etikai kódexekre alapozzuk, azzal jó irányba lépünk előre.

Marek Siwiec (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Unión belüli médiakoncentrációról és –pluralizmusról szóló, most elfogadott állásfoglalásban az Európai Parlament képviselői – engem is beleértve – helyesen szólaltak fel a sokszínű tömegtájékoztatáshoz való szabadabb hozzáférés, valamint a szólásszabadság garantálása érdekében.

Arra is fel kell hívni azonban a figyelmet, hogy ami az internetes blogokat illeti, az állásfoglalás jelentős mértékben eltér Marianne Mikko és a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésének eredeti változatától. Ez a jelentés azt feltételezte, hogy az internetes blogok és a felhasználók által létrehozott oldalak státuszát sikerül úgy tisztázni, hogy a más kiadványokra vonatkozó szabályozáshoz hasonló alá tartozzanak. Valójában azonban az elfogadott állásfoglalás nyílt vitára szólít fel az internetes blogok státusza kérdésében. Emiatt szavaztam az állásfoglalás mellett.

Véleményem szerint az Internet, és konkrétan az internetes blogok fontos szerepet töltenek be a médiapluralizmus és a szólásszabadság előmozdításában, és ennek értelmében mindenfajta korlátozástól mentesnek kellene maradniuk. A jelentés 25. pontja a korábbi változatban – rosszul értelmezve – fenyegetést jelentett ezen egyre népszerűbb médium szerzőinek szólásszabadsága szempontjából. A lehető leghatározottabban kijelentem, hogy az Európai Parlamentnek a jövőben is vissza kell utasítania minden, szabályozásra vagy ellenőrzésre tett hasonló kísérletet.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A mai szavazás során támogattam az Európai Unión belüli médiakoncentrációról és –pluralizmusról szóló állásfoglalást. Egyetértek az előadót motiváló elvvel, miszerint a demokrácia és az alapvető szabadságok védelmére vonatkozó normák terén valamilyen fajta egyenlőségre van szükség.

A mai világban a tömegtájékoztatás hatalmas, egyre növekvő befolyással bír. Az újabb és újabb médiumok megjelenése pozitív fejlemény, mivel növeli az ágazat dinamizmusát és változatosságát. Úgy vélem, e tekintetben szükség van egy, a médiapluralizmusra vonatkozó, megbízható, pártatlan módon meghatározott mutatókon alapuló megfigyelő és végrehajtó rendszer létrehozására. A média pluralizmusa a demokrácia és a szabadság fontos aspektusa, ezért védenünk kell, hogy az Európai Unió minden lakosa számára garantáljuk a szabad és sokszínű tömegtájékoztatáshoz való hozzáférést.

Ezen túlmenően szerintem érdemes lenne létrehozni a média szabadságáról szóló chartát, amely nemcsak a műsorszolgáltatók és az újságírók társadalmi jogaira biztosítana garanciákat, de a szólás szabadságát is garantálná.

– Közös állásfoglalásra irányuló indítvány – Az energiaárak féken tartása (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), írásban. – (RO) Az olaj árának folyamatos emelkedése komoly aggodalmakra ad okot a tekintetben, hogy ez a jelenség hogyan hat az EU-n belüli gazdasági növekedésre, és különösen, hogy milyen negatív hatással lesz a fogyasztói vásárlóerőre és az életminőségre.

Az EU külpolitikája e tekintetben döntő fontosságú. Mivel az EU gazdasága még mindig nagymértékben függ az energiaimporttól, szükségessé vált egy olyan közös energiapolitika kialakítása, amely a szolidaritás, a biztonság, valamint a források és külső szállítási útvonalak diverzifikálásának elvén alapul.

A fekete-tengeri térségben folyó regionális együttműködéssel foglalkozó előadóként eddig is folyamatosan hangsúlyoztam ezen intézkedések fontosságát és sürgősségét. Ma azonban szorgalmazom, hogy a Bizottság és a Tanács terjesszen elő konkrét intézkedéseket az EU energiafüggőségének megszüntetésére a közvetlen jövőben. Kérésem nemcsak az olajimportra vonatkozik, hanem a gáz behozatalára is, a Nabucco projekt végrehajtását is beleértve.

Jan Andersson, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) A váratlan nyereségek megadóztatásáról szóló 1. módosítás ellen szavaztunk, mivel úgy véljük, hogy a javasolt szöveg nem egyértelmű, és megkérdőjelezzük egyrészt azt, hogy hogyan kellene végrehajtani, másrészt pedig – konkrétan – hogy végső soron mi is a javaslat célja. Ugyanakkor az energiatakarékos árukra és szolgáltatásokra vonatkozó csökkentett HÉA-ról szóló módosítás mellett szavaztunk, mivel ez az egyik lehetséges mód az energia szempontjából hatékonyabb alternatívákra való átállás ösztönzésére. Mindazonáltal felhívánk a figyelmet arra, hogy az adók nemzeti hatáskörbe tartoznak, ezért ezekről csak a tagállamok határozhatnak.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Azért szavaztam erre az állásfoglalásra, mert a nyersolaj nemzetközi piaci értéke és a végső üzemanyagárak közötti ellentmondás hangsúlyozásakor sikerült úgy hozzájárulnia ehhez a kényes kérdéshez, hogy közben mentes maradt az egyes kormányok, köztük például a portugál kormány által tanúsított hangulatkeltő hozzáállástól.

Portugáliában Manuel Pinho miniszter nemcsak teljes zavarát (és korlátozott beavatkozási lehetőségeit) árulta el, hanem a szabályozói függetlenségbe való elfogadhatatlan beavatkozást is. Ez a választási kampány során nem több pusztá vágyálomnál.

Elutasítom az üzemanyagok árának bármilyen, európai szintű közigazgatási rögzítését vagy fiskális harmonizációját.

Egyetértek az adójellegű beavatkozással (HÉA és termelési adó), amennyiben ez ideiglenes és szelektív, azaz a legsúlyosabban érintett háztartásoknak és ipari ágazatoknak kedvez.

Véleményem szerint a megoldás alapvetően a jelenlegi olajipari szabályozás megerősítésével jár. A versenyhatóságnak a miniszter nyilatkozatában vagy a fogyasztói panaszokban megadott példa követése helyett saját kezdeményezési hatáskörén belül arra kellene törekednie, hogy leküzdje az olajszektor áttekintésére való képességét övező bizalmatlanságot. A portugál közvélemény megérdemel egy határozott garanciát arra vonatkozóan, hogy az árak megállapításában versenyellenes gyakorlatok nem játszanak szerepet. Ha megerősítést nyer, hogy mégis szerepük van, a versenyhatóságnak pártatlanul közbe kell avatkoznia és példás szankciókat kell kiszabnia.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), írásban. – Örömmel támogatom az energiaárak emelkedéséről szóló állásfoglalás nagy részében szereplő, gyakorlati ötleteket. A nemzeti és regionális hatóságoknak a lehető leghamarabb cselekvési terveket kell készíteniük a legkiszolgáltatottabb polgárok védelmére.

A megújuló energiaforrásokra való átállás a nagyobb energiahatékonysággal együtt középtávon hozzájárul ahhoz, hogy megvédjen minket a fosszilis üzemanyagokra való támaszkodással együtt járó, elkerülhetetlen áringadozásoktól, de az energiaszegénység enyhítése és megszüntetése érdekében itt és most konkrét fellépésre van szükség.

Nem értek egyet viszont azzal, hogy az energiapiacok liberalizálása része lenne az áremelkedésre adandó megoldásnak.

Glyn Ford (PSE), írásban. – „Az energiaárak féken tartásáról” szóló közös állásfoglalási indítvány mellett szavaztam. Nemmel szavaztam viszont az 1. módosításra, amely a váratlan nyereség európai szintű megadóztatásáról szól. Az energiadíjak Unió-szerte különböző szintjei miatt ez inkább olyan intézkedés, amelyet nemzeti szinten kellene és kell megtenni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Az energiaárakról szóló állásfoglalás ellen szavaztam. Miközben szívből egyetértek azzal, hogy az emelkedő energiaárak megerősítő politikai fellépést tesznek szükségessé, elutasítom az állásfoglalásban szereplő hivatkozásokat az „alacsony szén-dioxid-kibocsátású” energiára. Visszautasítom azt a gondolatot, hogy a nukleáris energia nagyobb mértékű használatának pozitív hatása lehetne a környezetre, és úgy vélem, a politikai figyelemnek a nem nukleáris, megújuló energiaforrásokra kellene összpontosítania.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Üdvözlöm a mai pozitív szavazást az energiaszegénység elismeréséről és az energiatakarékos áruk hozzáadottérték-adójának csökkentéséről.

– Jelentés: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Az EU sokat tudna tenni az elhízás problémájának csökkentésére, amire itt a Parlamentben is figyelmet kell fordítanunk. Ezért jó hír, hogy a Parlament ma megszavazta a táplálkozásról, túlsúlyról és elhízásról szóló jelentést. E döntés egyik következménye, hogy a Parlament most a transzszírok tilalmára hív fel.

Ugyanakkor azonban úgy gondoljuk, hogy a jelentés foglalkozhatott volna kevesebbet azzal, hogy az iskoláknak mit kellene tenniük, és milyen ételeket kellene felszolgálniuk. Szerintünk az a legjobb, ha erről országos vagy helyi szinten döntenek.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A túlsúllyal és az elhízással kapcsolatos megbetegedés súlyos közegészségügyi problémája elleni küzdelmet az élet korai szakaszaitól kezdve prioritásnak kell tekinteni.

Ez a jelentés arra kéri a tagállamokat, a helyi szerveket és iskolai hatóságokat, hogy ellenőrizzék és javítsák az iskolai étkezések minőségét és tápértékét.

Az élelmiszerek tápértékére vonatkozó információk fontosak, különös tekintettel a húsban és tejtermékekben megtalálható természetes transzszírsavak és az ipari feldolgozás során előállított (mesterséges) transzszírsavak közötti különbségtételre. A transzszírok differenciálatlan címkézése csak összezavarja a fogyasztókat, negatív képet alakít ki az egészséges tejtermékekről és nem kívánt hatásokkal jár a fogyasztásukra, ami közegészségügyi szempontból ártalmas (csökken bizonyos fontos tápanyagok, például a kalcium és fehérjék bevitelére).

Az európai mutatók, köztük a derékméret hasznosak a különféle, elhízással összefüggő megbetegedések kockázati tényezőinek megfigyeléséhez. A hasi elhízás gyakoriságának megismerése megkönnyíti az ilyen problémák visszaszorítására irányuló, hatékonyabb intézkedések megtervezését.

Egyetértek az élelmiszer címkéken alkalmazandó színkódokkal, mivel az európai lakosoknak világos és közérthető címkézés helyett inkább olyan jelekre van szükségük, amelyek értelmezése segíti az egészséges választást.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) A túlsúllyal és az étrenddel összefüggő megbetegedések súlyos közegészségügyi problémát jelentenek, ami azt jelenti, hogy az elhízás elleni küzdelmet már a korai életszakaszoktól kezdve prioritásnak kell tekinteni.

A Foglietta-jelentés abszolút időszerű, amikor arra hívja fel a tagállamokat, helyi szerveket és iskolai hatóságokat, hogy ellenőrizzék és javítsák az iskolai étkezések minőségét és tápértékét.

Szerintem a tápértékekre vonatkozó információknak mindig szerepelniük kell az élelmiszereken, különös tekintettel a mesterséges transzszírok feltüntetésére, mivel ezek több szempontból is károsak az egészségre. A mesterséges transzszírok és a természetes zsírok közötti különbségtétel elmaradása félrevezetné a fogyasztókat, és csak fokozná a természetes transzszírokat tartalmazó, állati eredetű élelmiszerek némelyikéről kialakult negatív képet, amilyenek például a húsok és tejtermékek.

Az európai mutatók, például a derékméretre és más, elhízással összefüggő kockázati tényezőkre vonatkozó mutatók kidolgozását is megszavaztam, mivel úgy vélem, ezek a jövőben hasznosak lehetnek a lakosságot fenyegető kockázat felméréséhez és a végrehajtott intézkedések sikeréhez.

Marian Harkin (ALDE), írásban. – Nem tudom támogatni ezt a jelentést vagy a 6. módosítást, mivel úgy érzem, hogy egy ilyen, az egészségre vonatkozó jelentésbe nem helyénvaló adóval vagy HÉA-val kapcsolatos kérdéseket belevenni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A Foglietta-jelentés mellett szavaztam, és üdvözlöm a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos kérdésekről szóló fehér könyvet. Az elhízás Európa-szerte komoly probléma, az elhízással és a helytelen táplálkozással összefüggő betegségek pedig minden társadalomban súlyos következményekkel járnak. Saját hazámban a skót kormány tett már néhány pozitív lépést a táplálkozás javítására a közintézményekben, például az iskolákban és kórházakban, de az ilyen kezdeményezéseket az EU egész területén ösztönözni kellene.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Foglietta úr a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással foglalkozó bizottság által közegészségügyi stratégiánk keretében elfogadott saját kezdeményezésű jelentése mellett szavaztam. Helyeslem azt az alapszemléletet, hogy az iparnak esélyt kell adni, hogy önszabályozás útján próbálja meg csökkenteni a túlsúlyosságot vagy az elhízás következtében fellépő egészségügyi problémákat, de a Bizottság bevonásával, hogy biztosítsa, hogy ténylegesen megvalósuljanak például az ésszerű és felelős reklámozásra (különösen a gyermekek esetében) és az elfogyasztott élelmiszerek só-, zsír- és cukortartalmának csökkentésére irányuló kísérletek.

Fontos, hogy a fogyasztók érthető információkat kapjanak az élelmiszerek címkéin, hogy tudják, hogyan válasszanak a jó, jobb és rosszabb élelmiszerek közül. Véleményem szerint a jelenlegi gyakorlattal ellentétben a mesterséges transzsav-tartalmat mindenképpen fel kellene tüntetni az élelmiszertermékek leírásában. E tekintetben a képviselőcsoportunk által elfogadott álláspont ellen szavaztam.

Támogattam viszont képviselőcsoportunk véleményét az élelmiszercímkéken használandó színkódokkal kapcsolatban. A címkéken feltüntetett színkódok, amelyek célja, hogy egyértelmű üzenetet közvetítsen arról, hogy az adott termék mennyire jó az egészségnek, nagy vitát váltottak ki Európában, gyakran félrevezetők és összességében semmi hasznuk nincs. Az Egyesült Királyságban sok élelmiszerlánc emiatt már felhagyni készül ezzel a korábban bevezetett gyakorlattal.

Jörg Leichtfried (PSE), írásban. – (DE) Igennel fogok szavazni Alessandro Foglietta jelentésére a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekre vonatkozó európai stratégiáról szóló fehér könyvről.

Egyetértek az előadóval abban, hogy az egészség, a sport és a táplálkozás terén át kell alakítani az intézkedéseket. A túlsúlyhoz és az egészségtelen táplálkozási szokásokhoz hasonló problémák leggyakrabban a népesség társadalmilag és gazdaságilag hátrányos helyzetű rétegeiben fordulnak elő. A probléma megoldásának egyik első módszere az iskolákban hajtható végre. A gyermekek és fiatalok körében több testnevelésórával és kiegyensúlyozott étrenddel meg lehetne tenni az első lépéseket az egészségesebb életmód felé, a táplálkozástudománynak pedig minden európai iskolában kötelező tantárgynak kellene lennie. Emellett az élelmiszertermékek címkézése is öröndetes lenne, mivel a fogyasztók számára lehetővé tenné a termékek összehasonlítását és a jó és rosszabb minőségű élelmiszerek megkülönböztetését.

A jelentés tökéletes megoldást ugyan nem kínál, de javasolt néhány nagyon jó intézkedést. Ezek az intézkedések pár dolgon tudnak javítani, ezért én nagyon kedvező véleménnyel vagyok róluk.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (FR) Dicséretes dolog az Európai Bizottság részéről, hogy foglalkozik a polgárok egészséges táplálkozásával és testmozgásával, hogy megelőzze a túlsúly, az elhízás és a krónikus betegségek kialakulását. Határozottan támogatom azt a szándékot, hogy fűjünk riadót a járványszerű elhízás láttán, amely hárommillió gyermeket és a felnőttek 20–30%-át érinti, miközben 14 millió gyermek és a felnőtt lakosság fele túlsúlyos.

Üdvözlöm azt a tényt, hogy a rengeteg készételben és iparilag előállított élelmiszerekben nagy mennyiségben megtalálható ízfokozók – úgymint a glutamátok, guanilátok és inozátok – fogyasztói szokásokra gyakorolt hatását egyre inkább felismerik és elemzik.

Sajnálom ugyanakkor, hogy nem fogadták el módosításomat, amely az egészséges táplálkozási szokásokat az Euro-Toques szervezettel való konzultációval kívánta volna elősegíteni, ez a szakácsszövetség ugyanis tartja magát egy becsületkódexhez és támogatja a termékek természetből eredő minőségét és a helyi termelés védelmét. Úgy vélem, hogy a legjobb gyakorlatok kialakításakor támaszkodhatnánk az ismereteikre, többek között az iskolai menzák terén, hogy a fiatalokkal megszeressük a minőségi élelmiszereket és az egészséges táplálkozási szokásokat.

David Martin (PSE), írásban. – Üdvözlöm Alessandro Foglietta jelentését a táplálkozással, túlsúllyal és elhízással kapcsolatos egészségügyi kérdésekről szóló fehér könyvről. A jelentés számos pozitív ajánlást tartalmaz, mint például a szívbetegségekkel és a női meddőséggel bizonyítottan összefüggő transzsírsavaknak az EU egészére vonatkozó tilalmát. Csatlakoznék azonban azokhoz a képviselőtársaimhoz, akik az ennél messzebb menő intézkedéseket is támogatják. Az iskoláknak például nem kellene abba a helyzetbe kerülniük, hogy mérlegelniük kelljen, épületeikben teret adnak-e az egészségtelen élelmiszerek reklámozásának. Szavazatom ezeket a nézeteket tükrözi.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az elhízás immár járványos méreteket ölt. A legtöbb elhízott ember Európán belül Görögországban található, ahol 4 ember közül 3 túlsúlyos, a gyorsételek fogyasztása pedig 956%-kal nőtt.

Az elhízás leküzdésére radikális intézkedéseket kell hozni, itt és most:

- csökkenteni kell a gyümölcsökre és zöldségekre vonatkozó HÉA-t;
- csökkenteni kell az egészséges élelmiszertermékekre és a hagyományos termékek előállítására vonatkozó HÉA-t;
- csecsemőkortól kezdve biztosítani kell a helyes táplálkozást;
- az iskolákban ellenőrizni kell a büfékben kínált élelmiszereket és kötelezővé tenni a testnevelésórát;
- be kell tiltani a magas zsír-, cukor- vagy sótartalmú termékek reklámozását és az ezekről szóló félrevezető tájékoztatást;
- a címkéken kötelezővé kell tenni a tápértékekre vonatkozó egyértelmű információkat, hogy a fogyasztók az egészséges étrend szellemében választhassanak;
- be kell tiltani a szintetikus transzsírokat és ízfokozókat az iparilag előállított készételekben.

2009 elején hatályba lép az Európai Bizottság programja az iskoláknak juttatott ingyenes gyümölcsről és zöldségről. Erre éves szinten összesen 90 millió EUR európai tőke áll rendelkezésre, amelyet nemzeti támogatással kell kiegészíteni. A görög kormánynak biztosítania kell a program azonnali elindításához szükséges tőkét.

Catherine Stihler (PSE), írásban. – Az élelmiszerek egyértelmű címkézésének előírása segíteni fogja az elhízás elleni küzdelmünket. Nagyon csalódott voltam, amikor elutasították a jelentésben szereplő kötelező színekkel címkézést a csomagolás elején. Határozottan támogatom ezt az intézkedést. Ugyancsak üdvözlöm a mesterséges transzsírsavaknak az EU egész területére vonatkozó tilalmáról szóló felhívásokat.

– Közös állásfoglalási indítvány - Szociális csomag (B6-0378, 0427, 0429, 0433 és 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Van több olyan alapelv, amelyeket alkalmazni kell az uniós betegek ahhoz való jogára, hogy hazájuktól eltérő tagállamban kérjenek kezelést.

Nem engedhetjük, hogy az Európai Bíróság eseti alapon, részletenként alakítsa ki az erre a területre vonatkozó politikát. Ők kizárólag piaci alapon döntenek, nem pedig az egészségügyi ellátás – mint egyetemes, nem piaci szolgáltatás – egyedülálló jellege alapján.

Amikor ezen a területen törvényt hozunk, a betegek egészségét és jólétét kell a középpontba helyezni.

Amíg nem születik megállapodás arról, hogy a legmagasabb normák szerint harmonizálhatjuk nemzeti egészségügyi ellátásunkat, addig a tagállamoknak szabad kezet kell kapniuk a szolgáltatások megtervezésében, finanszírozásában és irányításában, hogy határaikon belül magas színvonalú közegészségügyi szolgáltatásokat tudjanak nyújtani.

A nemzeti egészségügyi szolgálatok közötti verseny sem célja, sem következménye nem lehet ennek a jogszabálynak. A betegek érdekeit nem szolgálja az, ha egyszerűen újabb, adható-vehető árucikként tekintünk rájuk. Véleményem szerint ez csökkentené a színvonalat.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez az állásfoglalás a helyénvaló politikai intézkedésekről mond véleményt olyan kérdésekben, mint a foglalkoztatás védelme, a szegénység elleni küzdelem, a munkaerő-piaci intézkedések, az idősebbek beilleszkedése az álláspiacon, a szakmai mobilitás és a díjazásban előforduló különbségek. Az ilyen fajta fontos munkaerő-piaci kérdéseket semmi esetre sem

az uniós intézményektől származó előadások útján kell szabályozni. Az EU intézményeihez képest a tagállamok jobb helyzetben vannak ahhoz, hogy ezeken a területeken sikeres politikát tudjanak kidolgozni. Az esetlegesen szükséges nemzetközi együttműködést a szélesebb demokratikus legitimitással rendelkező globális szervezetek keretében kell folytatni, amilyen például az ILO. A végső szavazáskor ezért az állásfoglalás ellen szavaztunk.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) Vátozatlanul örülünk annak, hogy az Európai Parlament kizárta az egészségügyi szolgáltatásokat a szolgáltatásokról szóló általános irányelvből. Az egészségügy mindenképpen különleges ágazat, amely eltérő szemléletmódot kíván.

A javaslat alaptételének a kialakult joggyakorlattal összhangban azt kell tekinteni, hogy az egészségügyi ellátás szervezése és finanszírozása a tagállamok felelőssége. Ez egyrészt azt jelenti, hogy a betegek mobilitását nem lehet abszolút joggá emelni, másrészt pedig azt, hogy nincs mentség a saját egészségügyi rendszerbe történő beruházás elmaradására. Ebből az alaptételből szükségszerűen következik az is, hogy a tagállamoknak képesnek kell lenniük arra, hogy a betegeknek a tényleges költségeket számolják fel.

Szükség van a szolidaritásra, de lehetőséget kell adni arra is, hogy megkülönböztetett bánásmódot alkalmazzanak azokkal a betegekkel szemben, akik saját hazájukban, a szociális biztonsági és adórendszerek révén fizettek járulékot, illetve a külföldi betegekkel szemben, akik az adott országban nem járulékfizetők.

Örömdetes az a tény, hogy elkészült az irányelv, de aki kicsit ismeri ezt az ágazatot, érezheti, hogy ezen még nagyon sokat kell dolgozni. Véleményem szerint a fő kritérium e téren továbbra is a társadalmilag felelős szolidaritáson alapuló egészségügyi ellátás minősége, hozzáférhetősége és pénzügyi fenntarthatósága.

9. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 13.00-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: Diana WALLIS

alelnök

10. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Mandátumvizsgálat: lásd a jegyzőkönyvet

12. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

13. Az Európai Iskolák reformjának állapota (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottsághoz intézett, Katerina Batzeli és Erna Hennicot-Schoepges által előterjesztett szóbeli választ igénylő kérdés megvitatása az Európai Iskolák reformjának állapotáról szóló jelentés tárgyában (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, szerző. – (FR) Elnök asszony, köszönöm a biztos úrnak, hogy beleegyezett e kérdés előadásába, amelyet mintegy négy hónappal ezelőtt terjesztettünk elő. Hadd emlékeztessen Önöket az EP Kulturális és Oktatási Bizottságának hatáskörére, amely az eljárási szabályzat VI. melléklete XV. szakaszának (2) pontja szerint magában foglalja „az Európai Iskolák rendszerének támogatását”.

Ezek az iskolák előnyben részesítik a közösségi tisztviselők gyermekeinek oktatását. Az említett, I. kategóriába sorolt gyermekek teszik ki a teljes létszám körülbelül 70%-át, nem fizetnek beiratkozási díjat, a Bizottság pedig a finanszírozás körülbelül 60%-ával járul hozzá a költségeikhez. A II. kategóriába tartozó gyermekek – akik a létszám 5%-át adják –, illetve a III. kategóriába tartozók – a létszám 25%-a –, 4000 és 16 000 EUR közötti tandíjat fizetnek.

A 14 meglévő iskolában a 27 uniós ország összesen 100 millió diákja közül mintegy 21 000-en tanulnak, bölcsődétől az érettségi (baccalaureatus) szintig, 14 hivatalos nyelven, valamennyi nyelvi részlegben ugyanazon tanterv szerint. Az Európai Unióban élő többi iskolához képest tehát ezek a tanulók erősen kiváltságos helyzetben vannak.

A Bizottság 2006-ban megígérte a rendszer reformját – dicséretes kötelezettségvállalás –, hogy egy európai oktatási rendszert hozzon létre, amely minden olyan iskolatípusra érvényes, amelyik jogot akar szerezni az európai érettségi odaítélésére, egy közös tanterv és lehetőség szerint anyanyelvi képzés alapján.

Az Európai Iskolák Igazgatótanácsának jóváhagyásával rendelkező párizsi iskola lesz az első ilyen iskola, ahol 2009. júniusban európai érettségit lehet tenni. Az Európai Iskolák Igazgatótanácsa a maga részéről alaposan tanulmányozta az érettségit a folyamatban lévő reform érdekében.

Az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága által készített tanulmány, amely októberben lesz elérhető, azt mutatja, hogy az ilyen érettségit tett diákok közül 94% a nagyobb európai egyetemeken folytatja felsőfokú tanulmányait, és 62%-uk a származási országán kívüli egyetemen tanul tovább. E diákok körében tehát a többiekhez képest lényegesen magasabb a mobilitás.

Ez azt jelenti, hogy rendelkezésünkre áll egy olyan európai oktatási rendszer, amely már komoly érdemeket szerzett. Az Európai Parlament 2002-es és 2005-ös állásfoglalásában javasolta az iskolák rendszerének alapos reformját, a jobb irányítás és a nagyobb nyitottság érdekében.

Tekintettel az EU egymást követő bővítéseire, valamint az EU ügynökségeinek és alkalmazottai munkahelyeinek növekvő számára, biztos, hogy sürgősen meg kell reformálni az Európai Iskolák rendszerének modelljét, és megkezdeni az általános oktatási rendszerekbe való átültetését?

Nem lenne itt az ideje, hogy az európai polgároknak egy gondosan kipróbált, soknyelvű, rugalmas iskolamodellt kínáljunk fel, amely válaszol a mobilitással kapcsolatos aggályokra, és az Európai Iskolákból szerzett tapasztalatokra épül? Természetesen tudom, mi lesz a válasz: ez kívül esik a hatáskörünkön. De nem kellene legalább dolgoznunk rajta, mivel az Európai Iskolákról alkotott elitista kép és a tanulók kategóriákba sorolása ezekben az iskolákban összeegyeztethetetlen az egységes piac, a mobilitás és a nagyobb társadalmi kohézió célkitűzéseivel?

Milyen előrehaladás történt a reform folyamatában, a nagyobb nyitottság felé, hogy az Európai Iskolák közeledhessenek az európai iskolarendszerhez, megtartva ugyanakkor minden eddig elért vívmányt? Milyen közösségi finanszírozási rendszert lehetne kidolgozni az akkreditált iskolák működésének javítására? Talán Párma mutatja az előre vezető utat.

Végezetül azt szeretném kérdezni a biztos úrtól, milyen előrelépés történt a speciális oktatást igénylő gyermekek ügyében? Tudom, hogy ez a téma sok képviselőtársunkat is érinti, ezért köszönöm a biztos úrnak és az elnöknek, hogy lehetőséget adtak a nyilvános vitára.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, köszönöm a tisztelt képviselőnek az iménti kérdéseket, illetve a lehetőséget, hogy ezekről a kérdésekről ismét itt az Európai Parlamentben tárgyalhatunk.

A Bizottság számára az Európai Iskolák rendszerének reformja kiemelten fontos, és jelenleg ez az egyik legbonyolultabb téma, amivel foglalkozunk. A Bizottság mindig határozottan támogatta az Európai Iskolák rendszerének szélesebb körű megnyitását, és ebben történt is előrelépés. A politikai megállapodás ebben a kérdésben a 2006. novemberi miniszteri találkozón született meg, az Európai Iskolák Igazgatótanácsának holland elnöksége alatt.

Miután az Igazgatótanács e cél elérésének konkrét módszereihez 2008. áprilisban hivatalos jóváhagyást adott, a tagállamokban most már bármelyik akkreditált iskola taníthatja az európai tantervet és európai érettségit adhat. A tagállamok megfelelő hatóságain múlik, hogy kezdeményezéseket hozzanak az Európai Iskolák rendszerének valódi megnyitására az ország iskoláiban.

Az Európai Iskolák rendszerének megnyitása összhangban van az Európai Parlament azon kívánságával, hogy biztosítsuk, hogy erre az olyan helyszíneken, ahol egy decentralizált uniós ügynökség működik (úgynevezett II. típusú iskolák), illetve az EU közvetlen jelenlétét nélkülöző helyszíneken (úgynevezett III. típusú iskolák) egyaránt legyen lehetőség.

Fennállásának közel 50 éve alatt az európai érettségi komoly elismertségre tett szert. A Bizottság szeretné fenntartani ezen oklevél magas színvonalát.

Az Európai Iskolák Igazgatótanácsa 2008. áprilisban jóváhagyta az európai érettségiről szóló megállapodás átdolgozását. Az akkreditált iskolák most már adhatnak európai érettségit.

A Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága 2007-ben, indított egy vizsgálatot az Európai Iskolák korábbi tanulóinak tudományos és szakmai pályafutása elemzésére, amint a tisztelt képviselő az előbb említette.

Ebből a tanulmányból ki fognak derülni az Európai Iskolák korábbi tanulói által tapasztalt sajátos előnyök és esetleges nehézségek.

Az Európai Iskolák főtákará szintén vizsgálatot indított az európai érettségi külső értékelése érdekében. Bízom benne, hogy e két tanulmány összesített eredményei biztosítani fogják a legfontosabb elemeket annak felméréséhez, hogyan fejlesszük tovább az Európai Iskolák rendszerét, hogy a lehető legjobban igazodjon tanulóinak változó igényeihez.

Végezetül szeretném tájékoztatni Önöket, hogy az Európai Iskolák rendszere jelentős mértékben fokozta a speciális oktatást igénylő gyermekek integrálására tett erőfeszítéseit. A 2004/2005-ös tanévben az Európai Iskolákban 274 speciális oktatást igénylő gyermek tanult. Az elmúlt tanévben 411 ilyen tanuló járt az Európai Iskolákba. A speciális oktatási igényekre elkülönített költségvetés 2008-ban 3 123 000 EUR; 2004-ben a speciális oktatási igényekre fordított költségvetés valamivel 2 millió EUR fölött volt.

A Bizottság szeretné megköszönni az Európai Parlament fogyatékkal élő foglalkozó frakcióközi munkacsoportjának azt a kezdeményezést, amelynek jegyében 200 000 EUR kerül tartalékba a speciális oktatási igényekre szóló forrásközponttal foglalkozó kísérleti projektre. E kezdeményezés segítségével az Európai Iskolák rendszere lehetőséget kap a speciális oktatást igénylő gyermekek igényeinek jobb teljesítésére.

Az Európai Iskolák Igazgatótanácsa 2008. júliusban hagyta jóvá azt a javaslatot, hogy az Európai Parlament 200 000 EUR összegű tartalékát az Európai Iskolákban a speciális oktatási igények terén jelenleg érvényes politika értékelésének elkészítésére használja fel. Ez a tanulmány az Európai Iskolák számára lehetővé fogja tenni, hogy javítsák a speciális oktatást igénylő gyermekek integrációjának színvonalát.

Az Európai Bizottság 2008. júliusban indította el a 200 000 EUR összegű európai parlamenti tartalék felszabadítására irányuló pénzügyi eljárást. A költségvetési hatóságok részére történő átutalást most kezdik meg.

Történt már előrehaladás, de nagyon fontos, hogy az Európai Parlament támogassa a Bizottság által megkezdett reformfolyamatot, hogy be lehessen fejezni ezt a reformot, és minél előbb átültethessük a gyakorlatba. Ebben ismét a tagállamoké lesz a kulcsfontosságú szerep. Szeretném hangsúlyozni, hogy a tagállamokkal jók a kapcsolataink.

Remélem, hogy a svéd elnökség – amin ezúttal nem az Európai Unió elnökségét, hanem az Európai Iskolák Tanácsának elnökségét értem – tovább fogja fejleszteni ezeket a kezdeményezéseket. Szeretném hangsúlyozni, hogy az Európai Parlament képviselője, Bösch úr által összeállított jelentés nagyon hasznos volt, és ő maga hathatósan közreműködött ebben a kérdésben.

A magam részéről mindent meg fogok tenni az Európai Iskolák rendszerének fejlesztése érdekében, mivel súlyos nehézségeket tapasztalunk ezzel az 1953-ban megtervezett rendszerrel, ezért szükség van néhány komoly változásra, hogy a rendszer rugalmasan, jól működhessen.

Cornelis Visser, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, azért kértem szót, mert érintett vagyok. Ma az Európai Iskolákról beszélünk, amiért hálás vagyok Hennicot asszonynak.

Szeretném felhívni Kallas biztos úr figyelmét az Európai Iskolák egy speciális aspektusára, mégpedig a vallási oktatásra. Az elmúlt év folyamán számos aggasztó jelentés jutott el hozzám. Mint mindnyájan tudják, az Európai Iskolák Igazgatótanácsa az elmúlt évben úgy döntött, hogy legalább hét, azonos nyelvű tanuló kell ahhoz, hogy egy tárgyat anyanyelven oktassanak. Az általános tárgyak, így a földrajz vagy a matematika esetében ez nem is okoz problémát, de a vallási oktatásnál már egészen más a helyzet.

A minimális létszám ilyenfajta megemlése azt jelenti, hogy vannak olyan Európai Iskolák, ahol a tanulók most már nem részesülhetnek vallási oktatásban saját anyanyelvükön. Én nagyon aggasztónak találom ezt, különösen az általános iskolai szinten. Véleményem szerint a vallás, az Európában oly nagyra értékelt normákról és értékekről szóló beszélgetés és tanulás rendkívül fontos. A vallásban nagyon fontosak az érzések, azt pedig mindnyájan tudjuk, hogy a gyerekek érzéseket és érzelmeket legjobban az anyanyelvükön tudnak kifejezni.

Elfogadhatatlannak találom, hogy nyelvüktől és állampolgárságuktól függően egyes tanulók részesülhetnek, míg mások nem részesülhetnek vallási oktatásban az anyanyelvükön. Kérem ezért a biztos urat, gondolja át ezt a kérdést és határozzon meg világos iránymutatásokat. Minden tanulónak ugyanolyan lehetőségeket, ugyanolyan színvonalú oktatást kell kapnia, függetlenül attól, hogy az anyanyelve angol, német vagy éppen holland.

Nemcsak a tanulók szempontjából kellene ezt mérlegelni, hanem a tanári személyzet pozíciója szempontjából is. A „minimum hét” szabály azt jelenti, hogy minden évben felmerül a kérdés, hogy van-e elég tanuló, és a tanári személyzet sem tudhatja biztosan, hogy a következő tanévben lesz-e vallási oktatás. Ennek a szakmai bizonytalanságnak megvannak a maga következményei olyankor, amikor jó tanárt kell találni a vallási oktatásra, minden nyelven. Szorgalmazom, hogy a Bizottság hangsúlyozza a vallási oktatás fontosságát az Európai Iskolákba járó tanulók és szüleik számára, és ragaszkodjon az anyanyelvi vallási oktatás fenntartásához az Európai Iskolákban.

Maria Badia i Cutchet, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Biztos úr, korábban már elhangzott, hogy az Európai Iskolákat hivatalos oktatási központként az Unió tagállamainak kormányai együttesen hozták létre, hogy többnyelvű, multikulturális oktatást nyújtsanak, elsősorban az intézmények alkalmazottainak gyermekei számára, és hogy mára számos okból szükségessé vált a reformjuk, alapvetően az új igények tükrében.

Az Unió intézményi fejlődése, bővítése és az ügynökségek elterjedése mind a kultúrát, mind a nyelvet tekintve változásokat idézett elő az Európai Iskolák tanulóinak profiljában, illetve a tanulók számában is: a beiratkozási kérelmek száma meredeken emelkedett.

Ráadásul a munkaszerződések nagyobb rugalmassága új családi és foglalkoztatási körülményeket idézett elő, ami kihat a társadalom és a családok jellegére és a családok igényeire.

Mint azt a Parlament már két állásfoglalásban megjegyezte, reformra van szükség az iskolák korszerűsítése érdekében, hogy azt a szolgáltatási színvonalat tudják nyújtani, amire létrejöttek, hozzáférhetőek legyenek és le tudják küzdeni a hozzáférés vagy a szegregáció sajátos problémáit.

Ezért üdvözlöm a biztos úr bejelentését a két folyamatban lévő tanulmányról; meglátjuk, eredményt hoznak-e.

Röviden, a közösségi nyelvek számának növekedése és a több fronton is tapasztalható, egyre fokozódó bonyolultság ellenére előre kell haladni a reformfolyamatban, az iskolák nagyobb nyitottsága és fejlesztése felé, biztosítva ugyanakkor, hogy az itt kapott képeket az Unió valamennyi tagállamában elismerjék.

Mindezek után két konkrét kérdést szeretnék feltenni a biztos úrnak.

Az első olyan panaszokkal kapcsolatos, amelyeket az Európai Iskolák néhány tanulójának szüleitől kaptam: ezek alapján úgy tűnik, hogy amikor az európai érettségít követően tovább akarnak tanulni, egy pontot levonnak a kapott osztályzataik átlagából; más szóval, büntetik őket. Szeretném tudni, hogy értesült-e erről a gyakorlatról, és mi ennek az oka.

A második kérdés a parlamenti asszisztensek gyermekeire vonatkozik. Szintén panaszokat kaptam az asszisztensektől, akik kénytelenek harmadik kategóriába beíratni a gyerekeiket, ha ezekbe az iskolákba akarják járatni őket; más szóval, tandíjat kell fizetniük. Megkerestem azt az oldalt, ahol minden információ megtalálható az Európai Iskolák működéséről; elhoztam magammal, és fel is fogom olvasni, de franciául, mert ezen a nyelven találtam meg. Így szól, az első kategóriára vonatkozóan:

(FR) „A közösségi intézmények szolgálatában álló, valamint az alább felsorolt szervezetek által közvetlenül és legalább egy éve folyamatosan foglalkoztatott személyzet gyermekei.”

(ES) Ezután egy 12 pontból álló lista következik, a 4. pont a következőképpen szól:

(FR) „Az európai intézményekkel közvetlen, kötelező erejű, a magánjog által szabályozott munkaszerződéssel rendelkező személyek”.

(ES) Ez tehát a helyzet azoknak az embereknek, illetve azon emberek csoportjainak az esetében, akikről joggal gondolhatnánk, hogy az első kategóriába tartoznak. Szeretném megkérdezni, hogy a parlamenti asszisztensek gyermekeinek miért a harmadik kategóriába kell beíratkozniuk, és miért kell tandíjat fizetniük.

Hannu Takkula, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök asszony, először is azt szeretném mondani képviselőcsoportom nevében, hogy igaz, hogy a jelenlegi rendszer meglehetősen bonyolult. Egyszerűsíteni kell, azt pedig tudjuk, hogy az oktatási ügyek alapvetően a tagállamok hatáskörébe tartoznak, bár az Európai Iskolák esetében az Unió hatáskörébe is. Ahol vannak uniós ügynökségek, kell lenni Európai Iskolának is. Ez az egyik alapelv, és azt is érdemes felidéznünk, hogy a különféle stratégiáink révén azt mondhatjuk az európai polgároknak, hogy az oktatás mindig a jövőbe való befektetés. Ennek alapján kell eljárunk az Európai Iskolák esetében is.

A következőkben szeretnék felvetni néhány kérdést az oktatással kapcsolatban. Az első azzal kapcsolatos, hogy milyen mértékben ingyenes. Szerintem itt Európában vitát kellene nyitnunk arról, hogy minden oktatást ingyenessé kellene tenni, bármilyen iskoláról is legyen szó. Minden gyermeknek és fiatalnak esélyt kell kapnia a jó oktatásra és a jó tanításból származó előnyökre, és ha nem kell érte fizetni, az bizonyos mértékű garanciát jelent. Szerintem ha a tagállamok akarják ezt, és ha tényleg hiszünk benne, hogy az oktatás a jövőre szóló befektetés, el tudnánk érni ezt a célt.

Az is fontos, hogy az oktatás a tanuló anyanyelvén történjen, mivel ez az identitásának alapja. Az Európai Iskolákba járó gyermekek és fiatalok különböző nemzetekből, különböző kultúrákból származnak. Fontos, hogy saját nyelvükön tanítsák őket, de arról sem feledkezhetünk meg, hogy speciális tanítási felszereltség kell, és hogy a diákokat kulturális tudatosságra is kell nevelni, mivel gyakran gyökértelenek, hiszen másik országba, ezáltal új, idegen környezetbe érkeznek. Emiatt külön gondoskodnunk kell átfogó, emberi személyiségfejlődésükről. Ezen alapul egyébként az európai emberi jogi politika és az európai humanitás fogalma.

Ami az előbb említett speciális felszereltséget illeti, az osztályok mérete az egyik olyan dolog, amibe be lehetne fektetni. Az osztályok nem lehetnek túl nagyok, és minden gyereknek lehetőséget kell kapnia a testre szabott választásokra.

Befejezésül azt szeretném mondani, hogy az oktatás valódi színvonalát az európaiak körében azon lehet lemérni, hogyan kezeljük a hozzánk közel állókat, akik rosszabb helyzetben vannak, és hogyan gondoskodunk a gyermekekről és fiatalokról, az Európai Iskolák pedig a világ felé mutatott kirakatnak tekinthetők. Milyen az oktatásunk tényleges színvonala, és hogyan gondoskodunk fiataljainkról? Fel vagyunk készülve arra, hogy befektessünk a személyükbe és a jövőjükbe? Remélem, Európa megengedheti magának, és hajlandó valóban befektetni a gyermekekbe és fiatalokba, valamint az Európai Iskolákba.

Ewa Tomaszewska, a UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, a különböző nyelvek, a kulturális sokszínűség és a migráció sajátos problémájával szembesülő Európai Iskolákban szerzett 50 évnyi tapasztalat elgondolkoztatja az embert arról, hogy talán ezt a tapasztalatot fel lehetne használni arra, hogy ezt az iskolamodellt szélesebb körben elérhetővé tegyünk. Nemcsak az európai intézményekben dolgozó tisztviselők gyerekeinek kell magas szinten elsajátítani az idegen nyelveket vagy a más európai országokból érkezett társaikkal való integrációt. Nemcsak ők azok, akiknek – mivel a szüleik külföldön vállaltak munkát – sajátos szemléletre van szükségük az iskoláztatásuk terén.

Ellenezzük a megkülönböztetést. Miért kell akkor ezekből az iskolákból kizárni a többi gyereket, akik nem a tisztviselők gyerekei? Szeretném felhívni a figyelmet arra a kérdésre is, amivel a Kulturális és Oktatási Bizottság most foglalkozik, nevezetesen hogy Európa iskoláiban újra be kellene vezetni a klasszikus nyelveket, a görögöt és a latint, és az Európai Iskolákban is hangsúlyt kellene helyezni a latin- és görögoktatásra. Úgy vélem, haladéktalanul mérlegelnünk kell az Európai Iskolák kiterjesztését és reformját, valamint a működésükre irányadó elveket.

László Tőkés, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a Kulturális Bizottság tagjaként hadd üdvözljem külön is a Kulturális Bizottság tagjai, Erna Hennicot-Schoepges és Katerina Batzeli kezdeményezését, hogy az Európai Bizottsághoz szóbeli választ igénylő kérdést intéztek, és így megtarthatjuk ezt a vitát az Európai Iskolák reformjában elért előrehaladásról.

A többnyelvűségről és annak fontosságáról szólva hadd ragadjam meg ezt a lehetőséget, hogy felvessek egy súlyos problémát Romániából, ahol a Regionális Fejlesztési Minisztérium nemrég indított kezdeményezése az EU regionális operatív programjának románról magyarra való lefordítására súlyos támadásokba ütközött a volt kommunista rezsim több vezetője által működtetett román Szociáldemokrata Párt részéről. Vegyük figyelembe, hogy mindez a 27 EU-tagállam egyikében történik, a Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Évében, egy olyan korszakban, amikor Leonard Orban biztos politikai dokumentumot adott ki „Többnyelvűség: európai töke és közös elkötelezettség” címmel. A Kultúrák közötti Párbeszéd Európai Évében az Európai Iskolák reformjáról szóló vita nem lehet fontosabb, hiszen multikulturális, soknyelvű Európában élünk, ahol különböző kultúrák és nyelvek élnek egymás mellett. Az európai integráció sikere érdekében ösztönöznünk kell az ilyen kulturális kölcsönhatást és teret kell adnunk neki.

Európai oktatási rendszerünknek ezért tükröznie kell ezt a multikulturális jelleget és lehetővé kell tennie az egészséges, könnyű együttélést. Az Európai Iskolákat kifejezetten ezen igények kielégítésére hozták létre, hogy multikulturális és többnyelvű oktatást nyújtsanak, egyidejűleg erősítve az európai identitást is. A kibővített EU-ban azonban, ahol a polgárok mobilitása egyre nő, és egyre több ügynökség jön létre a különböző tagállamokban, immár kihívást jelent ezen igények teljesítése. Mint azt a mai vitában felmerült

kérdések is nyomatékossították, nagy hangsúlyt kell helyezni a reformokra, mivel a magas színvonalú, többnyelvű és rugalmas oktatás biztosítása egyre inkább összetettnek bizonyul.

Hadd hangsúlyozzam azt a tényt, hogy a diákokból csak akkor fejlődhet valódi európai polgár, ha megengedjük, hogy kifejezzék és gyakorolják saját kulturális identitásukat, és oktatásuk során mindvégig az anyanyelvüket használják. Ha az Európai Iskolákban tanuló diákok az anyanyelv és a kultúra használata révén nem alakíthatják ki előbb saját nemzeti identitásukat, szerintem az európai identitás felépítéséhez szükséges erős alapjaik sem lesznek meg.

Köszönöm a figyelmet, és sok szerencsét kívánok az Európai Iskolák reformfolyamatához!

Kathy Sinnott, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, az Európai Iskolákkal kapcsolatban két probléma már évekkkel ezelőtt kiderült. Az egyik az, hogy a speciális oktatást igénylő gyermekek esetében a befogadás és az integrált politikák terén hatalmas lemaradásokkal küzdenek. A másik pedig, hogy amikor a szülők egy speciális oktatást igénylő gyermeket szeretnének beíratni az iskolába, azt szokták válaszolni, hogy nem igazán képesek eleget tenni az igényeknek, úgyhogy a szülők keressenek inkább másik iskolát. Ez tényleg nem valami jó.

2007. decemberben a Parlament saját költségvetéséből különített el egy összeget, hogy hozzájáruljon „a speciális oktatást igénylő gyermekek első osztályú oktatásának finanszírozásához és támogassa az integrált oktatás fogalmát; ezt az összeget egy speciális oktatási igényekre szóló, szakirányú tapasztalatokkal rendelkező személyzettel és megfelelő tanítási segédanyagokkal felszerelt forrásközponttal foglalkozó kísérleti projekt elindítására vonatkozó javaslat benyújtása esetén lehet felszabadítani”. A rendelkezésemre álló idő rövidsége miatt nem mutatom be részletesen a kísérleti projektről lezajlott tárgyalásokat. Az történt, hogy a kísérleti projektből lett jó pár pszichológusi félállás, meg néhány egyéb erőforrás, de kísérleti projektként nem ezt szeretnénk látni, hanem tényleges osztályokat, integrált osztályokat az összes Európai Iskolában.

Úgy érzem, ideje, hogy gondosan tisztázzuk a célunkat. A cél a befogadás, és az, hogy a gyermekeket a lehetséges mértékben integráljuk. Jelenleg az Európai Iskolákban 411 speciális oktatást igénylő gyermek vesz részt a speciális oktatási igényekkel foglalkozó projektben. Ez mindössze 2%, miközben a fogyatékoság aránya az általános népességben 17%. A speciális oktatást igénylő gyermekekből még mindig nem engedünk be eleget az iskolákba, azaz 15% továbbra is kimarad. Nem hiszem, hogy az ezekben az iskolákba beíratható populáció körében más lenne az arány, mint az általános népességben.

Minden bizonnyal szükségünk van egy projektre és a helyzet felmérésére, de ezt egyfolytában megtehetjük –időtlen idők óta nézzük a helyzetet! Ideje túllépni a kísérleti rendszereken. Ideje valóban foglalkozni a gyerekekkel, ahogyan ez minden iskolában általános gyakorlat. Ettől még nagyon messze vagyunk.

Ez a sokszínűség másik jelentése. Nemcsak a nyelvekről és a kultúráról van szó: az emberek igényeiről és képességeiről, és ezek széles skálájának kiszolgálásáról is.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, miközben kétség sem férhet hozzá, hogy az Európai Iskola fejlesztésére tett kísérleteknek örülni kell, nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy stratégiai célunk, hogy Európát tudományos és társadalmi szempontból vezető erővé, egyszersmind együttélési modellé emeljük.

Ebben az értelemben tehát Európa kulturális gyökereire kell építenünk, például arra, amit a jogban a rómaiaktól, filozófia terén a görögöktől, zenében a németektől kaptunk. Ugyanakkor azt is ki kell jelentenünk, hogy a holtnak tekintett nyelveket, például a latint és az ógörögöt, most fel kell élesztenünk – mivel – és ezt egyértelmű bizonyítékok igazolják – a legfejlettebb amerikai társaságok, mint például a General Motors vagy a Yale Egyetem ezeket a nyelveket alapvetőnek tartják a *modus operandi* szempontjából a vállalkozók, vagy ha úgy tetszik a családfők számára. Azt is ki kell mondanunk, hogy a kereszténységet, gyökereink keresztény értékét minden igazi Európai Iskolában alapvető elemnek kell tekinteni.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony, biztos úr, képviselőtársaim felkérések egész sorát ismertették már azzal kapcsolatban, hogy a tagállami iskolák számára példaértékű Európai Iskoláktól nagyobb előrehaladást várnának el.

Szeretném, ha válaszolna a kérdésemre, amely arra vonatkozik, hogy a helyi jogszabályok mennyiben érintik az Európai Iskolákat. Azt vettük észre, hogy a Hollandiában, Belgiumban, Németországban és Luxemburgban működő iskolák között vannak különbségek. Ezeket a különbségeket kifejezetten a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekekkel szembeni hozzáállásban tapasztaltuk. Más bánásmódban részesülnek, attól függően, hogy Brüsszelben vagy Luxemburgban vannak.

Ha már a tanulók kérdésénél tartunk, miért kell őket kategóriákra osztani? Miért kell gondosan megválogatniuk az érettségi kurzusokat még azt megelőzően, hogy bármilyen órájuk lett volna? Miért van az, hogy a vallási ismereteket és a klasszikus nyelveket az osztályba járó tanulók létszáma szerint kell tanítani? A származási országuk történelmét miért nem tanítják a gyerekeknek? Miért nem a nemzeti nyelvükön tanulnak a gyerekek?

Most térjünk át a személyzetre: az érdemeken alapuló felvétel minden országban egyforma színvonalat fog biztosítani a tanári karban. Minden országban ellenőrzik a felvételi eljárást? Az adminisztratív személyzet körében van fluktuáció, de közben vannak, akik 20 évnél is tovább maradnak vezető tanárok. Vezető tanárokat miért nem vesznek fel?

A rugalmasság, amint azt Önök is elmondták, jobb eredményeket fog hozni. A tagállami hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az iskolákat ne csak az „elit” bevándorlók számára tartsák fenn, hanem azért is, hogy a többi, bevándorlókat fogadó iskola számára példaképpül szolgáljanak.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Elnök asszony, ezúttal nemcsak az Európai Parlament képviselőjeként vagyok jelen, hanem az Európai Iskolák terén gyakorlati tapasztalatokkal rendelkező személyként is, a brüsszeli Európai Iskola egyik volt tanulójának apjaként, aki három évig járt ebbe az iskolába, és tavaly tette le az európai érettségit. A családi tapasztalatok, valamint a saját, alkalmasszerű – például itt, a négy brüsszeli Európai Iskola egyikében rendezett szülői esteken történt – megfigyeléseim alapján úgy érzem, tudom, miről beszélünk a mai napon. Csak egy dolgot akartam elmondani: ezeknek az iskoláknak a száma egyre nő. Amikor a fiam három éve beiratkozott ebbe az iskolában, Brüsszelben három ilyen iskola működött, most már van egy negyedik is. Az Európai Iskolákban a megengedett osztálylétszám 32 fő.

Érdemes megjegyezni, hogy sok európai országban lényegesen alacsonyabb az engedélyezett osztálylétszám, mint az Európai Iskolákban. Az érdekünk ezen a téren teljesen világos: óvni kell az érdekeinket abban, amiért – mint az Európai Unió – mi fizetünk. Ezek az iskolák a költségvetésük több mint 50%-át európai uniós alapokból kapják. Ebből az következik, elnök asszony, hogy miközben ésszerű megnyitni ezeket az iskolákat, a nyitás nem lehet a tanítás minőségének rovására, illetve nem növelheti meg túlzott mértékben a gyermekek és fiatalok létszámát ezekben az iskolákban.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Az Európai Iskolákat Európában olyan elit intézményekként ismerik el, amelyek minőségi oktatást nyújtanak a fiataloknak. Jean Monnet 1953-ban azt mondta, hogy ezek az iskolák arra szolgálnak, hogy az európai gyermekeket nemzetiségüktől függetlenül összegyűjtsék, és beléjük neveljék az európai szellemet és az összetartozás érzését, hogy végül megteremthessék az egyesült, prosperáló Európát. Az iskolák reformprogramjának figyelembe kell vennie a következő fontos kérdéseket. Az Európai Unió mind a 23 hivatalos nyelvének jelen kell lennie ezekben az iskolákban, a gyermekeknek pedig meg kell adni a lehetőséget anyanyelvük használatára. Sajnálatos módon még mindig van néhány olyan hivatalos uniós nyelv, amelyet egyik Európai Iskolában sem beszélnek.

Emellett az Európai Iskolák egyik célja, hogy a gyerekcsoportok között erősítsék az egységet, kapcsolatba hozzák őket és elősegítsék közöttük a tolerancia szellemének és a kommunikációnak a kialakulását. Ezért szerintem nem helyes, ha három kategóriába vannak szétválasztva. Az utolsó kategóriába tartozók – az úgynevezett „mások” – csak akkor járhatnak ilyen iskolába, ha az európai tisztviselők gyerekeinek felvétele után még marad hely. Ez a kategorizálás megkülönböztető, ezért javaslom, hogy vegyék ki az Európai Iskolák alapszabályából.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Elnök asszony, az „Európai Iskola” fogalma egyre nagyobb népszerűségnek örvend. Ez a globalizáció következménye, amely mindenre kihat, így az oktatásra is. Emiatt van egy vezérelvünk, amit próbálunk szem előtt tartani. Itt kezdődnek a problémák. Nagyon nehéz választ találni arra a kérdésre, hogy milyennek kellene lenni az iskolának. Legyen elitiskola vagy inkább egyetemes, saját stílusát és tantervét erőltesse rá az összes tanulóra, vagy mozduljon el bizonyos irányokba, de vegye figyelembe a nemzeti és regionális hagyományokat; olyan iskola legyen, ahol a tanulókat saját hagyományaik, kultúrájuk, történelmük, vallásuk és nyelvük tiszteletére nevelik, vagy más nemzetek kultúrái iránti nyitottságra kellene nevelnie, a többnyelvűség és az egész világ megbecsülése révén? Van azonban egy kérdés, amihez elvben semmi kétség nem férhet. Mivel létezik az Európai Unió, az iskoláknak a tagállamok valamennyi oktatási intézményében kiállított okleveleket el kell ismerniük.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Úgy vélem, az Európai Iskolák a jövő iskolái az EU-ban, mivel figyelembe veszik a fokozott mobilitást és a globalizációs folyamatot, és ebből következően minden diáknak lehetőséget adnak arra, hogy anyanyelvén folytassa tanulmányait, ezáltal támogatva a többnyelvűséget.

Magam is utánajártam ennek az iskolarendszernek. Brüsszelben ellátogattam a legrégebbi Európai Iskolába, amely több mint 50 évvel ezelőtt alakult, és 40-nél is több román diákkal találkoztam, akik anyanyelvükön tanulhatnak. Ki kell mondanunk, hogy az Európai Iskolák erősítik a társadalmi integrációt, mivel a különböző nemzetiségű diákok megismerik, segítik egymást.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az érettségi vizsga szervezése rendkívül hatékony, mivel kiemelkedő teljesítményre ösztönöz, és a diákokat arra készíti fel, hogy a jövőben európai polgárként éljenek. Véleményem szerint az Európai Iskolák rendszerét az összes tagállamra ki kellene terjeszteni, hogy részévé váljon egy közös európai politikának az oktatás területén. Ezen felül Regionális Európai Iskolák létrehozását és támogatását javaslom, amelyeknek az Európai Unió egy alapvető elvét kellene szem előtt tartaniuk: a regionális politikát a mobilis, tudás alapú Európában.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) A hagyományos iskolák reformjára és az Európai Iskolák státusza felé haladó átalakulásukra vonatkozó európai politikák – a helyi és az országos adminisztratív struktúrák bevonásával – véleményem szerint a reform három fő típusát teszik szükségessé: a rendszerszerű reformot, a tanterv reformját is beleértve, a minőség és a hatékonyság alapján; a folytatólagos reformot, a korábbi eredmények értékelésével és kamatoztatásával, az Európai Iskolákhoz igazítva őket; valamint egy harmadik fajta reformot, amely az összes társadalmi szereplő felelősségén és elkötelezettségén alapul.

Ezzel az utolsó szemponttal kapcsolatban úgy gondolom, az Európai Iskolákról a világ bármelyik iskolája példát vehetne, ami az „iskola utáni tanulás” elemet illeti. A fiataloknak tanév közben kell valamilyen külön program a 14.30 és 17.00 óra közötti időszakra, ahogy a nyári szünetre is.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Fennállásuk 50 éve alatt az Európai Iskolák a jövő generációk oktatását tekintve már bizonyítottak. A mai vitában azonban szerintem azzal kellene elsősorban foglalkoznunk, hogy az Európai Iskoláknak is igazodniuk kell a jelenlegi követelményekhez, figyelembe véve az EU 27 tagállamra történt bővítését, valamint az olyan jelenségeket, mint a globalizáció, a migráció és a fokozott szakmai és földrajzi mobilitás.

Két fontos kérdést szeretnék nyomatékosítani. Először is, az Európai Iskolákat nagyobb mértékben meg kell nyitnunk, hogy minden, ilyen jellegű segítségre szoruló polgárt be tudjanak fogadni. Másodszor pedig, szerintem kiemelten fontos az oklevelek elismerése valamennyi európai országban.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Elnök asszony, az ember életének körülbelül egyharmada azzal telik, hogy az oktatás segítségével felkészül a felnőtt életre. A második észrevételem az lenne, hogy az Európai Unió építése – ami most folyik – a megfelelő oktatást is megköveteli. Van még számos technikai szempont, amilyen a felszereltség, az oklevelek és a többi, de a Bizottságnak végrehajtóként támogatnia kellene a több nyelven, közös alapelveken és a nemzeti értékek tiszteletben tartásán alapuló oktatás fogalmát. Ez rendkívül fontos. Az oktatáshoz nyilván pénzt is be kell fektetni, de ha ezt a befektetést nem támogatjuk, el kell fogadnunk a tudatlanságot, ami – attól tartok – többre fog nekünk kerülni.

Az Európai Iskolák ügye tehát nagyszerű projekt, én pedig támogatom.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök asszony, az Európai Iskolák fennállása az 1957-ben aláírt egyezményen alapul. Az elmúlt 50 évben rengeteg változás történt Európában: bővítések egész sora, az intézmények és ügynökségek számának növekedése és a rugalmas munkaszerződéses térhódítása. Ezért semmi kétségünk nem lehet afelől, hogy az Európai Iskolák rendszerében is szükség van a változásra és a reformra.

Számos fontos területen van szükség változtatásra. Engem legjobban a tanulók kiválasztásának kérdése érdekel, azaz a kategóriákra osztásuk: egyes, kettes vagy hármas. Végül soron az EU egyrészről növelni próbálja az európai polgárok munkaerő-piaci mobilitását és meg akarja szüntetni az akadályokat, a másik oldalon viszont megakadályozza az iskolákba való bejutást a különböző intézmények és vállalatok potenciális, az EU bármely részéről származó alkalmazottainak gyerekei esetében. Megoldást kell találni az egyes iskolák túlszűfoltóságának problémájára. Intézkedéseket kell hozni a speciális oktatást igénylő gyermekekkel kapcsolatban is.

Befejezésül azt szeretném kérni, hogy mérlegeljék az Európai Iskolák létrehozásának lehetőségét az új tagállamokban.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Elnök asszony, az Európai Iskolákban uralkodó oktatási filozófia és az európai érettségihez vezető tanítási program a többnyelvű, multikulturális oktatás példaként szolgálhatna valamennyi tagállam számára. A cserediákprogramok növekvő száma az európai oktatási intézményekben

és a világgazdaság globalizációja azt jelenti, hogy az európai érettségi valódi értéke indokolni fogja használatának elterjedését. Ezt a tagállamok, sőt a harmadik országok felsőoktatási intézményeinek is el kellene ismernie. Ezt viszont sajnos a finanszírozás jelentős megnövelése nélkül nem lehet elérni.

Az Európai Iskolákat jelenleg olyan elitiskoláknak tartják, ahonnan gyakran ki vannak zárva azok a gyerekek, akiknek a szülei nem uniós tisztviselők. A társadalom nagyobb részének kizárása az Európai Iskolák által nyújtott potenciális előnyökből ellentétes azzal a célkitűzéssel, hogy növeljük az európai polgárok munkaerő-piaci mobilitását. Maguk a tagállamok gyakran próbálnak olyan új oktatási rendszert kialakítani, amely jobban felkészíti a fiatalokat a globalizációval járó kihívásokra és a rugalmas munkaerőpiacra, miközben az Európai Iskolák és az európai érettségi rendszere hosszú ideje fennáll, és ami a legfontosabb, kiváló eredményekkel rendelkezik, úgyhogy lehetőség szerint ezeket kellene megsokszoroznunk.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Elnök asszony, nemcsak a Ház képviselőjeként szólok fel, hanem egykori iskolaigazgatóként is. Azon gondolkodom, hogy esetleg megkérhetném Kallas biztos urat, hogy a Miniszterek Tanácsával tartandó következő találkozásán váltson pár szót a brit oktatási miniszterrel, hogy megtudja, szerinte nem volna-e mód arra, hogy valamelyest okuljon az Európai Iskola modell sikerének tanulságaiból. Különösen azt kellene talán fontolóra vennie, hogy visszafordítja a brit kormány katasztrofális döntését, amellyel a nyelvtanulást szabadon választhatóvá tette, más szóval kiejtette az európai nyelveket a brit tantervből.

Másodszor, talán emlékeztethetné arra, hogy Európa fél évszázadig ugyan megosztott volt, de immár 20 éve, hogy újra egyesült. Talán mérlegelhetné, hogy tantervi tanácsadóinak javasolja, hogy a következő generációknak idézzék fel a közép- és kelet-európai kultúrát és történelmet, amelyben Britannia hagyományosan komoly szerepet vállalt és valójában törekedett a támogatására.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, a hangsúlyt nem csak a jelenlegi irányítási modell hiányosságait különböző oldalakról érő bírálatokra kellene helyezni. Úgy vélem, ez után a vita után mindnyájunknak kötelessége megismerni, hogy mi a tét, azaz hogy milyen modellt képviselhetnek az Európai Iskolák az európai oktatási térség számára; és mivel le akarjuk küzdeni az európai oktatási térséggel járó kihívásokat, és e tekintetben elszántan keressük a győzelemre vezető helyes gyakorlatokat, abszurd és ellentmondásos részünkről, ha ragaszkodunk egy olyan szinthez és egy olyan irányítási modellhez, amely nem képes megfelelni az előttünk álló kihívásoknak. Véleményem szerint a mai vita több mint elegendő ösztönzést ad a Bizottságnak ahhoz, hogy felismerje, radikális nagyjavítást kell véghezvinni az iskoláinkon.

Erna Hennicot-Schoepges, szerző. - (FR) Elnök asszony, két további kérdést szeretnék feltenni a biztos úrnak, aki mondott egy számadatot, de ez a jelenlegi számadat. Biztos úr, a következő pénzügyi tervben is várható az előirányzatok növelése; van olyan érvényben lévő finanszírozási rendszer, amely biztosítani fogja, hogy ezek az iskolák tovább tudjanak működni? Ebben a pillanatban láthatólag 40 angoltanár hiányzik, köszönhetően az Őfelsége kormánya által tapasztalt pénzügyi nehézségeknek. Megkérdezhetem, milyen megoldást tudna javasolni, az említett helyzetre való tekintettel? A második, hogy az iskolák nagyobb autonómiát szeretnének. Ön híve a nagyobb autonómiának, vagy inkább a jelenlegi rendszert szeretné megőrizni, amely nehézkes és a helyi körülményekhez gyakran rosszul alkalmazkodik?

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. - Elnök asszony, számos nagyon komoly és fontos kérdés vetődött fel.

Mindenekelőtt szeretném emlékeztetni Önöket, hogy az Európai Iskolák rendszere teljesen független szerv. Nem az 1958. évi Szerződésen alapul, hanem az 1953-as alapszabályon, saját Igazgatótanácsa van, saját alapszabálya van és minden szabályt ez az Igazgatótanács fogad el. A Bizottságnak csak egy szavazata van az Igazgatótanácsban.

Ami az oktatás tartalmát illeti, ez teljes mértékben az Igazgatótanács felelőssége, és minden ilyen, beleértve a nyelvi részlegek közötti különböző megoszlást, a tantervet, teljes mértékben az Európai Iskolák Igazgatótanácsának a kezében van. A Bizottságnak tehát nincs sok beleszólása.

Ami a finanszírozást illeti, ez a második dolog, amit egy fontos kérdésre válaszul el szeretnék mondani. Az infrastruktúrát a fogadó országok biztosítják. Az iskolákat tehát Belgium, Németország, Franciaország stb. építi. Ezzel teljes képet kaptunk arról, hogy milyen korlátokba ütközünk az infrastruktúra fejlesztésében.

Mi a helyzet az oktatás tartalmával? Bevezető megjegyzéseiben a tisztelt képviselő megemlítette, hogy az oktatás magas színvonalú – valóban magas a színvonal. Az Európai Bizottság számára ez az egyik fő prioritás, hogy minden lehetséges módon támogassuk ezt a magas színvonalat. Ez valóban mérföldkő lesz az európai oktatási rendszerek számára, hogy az Európai Iskolák olyan oktatásban részesítik a tanulókat, amelyet

mindenhol nagyra értékelnek. Ilyenformán nincs semmilyen információ arról, hogy az Európai Iskolákban végzett tanulónak bármilyen nehézsége lennének az egyetemi bejutással, ha tovább akarnak tanulni.

Ami a tanárokat illeti, ők is részei az infrastruktúrának, tehát szintén a tagállamok gondoskodnak róluk. Az angoltanárokat például az Egyesült Királyság biztosítja; más szóval, a nagyobb nyelvekre ennek megfelelően sokkal nagyobb teher hárul. Mi, a Bizottság – illetve az európai költségvetés – fizetjük ennek működési költségeit. Ez a kombináció meglehetősen nehézkes rendszert eredményez, ezért az egyik célunk, hogy a rendszert megreformálva átláthatóbbá tegyük a felelősségek és a finanszírozás kérdését. A problémákat jól láthatják Belgiummal kapcsolatban is, ahol – mint elhangzott – a négy iskola közül az egyik még mindig ideiglenes iskola. A negyedik iskola építése egyre halasztódik, és erről intenzív tárgyalásokat folytatunk a belga kormánnyal.

Az Európai Iskolák nyitottsága ügyében szerintünk az európai érettségi a legfontosabb kérdés, illetve azoknak az iskoláknak a tanúsítása, amelyek európai érettségit kívánnak adni. Támogatjuk ezt az ötletet, az Igazgatótanács pedig alapján véve elfogadta, úgyhogy az alapvető szabályok már megvannak. Most az a kérdés, hogyan ültessük át a gyakorlatba a tagállamokban. A vezető szerep ezúttal is a tagállamoké. Ez tehát valamelyest meg fogja oldani a különböző tanulók problémáját.

Ma, mint mondtam, a Parlamenttel találkozom, és meghallgatom az Önök észrevételeit, miszerint a III. kategória olyan dolog, amit ki kell zárni, de rendszeresen találkozom a személyzetünkkel is – ugyanilyen létszámról, több száz emberről van szó –, és ők természetesen szintén világos követeléssel rendelkeznek, mégpedig azzal, hogy a gyermekek oktatását garantálni kell.

Van tehát egy olyan követelmény – és ez a Szerződésben, a személyzeti szabályzatban és a rendeletben nagy hangsúlyt kap –, hogy az iskolákban helyet kell biztosítani, és akkor persze felmerül a kérdés, hogy ki fogja szétosztani a többi helyet, amelyeket meg kell tartani ingyenesnek és feltétlenül Brüsszelben. Ez egyre nehezebb. Számomra ez nagyon összetett kérdésnek tűnik. Amikor ez a Bizottság hivatalba lépett, személyzetünk nevében ragaszkodtunk ahhoz, hogy ezt világosabbá kell tenni, ezért az Igazgatótanács létrehozta a központi felvételi hatóságot, hogy rendezze ezeket a kérdéseket.

Ez tehát a teljes kép, és kénytelen vagyok még egyszer elismételni a Bizottság hozzáállását, miszerint tisztáznunk kell a pénzügyi kérdéseket, világosan el kell osztanunk a terheket, egyértelműen ki kell jelölnünk a felelősségeket és kötelezettségeket, és akkor az infrastruktúra kérdéseire is jobb megoldásokat találhatunk, de semmiképpen nem vihetjük lejjebb az oktatás színvonalát.

Néhány szó azokról a konkrét kérdésekről, amelyeket a tisztelt képviselők egyike vetett fel a fogyatékkal élő diákokkal kapcsolatban. Ön azt mondta, hogy sokkal többen is lennének, én azonban nem tudok olyan esetről, hogy valakit visszautasítottak volna, amikor a szülő speciális bánásmódot kért: ezt mindig biztosítják. Ha tehát vannak olyan tények a birtokában, amelyek szerint néhány fogyatékkal élő tanuló esete el lett titkolva, kérem, közölje ezeket a tényeket, és mi foglalkozni fogunk az üggyel.

Most pedig, ami a parlamenti asszisztensek kérdéséről: mint tudják, a parlamenti asszisztensekre jelenleg nem vonatkozik a személyzeti szabályzat, ők a Parlament személyzetének speciális tagjai, de azt is tudják, hogy ennek rendezéséről és a pontosabb szabályokról már folynak a tárgyalások, és akkor majd azt is mérlegelhetjük, hogy mi legyen az Európai Iskolákhoz való hozzáféréssel a parlamenti asszisztensek gyermekei esetében.

Nagyjából ezek voltak tehát a felmerült kérdések, és természetesen mindezek a kérdések – a vallási oktatás, a nyelvek – az Igazgatótanács kezében vannak, a Bizottságnak pedig csak egy szavazata van a tanácsban. Az Igazgatótanács nagyon komolyan foglalkozik ezekkel a kérdésekkel. Hosszan tanácskoztak erről, és biztosíthatom Önöket, hogy az Európai Iskolák főtitkára nagyon gondosan ügyel a különböző nyelvekkel kapcsolatos igényekre és a különböző vallási szempontokra. Ez tehát az ő felelősségük.

Még egy utolsó dolog: a Parlament fel tudná hívni a tagállamok figyelmét, és különösen, az összes olyan európai parlamenti képviselő, akinek saját hazájában megvannak a maga összeköttetései, arra biztathatná a tagállamok oktatási minisztereit, hogy támogassák az európai érettségi ötletét, mivel ez az ő választásuk. Most már megvannak a szabályaink arra, hogyan haladhatunk előre az európai érettségivel. Innentől kezdve a nemzeti minisztereken a sor, hogy megtalálják az ez iránt érdeklődő iskolákat. Tudom, hogy sok iskolát érdekelne, de a nemzeti hatóságok sok országban nem mutattak túlzott lelkesedést a projekt iránt, ami pedig előrelépést jelentene, és az európai érettségi szempontjából pozitívum lenne, és akkor nemcsak Brüsszelben lehetnének Európai Iskolák, hanem bárhol máshol is – az új tagállamokban és a régi tagállamokban. Ez is egy európai jelkép. Az európai érettségi és az európai oktatás a felépítmény egy eleme.

Elnök. – A vitát lezárom.

Mindenkinek kellemes napot kívánok holnap, a Nyelvek Európai Napján.

Írásbeli nyilatkozatok (142. cikk)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Egyetértek az Európai Iskolák megreformálására javasolt különféle megoldásokkal: a Fejlesztési Bizottságnak az Erasmus közösségi cselekvési programmal foglalkozó előadójaként betöltött kiváltságos szerepem folytán határozottan támogatom az Európai Iskolák többnyelvű, rugalmas modelljének szükségességét, ahol az anyanyelvi oktatást megtartják (és anyanyelvi tanárok biztosítják), ugyanakkor az iskola osztálykülönbségek nélkül, mindenki számára ugyanolyan.

Az európai érettségi lesz az első olyan eszköz, amely a diákok számára valódi mobilitást fog garantálni, ezt követik majd az Erasmus által kínált lehetőségek, Európában, majd pedig szerte a világon. A tanulmányok segítésének (tutoring) természetesen fontos szerepe van az érkező diákok társadalmi, kulturális és nyelvi beilleszkedésében, a kiváló nyelvtudás megszerzését pedig intenzív tanfolyamok segítségével ösztönözni kell (amit 2001 óta a Nyelvek Európai Napja is nyomatékosít, minden év szeptember 26-án).

Úgy vélem, hogy a jelenlegi Európai Iskolák és a regionális (általános és közép-) iskolák közötti együttműködés elengedhetetlen feltétel az Európai Iskolák új rendszerének kidolgozásához, ugyanakkor nem tudom eltitkolni, mennyire aggódom az olasz regionális iskolák jövőjéért, amelyek – az új „Gelmini” reform következtében – néhány kisebb, földrajzilag hátrányos helyzetű közösségben akár el is tűnhetnek.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), írásban. – Az Európai Unió által az elmúlt néhány évtizedben véghezvitt folyamatok és az oktatási rendszer folyamatos fejlődése oda vezetett, hogy az Európai Iskolák szerepét és fontosságát illetően egy új szempontot is figyelembe kell venni. Tekintettel az EU legutóbbi, 27 tagállamra történt bővítésére, és az uniós személyzet ezzel járó növekedésére, az alaposan megreformált Európai Iskolák jelentősége kiemelt kérdéssé vált.

Ahhoz, hogy javuljanak az Európai Iskolák jövőbeni kilátásai, foglalkoznunk kell a jelenlegi rendszer számára kihívást jelentő, kényes kérdésekkel, és meg kell határoznunk a problémákat, hogy megtervezhessük az előrelátható változtatásokat. Nagy szükség van tehát az Európai Iskolák újonnan kidolgozott, átfogó reformjára, hogy európai szinten versenyképesebbek és átláthatóbbak legyenek, és általános céljukat korszerűbben tudják kijelölni.

Az új rendszerben központi helyet kell kapnia a megkülönböztetésmentesség elve megvalósításának, egyúttal a tanulók alapvető szabadságai biztosításának is, hogy az iskolák teljesen működőképpé váljanak és a tanulók saját érdekében is. Mindazonáltal az Európai Iskolák finanszírozását is át kell értékelni, figyelembe véve a tanulókra vonatkozó megkülönböztető intézkedéseket, ami a kategóriákba sorolásukat illeti.

14. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

**15. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

16. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

17. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

18. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.05-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

14. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0644/08)

Tárgy: A munkaidőre vonatkozó irányelv

A Foglalkoztatási és Szociális Tanács 2008. június 9-i, a munkaidőre vonatkozó irányelv felülvizsgálatáról szóló megállapodását és a francia elnökség friss, az Európai Parlamenttel történő szoros együttműködésre és a létrejövő kompromisszum elfogadására vonatkozó kötelezettségvállalását követően mi a Tanács álláspontja arra vonatkozóan, hogy mekkora az az időtartam, ameddig egy gondozó képes szünet nélkül dolgozni? Egyetért-e a Tanács azzal, hogy a jelenlegi irányelv nem tartja szem előtt azon korlátokat, amelyekkel az informális gondozók szembesülnek, amikor hétvégi felügyeletet vállalnak, mivel két gondozóra van szükség az egy informális gondozó által lefedett hétvégi felügyelethez?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ez egy alapvetően technikai kérdés. Ennek azonban nem szabad elhomályosítania az Ön által felvetett probléma politikai aspektusát. A kérdés a gondozók munkaidejét érinti.

Két eset között kell különbséget tennünk:

Az egyik a munkaszerződéssel rendelkező gondozók esete: a közös állásfoglalás, amelyet a Tanács 2008. szeptember 15-én fogadott el (a június 9-i tanácsi megállapodást követően), az imént került továbbításra a Parlamenthez második olvasatra. Az állásfoglalás kimondja, hogy az időszak, amikor egy gondozó nem dolgozik aktívan, nem tekinthető munkaidőnek vagy nem lehet figyelembe venni a napi és a heti pihenőidő kiszámításakor, amennyiben a nemzeti jog, kollektív szerződés vagy valamely szociális partnerek közötti megállapodás másként nem rendelkezik.

A kompenzációs pihenőidőt illetően a Tanács azon általános elv alapján jár el, amely szerint ha a szokásos pihenőidőt nem lehet igénybe venni, a munkavállalók részére kompenzációs pihenőidőt kell biztosítani. Ilyen értelemben azon ésszerű időszak hosszát, amelyen belül a munkavállalók részére kompenzációs pihenőidőt kell biztosítani, a tagállamok határozzák meg.

A másik az „informális gondozók” esete, vagyis azon önkéntes munkavállalóké, akik nem rendelkeznek munkaszerződéssel, és nem részesülnek díjazásban. Az ő helyzetükre nem terjed ki az európai jog. A Tanács 2008. június 9-i politikai megállapodása nem módosította az európai jogot. Ez azt jelenti, hogy a munkaidőről és a kompenzációs pihenőidőről szóló rendelkezések nem vonatkoznak ezen gondozókra. A francia elnökség megerősíti, hogy elkötelezi magát az Európai Parlamenttel történő szoros és építő jellegű munka mellett annak érdekében, hogy e fontos irányelvről mielőbb megállapodás születhessen.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0647/08)

Tárgy: Az EU koszovói jelenléte

Mi a Tanács álláspontja a jelenlegi koszovói helyzetről, és milyen kézzelfogható előrelépés valósul meg az EU jelenlétének kialakításában Koszovón?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Általánosságban véve, a koszovói helyzet most nyugalmas és stabil. A függetlenség kikiáltását követő hét hónapban sikerült elkerülni a legrosszabbat, és a nehéz kezdeti időszakot követően az általános helyzet jobb fordulatot vett, mint reméltük.

Eddig nagyrészt sikerült elkerülni az etnikumok közötti incidenseket, amelyek a jelenlegi politikai helyzet eszkalálódásával járhatnak, habár néhány incidens már történt Suvi Dóban, az Ibar folyótól északra, a Mitrovica mellett fekvő albán többségű régióban, valamint nemrég Kosovska Mitrovicában is, augusztus 27-én és 28-án.

Politikai téren azonban még nagyon sok a teendő. Az átfogó szabályozási tervvel összhangban elfogadott szükséges jogszabályok javarészt elfogadó koszovói hatóságoknak meg kell sokszorozniuk erőfeszítéseiket, hogy betartsák a nemzetközi közösségnek tett kötelezettségvállalásukat.

A helyzet északon továbbra is nehéz. Augusztusban számos komoly incidensre került sor, de az UNMIK sikeresen kezelte ezeket, és megakadályozta, hogy a helyzet elfajuljon.

Ezek az incidensek azonban tükrözik, hogy az indulatok még mindig hevesek Koszovó északi részén, és a nemzetközi közösségnek szemmel kell tartania a helyzetet, valamint kapcsolatban kell maradnia Belgráddal és Koszovó szerb vezetőivel.

Északon a jogállamiság továbbra is igencsak törékeny, és az EULEX missziójának jelenléte azon a területen jelentősen javítja majd az ottani helyzetet.

Mivel a gazdasági helyzet igen kedvezőtlen, és az egy főre jutó GDP továbbra is a legalacsonyabb Európában, a Tanács által 2008. július 11-én Brüsszelben szervezett adományozói konferencia létfontosságú szerepet játszott Koszovó stabilitásában. A konferencia kimenetele felülmúlt minden várakozást, és 1,238 milliárd eurós adományt sikerült előteremteni, amelyből 285 millió a tagállamoktól, 508 millió pedig a Bizottságtól érkezik.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Tárgy: Az MVJK újabb provokációja Görögországgal szemben

Az MVJK miniszterelnöke, Gruevski úr Görögország miniszterelnökéhez, Karamanlis úrhoz intézett levele, amelyben megismétli azon elfogadhatatlan álláspontját, hogy Görögországban macedón kisebbség él, újabb provokáció. E levél megerősíti, hogy a balkáni imperialista küszködést a zsarolás és olyan irredenta kijelentések is jellemzik, mint amilyen azon állítás, hogy macedón kisebbség él Görögországban.

Elítéli-e a Tanács Gruevski úr ezen lépését? Támogatja-e, hogy a Balkánon ne történjen határmódosítás, és megfontolja-e, hogy az efféle irredenta kijelentések vagy nézőpontok veszélyes következményekkel járhatnak az emberekre nézve?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem nyilatkozott Gruevski miniszterelnök Karamanlis miniszterelnöknek címzett leveléről. Ilyen tekintetben a Tanács kiemeli, hogy létfontosságú a jószomszédi viszony fenntartása, beleértve a probléma tárgyalás útján létrejövő, mindkét fél által kölcsönösen elfogadható megoldását.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0650/08)

Tárgy: Rugalmasság az euróövezeti Stabilitási és Növekedési Paktumban

Úgy véli-e a Tanács, hogy az euróövezeti országok jelenlegi költségvetési szabályai eléggé rugalmasak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a kormányok számára a gazdasági problémákra történő reagálást, de kellően szigorúak az állami pénzügyek stabilitásának biztosítására?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott, az állami pénzügyekkel kapcsolatos megelőző és visszatartó rendelkezések módosítására vonatkozó két rendelet és a paktum alkalmazására vonatkozó magatartási kódex 2005. júniusi elfogadását követően a Tanács elégedettségének adott hangot az új paktum működésével kapcsolatban. A paktum jogi keretének módosításából származó felülvizsgálások célja a költségvetési szabályoknak az EU-tagállamok gazdasági követelményeihez történő igazítása, figyelembe véve az államok helyzetének eltéréseit, és az egyes időszakok közötti gazdasági ingadozásokat.

A Tanács 2006. július 11-én, a paktum első évfordulóján a felülvizsgált paktum költségvetési szabályainak működéséről szóló következtetéseket fogadott el. A következőket állapította meg: „Általánosságban véve, az első év tapasztalatai a felülvizsgált SNP-vel kapcsolatban pozitívnak mondhatók”.

A Tanács 2008. június 3-án tudomásul vette a Bizottság „GMU@10: A Gazdasági és Monetáris Unió első tíz éve és a jövőbeni kihívások” elnevezésű közleményét. A Bizottság megerősítette a közleményben, hogy nem tervezett javasolni semmilyen módosítást az SNP költségvetési szabályaira vonatkozóan.

A Tanács ezen közleményt az ez évi, október 7-i ülésén vitatja meg.

Megjegyzendő, hogy a gazdasági és pénzügyminiszterek, valamint a központi bankok elnökei a szeptember 12-i és 13-i nizzai, informális ülésen támogatták az elnökség azon javaslatát, hogy összehangolt választ adjon az európai gazdasági helyzetre. A tagállamoknak hagyniuk kell, különösen költségvetési kérdésekben, hogy a gazdasági tevékenység támogatása céljából az automatikus stabilizátorok működjenek, anélkül, hogy felhagynának azon szándékkal, hogy betartsák a 3%-os deficitküszöböt.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)

Tárgy: A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat

A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat [COM(2008)0078] egyik rendelkezése foglalkozik a jövedéki termékek teljes megsemmisülésével vagy helyrehozhatatlan károsodásával, beleértve a termék természetes fogyasztását is, és kimondja, hogy a szóban forgó termékeket nem tekintik fogyasztásra bocsátottnak, így azok jövedékiadó-mentesek.

Egyetért-e a Tanács azzal, hogy meg kellene fontolni annak lehetőségét, hogy meghatározza, a teljes megsemmisülés vagy a helyrehozhatatlan károsodás oka váratlan esemény, vis maior vagy a termékek természetes fogyása kell, hogy legyen? Amennyiben a szóban forgó rendelkezések nem kellően részletesek, az adófizetők ezeket kijátszhatják a saját hasznukra.

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A jövedéki termékek teljes megsemmisülésére vagy helyrehozhatatlan károsodására – beleértve a termék természetes fogyasztásának kérdését is – vonatkozó rendelkezés szerves része az általános jövedéki adórendszerre vonatkozó irányelvre irányuló javaslatnak.

Ezen javaslatot megvitatták már néhány alkalommal a tanácsi szervekben, de a tárgyalások még nem voltak gyümölcsözőek. Egyébként megjegyezném, hogy még a Parlament sem nyilvánította ki véleményét a témával kapcsolatban.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Paulo Casaca (H-0653/08)**Tárgy: Ausztrália kereset benyújtását fontolgatja az iráni elnök ellen**

Az AFP május 14-i híre szerint Kevin Rudd kormányfő kijelentette, hogy Ausztrália fontolóra veszi, hogy a Nemzetközi Bíróság elé állítja Irán elnökét, amiért az Izrael elleni erőszakra buzdított.

Irán elnöke, Mahmud Ahmadinedzsád azzal fenyegetőzött, hogy megsemmisíti a zsidó államot, és az ausztrál kormány jogi tanácsért folyamodott a hágai Nemzetközi Bíróságon ellene indítandó eljárással kapcsolatban, jelentette ki Rudd kormányfő.

„Az iráni elnök ismételt, rendkívüli kijelentései antiszemita jellegűek, Izrael modern államának a térképről történő eltörlésével kapcsolatos eltökéltségéről tanúskodnak, és a jelenlegi nemzetközi kapcsolatok minden mércéje szerint szörnyűek” – nyilatkozta a Sky Newsnak.

Felmérte már a Tanács annak lehetőségét, hogy támogassa Ausztrália ezen kezdeményezését?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács már számos alkalommal elítélte az iráni vezetők Izrael-ellenes, antiszemita és holokauszttagadó kijelentéseit, főként az Iráni Iszlám Köztársaság elnökének nyilatkozatait. A Tanács az efféle kijelentéseket elfogadhatatlannak és ártalmasnak véli, valamint rosszalja az erőszakra, és egyáltalán bármely állam elpusztítására történő felhívásokat.

A Tanács nem vitatta meg a tisztelt képviselőnek az ausztrál kormány szándékaira vonatkozó kérdését.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)**Tárgy: Fejlemények Törökországban**

A politikai válság Törökországban azon nyugalmazott katonatisztek letartóztatásával hágott a tetőfokára, akiket azzal vádoltak, hogy az országot olyan időszakban próbálták meg destabilizálni, amikor Törökország Alkotmánybíróságán eljárások folynak a kormányzó párt működésének betiltása, valamint az elnök és a miniszterelnök hivatalból való leváltása céljából.

Mi a Tanács nézőpontja a törökországi fejleményekkel kapcsolatban? Megfontolja-e, hogy ezek hatással lehetnek a csatlakozási tárgyalásokra? Ha igen, milyen módon?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Nagy figyelemmel kísérjük a törökországi helyzetet. Szeretném kiemelni, hogy az Európai Unió a demokrácia alapelveire és az emberi jogokra vonatkozó általános álláspontja tökéletesen világos. Törökországnak mint tagjelölt államnak meg kell felelnie a koppenhágai politikai kritériumoknak, különös tekintettel a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletét biztosító intézmények stabilitására vonatkozóan.

Az Unió nagy fontosságot tulajdonít ezeknek a kérdéseknek, amelyek ugyanakkor részét képezik a Törökországban végbemenő reformfolyamatnak. Ahogyan a Tanács azt megerősítette a 2007. december 10-i határozataiban, a tárgyalások üteme nagymértékben függ attól, hogy Törökország milyen előrehaladást ér el a csatlakozási tárgyalásokban megfogalmazott feltételek és értékelési kritériumok fejezetének megnyitása és lezárása tekintetében, beleértve a csatlakozási partnerség végrehajtását is. A partnerség feltételei alapján Törökországnak folytatnia kell a reformfolyamatot, és törekednie kell arra, hogy a szabadság, demokrácia és jogállamiság, emberi jogok és alapvető jogok tiszteletben tartása tekintetében tovább javítsa a helyzetet.

Az EU részéről az elnökség, a határozatot tudomásul véve, felszólított különösen minden érintett felet, hogy a párbeszéd és a kompromisszum szellemében oldja meg nézeteltéréseit, a jogállamiság és az alapvető

szabadságok tiszteletben tartása mellett. Az elnökség nyilatkozatában azt is elmondta, hogy az Európai Unió, amely ügyel az intézmények demokratikus működésére, továbbra is nagy figyelemmel kíséri a törökországi helyzetet.

A Tanács üdvözli a tényt, hogy a török kormány, megerősítvén az e célból tett kötelezettségvállalását, jelezte, hogy szándékában állt folytatni a reformfolyamatot és továbbra is foglalkozik a meglévő gyenge pontokkal, valamint kifejezi reményét arra, hogy ezen kötelezettségvállalásokat mielőbb hatékony és konkrét lépésekké sikerül alakítania. A már régóta várt reformok, különösen a szólás- és a vallásszabadság kulcsterületein lezajló reformok olyan kérdések, amelyek terén Törökországnak haladéktalanul előrelépést kell elérnie. Amint azt a Tanács a 2007. december 10-i határozataiban kijelentette, további jelentős erőfeszítésekre is szükség van olyan egyéb területeken, mint amilyen például az igazságügyi rendszer reformja, a korrupció elleni harc, a kisebbségi jogok és a kulturális jogok megerősítése, a nők jogai, a gyermekek jogai, a szakszervezetek jogai és a katonaság polgári ellenőrzése. Ezen kérdések szintén rendszeresen tárgyalásra kerülnek a Törökországgal folytatott politikai párbeszéd során, legutóbb a miniszteri trojkák szeptember 15-i, brüsszeli találkozásán.

A fentiek fényében a Tanács biztosítja a tisztelt képviselőt, hogy az Európai Unió folytatja a törökországi helyzet szoros megfigyelését, és hogy a Tanács továbbra is minden szinten felveti ezeket a kérdéseket, amikor csak indokolt.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Tárgy: Az Indiai Nagykövetség ellen elkövetett támadás Kabulban

India jelentős szerepet játszik Afganisztánban, és kiemelkedő tényező Afganisztán biztonsága és stabilizálása szempontjából. India Afganisztán újjáépítésében nyújtott segítségének meghatározó hatása volt a térségben. India kormánya több mint 750 millió dollárt adott Afganisztánnak a tálib rendszer 2002-ben bekövetkezett bukása óta. Emellett az országban több ezer indiai polgár dolgozik azon, hogy a pénzeszközöket az afgán emberek életkörülményeinek javítására fordítsák, olyan alapvető kapacitás- és intézményfejlesztő projekteken keresztül, mint amilyen például a Salma gát energiaprojektjének újjáépítése és befejezése Herat tartományban.

Az Indiai Nagykövetség ellen július 7-én elkövetett kabuli támadás tükrében milyen politikai intézkedéseket tesz az Európai Unió annak érdekében, hogy teljes mértékben támogassa India és Afganisztán kormányait is ezen alattomos támadás elkövetőinek bíróság elé állításában?

Az Európai Unió ez év júniusában Párizsban, Afganisztán intézményeinek megerősítése, valamint Afganisztán biztonságának javítása és számos egyéb létfontosságú elkötelezettség megerősítése céljából megtartott, Afganisztán támogatására irányuló nemzetközi konferencián vállalt kiemelt kötelezettségvállalása tekintetében elmondaná a Tanács, miként kíván a továbbiakban együttműködni az afgán kormánnyal és a többi partnerrel, például Indiával egy olyan helyzet kialakításán, amelyben a létfontosságú, már folyamatban levő kapacitás- és intézményfejlesztés hatékonyan gyökeret ereszthet?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió rendkívüli fontosságot tulajdonít az Indiával fennálló stratégiai partnerségének. Akkor láthatjuk igazán az elért előrehaladás mértékét, ha visszatekintünk a Lisszabonban megrendezett első EU–India csúcstalálkozó óta eltelt nyolc évre.

– Az EU és India közötti kapcsolatok szinte alapjaiban megváltoztak. Jelentős előrelépést különösen a 2005-ben elfogadott közös cselekvési terv óta értünk el, amely segített új területekre kiterjeszteni az EU és India közötti párbeszédet, valamint kiterjesztette a kapcsolatokat a szakemberek között.

– Az EU és India közötti, biztonsági kérdésekről szóló párbeszéd rendszeres tanácskozási lehetőséget biztosít a globális és a regionális szintű biztonsági kérdésekkel kapcsolatban, a kölcsönös megértés és a lehetséges együttműködési területek azonosítása érdekében. Az Afganisztánnal kapcsolatos megbeszélések részei ezeknek a tanácskozásoknak, és ez egyike azon területeknek, amelyekben az EU nélkülözhetetlen résztvevőnek tekinti Indiát.

– Amint azt a 2003. évi európai biztonsági stratégia megfogalmazza: „különös figyelmet kell fordítanunk a stratégiai partnerség kialakítására Japánnal, Kínával, Kanadával és Indiával, valamint mindazokkal, akik osztoznak céljainkban és értékeinkben, és készek ezek védelme érdekében cselekedni is.

– A 2007. évi EU–India csúcstalálkozó után megfogalmazott közös nyilatkozatban a két fél hangot adott egy szuverén, demokratikus és pluralisztikus Afganisztán létrejötte iránti nagymértékű támogatásának. Megerősítették az afgán kormány támogatására irányuló tartós kötelezettségvállalásukat a stabilizációban és az ország újjáépítésében, az Afganisztánnal való együttműködési megállapodás keretein belül működve.

– Üdvözölték Afganisztán nyolcadik tagként történő csatlakozását a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetséghez (SAARC) a 2007. áprilisában, Delhiben megrendezett 14. csúcstalálkozón, és az Új-Delhiben, 2006. novemberében megrendezett Második Regionális Gazdasági Együttműködési Konferencián. Megjegyezték, hogy habár sikerült sok mindent elérni az elmúlt évek során, még hatalmas kihívások elé néznek.

– Ilyen tekintetben a felek aggodalmukat fejezték ki a terrorizmus növekedése és a kábítószerrel kapcsolatos tevékenységek következtében kialakult afganisztáni biztonsági helyzetet, valamint azon veszélyeket illetően, amiket e fejlemények jelentenek Afganisztán és a térség stabilitására nézve. Megerősítették, hogy a koherens és az egységes nemzetközi kötelezettségvállalás továbbra is kiemelkedő fontosságú, és egyetértettek a együttműködés folytatásában és erőfeszítéseik koordinálásában e folyamat erősödése céljából.

– India Ázsia déli részében stabilitásában játszott szerepének tudatában és Afganisztánban vállalt építő jellegű és elismert szerepét elismerve a Tanács nagy figyelmet fordít minden olyan, India felől érkező jelzésre, amely annak az Európai Unióval való kapcsolatának megerősítésére irányul, beleértve a kül- és biztonságpolitika területét is. Ahogyan azt már számos alkalommal jelezte Indiával való gyakori tárgyalásai során, az Európai Unió készen áll szorosabb kapcsolatok kialakítására, például a KKBP terén és az Afganisztánt érintő ügyekben.

*

* *

22. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0662/08)

Tárgy: Alapvető jogok

Meg tudja-e erősíteni a Tanács, hogy a tagállamok jogalkotási javaslat megtétele előtt, különös tekintettel az alapvető jogokra, hatásértékeléseket fontolgatnak?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint azt talán a tisztelt képviselő asszony is tudja, a hatásértékelésekre vonatkozó, 2003⁽²⁾-ban elfogadott, jobb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodás nem utal a tagállamok kezdeményezésére benyújtott, az EU-Szerződés VI. címével összhangban levő jogszabályokra.

Hasonlóan, a 2005-ös, hatásértékelésről szóló közös intézményközi megközelítés csak azokra a hatásértékelésekre vonatkozik, amelyeket a Bizottság a saját javaslataihoz készít, valamint azokra, amelyeket az Európai Parlament és a Tanács megfelelőnek és szükségesnek tart a jogalkotási folyamat céljából, egy bizottsági javaslat jelentős módosításának elfogadását megelőzően.

Az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, a Régiók Bizottságához és a Tanácshoz 2006. novemberében intézett, „Az Európai Unión belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálata”⁽³⁾ című közleményében a Bizottság kijelentette, hogy a hatásvizsgálat közös megközelítésének 2008-ra tervezett felülvizsgálata folyamán valószínűsítette, hogy az intézmények a tagállamok kezdeményezésére hatásvizsgálatok végzéséről állapodnak meg, az EU-Szerződés VI. címéhez (büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés) tartozó területen.

(2) HL C 321., 2003.12.31.

(3) COM (2006) 689 végleges.

A 2008. januári közleményében a Bizottság, az Európai Unión belüli jobb szabályozás második stratégiai felülvizsgálatát⁽⁴⁾ ismertette, kijelentve, hogy a hatásvizsgálat közös megközelítésének felülvizsgálatában az EU-Szerződés VI. címéhez tartozó területen végzett, a tagállamok kezdeményezésére elindított hatásvizsgálatok elvégzésére irányuló kötelezettségvállalásra számított.

Jelenleg az ilyen kezdeményezéseket tevő tagállamok nem kötelesek ismertetni a Tanács és egyéb intézmények előtt azon hatáselemzéseket, amelyeket a kezdeményezések tervezésekor végeztek.

A hatásvizsgálat közös megközelítésének jelenlegi felülvizsgálatánál meg kell vizsgálni, hogy a tagállamok kezdeményezésére indított hatásvizsgálatokat a tagállam, az érintett államok vagy az intézmények végezzék-e, és ha igen, akkor melyikük tegye azt.

A Tanács kiemeli, hogy az EU-Szerződés 6. cikkével összhangban a Szerződések alapján átruházott hatáskörök gyakorlása során az Unió intézményeinek tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek, függetlenül attól, hogy azon hatásköröket egy tagállam kezdeményezésére gyakorolják vagy sem.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)

Tárgy: A GSM-készülékek tartozékai csatlakozó bemeneteinek szabványosítása

Az elmúlt években a mobiltelefonok használatának folyamatos növekedésével a telefonok szabványai állandóan változtak (még egyforma márkaneven belüli modelleknél is). Ez szükségtelenül megnöveli a kiegészítőkre költött pénz összegét.

E szabálytalanság fő oka a különböző tartozékok (töltők, fejhallgatók, adatátviteli kábelek) csatlakozó bemeneteire vonatkozó univerzális szabvány hiánya, amely általánosan érvényes lenne minden márkájú GSM-készülékre. A tartozékok monopolizálódása természetesen hátráltatja a versenyt, ami gátolja a minőség javulását és az árak növekedéséhez vezet.

A tartozékok szabványosítása (pl. USB-formátumra) csökkentené a költségeket, segítené a mobil távközlési szolgáltatást, előmozdítaná a fogyasztóvédelmet és a versenyt, növelné az igényt a mobil szolgáltatások iránt, csökkentené az elektromos és elektronikus felszerelésből származó hulladékot, energiát, alapanyagot és forrásokat takarítana meg.

Mit tenne a francia elnökség a szükséges eljárás kezdeményezése érdekében, ami által bátoríthatnánk az EU-n belül történő követelmények harmonizálását e területen, továbbá meggyőzhetnénk minden érdekelt felet, hogy ezen erőfeszítés a közérdek javát szolgálja?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács nem kapott a tisztelt képviselő által felhozott témával kapcsolatos javaslatot a Bizottságtól. Ennélfogva nem tud választ adni erre a kérdésre.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0669/08)

Tárgy: A társasági adórendszerek harmonizálása

Szándékában áll-e Tanácsnak lépéseket tenni a társasági adórendszerek harmonizálása területén a francia elnökség ideje alatt?

⁽⁴⁾ COM(2008) 32 végleges.

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint tudja, a francia elnökség nagy fontosságot tulajdonít a belső piac megfelelő működésének. Az adózás kérdésében a Tanács csupán bizottsági javaslat alapján hozhat egyhangú határozatot. A Tanács még nem kapott a társasági adó harmonizálásáról szóló javaslatot a Bizottságtól.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Paul Rübig (H-0672/08)**Tárgy: A kkv-k tanúsítvánnyal történő hátrányos megkülönböztetése**

Egy kisebb, ács mesterséggel foglalkozó társaság Alsó-Ausztriában évtizedek óta a kiemelkedő minőségnek köszönhető hírnévvel büszkélkedhet. Egy EU-rendelet miatt a társaság a továbbiakban csak ajtókat gyárthat, amennyiben rendelkezik egy formatervezési mintára vonatkozó tanúsítvánnyal. Ez jelenleg csak a külső ajtókra vonatkozik, de hamarosan a belső ajtókra is hatályos lesz. Egy tanúsítvány körülbelül 10 000 euróba kerül, és csak egy mintára vonatkozik. Azon vevő, aki efféle tanúsítvánnyal nem rendelkező ajtót vásárol, kártérítési igénnyel élhet majd, ami a termékfelelősségi törvény értelmében csak 30 év után szűnik meg. Mivel a társaság szerveződése csupán kisszámú, főként rendelésre gyártott (leginkább régi épületek restaurálásához használt) külső ajtó előállítását foglalja magában, egy efféle tanúsítvány pénzügyi szempontból nem ésszerű, és a társaság nem engedheti meg magának, hogy formatervezési minták széles skáláját kínálja (nem tudja magának megengedni a tanúsítványokat). Hasonló fog történni a belső ajtók esetében is, amikor a jogszabály azokra is hatályossá válik. A kkv-k, amik pontosan az egyéni jellegüknek, illetve termékeik egyedi természetének köszönhetően maradnak fenn, ennél fogva kiszorulnak a piacról.

Ez esetben miért nincs kivétel vagy engedmény azon kkv-k számára, amelyek nem vesznek részt az európai szintű versenyben?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Rübig úr kérdésére válaszolva a francia elnökségnek előbb el kell magyaráznia, hogy a jelenlegi közösségi rendelkezések, nevezetesen a módosított 89/106/EGK irányelv⁽⁵⁾ értelmében az építési termékeknek meg kell felelniük a harmonizált európai szabványoknak, amennyiben ilyen szabványok léteznek. Ez azt jelenti, hogy a gyártónak a termékek teljesítményjellemzőire vonatkozó nyilatkozatot kell készítenie, mielőtt bármilyen terméket piacra dobna, ami természetesen költséget jelent, ugyanakkor hozzáférést biztosít az Európai Unió huszonzét tagállamának és a három EFTA-tagállamnak (melyek az EGT-megállapodást aláíró felek közé tartoznak) a belső piacára.

Rübig úr bizonyára tudja, hogy a Parlament és a Tanács jelenleg egy, az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek előírásáról szóló, parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatot⁽⁶⁾ vizsgál. Ezen rendelet a 89/106/EGK irányelv helyébe fog lépni. A javaslat 4. cikke alapján a helyi, regionális vagy a nemzeti hatóságok valószínűleg nem fognak követelményeket meghatározni egy termék alapvető jellemzőire vonatkozóan, még akkor sem, ha jelen vannak a harmonizált szabványok. Ilyen esetekben ez azt jelenti, hogy a vállalkozó – legyen szó kis, közép, vagy nagyvállalkozásról – nem köteles a termékek teljesítményjellemzőire vonatkozó nyilatkozatot készíteni. Az illetékes hatóságok ennél fogva nem szabhatnak feltételeket egy termék meghatározott piacon történő forgalomba hozatalához. Ez nem nehezíti meg a

⁽⁵⁾ A Tanács 1993. július 22-i 93/68/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 220, 1993.08.30., 1. o.), és az 2003. szeptember 29-i európai parlamenti és tanácsi 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284, 2003.10.31., 1. o.) módosított 1988. december 21-i, 89/106/EGK irányelve az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 40, 1989.2.11., 12. o.).

⁽⁶⁾ 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - COM(2008) 311 tanácsi dokumentum, végleges.

határokon átnyúló kereskedelmet, mivel az egyéb, hatósági szabályozás alá eső területen értékesíteni kívánó gyártók minden esetben kötelesek a termékek teljesítményjellemzőire vonatkozó nyilatkozatot készíteni.

Ezután az Európai Parlamenten és a Tanácson áll, hogy támogassák a Bizottság által előterjesztett, Rübig úr által felvázolt problémák megoldására irányuló javaslatot, vagy másik rendszer mellett döntsenek.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)

Tárgy: Az EU és Grúzia közötti szabadkereskedelmi megállapodás

A parlamenti küldöttség ez év nyár elején tett grúziai látogatása során egy, az EU és Grúzia közötti szabadkereskedelmi megállapodás gyorsított folyamatú, még az év vége előtt történő létrehozásáról szóló, újszerű kezdeményezésről született megállapodás. A jelenlegi események fényében egyetért-e a Tanács azzal, hogy egy ilyen megállapodást a lehető leggyorsabban meg kell kötni, és milyen lépéseket tesz a Tanács ennek a francia elnökség ideje alatt történő megvalósítása érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A COM(2006) 726 és COM(2007) 774 közleményeiben az Európai Bizottság világosan megfogalmazta az Európai szomszédságpolitikában résztvevő államokkal fennálló szabadkereskedelmi megállapodás alapját képező feltételeket és alapelveket.

Grúzia esetében 2007-ben a Bizottság egy, a szabadkereskedelmi megállapodás megvalósítására és annak gazdasági hatásaira vonatkozó független tanulmányt rendelt el 2007-ben, melynek eredményei 2008 májusában kerültek közzétételre. A tanulmány következtetése kimondta, hogy egy ilyen megállapodás csak akkor lenne érdemleges Grúzia esetében, ha az egy teljes és átfogó megállapodás lenne. Mivel Grúzia már kedvezményezett a GSP+ rendszerben, amely fontos előnyökhöz juttatja, egy szabadkereskedelmi megállapodás nem hozna jelentős járulékos hasznot. A tanulmány rámutatott arra is, hogy Grúzia jelenleg nem áll készen arra, hogy eleget tegyen a teljes és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséhez szükséges feltételeknek, a szükséges reformok végrehajtására vonatkozó korlátozott lehetőségeire való tekintettel.

Nyilvánvaló, hogy az augusztusi eseményeket követően Grúziának az Európai Unió kiemelkedő támogatásra van szüksége. Az Európai Unió készen áll reagálni a helyzetre, nem csupán az ország újjáépítésében nyújtott segítség által, hanem a Grúziával fennálló kapcsolatok elmélyítésével is, többek között a gazdasági együttműködés terén. A szeptember 1-jei következtetéseiben az Európai Tanács kifejezte az Európai Unió Grúziával kialakítandó szorosabb kapcsolatok iránti elkötelezettségét, „beleértve a vízumok kiadásának megkönnyítését, valamint egy teljes és átfogó szabadkereskedelmi térség kialakítását, amint teljesülnek a feltételek⁽⁷⁾”.

Az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa szeptember 15-én és 16-án következtetéseket fogadott el Grúziával kapcsolatban, és üdvözölte „a Tanácsnak az EU és Grúzia közötti kapcsolatainak elmélyítésére irányuló kötelezettségvállalását, különösen a vízumok kiadásának könnyítésére és a visszafogadási eljárásra, valamint a szabadkereskedelemre vonatkozó előkészítő munka elősegítését⁽⁸⁾”.

A Tanács folytatja a cél érdekében végzett munkáját a Grúziával való teljes és átfogó megállapodás terén elérhető előrehaladás lehetőségének felméréseivel kapcsolatban, különösen annak megállapítása érdekében, hogy Grúziának segítségére lehet-e a műszaki vagy egyéb jellegű támogatás egy ilyen megállapodás létrejöttéhez szükséges feltételek teljesítésében.

*
* *

(7) Rendkívüli Európai Tanács, Brüsszel, 2008. szeptember 1., Az elnökség következtetései (doc. 12594/08).

(8) Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa, 2008. szeptember 15. és 16., Az elnökség következtetései Grúziára nézve (doc. 13030/08).

27. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0680/08)**Tárgy: Az Egyesült Államok rakétavédelmi rendszere elemeinek telepítése Európában**

Az Egyesült Államok és NATO-beli szövetségesei által vezetett fegyverkezési verseny fokozódásának és a nemzetközi kapcsolatok terén tapasztalható militarizálódásnak a keretein belül, az Egyesült Államok kormánya rakétavédelmi rendszere egy részének Európába telepítésére törekszik – ami a jelenleg érvényben lévő szerződések megsértését jelenti –, és a közelmúltban aláírt egy megállapodást a lengyel kormánnyal e cél megvalósítása érdekében. Mivel az ilyen döntések a militarizmus felerősödéséhez vezetnek Európában, mi a Tanács álláspontja ezen szándékokat és megállapodást illetően?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió úgy véli, hogy a tömegpusztító fegyverek és rakéták elterjedése növekvő fenyegetést jelent a béke és a nemzetközi biztonság számára. Indokolt megvizsgálni, hogy erre milyen válasz adható. Az EU teljes mértékben megteszi ezt a 2003-ban elfogadott, tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni európai stratégia végrehajtásának keretein belül.

Ami az Egyesült Államok, Lengyelország és a Cseh Köztársaság között létrejövő megállapodásokat illeti, ezek kétoldalú egyezmények, melyek célja egy harmadik rakétavédelmi bázis elemeinek Európába telepítéséről szóló amerikai projekt megvalósítása. A Tanács nem nyilvánította ki álláspontját ebben a kérdésben. Kiemelném, hogy a tisztelt képviselő által felhozott állítással ellentétben az Egyesült Államok által aláírt szerződések nem sértenek meg semmilyen nemzetközi szerződést vagy kötelezettségvállalást.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0686/08)**Tárgy: Marokkó és Nyugat-Szahara**

Sarkozy elnök számos nyilatkozatban kijelentette, hogy szeretné, ha Marokkó különleges státuszt kapna, ami által az ország bizonyos EU-szervekhez való hozzáféréshez és előnyösebb státuszhoz jutna, mint amilyen a jelenleg alkalmazandó társulási megállapodások értelmében bír. Az elnök továbbá kijelentette, hogy úgy véli, Marokkónak továbbra is azon államok egyikének kell lennie, amelyek a legnagyobb támogatást kapják az EU-tól. Korábban kritizáltam az EU támogatáspolitikáját amiatt, hogy túlságosan elnéző a diktatúrákkal szemben, és ez erre az esetre is érvényes. Nyugat-Szahara 1996 óta szerepel az ENSZ dekolonizációt igénylő államokat tartalmazó listáján, de Marokkó minden alkalommal megghiúsította a nyugat-szaharaiak saját sorsuk népszavazáson történő eldöntésének lehetőségét. A királyi család parlament felett gyakorolt hatalma oly mértékű, hogy Marokkó kormányzati rendszere a legjobb esetben is csupán látszatdemokráciaként jellemezhető.

Szándékában áll-e a Tanács elnökének bármilyen elvárást támasztani Marokkóval szemben, az ország különleges státuszhoz juttatása esetén?

Szándékában áll-e a Tanács elnökének megvitatni Nyugat-Szahara ügyét a Rabattal folytatott tárgyalások ideje alatt?

Szándékában áll-e a Tanács elnökének megvitatni Nyugat-Szahara kérdését az EU tagállamok államfőivel a francia elnökség ideje alatt?

Meghatározná közelebbről a Tanács elnöke, hogy milyen szerepet képzel el Marokkó számára a javasolt Mediterrán Unióban?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Marokkó stratégiai döntést hozott az Európai Unióval történő szorosabb kapcsolatok kialakítása céljából. Az Európai Unió és Marokkó egy szorosabb partnerség kialakításának folyamatába kezdett számos területen. A partnerség az Európai Unió és Marokkó között létrejött európai szomszédságpolitika és társulási megállapodás általános keretébe tartozik.

A Marokkóval fennálló partnerség bizonyos közös értékek iránti elkötelezettségen is alapul. Az EU és Marokkó közötti kapcsolatok a demokratikus elvek, emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletére épülnek. Továbbá Marokkó hozzájárult egy emberi jogi albizottság felállításához az EU-val folytatott politikai párbeszéd keretein belül. Ezeket az értékeket az európai szomszédságpolitika 2005-ös EU–Marokkó cselekvési terve megerősítette. Marokkó kulcsfontosságú partner a „Barcelonai folyamat: Unió a földközi-tengeri térségért” elnevezésű kezdeményezésben is. Ebben kezdettől fogva igen pozitív és építő jellegű szerepet játszott. Számítunk rá a földközi-tengeri térség július 13-án lezajlott párizsi csúcstalálkozóján indítványozott kezdeményezés támogatásában, a partnerség intézményes keretének meghatározásával, valamint regionális szintű, konkrét és látható projektek megvalósításával kapcsolatban.

A vonatkozó problémák, mint amilyen a nyugat-szaharai helyzet és annak következményei, a kétoldalú politikai párbeszéd keretében tartott minden találkozó homlokterében állnak. A Tanács teljes mértékben támogatja a manhaseti tárgyalásokat, és a tavalyi évben a Biztonsági Tanács 1754. sz. és 1789. sz. határozata által elindított folyamatot. A Tanács szintén teljes mértékben támogatja a Biztonsági Tanács legutóbbi, 1813. sz., 2008. április 30-án egyhangúan elfogadott határozatát, amely arra hívta fel a feleket, hogy mutassanak gyakorlatiasságot és kompromisszumkészséget, valamint kezdeményezzenek érdemi tárgyalásokat.

A Tanács fontosnak véli, hogy az ENSZ főtitkárának támogatását élvező tárgyalások találjanak egy igazságos, tartós és kölcsönösen elfogadható politikai megoldást az ENSZ-határozatoknak megfelelően. Ugyanakkor a Tanács úgy véli, hogy a feleknek egy érdemibb tárgyalási fázisba kell lépniük, és visszafogottságot, jóhiszeműséget, gyakorlatiasságot, elkötelezettséget és kompromisszumkészséget kell tanúsítaniuk.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0688/08)

Tárgy: A Cariforummal kötendő gazdasági partnerségi megállapodás – rendelet visszavonása

A Bizottság jamaikai külképviseleti hivatala főtitkárának augusztus 29-én a Jamaica Gleanerben megjelent kijelentésére hivatkozva meg tudja-e a Tanács erősíteni, hogy a Cariforum-államoknak preferenciális EU-piacokhoz való jutására vonatkozó rendelet nem veszti hatályát, hanem egy tanácsi határozat szükséges, mielőtt a rendeletet vissza lehetne vonni?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az AKCS-államokra vonatkozó piaca jutási rendelet⁽⁹⁾ lehetőségeket kínál az olyan államoknak piacra történő jutásához, amelyekkel gazdasági partnerségi megállapodás (EPA) tárgyalása folyik, vagy már lezárult. Ha egy AKCS-állam úgy dönt, hogy nem kíván tovább tárgyalni vagy gazdasági partnerségi megállapodást kötni egy ésszerű időszakon belül, esetleg eláll egy gazdasági partnerségi megállapodástól, a Tanács eltávolíthatja az államot a rendelet kedvezményezetteinek listájáról. Ez valóban bizottsági javaslat alapján történő tanácsi fellépést igényelne.

*
* *

⁽⁹⁾ A Tanács 1528/2007/EK rendelete (2007. december 20.) a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról (HL L 348, 2007.12.31., 1. o.).

30. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0691/08)**Tárgy: Afgán civilek meggyilkolása**

Nemzetközi sajtóközlemények szerint az olyan incidensek, amelyek során az Afganisztánt megszálló, az Egyesült Államok összevont katonai hadműveleteit végző NATO Nemzetközi Biztonsági Közreműködő Erők (ISAF) és az afgán kormány katonái civileket, sőt gyermekeket is meggyilkolnak, egyre gyakoribbak és az elmúlt néhány hónap során naponta előfordulnak.

Továbbá, ahogyan az ENSZ tanulmánya arra rámutat, 698 civil veszítette életét az év elejétől júniusig terjedő időszakban, ami duplája a tavalyi év során ugyanezen időszakban elhunytak számának.

Az ártatlan polgári személyek ISAF és annak helyi, kormányzati szövetségesei által elkövetett meggyilkolása, ami a nemzetközi humanitárius jog minden elvének a lehető legdurvább módon történő, arcátlan megsértése, jogos felháborodást és heves tiltakozást váltott ki az érintett területek lakossága körében.

Úgy nyilatkozik a Tanács, hogy elítéli-e az ISAF ezen felháborító műveleteit, és hogy szándékában áll-e a NATO általi elfogadhatatlan megszálláshoz adott hozzájárulását alaposan felülvizsgálni?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Bár a Tanács nem vitatta meg a kérdést, kiemelném, hogy az ISAF Afganisztánban az ENSZ Biztonsági Tanácsának megbízásából és az afgán hatóságok kérésére van jelen a stabilitás és a biztonság helyreállításának előmozdítása céljából, mindaddig, amíg az afgánok egyedül nem tudják felvállalni a felelősséget országuk biztonságáért. A NATO-erők az afgán nép biztonságának és szabadságának szavatolása céljából tartózkodnak ott.

A legtöbb EU-ország – a 27 tagállamból 25 – úgy döntött, hogy csatlakozik az ISAF-hoz. A haderőhöz való hozzájárulásuk a teljes létszám közel felét teszi ki.

A nagymértékű újjáépítési támogatással és egy EBVP rendfenntartó reformmisszióval (EUPOL Afganisztán) az Európai Unió minden területen kulcsszereplőként jelenik meg Afganisztán újjáépítésében. Az európai országok céljai közzé kerültek azokkal, amelyeket a tavaly áprilisban, Bukarestben, az ENSZ-főtitkár, Karzai elnök, a Tanács főtitkára és az Európai Bizottság elnöke jelenlétében megrendezett NATO-csúcstalálkozón az ISAF-hoz csatlakozó államok tűztek ki.

Minden lehetséges lépést meg kell tenni annak biztosítására, hogy a nemzetközi erők műveletei ne szedjenek ártatlan áldozatokat a polgárok soraiból, veszélyeztetve ezzel a nemzetközi fellépés lényegét.

Az Atlanti Szövetség államai tisztában vannak ezzel, és biztosak vagyunk abban, hogy megtesznek minden tőlük telhetőt az ilyen jellegű tragédiák megismétlődésének elkerülése céljából.

*

* *

32. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)**Tárgy: Kétoldalú nyelvi szervezetek létrehozása**

2007-ben Leonard Orban többnyelvűségért felelős biztos kezdeményezésére összehívtak egy értelmiségiekből (írók, szakemberek, filozófusok) álló csoportot annak megállapítására, hogy a többnyelvűség miként tudná Európát megerősíteni. Következtetéseiben a testület hangsúlyozta a kétoldalú, nyelvek közötti kapcsolatok elmélyítésének szükségességét, valamint javasolta a nyelvi és kulturális kötelékekkel rendelkező országok „párosítását”. A „párt képező” államok feladata olyan kétoldalú szervezetek (szövetségek, alapítványok, intézmények, bizottságok) létrehozása lenne, amelyek elősegítenék a kölcsönös megértést, nyelvtanítási szolgáltatásokat biztosítanak, létrehoznák a kétoldalú információcserét, és összehoznák a két országban élő akademikusokat, művészeket, köztisztviselőket, fordítókat, üzletembereket és aktív polgárokat. Az efféle szervezetek hálózatokba történő beépítése elősegítené a megértést az Unión belül, és előmozdítaná minden állam egyedi jellegzetességeit.

Támogatja-e a Tanács az értelmiségiek e csoportjának javaslatát? Ha igen, hogyan járul hozzá a Tanács e kezdeményezés megvalósításához?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő úr kérdésében említett értelmiségiek csoportja 2007-ben került létrehozásra azzal a céllal, hogy tájékoztassa az Európai Bizottságot annak módjáról, hogy miként tudnának a nyelvek hozzájárulni a kultúrák közötti párbeszédhez és kölcsönös megértéshez. „Hálás feladat” című jelentésüket a 2008. február 15-én megrendezett, a többnyelvűségről szóló különleges miniszteri konferencián mutatták be. Megjegyzendő azonban, hogy bár a jelentés nagyban hozzájárult a konferencián zajló tárgyalásokhoz, a miniszterek nem voltak le semmilyen formális következtetést a jelentésből vagy az általa javasolt kezdeményezésekből.

Hozzá kell tenni viszont, hogy a csoport jelentése azóta más módon bizonyult hasznosnak. Amellett, hogy a miniszteri tárgyalások alapjául szolgált a konferencián, egyike volt azon tényezőknél, amelyeket a szlovén elnökség az év elején figyelembe vett a többnyelvűségről szóló következtetések elkészítésekor, amelyek 2008 májusában kerültek elfogadásra. Ehhez hasonlóan a jelentés következtetései valószínűleg részét képezik a Bizottság által 2008 szeptemberében készítendő utolsó többnyelvűségről szóló közleményéhez fűződő megfontolásoknak. Végezetül a francia elnökség is felhasználta a jelentést, a 2008. szeptember 26-án, Párizsban megrendezett, „Etats généraux du multilinguisme” című konferencia kiindulópontjaként, valamint a többnyelvűségről szóló tanácsi rendelet előkészítése során, amelyről reméli, hogy 2008 novemberében elfogadásra kerül.

*
* *

33. kérdés, előterjesztette: Jana Hybášková (H-0697/08)

Tárgy: A feminizmus előmozdítására vonatkozóan a Cseh Köztársaság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Minisztériuma által közzétett, az Európai Szociális Alap forrásait érintő felhívásban megjelenő tilalom

Az „Emberi erőforrások és foglalkoztatás” elnevezésű működési programmal kapcsolatban a Cseh Köztársaság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Minisztériuma közzétette a 3.4. támogatási területhez (Nemek közötti egyenlőség a munkaerőpiacon – családi élet és karrier összeegyeztetése) tartozó pályázati projektek leadására vonatkozó 26. számú felhívást. A felhívást a következő kijelentés kíséri: „A projektek természetüknél fogva nem lehetnek politikai jellegűek, és nem szolgálhatnak semmiféle politikai vagy ideológiai célt, beleértve a feminizmus vagy a maskulinizmus ideológiáit”.

Egy ilyen feltétel nem mond ellent az Európai Szociális Alapból származó erőforrások megszerzésére vonatkozó szabályoknak? Beletartozik egy efféle korlátozó feltétel kivetése egy cseh szerv ESZA-val kapcsolatos hatáskörébe? Ha igen, nem fogalmaz túlságosan szigorúan? Nem mondhat ellent az arányosság elvének, vagy lehet akár túlságosan diszkrimináló?

A feminizmus nem radikális ideológia, hanem inkább egy indokolt szociális elv. A feminista nézeteket felkaroló mozgalmak és nonprofit szervezetek ugyanakkor a fő támogatói és végrehajtói a férfiak és nők számára egyenlő lehetőségeket biztosító projekteknek; e kérdés feltevője attól tart, hogy e szigorúan megfogalmazott feltétel ürügyül szolgálhat a pályázók köréből való automatikus kizárásukhoz.

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a tisztelt képviselő asszony aggodalmait az egyenlő lehetőségek Európai Unióban történő előmozdításának szükségességével kapcsolatban.

A Strukturális Alap programjainak a szubszidiaritás elvével összhangban történő végrehajtása a tagállamok hatáskörébe tartozik.

A Strukturális Alap szabályainak megfelelő alkalmazása azonban bizottsági ellenőrzéstől függ. Ennélfogva, a Bizottság felelőssége annak biztosítása, hogy a tagállamok megfeleljenek a hatályos bizottsági jogszabályoknak.

A feltett kérdésben szereplő specifikus problémával kapcsolatban tehát a Tanács azt javasolja, hogy a tisztelt képviselő asszony forduljon a Bizottsághoz.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0700/08)

Tárgy: Emberi jogok Tunéziában

2008 áprilisában Radhia Nasraoui emberi jogvédőt és a tunéziai Kínzás Elleni Bizottság elnökét 30 rendőrtiszt támadta meg, annak a sorozatos rendőri zaklatásnak a részeként, amelynek célja, hogy felfüggeszse az emberi jogok védelmezőjeként végzett tevékenységét Tunéziában. Radhia Nasraoui már csaknem egy évtizede rendőri erőszak és fizikai támadások célpontja, és megfigyelés alatt áll. Az olyan emberi jogi szervezetek, mint a Frontline, az Amnesty International és a Human Rights Watch aggodalmukat fejezték ki Nasraoui asszony és a hozzá hasonló jogászok biztonságával, az emberi jogok megsértésével és az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatban Tunéziában.

Milyen válaszlépéseket tett a Tanács elnöksége a tunéziai hatóságok által Nasraoui asszony ellen elkövetett folyamatos túlkapásokra, amelyek az EU és Tunézia között létrejött társulási megállapodás, különösen a mindkét felet az emberi jogok és demokratikus elvek tisztelére kötelező 2. cikk megszegését jelentik? Úgy véli-e a Tanács, hogy Tunézia megteszi a megfelelő lépéseket a reform érdekében, amint azt ígérte?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. szeptemberi második brüsszeli ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió minden alkalommal hangsúlyozza tunéziai partnerei előtt, hogy kapcsolataink létfontosságú eleme a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság értékei iránti tisztelet.

Ennek kapcsán az Európai Unió rendszeresen felszólítja a tunéziai hatóságokat, hogy erősítsék meg kötelezettségvállalásukat az emberi jogi aktivisták szabad és akadálymentes munkavégzésének biztosítása által.

Az emberi jogok és demokrácia nevű albizottság 2007 novemberében lezajlott első találkozásán párbeszéd indult a tunéziaiakkal ezekről a problémákról. Ez a párbeszéd az albizottság jövő év októberében tartandó második ülésén folytatódik. Az Európai Unió reméli, hogy a párbeszéd előrehaladást tesz lehetővé az emberi jogok előmozdítása terén, ami külpolitikánk fő célkitűzése marad.

Ennek kapcsán az Európai Unió külön figyelmet szentel azon erőfeszítésekre, amelyek a jogállamiság és egy igazán pluralisztikus demokrácia előmozdítására irányulnak, amelyben a tunéziai polgári társadalom minden résztvevője teljes mértékben bevonható a közösségi életbe.

A Tanács továbbra is nagy figyelemmel kíséri a tunéziai helyzetet, különösen tekintettel az EU–Tunézia Társulási Tanács 2008 novemberében tartandó ülésére.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

42. kérdés, előterjesztette: Stavros Arnautakis (H-0646/08)

Tárgy: Az áramfogyasztás csökkentésére irányuló intézkedések a készenléti üzemmódban levő berendezések esetében

A készenléti üzemmódban levő berendezések (pl. háztartási berendezések, televíziókészülékek, irodai berendezések, számítógépek stb.) esetében az áramfogyasztás csökkentéséről szóló bizottsági javaslattal kapcsolatban tud a Bizottság információt adni arról, hogy jelenleg évente mennyi áramfogyasztást

eredményeznek a készenléti üzemmódban levő berendezések, mennyiben járul ez hozzá az üvegházhatású gázok kibocsátásához, és hogyan lehetne hatékonyan csökkenteni ezt az áramfogyasztást? Támogatni fogja-e a Bizottság a környezettudatosság erősítésére és a lakosság bevonására irányuló helyi szintű információs kampányokat?

Válasz

Becsült adatok szerint jelenleg körülbelül 50 terawattóra (TWh) villamosenergia fogyasztását eredményezik évente az EU 27 tagállamában a készenléti és kikapcsolt üzemmódban levő elektromos és elektronikus háztartási és irodai berendezések. Ez a fogyasztás körülbelül megegyezik Portugália villamosenergia-fogyasztásával. Ez a fogyasztás évente 20 Mt CO₂-kibocsátást eredményez.

A készenléti és kikapcsolt üzemmód környezetbarát tervezésére vonatkozó műszaki, környezeti és gazdasági előkészítő tanulmány⁽¹⁰⁾ kimutatta, hogy léteznek olyan műszaki megoldások, amelyek az elektromosáram-fogyasztás jelentős csökkentéséhez vezetnek. Ezek ugyanakkor a fogyasztó/felhasználó számára a vásárlás és az üzemeltetés költségeit is csökkenteni fogják. A készenléti és kikapcsolt üzemmódra vonatkozó rendelettervezet (a 2005/32/EK „környezetbarát tervezés irányelv” végrehajtását) a tagállamok 2008. július 7-én fogadták el. A tervezet magas követelményeket állít a maximálisan megengedett elektromosáram-fogyasztási szinttel kapcsolatban. Ezáltal 2020-ban a Közösségben majdnem 75%-os megtakarítás várható a készenléti/kikapcsolt üzemmódban történő áramfogyasztás terén. Ezáltal a CO₂-kibocsátás is körülbelül 14Mt/évvel csökken.

A tervezett rendelet értelmében meg lesz határozva a készenléti/kikapcsolt állapotban maximálisan megengedett elektromosáram-fogyasztás szintje, és ennek a hatályba lépése két szakaszban történik. A második szakasz szintjei közel vannak ahhoz, ami a legjobb technológia segítségével elérhető. Ezért a további tevékenységek, mint például a készenléti/kikapcsolt üzemmóddal kapcsolatos környezettudatosság erősítése kismértékű további energiatakarékosságot eredményezne, és jelen pillanatban ilyen tevékenységeket nem tervezzük.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0663/08)

Tárgy: Nukleáris hulladék kezelése

Az Európai Bizottság Eurobarométer felmérése azt mutatja, hogy az atomenergia előállításakor keletkezett kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok biztonságos kezelése fontos téma az EU polgárai számára.

Tud a Bizottság biztosítékot nyújtani arra nézve, hogy a nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó európai magas szintű csoport egész EU-t átfogó harmonizált biztonsági szabványok kidolgozásával kapcsolatos tanácsadásra vonatkozó, 2007. júliusi megbízása nem olyan kifogás, amelynek segítségével a már létező nemzeti biztosítékok kerülnek csökkentésre?

Ezenfelül mi a Bizottság reakciója a közelmúltban elkészült, az Egyesült Királyság parlamentjének állami elszámolásokkal foglalkozó bizottsága által készített jelentésre, amely szerint a nukleáris leszerelések költsége nagyon magas, és gyors ütemben növekszik?

Válasz

A „nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó európai magas szintű csoport” fő feladata az elsőbbségi kezelést érintő biztonsági problémák feltárása, és EU-szintű cselekvések ajánlása. Megbízásuk szerint segíteniük kell az EU intézményeit, hogy fokozatosan közös álláspontot, majd további európai szabályokat alakítsanak ki a nukleáris létesítmények biztonságával, valamint a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok biztonságos kezelésével kapcsolatban.

Ezzel kapcsolatban a Bizottság hangsúlyozza, hogy a legmagasabb biztonsági szabványok előmozdítása és a radioaktív hulladék biztonságos kezelése fő prioritást élvez az EU-n belül a nukleáris energia felhasználásával és fejlesztésével kapcsolatban.

Mivel nincs semmilyen jogilag kötelező erejű okmány a leszerelésre és hulladékkezelésre szolgáló pénzügyi források kezelésére vonatkozóan, a Bizottság a tagállamokban bevett gyakorlatokat a nukleáris létesítmények

⁽¹⁰⁾ Elérhető a <http://www.ecostandby.org> weblapon

leszerelésére, illetve a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok kezelésére szolgáló pénzügyi források kezeléséről szóló bizottsági ajánlás⁽¹¹⁾ alapján értékeli. A Bizottság a leszerelés-finanszírozási szakértői csoport segítségével tovább dolgozik a jelentésben annak érdekében, hogy létrejöjjön egy közös értelmezés, amelynek segítségével foglalkozhatunk a problémás területekkel, és elkezdhetünk az ajánlással történő teljes megfelelés irányába haladni. Az eredményeket tartalmazni fogja a Bizottság harmadik jelentése a Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az Egyesült Királyság jelentése hangsúlyozza, hogy az atomerőművek leszerelésével kapcsolatos költségek tagadhatatlanul jelentősek, és a magas költségekért a nukleáris hulladékok feldolgozása és a tárolás nagymértékben felelős. Egy megfelelő, hosszú távú, hulladékfeldolgozással és tárolással foglalkozó keretrendszer hosszú távon csak javulást eredményezhet a költségek terén és segíthet a költségek csökkentésében. A jelenlegi becslések túlzónak tűnnek a stabil és hosszú távú nemzeti rendelkezések hiányával kapcsolatos bizonytalanság és kockázatok miatt. Idővel és az atomerőművek leszerelésével kapcsolatos növekvő műszaki tapasztalatnak köszönhetően várhatóan csökkenni fognak a leszerelések valós költségei.

A Bizottság jelenleg párbeszédet folytat a tagállamokkal, amelynek célja az atomerőművek leszerelésének pénzügyi tervezésére vonatkozó legjobb gyakorlatok kialakítása, és arra biztatjuk a tagállamokat, hogy tervezzenek előre, legyen elérhető a szükséges pénzügyi forrás, amikor az atomerőművek leszerelésére kerül a sor.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Tárgy: A kőolaj mint a nemzetközi közösség stratégiai eszköze

Vezető EU tisztviselők elismerték, hogy az alacsony olajár a múlté. Elmondaná Bizottság hogy a magas olajárakból adódó gazdasági és egyéb problémák miatt az EU tanulmányozza-e vagy tervezi-e tanulmányozni az olaj és származékai stratégiai eszközként történő besorolását, valamint hogy tervezi-e támogatni az ilyen besorolást, amelynek eredményeként az olaj árát nem a pénzügyi piacok, hanem más tényezők határoznák meg? Amennyiben az EU már foglalkozott a témával, elmondaná, hogyan lehet az olajárát nemzetközileg meghatározni?

Válasz

A Bizottság az olajat stratégiai forrásnak tartja, ezért olyan politikát követ, amelynek célja az európai fogyasztókat megbízható módon és megfizethető áron ellátni olajjal és kőolajtermékekkel. Az európai olajpiacok átláthatóságának és működésének elősegítésére irányuló intézkedések mellett a Bizottság nyomon követi a Tanács a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről szóló 2006/67/EK⁽¹²⁾ irányelvének végrehajtását, amelynek segítségével az ellátásban fellépő problémák esetén a készletek felhasználhatók.

Az olaj- és kőolajtermékek kereskedelmi árait a világpiacon különböző tényezők befolyásolják. Míg a piacok ellátásának és jó működésének integritását meg lehet erősíteni szabályozási intézkedésekkel, az állami szektor, és különösen a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy változtasson a piaci folyamatokon. Azonban a Bizottság képes olyan politikák végrehajtására, amelyeknek célja lehet az olajárak közvetett befolyásolása. A Bizottság teljes mértékben ki is használja ezt a lehetőséget, és következetesen tesz olyan kezdeményezéseket, mint amilyen például az alternatív üzemanyagok támogatása, az energiahatékonyság előremozdítása stb.

Az elérhető adatok szerint a kereslet és a kínálat az olajárak fő meghatározója, és várhatóan ezeknek köszönhetően magasak maradnak az árak a jövőben. A spekuláció lehetséges szerepét alaposan vizsgálják. Eddig nem találtak megbízható bizonyítékot. További elemzésre van szükség ahhoz, hogy érthetőbb legyen, mi a spekuláció lehetséges szerepe az árak felhajtásában. Mindenesetre az olajpiac nagyobb átláthatósága, mind a szerződések és az azokkal kapcsolatos pénzügyi eszközök terén, mind általános téren üdvözlendő lenne.

(11) A Bizottság ajánlása (2006. október 24.) a nukleáris létesítmények leszerelésére, illetve a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok kezelésére szolgáló pénzügyi források kezeléséről, HL L 330., 2006.11.28.

(12) HL L 217., 2006.8.8., 8–15. o. – korábban 68/414/EGK tanácsi irányelv

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Tárgy: Polgármesterek Szövetsége

2008. február 29-én létrejött az Európai Unió „Polgármesterek Szövetsége” hálózata, a Bizottság energiahatékonyságra vonatkozó cselekvési tervének megfelelően. A Polgármesterek Szövetségének célja a terv helyi és regionális szintű végrehajtása. Azok a városok és települések, amelyek jelentkeztek a Szövetségbe, elszántak arra, hogy túllépjenek a javasolt 20%-os CO₂-csökkentésen, és még jobb eredményeket érjenek el a klímaváltozás elleni harcban. A Polgármesterek Szövetségében részt vevő minden város és település vállalta, hogy éves jelentést készít és tesz közzé amelynek segítségével megállapítható a cselekvési terv végrehajtásában elért előrelépés.

Ahogy közeledünk az év végéhez, tudni szeretnénk, hogyan haladnak a városok és a települések önként vállalt kötelezettségeik megvalósításában. Milyen alapvető problémák merültek fel a Szövetség megvalósítása során? Milyen sikereket értek el?

Válasz

2008. január 29-én a Bizottság nyilvános konzultációt kezdeményezett a Bizottság energiahatékonyságra vonatkozó cselekvési tervének megfelelően az Európai Unió „Polgármesterek Szövetsége” hálózattal kapcsolatban. A végső változatban, amely idén nyáron készült el, a Polgármesterek Szövetségében részt vevő városok és települések arra vállaltak kötelezettséget, hogy túllépnek az EU célkitűzésein a CO₂-kibocsátás 2020-ig történő csökkentése tekintetében. A csatlakozást követő egy éven belül be kell nyújtaniuk egy a fenntartható energiára vonatkozó cselekvési tervet, amelyben felvázolják, hogyan tervezik elérni azokat a célkitűzéseket. Kötelesek továbbá félévente jelentést benyújtani, valamint nemteljesítés esetén el kell fogadniuk a szövetségi tagságuk megszűnését.

A települések eredeti csoportjának fenntartható energiára vonatkozó cselekvési tervének beadási határideje csak 2009. elején jön el, így még nem érkeztek ilyen tervek. Minden beérkezett információ, valamint a legjobb gyakorlatokkal, problémákkal és lehetőségekkel kapcsolatos információ elérhető lesz a Polgármesterek Szövetségének honlapján⁽¹³⁾.

A kezdeményezés eddigi első sikere ugyanakkor a Polgármesterek Szövetségét övező óriási érdeklődés.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Tárgy: A szellemi tulajdonjogok védelme a távközlési csomagban

Szeptember végén az Európai Parlamentnek szavaznia kell a „távközlési csomagról” (A6-0318/08). Az irányelv rendelkezései (a Bizottság javaslatai szerint, valamint az általunk jóváhagyandó szövegben) csak futólag érintik a szellemi tulajdonjogokat és az internetes, szerzői jogi kalózkodás elleni intézkedéseket, mivel az a széles körű nézet, hogy az irányelv a fogyasztókra irányul. Azonban el kell fogadni, hogy a szellemi tulajdonjogok védelmének hiánya semmilyen módon nem zárja ki fogyasztóknak szánt „művészeti termékek” létezését. Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy ha a szolgáltatók lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a szellemi tulajdonjogok ismételt megsértésére az érintett előfizetők figyelmét egyértelműen felhívják, és kilátásba helyezik jogsértő tevékenységük megakadályozását, az segíthet a kalózkodás csökkentésében? Milyen konkrét javaslatai vannak a Bizottságnak az egyre növekvő számú illegális letöltések megakadályozására?

Válasz

A Bizottság távközlési csomagról szóló 2007. novemberi javaslata⁽¹⁴⁾ tartalmaz olyan elemeket, amelyek a szellemi tulajdonjogok fontosságát tükrözik az információs társadalomban.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm

⁽¹⁴⁾ COM(2007) 697. - COM(2007) 698. - COM(2007) 699., 2007.11.13.

A javaslatok megerősítik az üzemeltetők kötelességeit, és kilátásba helyezik a szolgáltatók arra való kötelezését, hogy vevőiket – mind a szerződés megkötésekor, mind utána rendszeresen – tájékoztassák a szerzői jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos jogi köteleességükről, valamint a jogsértések leggyakoribb eseteiről. Továbbá az engedélyezési irányelv új rendelkezése hangsúlyozza, hogy az üzemeltetőknek köteleességük megfelelni a szerzői jogokra és a szellemi tulajdonjogok végrehajtására vonatkozó létező uniós jogszabályoknak, ahogy azokat a nemzeti jogszabályokba átültették és az illetékes igazságügyi hatóságok értelmezték.

A Bizottság üdvözlöi a Harbour úr végleges jelentésében javasolt módosításokat, amelyek általánosságban támogatják a Bizottság javaslatainak célkitűzéseit, és céljuk egyértelművé tenni, hogy közérdek a polgárok informálása az őket érintő kötelezettségekről a szerzői jogok tekintetében, különösen a jogsértések leggyakoribb formáiról, és ezt a közérdeket még jobban szolgálná az, ha az állami hatóságok még inkább részt vennének a folyamatban. A módosítások valószínűleg a magánszektor érdeklődését is felkeltik a lehetséges felelősség vonatkozásában.

Ezenfelül a Bizottság 2008. január 3-án elfogadott egy, a kreatív online tartalomról szóló közleményt⁽¹⁵⁾. A közlemény azokat a legfontosabb jelenlegi kihívásokat vizsgálja, amelyekkel európai szinten lehet foglalkozni az európai online tartalom előállításával és terjesztésével foglalkozó iparágban. A közlemény négy fő horizontális témája a következő:

- a kreatív tartalom rendelkezésre állása;
- a kreatív tartalomra vonatkozó felhasználási engedélyek területközpontúsága;
- a digitálisjog-kezelő rendszerek átláthatósága és műszaki átjárhatósága; valamint
- a jogszerű ajánlatok és a kalózkodás.

A közlemény nyilvános konzultációt kezdeményez egy, a kreatív online tartalommal foglalkozó ajánlás 2009. első negyedévében sorra kerülő elfogadásának előkészítéseként, amelynek három fő témája: a digitálisjog-kezelő rendszerek átláthatósága és műszaki átjárhatósága, a kalózkodás elleni küzdelem és a jogszerű ajánlatok elősegítése. Több mint 700 írásos észrevétel érkezett, amelyek elérhetők honlapunkon⁽¹⁶⁾.

Az internetes tartalmakra vonatkozó jogszerű ajánlatok növelése és az internetszolgáltatók/távközlési üzemeltetők és tartalomszolgáltatók közötti együttműködés erősítése létfontosságú az internetes kalózkodás megfékezésében.

Ezzel párhuzamosan a fent említett ajánláshoz kapcsolódóan egy vita- és együttműködési fórumot („az online tartalommal foglalkozó platform”) hoztunk létre az érdekeltek részvételével. A platform fórumul szolgál a kreatív tartalom online terjesztésével kapcsolatos tartalomspecifikus és ágazatközi egyeztetések számára.

A platform már három alkalommal tartott ülést a következő témákban: üzleti modellek (2008. április 17.), jogszerű ajánlatok és kalózkodás (2008. június 26.) és szerzői jogok online kezelése (2008. július 18.), valamint októberben újabb ülést tartanak, amelynek témája újra a jogszerű ajánlatok és a kalózkodás lesz.

*

* *

52. kérdés, előterjesztette: Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Tárgy: Az internet szabályozásáról szóló fórum (IGF)

Az IGF, amely évente ülésezik 2006-os, athéni megnyitó ülése óta kitűnő keretet biztosít a világhálóval, az abban való részvétellel és a hozzáféréssel kapcsolatos témák megvitatására, mint például a kiemelkedő fontosságú internetes források, a tartalom sokszínűsége, a korlátozások eltörlése vagy enyhítése, valamint az internet biztonsága. Az internet a föld minden polgárára és nemzetére hatással van.

A Bizottság képviselőket küldött a tavalyi második fórumra, Rio de Janeiróba. Mely témákkal kíván foglalkozni a néhány hónap múlva Indiában megrendezésre kerülő harmadik fórumon? Hogyan értékeli a Bizottság az eddigi munkát, és az Európai Unió szerepét ebben a folyamatban?

⁽¹⁵⁾ COM(2007) 836., 2008.1.3.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm

Válasz

A tisztelt képviselő asszony a következő, december 3-6. között Hyderabadban, Indiában megrendezésre kerülő, az internet szabályozásáról szóló fórum (IGF) témáját illető kérdésével kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az ülés napirendjének véglegesítése jelenleg folyik. Szeptember 16-án tartottak egy konzultációt Genfben. Az ülés témája várhatóan a „mindenki számára elérhető internet” lesz. Az idei ülés fő témái várhatóan az alábbiak lesznek:

- újabb egymilliárd ember elérése;
- a számítógépes biztonságpolitika és bizalom erősítése;
- a kiemelkedő fontosságú internetes források kezelése;
- összegzés és jövőbe tekintés;
- időközben felmerülő témák.

Minden téma alapját a központi workshopokon dolgozzák ki, amelyek különösen az alábbiakra fordítanak nagy figyelmet:

- hozzáférés és többnyelvűség;
- vesztesre állunk a számítógépes bűnözés elleni harcban?; a biztonság, a magánélet és a nyitottság előmozdítása
- átváltás IPv4-ről IPv6-ra; az internet irányításával kapcsolatos intézkedések – globális és nemzeti/nemzetközi
- a holnap internete: innováció és az internet evolúciója

Továbbá várható, hogy sok egyéb téma is felmerül a workshopokon, a bevált gyakorlattal foglalkozó fórumokon és a dinamikus koalíciók ülésein.

Az Európai Bizottság szerint az IGF-tevékenységből kiderült, hogy az IGF jó lehetőséget nyújt az internet irányításában az érdekeltek közötti párbeszédre. A Bizottság a fórum minden ülésén, és az előkészítő munkában is részt vett. Az ülések és workshopok remek lehetőséget nyújtottak többek között az EU bevált gyakorlatainak bemutatására, és arra, hogy megosszuk másokkal az alapvető értékekkel kapcsolatos európai véleményeket. Ebből a szempontból elengedhetetlen hangsúlyozni az Európai Parlament aktív és jelentős részvételét, amelyet nem csak a Bizottság jegyzett meg és értékelt nagyra, hanem a folyamatban érintettek közül is sokan. Ez más parlamenteket is arra ösztönzött, hogy küldjenek képviselőket a találkozóra. A Bizottság örömmel fogadná ennek a kitűnő együttműködésnek a folytatását.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Tárgy: Intézkedések a többnyelvűség és a klasszikus nyelvek támogatására

A tervezett öt leginkább beszélt nyelvvvel kapcsolatos európai nyelvi kompetenciamutató milyen mértékben tartalmaz a ma Európában beszélt nyelvekben fellelhető klasszikus nyelvekből (ógörög és latin) származó kulturális és nyelvi elemeket?

Az ógörög és a latin bekerülnek-e az EU diákjai által beszélt első vagy második idegen nyelvek sorába? Tervezi a Bizottság a klasszikus diplomák határokön átívelő elismerését, amelynek segítségével nemzetközi szinten népszerűsíthető lenne az európai eszme?

Válasz

A Bizottság európai nyelvi kompetenciamutatóról szóló közleménye (2005. augusztus 1.) alapján a diákok felmérésére az első és a második leggyakrabban tanított idegen nyelvek esetében kerül sor. A Bizottság gyakorlati okokból azt javasolja, hogy az első ciklusban azon öt nyelv esetében kerüljön sor az idegen nyelvi kompetencia felmérésére, amelyek az Unió egészét tekintve a leggyakrabban tanított nyelvek (angol, francia, német, spanyol és olasz).

Mivel az Európai Nyelvi Kompetenciamutatót előre láthatólag csak az Európai Unió hivatalos nyelveire fejlesztik ki, a latin és ógörög felmérése nincs tervbe véve. Tehát a projekt csak élő nyelvekkel foglalkozik.

Mivel a klasszikus nyelvek (ógörög és latin) kulturális és nyelvi elemei a ma beszélt európai nyelvekben megtalálhatók, ezért ezek az elemek a felmérésekben maguktól is megmutatkozhatnak. Azonban az európai nyelvi kompetenciamutató projekt keretében nincs tervbe véve konkrétan ezen elemek hangsúlyozása.

Az uniós országok oktatási rendszereiben tanított idegennyelv-választék meghatározása nem EU-szinten történik, hanem az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik. A közösségi jog fejlődésének jelen állomásán a diplomák tanulmányi célokból történő elismerése szintén az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik, azzal a feltétellel, hogy nem alkalmazhatnak semmiféle, az állampolgárság alapján történő közvetlen vagy közvetett megkülönböztetést.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0648/08)

Tárgy: A német nyelv

Hogyan látja a Bizottság a német nyelv (a) munkanyelvként, és (b) az Európai Unió hivatalos nyelveként betöltött szerepét? Mi a Bizottság véleménye a német Bundestag legutóbbi ezzel kapcsolatos kezdeményezéséről?

Válasz

A Bizottság teljes mértékben elkötelezett a többnyelvűség és a nyelvi sokszínűség iránt. Az irányadó elvek a megkülönböztetésmentesség, a jobb szabályozás és az EU demokratikus természetének hatékony olyan módon történő támogatása, hogy a döntéshozatali folyamat ne lassuljon le.

A Tanács 1/1958 rendeletének 1. cikke⁽¹⁷⁾ szerint, amely felsorolja az Unió intézményeinek hivatalos nyelveit és munkanyelveit, az EU minden hivatalos nyelvét azonos bánásmód illeti meg a jogszabályok és más általános alkalmazhatóságú dokumentumok publikálásának tekintetében. Ennek értelmében a Bizottság rendeleteit és irányelveit, valamint minden, a Bizottság által előzetesen jóváhagyott jogszabályi javaslatot és közleményt lefordítanak az Unió minden hivatalos nyelvére, ideértve a német nyelvet is.

Továbbá fontos megemlíteni, hogy a német az egyike annak a három nyelvnek (az angol és a francia mellett), amelyeken a Bizottság általában elfogadja a nemzetközi döntéseket.

A Bizottság jelenleg értékeli a tagállamok által a fordítással, és szélesebb értelemben a többnyelvűséggel kapcsolatban kifejezésre juttatott nézőpontokat.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Robert Evans (H-0651/08)

Tárgy: Többnyelvűség az európai üzleti életben

Feljegyzésre került a Bizottság nyilatkozata, miszerint: „a nyelvi készségekbe való befektetés és a sokféleség kezelése elengedhetetlen ahhoz, hogy az európai társadalom a lehető legjobban profitálhasson a globalizált világ adta lehetőségeiből”.

Milyen megbeszéléseket folytatott a Bizottság az európai üzleti közösséggel annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy a nagyobb európai vállalatok felkészítik alkalmazottaikat a fellendülőben levő piacokkal (mint például Latin-Amerika vagy Kína) történő kommunikációra?

Válasz

A többnyelvűséggel foglalkozó üzleti fórum, amely 2007-ben alakult abból a célból, hogy megvizsgálja a nyelvi készségek hatását a kereskedelemre és munkára, 2008. július 11-én benyújtotta jelentését a többnyelvűségért felelős biztosnak⁽¹⁸⁾. A jelentés világos áttekintést nyújt arról, mire van szükség ahhoz, hogy a vállalatokat segíthessük hozzáférni az új piacokhoz és a globalizált világ új üzleti lehetőségeihez. A jelentés alapjául kutatási jelentések, esettanulmányok, interjúk, valamint a Viscount Etienne Davignon, belga

⁽¹⁷⁾ A legutóbb a 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 2006. 12. 20.) módosított, az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet. HL 17., 1958.10.6.

⁽¹⁸⁾ További információ: http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm

államminiszter és az Európai Bizottság korábbi alelnöke által elnökölt fórum tagjainak személyes tapasztalatai szolgáltak. A jelentés egyik fő üzenete az, hogy „fenn áll a kockázata annak, hogy Európa veszít versenyképességéből, mivel a felemelkedő piacok, különösen Ázsia és Latin-Amerika, gyors ütemben fejlesztenek ki erős nyelvi készségeket és más olyan kompetenciákat, amelyek szükségesek a sikeres versenyhez”.

A jelentés megerősíti a Bizottság véleményét, amely szerint a versenyképesség megszerzéséhez nem elég csupán az angol, mint a nemzetközi kereskedelemben használt egyik fő nyelv területén fejleszteni a nyelvi készségeket, hanem szükséges más nyelvek terén is megszerezni a nyelvi kompetenciát, mert így tudjuk megfelelően megszólítani a helyi piacokat.

A jelentés különösen fontos abból a szempontból, hogy képes felhívni a kisvállalkozások figyelmét a nyelvi készségek hozzáadott értékének fontosságára, és arra, hogy fejlesszenek ki vállalatukon belüli nyelvi stratégiákat, amelyek segítségével többet hozhatnak ki az EU belső piacából, és nagyobb mobilitást érhetnek el az európai munkaerő terén.

A jelentés következtetései és ajánlásai felhasználásra kerültek az új, stratégiai, szeptember 18-án elfogadott, többnyelvűségről szóló közleményben. Annak biztosítása érdekében, hogy a jelentés megállapításai ezután is elérhetőek legyenek, és hogy a javaslatok végrehajtásra kerüljenek, a Bizottság létrehoz egy állandó platformot, ahol a vállalatok megoszthatják a legjobb gyakorlatokat, és összegyűjthetik a fontos információkat az üzleti közösségtől, társadalmi partnerektől, kereskedelmi szervezetektől, kereskedelmi kamaráktól, értékesítésösztönzési szervezetektől, iskoláktól és oktatási hatóságoktól.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Michl Ebner (H-0683/08)

Tárgy: Az „1+2” célkitűzés megvalósítása az európai nyelvpolitikában

Az Európai Unióban a többnyelvűség az európai sokszínűség egyik központi eleme. Különösen fontos, hogy új nyelvek elsajátítása nem csupán a versenyképesség terén jelent előnyt, hanem kulturális szempontból is gazdagít.

Az európai nyelvpolitika célkitűzése az „1+2” stratégia, amelynek értelmében minden EU polgárnak a saját anyanyelvén felül két másik közösségi nyelvet is el kellene sajátítania.

Bár ez a program elvben üdvözlendő, a gyakorlatban mégis komoly hiányosságok derülnek ki a végrehajtással kapcsolatban. Néhány olyan régió, ahol a nyelvtanulás földrajzi adottságok miatt különösen fontos lenne, továbbra is kihagyja a szomszédos országok nyelveit a tantervből. Ez nem csak az egyének versenyképessége szempontjából jár következményekkel a globalizált piacon, hanem a nyelvtudás hiányossága hosszú távú akadályokat is állít az érintett régiókban a munkavállalók szabad mozgása elé.

Hogyan ellenőrzi a Bizottság az 1996-os fehér könyvben lefektetett, többnyelvűséggel kapcsolatos célkitűzések megvalósulását? Milyen EU-alapok érhetők el a nemzeti hatóságok számára az oktatáspolitikai átszervezésére, különös tekintettel a határmenti régiókra?

Válasz

A Bizottság egyetért a tisztelt képviselő úr véleményével, amely szerint a többnyelvűség kulturális fontossággal bír Európában, és amely szerint fontos népszerűsíteni a szomszédos országok nyelveinek elsajátítását, különös tekintettel a határmenti területekre.

A Bizottság erősen támogatja az „anyanyelv+2 nyelv” célkitűzést, amely, ahogyan azt a tisztelt képviselő úr is említette, először az 1996-os fehér könyvben lett lefektetve, és 2002-ben Barcelonában fogadták el a tagállamok az Európai Tanácsban. Azóta a célkitűzés az európai többnyelvűségi politika központi témája, és a Bizottság több egymást követő közleményben is kidolgozta ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁹⁾ COM(2003) 449 A nyelvtanulás és a nyelvi sokszínűség előremozdítása: cselekvési terv 2004–2006

COM(2005) 596 Új keretstratégia a többnyelvűség ösztönzésére

COM(2005) 356 Az Európai Nyelvi Kompetenciamutató

Tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét és a tagállamok hatáskörét ezen a területen, a Bizottság információkat és adatokat gyűjtött a célkitűzés végrehajtásával kapcsolatban. A „Nyelvtanulás és a nyelvi sokféleség ösztönzése” című cselekvési terv végrehajtásáról szóló jelentés⁽²⁰⁾ elfogadása, a nyelvtanítás fontos adatainak rendszeres publikálása, valamint a nyelvi kompetenciamutató előkészítése is ezt bizonyítja.

A Bizottság támogatja a többnyelvűség politikáját számos európai programon és kezdeményezésen keresztül. Továbbá elmondható, hogy a Bizottság 2008. szeptember 18-án elfogadott új, a többnyelvűségről szóló közleményéhez tartozik egy lista, amely a Bizottság összes többnyelvűséget támogató programját és kezdeményezését tartalmazza. A határmenti területek többnyelvűségének kérdésére konkrétabban válaszolva a Bizottság megemlíti:

1. Az egész életen át tartó tanulás programját (2007-2013), amelyben a Parlament által kezdeményezett „Comenius Regio” program kifejezetten a határmenti területeken található iskolák közötti együttműködést erősíti.
2. Az Interreg-programot, amely egy határokon átívelő területi együttműködési program Olaszország és Ausztria között, és amelynek egyik célja a kommunikáció fejlesztése egy erős kereskedelmi bázis megteremtése, és a különböző rendszerek által létrehozott, és különböző területeken, különösen a nyelv terén még mindig létező akadályok csökkentése érdekében.
3. A „polgárok Európáért” programot, amely támogatja a testvérvárosi programokat, és egymás nyelveinek és kultúrájának ismeretét.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Anna Záborská (H-0702/08)

Tárgy: A többnyelvűség szabályainak alkalmazása és a szlovák nyelv státusza

Milyen politikai és pénzügyi intézkedéseket tesz a Bizottság Szerződés 21., 290. és 314. cikke, valamint a Tanács 1. (EGK) rendelete⁽²¹⁾ (1958. április 15.) végrehajtásának biztosítása érdekében, különös tekintettel a nyelvész tisztviselők számára fenntartott állások számának bővítéséhez szükséges források elérhetővé tételére?

Mi a Bizottság álláspontja a német nyelv fő munkanyelvként történő használatával kapcsolatban, különös tekintettel az új tagállamok nyelvei között a német nyelv fő közvetítő nyelvként történő használatára vonatkozóan?

Mi a Bizottság véleménye a szlovák nyelvről, mint az EU hivatalos nyelvről? Elégedett a Bizottság a szlovák nyelv helyzetével, tekintetbe véve az európai intézmények alkalmazottait érintő tervezési és képzési intézkedéseket, amelyek a szlovák nyelv bevezetése óta történtek? Milyen intézkedésekre van még szükség a szlovák nyelven nyújtott szolgáltatások kielégítő szintre történő emeléséhez az intézményeken belül?

Válasz

Először is a Bizottság teljes mértékben megfelel a Tanács 1. rendeletéből⁽²²⁾ származó kötelezettségeknek. Ez egyrészt azt jelenti, hogy a Bizottság rendeletei és irányelvei, valamint minden, a Bizottság által hivatalosan jóváhagyott és az intézményeknek továbbított jogalkotási javaslat és közlemény lefordításra kerül minden hivatalos nyelven, ideértve a németet és a szlovákot is, másrészt a polgárok leveleire írt válaszok az általuk választott nyelven kerülnek megfogalmazásra. A Tanács 1. rendeletéből eredő kötelezettségeken túl és a multikulturalizmus és többnyelvűség elveinek megfelelően a Bizottság elkötelezett az iránt, hogy minden polgárt, kultúrát és nyelvet egyenlőként, a megfelelő törődéssel és tisztelettel kezeljen. A Bizottság elkötelezett a nyilvánossággal folytatott hatékony és hatásos kommunikáció iránt, központi és helyi szinten, valamint az interneten keresztül is.

COM(2007) 184 Az európai nyelvi kompetenciamérés keretrendszere

⁽²⁰⁾ COM(2007) 554 Jelentés a nyelvtanulás és a nyelvi sokféleség ösztönzése című cselekvési terv végrehajtásáról.

⁽²¹⁾ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

⁽²²⁾ A legutóbb a 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 2006. 12. 20.) módosított, az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet. HL 17., 1958.10.6.

Mivel a Bizottságnak először a jogi fordításokra vonatkozó kötelezettségeinek kell megfelelnie, folyamatosan a megfelelő egyensúlyra kell törekedni: legyen minden fontos és aktuális információ elérhető az érintettek számára az EU-ban a lehető legtöbb nyelven, de legyen biztosítva a gyors és költséghatékony döntéshozás, valamint az, hogy megvédjük az európai adófizetőt az aránytalan tehertől. A fordítással kapcsolatos források alkalmazása megtalálható a Bizottság fordítási stratégiájában, amelynek folyamatos korszerűsítése 2004 óta folyik, és lehetővé teszi a kereslet és a források zökkenőmentes és hatékony egymáshoz igazítását. ⁽²³⁾

Továbbá fontos megemlíteni, hogy a német egyike annak a három nyelvnek, az angollal és a franciával együtt, amelyen a Bizottság általában elfogadja a nemzetközi határozatait.

A szlovák nyelvet illetően 2003 óta van elérhető képzés. A szokásos szlovák képzés ugyanolyan módon van felkínálva, mint a többi hivatalos nyelvi képzés; az alkalmazottak részt vehetnek a Bizottság által szervezett belső képzéseken, valamint Szlovákiában szervezett külső képzéseken is. A Bizottság Fordítási Főigazgatósága 2007-ben kezdeményezést indított a szlovák minisztériumok, egyetemek, akadémiák és az európai intézmények képviselőinek mobilizálása érdekében, a szlovák nyelv intézményi használatának és terminológiai konzisztenciájának fejlesztése céljából. A Bizottság Tolmácsolási Főigazgatósága továbbra is támogatja a szlovákiai képzési intézményeket a konferenciatolmácsok képzését illetően. Akkreditációs vizsgák is szervezésre kerülnek, hogy növeljék a szlovák nyelvről és szlovák nyelvre dolgozó tolmácsok számát.

A Bizottság teljesíti kötelezettségét a szlovák nyelv tekintetében, és a kínált szolgáltatások magas színvonalúak, a szlovák nyelv népszerűsítése pedig aktívan történik. Sőt, nagyon kevés panasz érkezett a beérkezett szövegek minőségével kapcsolatban.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0620/08)

Tárgy: A médiaszereplők és az újságírók szerepe és jogai

Mint volt újságíró, az információs társadalomért és médiáért felelős biztos egy alkalommal beszélt a médiaszereplők és újságírók szerepéről és jogairól. A jövőbeni EU tájékoztató- és egyéb kampányokkal összefüggésben tud-e az Európai Bizottság biztosítékokat adni arra nézve, hogy ezekben az új kampányokban minden nemzeti napilapot meg fog célozni?

Válasz

A média egyike a fontos kommunikációs csatornáknak az EU tevékenységéről szóló információkat illetően. Ezért a Bizottság azzal a céllal kezd bele a médiában a tájékoztató kampányokba, hogy növelje a fontos EU-kezdeményezések közismertségét, és hogy a lehető legnagyobb közönséget szólítsa meg.

Minden újság, televízió- vagy rádióállomás maga dönti el, hogy részt kíván-e venni a Bizottság tájékoztató kampányaiban. Bármilyen újságmellékletet vagy elkészült hirdetést illetően szigorú közbeszerzési szabályok érvényesek minden összegre nézve, ezáltal biztosítva, hogy minden kereskedelmi megegyeztetést tisztességes és nyílt módon kössenek meg. Ezért a Bizottság nem tudja garantálni, hogy minden napilap minden elindított tájékoztató kampánynak része legyen.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Willy Meyer Pleite (H-0627/08)

Tárgy: Mexikó: az emberi jogok megfigyelésének mechanizmusa

Az EU–Mexikó preferenciális szerződés megkötése után, amely magában foglal egy emberi jogi záradékot is, vezető nemzetközi szervezetek többször panaszt tettek arra, hogy a mexikói kormány súlyosan megsérti az emberi jogokat.

Az Európa Parlament sürgette a mexikói kormányt, hogy intézkedjen az acteali mérsárlás, és újabban a nőgyilkosságok kapcsán.

⁽²³⁾ Jelenlegi változat: SEC(2006) 1489 végleges. Korábbi változatok: SEC(2005) 984/3 és SEC(2004) 638/6.

Létrehozott-e az EU bármilyen mechanizmust a mexikói emberi jogi helyzet értékelésére? A civil társadalom része-e ennek a mechanizmusnak? Szándékozik-e a Bizottság bármilyen intézkedésbe kezdeni az emberi jogi záradék érvényesítésére Mexikóban, az ott kialakult emberi jogi helyzet eredményeképpen?

Válasz

A Bizottság és az EU-tagállamok nagy figyelemmel kísérik az emberi jogi helyzetet Mexikóban, akárcsak minden más országban is. A delegáció Mexikóban rendszeresen készít jelentéseket, találkozik az emberi jogok védőivel, helyszíni szemléket tesz és fejleszti a helyi civil szervezetekkel folytatott párbeszédet.

A Bizottság a mexikói hatóságokkal ez ügyben nyílt és pozitív párbeszédet folytat, gyakran találkozik a mexikói Külügyminisztérium emberi jogokért és többoldalú ügyekért felelős miniszterhelyettesével és a brüsszeli mexikói nagykövetséggel. Ezt az ügyet újra tárgyalni fogják az EU–Mexikó vegyes tanácskozáson 2008 októberében.

Az együttműködéssel kapcsolatban, a delegáció egy helyi támogatási programmal segíti a mexikói civil szervezetek emberi jogi projektjeit. Ezzel párhuzamosan, a 2007-13 országos stratégiai dokumentumon belül a mexikói kormánnyal egy új emberi jogi projektet indított, amely kiegészíti az európai demokrácia és emberi jogi kezdeményezés által 2002 óta támogatott negyvenkilenc projektet.

Végül, a Bizottság véleménye szerint az EU–Mexikó stratégiai partnerség létrehozta új politikai kontextusban több lehetőség lesz partnereinkkel az érzékeny témák megtárgyalására, beleértve az emberi jogokat is, mind több-, mind kétoldalú szinten.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Eva Lichtenberger (H-0628/08)

Tárgy: Chiapas: a Prodesis projekt

2003 decemberében a Bizottság és a mexikói Chiapas állam kormánya, a mexikói szövetségi kormány ad honorem részvételével aláírta az integrált és fenntartható társadalmi fejlődés projektet (Chiapas, Mexikó; PRODESIS) „ALA/B7-310/2003/5756”.

Miért egy esett a választás egy rendkívüli vizsály sújtotta területre, olyan módon, hogy sem konzultációra, sem a helyi lakosság beleegyezésére nem került sor?

Látva a projektet érő kritikákat, tervezi-e az EU konzultációs mechanizmus létrehozását? Amennyiben igen, hogyan tervezi az EU biztosítani, hogy a konzultációban részt vevő szervezetek reprezentatívak legyenek, és függetlenek mind az EU, mind a mexikói szövetségi kormány anyagi támogatásától?

Milyen mechanizmusok alkalmazását tervezi az EU annak garantálása érdekében, hogy projektjei az ENSZ bennszülött népekről szóló nyilatkozata rendelkezéseinek megfelelnek, tekintetbe véve, hogy minden, bennszülött népek tulajdonában levő földterületen kivitelezett projekthez szükséges a szabad és tájékoztatáson alapuló beleegyezés?

Válasz

1. A PRODESIS projekt területének kiválasztása során teljes mértékben tudatában voltunk a túlnyomó részben bennszülött lakosság rendkívül erős marginalizációjának. A project ciklusainak minden lépésénél, és még most, a PRODESIS lezáró szakaszaiban is tudatában volt a Bizottság a helyszín nehéz politikai és társadalmi helyzetének. Ez tükröződik is a PRODESIS nyitottságában a helyi partnerintézmények felé, és a projekt a végső kedvezményezettek és közösségek felé történő elszámoltathatóság iránti erős elkötelezettségében.

2. A megvalósíthatósági tanulmány elkészítése és a kidolgozás során történő kiküldetés alatt többször kapcsolatba léptünk és konzultációt folytattunk a helyi kedvezményezettekkel és közösségekkel, valamint a nemzeti és regionális civil szervezetekkel.

A projekt elindítása és végrehajtása során minden olyan tervezési feladat és produktív tevékenység, amelyet a projekt finanszírozott, szükségszerűen függött a helyi közösségek és alulról szerveződő szervezetek előzetes és szabad beleegyezésétől.

3. Intézményi szempontból nagy hangsúlyt fektettünk a civil társadalom részvételére és ellenőrzésére a projekt konzultációs tanácsának keretein belül, ahol a független „civil társadalmi testület” körülbelül 30, regionális és nemzeti, nem állami szereplő taggal vett részt.

*
* *

67. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0634/08)

Tárgy: Tengeri gyorsforgalmi utak

A tengeri gyorsforgalmi utak prioritásnak számítanak a transzeurópai hálózatok programban. Ezek az utak jó lehetőséget biztosítanak a költségek és a CO₂-kibocsátás csökkentésére, valamint csökkenthetik a szárazföldi gyorsforgalmi utak zsúfoltságát a fogyasztók, szállítók és hatóságok számára egyaránt.

Vázná-e ezért a bizottság, milyen szintű támogatás érhető el a tengeri gyorsforgalmi utakhoz, és milyen szintű támogatást adhatnak a tagállamok ezekhez a projektekhez?

Válasz

A tengeri gyorsforgalmi utak támogatása többféle eszközzel történhet mind EU-szinten, mind nemzeti szinten.

EU-szinten a TEN-T támogatási program nyújt támogatást az infrastruktúrához és az eszközökhöz. A támogatás intenzitása legfeljebb 20% a projekt azon részeire, amelyek csak egy tagállamban találhatók meg, és 30% a határokon átnyúló projektrészek esetén. A 21. sz. prioritási projekt – Tengeri gyorsforgalmi utak várható támogatása a több évre szóló munkaprogramban került meghatározásra⁽²⁴⁾ 2007-ben, és összege 310 millió euró a 2007–2013 közötti programidőszakra. Az elosztás a 2008 és 2013 között évente kiadott felhívásokban történik.

A Marco Polo II. program⁽²⁵⁾ támogatást nyújt a szállítási műveletekhez, a Tengeri gyorsforgalmi utak pedig egyike annak az öt tevékenységnek, amelyek jogosultak a támogatásra. A 2007–2013 közötti programidőszak alatt elérhető teljes összeg 450 millió euró (az összes tevékenységre vonatkozóan). A támogatás intenzitása legfeljebb 35%, öt évig terjedően.

A kohéziós⁽²⁶⁾ és regionális fejlesztési alapok⁽²⁷⁾ szintén lehetőséget nyújtanak a Tengeri gyorsforgalmi utak támogatására, feltéve hogy a tagállamok ezeket a tevékenységeket belefoglalták a kapcsolódó programdokumentációba. A támogatás intenzitása legfeljebb 85%.

Az Európai Befektetési Bank (EIB) támogatást tud nyújtani a Tengeri gyorsforgalmi utak programhoz elsőhelyi követelések vagy a TEN-T projektek számára használható hitelgarancia-eszközök⁽²⁸⁾ (LGTT) által.

Továbbá amennyiben a Közösség elérhető forrásai nem megfelelőek, a tagállamok kiegészíthetik a közösségi finanszírozást állami segéllyel, hogy a Marco Polo II. és a TEN-T keretében kiválasztott projektek a lehető legnagyobb állami támogatásban részesüljenek. A jobbiztonság érdekében a Bizottság tervezi ennek a speciális területnek a magyarázatát egy közleményben, amelynek elfogadása 2008 őszén történik.

Végezetül nemzeti szinten a tagállam is biztosíthat nemzeti támogatást a rövid távú tengeri szállításra és a Tengeri gyorsforgalmi utakra a tengeri fuvarozáshoz nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi

⁽²⁴⁾ A Bizottság határozata a transz-európai közlekedési hálózat (Trans-European Transport Network, TEN-T) terén történő támogatásokra vonatkozó többéves munkaprogram létrehozására a 2007-2013-as időszakra C(2007) 3512 (lásd a függelék 14. és 16. oldalát).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1692/2006/EK rendelete (2006. október 24.) az áru fuvarozási rendszer környezetvédelmi teljesítményjavításának közösségi pénzügyi támogatására irányuló második „Marco Polo” program létrehozásáról („Marco Polo II.”) és az 1382/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

⁽²⁶⁾ A Tanács 1084/2006/EK rendelete (2006. július 11.) a Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1080/2006/EK rendelete (2006. július 5.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és az 1783/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 680/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a transzeurópai közlekedési és energiahálózatok területén történő közösségi pénzügyi támogatás nyújtásának általános szabályairól.

iránymutatásoknak megfelelően. A támogatási intenzitás legfeljebb 30% három évig terjedően; és a végrehajtásukat megelőzően a nemzeti támogatási terveket a Bizottságnak engedélyeznie kell az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének megfelelően.

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Alain Hutchinson (H-0643/08)

Tárgy: A francia állami televízió reformja

Nicolas Sarkozy francia miniszterelnök a francia állami televízió nagyszabású reformjának végrehajtásába kezdett. A reform, amely véget vet a kereskedelmi reklámok sugárzásának, nagy ellenállásba ütközik a szektorban alkalmazottak részéről, és szélesebb körben a közvélemény részéről is, mivel attól tartanak, hogy a közszolgálati televízió hamarosan megszűnik, mivel ha megszűnik a hirdetésekből származó bevétel, nem lesz versenyképes a magánkézben levő csatornákkal szemben. Ez már nagyon közel áll ahhoz a sokak által osztott véleményhez, hogy Franciaország elhatározta az állami televíziózás megszüntetését, hogy a magánszektornak kedvezzen, amelynek várhatóan nagy haszna lesz a folyamatból.

A Bizottság álláspontja szerint a reform megfelel-e az európai jogszabályoknak, és mi a Bizottság véleménye a reformról?

Válasz

A Közösség szabályainak alkalmazása a közszolgálati televízióknak nyújtott állami támogatásra vonatkozóan nagymértékben a Bizottságnak az állami támogatás szabályainak a közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról szóló közleményén⁽²⁹⁾ alapszik.

A közlemény felsorolja az Amszterdami Szerződés mellékletét képező, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló jegyzőkönyvben lefektetett alapelveket, azaz a tagállamok azon hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

A szubszidiaritás jogi keretében a közszolgálati televíziók finanszírozási módjának kiválasztása kizárólag a tagállam feladata. Azonban a Szerződés 86(2). cikke értelmében a Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy az általános gazdasági érdek szolgáltatásának végrehajtása során a verseny általános szabályaitól történő eltérés nincs aránytalan mértékben hatással a közös piacon zajló versenyre. Különösen fontos, hogy az állami támogatás arányos legyen a közérdek célkitűzésével, azaz nem lépheti túl a közszolgálati misszió nettó költségét, a misszióból származó egyéb közvetlen vagy közvetett bevételeket is számításba véve.

A franciaországi közszolgálati televíziózásban jelenleg zajló reformról a Bizottság a mai napig nem kapott hivatalos értesítést a francia hatóságoktól. Ezért jelenleg még túl korai lenne a Bizottságnak véleményt nyilvánítania a témában.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)

Tárgy: Az információs társadalmi projektek társfinanszírozása és a Siemens

A bírói hatóságok által a Siemens-ügyben folytatott görögországi és németországi vizsgálat eddigi megállapítása szerint a vállalat politikai pártokat és felelős személyeket fizetett le titkos forrásokból, hogy így szerezzen előnyt versenytársaival szemben, a kormány és az állami vállalkozások megbízásainak és közbeszerzési szerződéseinek elnyerése által. Ez a vállalat más vállalatokkal együtt végrehajtott olyan, az információs társadalmat érintő projekteket, amelyek társfinanszírozása részben közösségi alapokból történt.

⁽²⁹⁾ A Bizottság közleménye az állami támogatás szabályainak a közszolgálati műsorszolgáltatásra történő alkalmazásáról, HL C 320., 2001.11.15., 5. o.

Milyen, az információs társadalmat érintő projektekben vett részt a Siemens? Milyen összegek szerepeltek ezekben a projektekben? Tervezi-e a Bizottság annak vizsgálatát, hogy teljesült-e az Európai Közösség projektekben való részvételle és végrehajtásra vonatkozó eljárásainak való megfelelés?

Válasz

A strukturális alap által társfinanszírozott projektek végrehajtása az „Információs Társadalom” operatív program (2000-2006 Görögország) kereteinek megfelelően a tagállamok felelőssége a Tanács a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK rendelete⁽³⁰⁾ 8. cikke 3. bekezdésében foglaltak alapján, a szubszidiaritás elvének alkalmazásával. A tagállamok nem kötelesek tájékoztatni a Bizottságot a strukturális alapok által finanszírozott összes projektről, kivéve, ha a Tanács 1260/1999/EK rendeletének 25. és 26. cikke szerinti jelentős projektről van szó.

A strukturális alapok keretében nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszerei tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló 438/2001/EK bizottsági rendelet kimondja, hogy a nemzeti hatóságoknak vezetői ellenőrzéseket kell végrehajtaniuk az ellenőrzésük alá tartozó projektek kapcsán. Ugyanez a rendelet kimondja, hogy a rendszerek és projektek ellenőrzését nemzeti auditoroknak kell végezniük.

A tisztelt képviselő úr a témához kapcsolódó további információt talál az alábbi kérdésekre adott válaszokban: E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 és E-4374/08.

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)

Tárgy: Támadás India kabuli nagykövetsége ellen

India jelentős szerepet játszik Afganisztánban, és óriási tényező annak biztonságát és stabilitását illetően. India segítsége Afganisztán újjáépítésében jelentős hatást gyakorolt a régióra. India kormánya több mint 750 millió dollárt juttatott Afganisztánnak a tálibok 2002-es bukása óta. Továbbá több ezer indiai állampolgár dolgozik az országban, hogy ezeket a forrásokat kihasználva jobba tegye az afgán emberek életét olyan alapvető kapacitás- és intézményépítő projekteken keresztül, mint a Herat tartománybeli Salma-gát energiaprojekt.

Az India kabuli nagykövetsége ellen július 7-én, hétfőn elkövetett támadás fényében milyen politikai intézkedéseket fog tenni az Európai Unió, hogy biztosítsa teljes támogatását mind az indiai, mind az afgán kormánynak e egyetlen támadás elkövetőinek törvény elé állításában?

Az Európai Unió a júniusban Párizsban megrendezett Afganisztánt Támogató Nemzetközi Konferencián mutatott kulcsfontosságú elkötelezettségei mellett vállalt azon fokozottabb elkötelezettsége tekintetében, miszerint erősíti az afgán intézményeket és növeli a biztonságot Afganisztánban, tud-e a Bizottság nyilatkozni arról, hogyan tervezi a munka folytatását az afgán kormánnyal és más partnerekkel, mint például Indiával, hogy olyan helyzetet állítson elő, ahol a már zajló alapvető kapacitás- és intézményépítések valóban tartósak lesznek?

Válasz

A Bizottság határozottan elítélte a 2008. július 7-én, Kabulban az indiai nagykövetség ellen végrehajtott szörnyű bombatámadást, amely sok afgán civil, indiai diplomata és a személyzet tagjainak halálát, és számos további ember sérülését okozta. A Parlamentben 2008. július 8-án, egy nappal a támadást követően tartott beszédében a Bizottság erősen elítélte a támadást, és részvételét fejezte ki azon családok felé, akiknek szerettei elhunytak vagy megsérültek.

Ahogy akkor az EU elnöksége nyilatkozta, egy állam diplomáciai képviselője ellen intézett ilyen jellegű akciók természetükből fakadóan elfogadhatatlanok. Az EU biztosította az indiai hatóságokat szolidaritásáról, és megismételte az afgán hatóságok felé a terrorizmus elleni harc támogatására irányuló elszántságát. Minden embert, aki e mögött a szörnyű terrorcselekmény mögött áll, törvény elé kell állítani.

⁽³⁰⁾ HL L 161., 1999.6.26.

A Bizottság jelentős erőfeszítéseket tesz, hogy erősítse kapcsolatát Indiával. A EK Indiának szánt költségvetése a 2007-2013 közti időszakra eléri a 260 millió eurós összeget az egészségügyi és oktatási programok támogatásában csúgy, mint a közös cselekvési terv végrehajtásában. Az EU–India közös cselekvési terv felülvizsgálata nyomán a Bizottság javaslatot tett az együttműködés erősítésére a terrorizmus és a fegyverkezés elleni harcban.

Afganisztán támogatása most és a jövőben is kiemelt fontosságú. A Közösség 2002 óta 1,2 milliárd euróval járult hozzá ehhez. A 2008. június 12-i párizsi konferencián, ahol a nemzetközi közösség azért találkozott, hogy megerősítse Afganisztán iránti elkötelezettségét, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy elkötelezettsége hosszú távú. A biztonsági helyzet megnehezítette a nemzetközi közösségnek és az afgán kormánynak az ezen az alapon történő oly szükséges előrehaladását. Azonban a Közösség elkötelezett amellett, hogy kivegye részét a jogállamiság biztosításához szükséges kulcsintézmények támogatásából, és az Afganisztán jogállamiságáról szóló 2007-es római konferencián a Bizottság bejelentette, hogy a Közösség 2010-ig 200 millió euróig terjedő összeget biztosít a jogállamiság támogatására. Ez a rendőrség és a bíróság támogatására szolgál. A Közösség egy olyan projekten dolgozik együtt a kulcsfontosságú kabuli igazságügyi intézményekkel, amely ezek nyitottá, professzionálissá és legitimé válását célozza. Néhány területen már haladást értek el, és az adományozók koordinációja jelentősen fejlődött ebben a szektorban Róma óta. A Közösség továbbra is folytatja a rendőrség támogatását, különösen a Jogrend Alap Afganisztánért (LOFTA) szervezeten keresztül. Idővel ez is hozzájárul Afganisztán kulcsfontosságú intézményi kapacitásának megerősödéséhez.

*

* *

71. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0658/08)

Tárgy: Sajtószabadság Törökországban

Haci Bogatekin, a „Geger Firat” című újság kiadója 2008. április 13. óta őrizetben van, miután 2008 januárjában megjelent egy általa írott cikk, amely szerint a Török Köztársaságra nagyobb veszélyt jelent a növekvő iszlám fundamentalizmus, mint a Kurd Munkáspárt (PKK). A szóbanforgó cikkben élesen bírálta a hadseregnek Kurd Munkáspárt ellen folytatott kampányát a régióban, miközben a Fethullah Gülen által alapított, az Igazság és Fejlődés Pártjával (AKP) szoros kapcsolatban levő iszlámista mozgalom hatása egyre növekszik. Miután Sadullah Ovacikli állami főügyész kihallgatta ezzel kapcsolatban, az újságíró megjelentetett egy cikket, amely szerint Ovacikli maga is szoros kapcsolatban áll Fethullah Gülenel. 2008. június 25-én Bogatekint 18 hónapos börtönbüntetésre ítélték. Egy másik cikkének megjelenése kapcsán további bebörtönzésre is számíthat a török büntető törvénykönyv 301. cikkének megsértése miatt.

A Bizottság véleménye szerint egy újságíró bebörtönzése megsérti-e a sajtószabadság és a szabad véleménynyilvánítás eszméjét? Amennyiben igen, milyen lépéseket tesz a Bizottság és milyen hatással lesz ez az ügy a jelenleg zajló csatlakozási tárgyalásokra?

Válasz

A Bizottság nagy figyelemmel követi a tisztelt képviselő úr által említett esetet. Az eset mutatja, hogy még vannak hiányosságai Törökországnak a véleménynyilvánítás szabadságának európai szintű védelme terén.

Ez év áprilisában a török parlament elfogadta a török büntető törvénykönyv 301. cikkének módosításait, amely cikk segítségével többször ítélték el írókat és újságírókat. Ezeknek a módosításoknak a célja a szabad véleménynyilvánítás védelmének megerősítése. Azonban ahogy a bővítésért felelős biztos többször kifejtette, ami végső soron számít az a megfelelő végrehajtás és a témát érintő látható fejlődés.

Továbbá szükség van a 301. cikken kívül más, a véleménynyilvánítás szabadságát akadályozó jogi rendelkezések megváltoztatására is annak érdekében, hogy véget vessünk a nem erőszakos véleményt nyilvánító emberek elleni megalapozatlan vádemeléseknek.

A Bizottság továbbra is nagy figyelemmel fogja kísérni a véleménynyilvánítás szabadságának helyzetét. A megállapításaink megtalálhatóak lesznek az éves, Törökországban elért eredményekről szóló jelentésben, amely várhatóan november 5-én kerül elfogadásra.

*

* *

72. kérdés, előterjesztette: Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)**Tárgy: A német munkaerőpiac megnyitása**

A német munkaerőpiacnak az új tagállamok polgárai számára történő megnyitásáról szóló szóbeli kérdésemre (H-0340/08⁽³¹⁾) adott válaszában a Bizottság hangsúlyozza, hogy a német munkaerőpiachoz történő csatlakozást érintő korlátozások 2009. április 30. után csak akkor maradhatnak fenn, ha súlyos zavar van a munkaerőpiacon, vagy ha fennáll ilyen zavar veszélye. A Bizottságot értesíteni kell erről az intézkedésről az öt éves időszak lejártát megelőzően. 2008. július 16-én a német kormány úgy határozott, hogy nem nyitja meg munkaerőpiacát az új tagállamokból érkező munkavállalók számára 2011 előtt, bár a német munkaerőpiac helyzete folyamatosan javul: például 2008 júniusában a munkanélküliek aránya 7,5% volt, ami évek óta a legalacsonyabb érték. Ezzel kapcsolatban tud-e információt adni a Bizottság arra nézve, nyújtott-e be a német kormány a munkaerőpiac súlyos zavarát mutató bizonyítékot? Amennyiben igen, elfogadja-e a Bizottság a bizonyítékot?

Válasz

A Bizottság tisztában van a német kormány döntésével, amely szerint az EU-8 munkavállalóira vonatkozó korlátozásokat 2011-ig meghosszabbítják. A döntés mellé társul egy másik is, amelynek értelmében 2009. január 1-jétől megnyitják a német munkaerőpiacot az EU-8 tagállamokból, Bulgáriából és Romániából érkező, egyetemet végzett pályakezdők számára.

Azonban a német kormány a mai napig nem értesítette a Bizottságot a korlátozások meghosszabbításáról, és a csatlakozási szerződés értelmében nem is kell ezt megtennie a második szakasz végéig, 2009. április 30-ig.

Ezek ellenére a Bizottság elvárja minden tagállamtól, hogy amennyiben a munkaerőpiacon tapasztalható súlyos zavarról, vagy annak veszélyéről értesíti, ehhez megfelelő indokolással, meggyőző adatokkal és érvekkel is szolgáljon. A csatlakozási szerződés nem határozza meg, hogyan kell a munkaerőpiac súlyos zavarát vagy annak veszélyét bizonyítani. Tehát a tagállamtól függ, milyen, szerintük a zavart mutató kritériumokat és észrevételeket mutat be. A Bizottság gondosan értékeli az érintett tagállam által benyújtott értesítésben szereplő észrevételeket. Mivel a munkaerőpiac zavarai országspecifikusak, és a gazdasági helyzet és a munkaerőpiac fejlődése országokként eltérő, a Bizottság nem tud bővebb felvilágosítást adni ebben a témában, amíg nem érkezik értesítés.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)**Tárgy: A lengyel hajógyárak szerkezetátalakítása**

Bár a lengyel kormánynak 2008. július 10-ig kellett elkészítenie a Gdyniában és Szczecinben található hajógyárak szerkezetátalakítási tervét, a szükséges dokumentumok nem kerültek benyújtásra. Az említett hajógyárak már meglevő szerkezetátalakítási és privatizációs terveit a Bizottság visszautasította, azzal az indokolással, hogy ezek nem feleltek meg a következőknek: hosszú távú jövedelmezőség, a gyártási kapacitás csökkentése, nagyobb támogatás a befektetők részéről, valamint egy megegyezés, amely szerint a vállalkozások nem részesülhetnek további állami támogatásban. Amennyiben a Bizottság nem hosszabbítja meg a dokumentumok benyújtásának határidejét, a hajógyárak fizetéseképtelenné válnak. Ezenfelül egy internetes portál szerint a Bizottság egyik képviselője azt javasolta a szcczini hajógyár megvásárlásában érdekelt befektetőknek, hogy várjanak, amíg a gyárat fizetéseképtelenné nyilvánítják.

Mi a Bizottság álláspontja a témában?

Válasz

A Bizottság számításba vette a gdyniai és szcczini hajógyár privatizációjának előrehaladott állapotát, és úgy döntött, elhalasztja a két hajógyárat érintő állami támogatással kapcsolatos végleges döntések elfogadását 2008 októberéig⁽³²⁾. Ezt a döntést a lengyel kormány azon szándékára alapoztuk, amely szerint legkésőbb

⁽³¹⁾ Írásbeli válasz, 2008.5.20.

⁽³²⁾ Sajtóközlemény: IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

2008. szeptember 12-ig benyújtják a két hajógyár teljes, az EK állami támogatásra vonatkozó szabályainak megfelelő szerkezetátalakítási tervét. A terveknek biztosítaniuk kell, hogy a gyárak az átfogó szerkezetátalakítás után újra hosszú időn át életképesek legyenek, valamint hogy versenyképesek legyenek a piacon állami támogatás nélkül. A szerkezetátalakítást nagymértékben a vállalatoknak maguknak, vagy befektetőik segítségével kellene finanszírozniuk, és mérhető csökkenést kellene elérniük gyártási kapacitásukban.

A lengyel hatóságok új szerkezetátalakítási terveket nyújtottak be 2008. szeptember 12-én. A Bizottság gondosan értékeli ezeket az új terveket, hogy meghatározza, a tervek jelentősen javítják-e a helyzetet, és lehetővé teszik-e, hogy az állami támogatás kompatibilis legyen a közös piaccal, figyelembe véve a nehézségekkel küzdő cégek megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatást⁽³³⁾.

2008. június 20-án a Bizottság szolgálatai találkoztak a lengyel hatóságokkal, akiket a norvég Ulstein vállalat is elkísért, amely előzetes érdeklődését fejezte ki a szcsecini hajógyár megszerzése iránt. A találkozó a lengyel hatóságok kérésére jött létre, és célja az volt, hogy a potenciális befektetők bemutathassák a gyár szerkezetátalakítására vonatkozó stratégiájukat. A Bizottság biztosítja a tisztelt képviselő urat, hogy a Bizottság egyetlen tagja sem javasolta a befektetőknek, hogy várjanak, míg csődbe megy a gyár.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-0661/08)

Tárgy: Az Észak-Írországgal foglalkozó munkacsoport

2008. április 15-én az Észak-Írországgal foglalkozó munkacsoport közzétette jelentését, amelyben „a régió hozzáférése és részvétele a Közösség politikájában és programjaiban” témához kapcsolódó kérdéseket tárgyalja.

Tud-e felvilágosítást adni a Bizottság arról, hogy a jelentésben foglalt ajánlások bármelyikét elfogadták-e, vagy hogy a jelentés gyakorolt-e bármilyen pozitív hatást az EU-támogatásokra Észak-Írországból?

Válasz

A Bizottság által 2008. áprilisában⁽³⁴⁾ elfogadott, Észak-Írországgal foglalkozó munkacsoportról szóló jelentés célja a régió versenyképességére és fenntartható foglalkoztatására irányuló erőfeszítések támogatása. Ezen célok elérése érdekében a jelentés felhívja a figyelmet a 2007-2013 közötti időszakban elérhető hat új befektetési programra, amelyekhez az Európai Unió összesen 1,1 milliárd euróval járul hozzá. Ezekbe beletartozik a béke és kiegyezés támogatására irányuló program harmadik generációja is, amely egyedi ebben a régióban.

Ezenfelül a jelentés több kezdeményezést is megemlít, amelyeket a régió az európai politika különböző területein követhet. Ezek közül néhányat már a jelentés megjelentetése előtt, vagy röviddel azután elkezdtek foglalkozni. Bizonyos esetekben ez azzal az eredménnyel járt, hogy Észak-Írország sikeresen pályázott támogatásért az európai költségvetésből (lásd a jelentés 4. fejezetét), míg más esetekben sikerült a figyelmet felhívni Észak-Írországból az új európai programokból és politikai kezdeményezésekből adódó lehetőségekre.

Észak-Írországból a hatóságok jelezték, hogy további lehetőségek szisztematikus, cselekvési terv segítségével történő kihasználását tervezik, beleértve az olyan új lehetőségeket is, amelyek a jelentés megjelenése óta jöttek létre. A Bizottság azt az értesülést kapta, hogy a cselekvési terv tervezetének véglegesítése jelenleg zajlik. A Bizottság azt mondta, hogy a munkacsoport szorosan együtt fog működni a régióval a végrehajtásban.

A munkacsoportról szóló jelentésben a Bizottság megemlíti, hogy a múltban Észak-Írország „bekapcsolódott az uniós politikába”, mind résztvevőként, mind pedig úgy, hogy részesült annak előnyeiből. A régió új politikai helyzetét, és a munkacsoport segítségét tekintve véve jó okunk van azt hinni, hogy a múltbeli teljesítmény a 2007–2013 közötti pénzügyi keretidőszak során javulni fog.

*
* *

⁽³³⁾ Közöségi iránymutatás a nehézségekkel küzdő cégek megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról, HL C 244., 2004.10.01., 2. o.

⁽³⁴⁾ COM (2008) 186 és SEC (2008) 447/2

75. kérdés, előterjesztette: Paulo Casaca (H-0664/08)**Tárgy: A közösségi költségvetésből nyújtott támogatás a gyermekgyilkos Szamir Kantar dicsőítésére**

A Miami Rehabilitációs Központ (KRC) – egy a Hezbollah irányítása alatt álló népi szervezet – honlapja 2008. július 24-i verziójának első oldalán az áll, hogy a néhány nappal korábban Libanon „fiának és hőségének” kikiáltott Szamir Kantar látogatást tett a „libanoni fogvatartottak támogatására létrehozott ellenőrzési bizottságnál” és a KRC-nél (úgy tűnik, a két szervezet székhelye ugyanott található). E hír alatt szerepel az Európai Unió logója a következő szavakkal: „Az európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) elnevezésű projekt keretében – Támogató: Európai Unió – Végrehajtotta a KRC”.

E kérdés szerzője kiterjedt levelezés és a Bizottságnak közvetlenül feltett kérdések révén egyértelmű bizonyítékot talált arra, hogy a Bizottság által finanszírozott fő libanoni projekt semmilyen kapcsolatban nem áll a demokrácia és az emberi jogok elősegítésével, sőt, nagyon is távol áll tőle, mivel arra törekszik, hogy a terrorizmus és a fanatizmus dicsőítése által aláássa azokat. E bizonyíték nem eredményezett változást a Bizottság álláspontjában.

Úgy véli a Bizottság, hogy helyes az Unió adófizetőinek pénzét a rasszizmus és fanatizmus legalantasabb fajtájának dicsőítésére költeni egy olyan ember személyében, aki meggyilkolt egy gyermeket csak azért, mert az zsidó volt?

Válasz

A Miami Rehabilitációs Központ (KRC) a Bizottság által finanszírozott projektjét a küldöttesség szorosan figyelemmel követi, és – amint a külkapcsolatokért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztos a tisztelt képviselő úrnak címzett 2008. június 5-i levelében leírta – a Bizottság elégedett az eredményekkel, melyeket e nagyon fontos témával foglalkozó, a kínzás áldozatainak orvosi, szociális és pszichológiai segítséget nyújtó projekt mutat fel. Az uniós adófizetők pénzének ily módon történő felhasználása teljes mértékben megfelel a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének célkitűzéseivel, amelyeket a Parlament hagyott jóvá. A projekt valamennyi részlete a tisztelt képviselő úr rendelkezésére áll, köszönhetően nemcsak a biztos asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2006. évi mentesítésre vonatkozó kérdőívére adott válaszoknak, hanem az igazgatási ügyekért, a pénzügyi ellenőrzésért és a csalás elleni küzdelemért felelős biztossal és a külkapcsolatokért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztos asszonnyal folytatott kiterjedt levelezésnek is, valamint a biztos asszony a tisztelt képviselő úr rendelkezésére bocsátotta a projekt működési kérdésekről és pénzügyekről szóló, 2008. április 29-i időközi jelentését.

A Bizottság elítéli a rasszizmus valamennyi formáját, azonban a projektfinanszírozásnak nem feltétele, hogy az érintett nem kormányzati szervezetek (NGO-k) rendszeresen az EU külpolitikájával összhangban lévő véleményüknek adjanak hangot. Az EU támogatja a vélemények sokszínűségét és a véleménynyilvánítás jogát, amíg az alapvető demokratikus elvek nem sérülnek. Ebben az esetben a KRC honlapján megjelenített anyag a fogvatartottak szabadon bocsátása libanoni sajtóvisszhangjának általános hangvételét tükrözte, és nagymértékben újságokban megjelent tudósításokon alapult.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)**Tárgy: A GSM-készülékek tartozékai csatlakozó bemeneteinek szabványosítása**

Az elmúlt években a mobiltelefonok használatának folyamatos növekedésével a telefonok szabványai állandóan változtak (még egyforma márkánéven belüli modelleknél is). Ez szükségtelenül megnöveli a kiegészítőkre költött pénz összegét.

E szabálytalanság fő oka a különböző tartozékok (töltők, fejhallgatók, adatátviteli kábelek) csatlakozó bemeneteire vonatkozó univerzális szabvány hiánya, amely általánosan érvényes lenne minden márkájú GSM készülékre. A tartozékok monopolizálódása természetesen hátráltatja a versenyt, ami gátolja a minőség javulását és az árak növekedéséhez vezet.

A tartozékok szabványosítása (pl. USB-formátumra) csökkentené a költségeket, segítené a mobil távközlési szolgáltatást, előmozdítaná a fogyasztóvédelmet és a versenyt, növelné az igényt a mobil szolgáltatások iránt, csökkentené az elektromos és elektronikus felszerelésből származó hulladékot, energiát, alapanyagot és forrásokat takarítana meg.

Mit tenne a francia elnökség a szükséges eljárás kezdeményezése érdekében, ami által bátoríthatnánk az EU-n belül történő követelmények harmonizálását e területen, továbbá meggyőzhetnénk minden érdekelt felet, hogy ezen erőfeszítés a közérdek javát szolgálja?

Válasz

A Bizottság arra kéri a tisztelt képviselőt, hogy válaszhoz olvassa el Hegyi úr E-0934 és Manders úr P-3953 számú írásbeli kérdésére adott válaszát.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Tárgy: A Grúzia és Oroszország közötti kapcsolatok

Grúzia és Oroszország között egyre feszültebb a kapcsolat. Milyen lépéseket tesz a Bizottság, hogy normalizálja a dél-kaukázusi helyzetet és féken tartsa Oroszország regionális vezető szerepre irányuló törekvéseit?

Válasz

A Bizottság – intézményi hatáskörén belül – teljes mértékben részt vesz az Unió jelenlegi erőfeszítéseiben, amelyek a Grúzia és Oroszország közötti közelmúltbeli konfliktus humanitárius és társadalmi-gazdasági következményeinek megoldására, valamint a biztonsági helyzet stabilizálására irányulnak.

A külkapcsolatokért felelős biztos a Parlament Költségvetési Bizottsága és Külügyi Bizottsága elnökének és az EU külügyminisztereinek címzett 2008. szeptember 11-i levelében kifejezte a Bizottság azon szándékát, hogy a 2008-2010-es időszakra gyorsan mozgósít egy 500 millió eurós pénzügyi csomagot, hogy ezáltal hozzájáruljon Grúzia gazdasági fellendüléséhez. Ugyanilyen összegű hozzájárulást kért az uniós tagállamoktól.

Továbbá az Európai Tanács következtetéseinek megfelelően a Bizottság megkezdte az októberben Brüsszelben megrendezésre kerülő nemzetközi donorkonferencia szervezési előkészületeit.

A Grúziának nyújtott segítség másik fontos módja az Unióhoz való gazdasági integrációjának felgyorsítása az európai szomszédságpolitikára (ENP) vonatkozó cselekvési terv keretében.

E tekintetben a Bizottság a lehető legnagyobb mértékben fel kívánja gyorsítani az előkészületeket a Grúziával a vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodásról, valamint egy teljes és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalások megkezdésére, amint a megfelelő feltételek teljesülnek.

A Bizottságnak ugyanakkor szándékában áll tovább ösztönözni és támogatni Grúziát, hogy folytassa a demokrácia, a jogállamiság, a kormányzás és a sajtószabadság terén megkezdett reformokat. A Bizottság úgy véli, hogy a politikai pluralizmus és a hatékonyabb demokratikus ellenőrzés elősegítése Grúzia hosszú távú érdeke.

Ami Oroszországot illeti, augusztus 26-án, vagyis aznap, amikor Medvegyev elnök rendeletben elismerte Dél-Oszétiát és Abháziát, a Bizottság elnöke nyilatkozatban ítélte el e lépést. Az Európai Tanács szeptember 1-jén határozottan és egyhangúan elítélte e két állam elismerését. A grúziai válságot követően az Unió hozzáállását az Európai Tanács szeptember 1-jei következtetéseai nyilvánították ki. Ami a Bizottságot illeti, a partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lépni hivatott új megállapodásról folytatott tárgyalásokat elhalasztotta addig, amíg Oroszország vissza nem vonja csapatait az augusztus 7-ét megelőzően tartott állásokba. A Bizottság az EU és Oroszország közötti kapcsolatok alapos vizsgálatában is részt vesz, hogy lehetővé tegye a Tanács számára, hogy a fejlemények fényében még időben levonja következtetéseit az Oroszországgal tartandó következő csúcstalálkozó előtt, amelyre november közepén kerül sor.

*
* *

78. kérdés, előterjesztette: Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)

Tárgy: Az Európai Fogyasztói Központok teljesítménye

29 Európai Fogyasztói Központ található Európában: minden tagállamban, valamint Norvégiában és Izlandon. A céljuk az, hogy a fogyasztóknak széles körű szolgáltatásokat nyújtsanak. Az Európai Fogyasztói Központok teljesítményéről és tevékenységeik eredményességéről azonban nincsenek adataink.

Ki ellenőrzi és elemzi az Európai Fogyasztói Központok hálózatának teljesítményét? Be tud számolni a Bizottság a hálózat működési ellenőrzésének vagy hasonló elemzéseinek eredményéről? Meg tudná mondani a Bizottság, melyek a legjobban teljesítő Európai Fogyasztói Központok? Hol található meg a szolgáltatások listája és az EFK-tevékenységek legjobb gyakorlatainak leírása?

Válasz

A Bizottság kiemelt figyelmet fordít a finanszírozást is magukban foglaló tevékenységek értékelésére. Amikor 2005-ben két külön hálózathól létrejött az Európai Fogyasztói Központok (EFK-k) hálózata, a Bizottság figyelembe vette egy független külső működési elemzés ajánlásait.

Az egyes EFK-k működésére vonatkozó támogatási megállapodás megkötése előtt a Bizottság értékeli és elfogadja a központok által benyújtott pályázatokat, melyek részletes működési és pénzügyi tervet tartalmaznak. A végleges kifizetés előtt a Bizottság az egyéni munkaprogramok végrehajtásának minden szempontját értékeli, az egyes központokat teljesítménykategóriákba sorolja, és a központokkal, valamint a társfinanszírozó tagállamokkal is megosztja ezen értékelés eredményeit. 2006-ban – a legutóbbi pénzügyi időszakban, melyet a Bizottság értékelt – 8 központ kapott kiváló minősítést (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL és SE), 1 központot minősítettek elfogadhatatlannak (MT), 4 központ kapott átlagon aluli minősítést (CY, PT, NL és UK), és a fennmaradó 14 átlagosnak bizonyult (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI és ES). 2007-re vonatkozóan csak időközi értékelés készült, mivel a pénzügyi időszak csak 2008-ban zárul le.

Nemrég a Bizottság bevezette a központok teljesítményalapú értékelését, amely befolyásolja majd a javukra teljesített végső kifizetéseket. A Bizottság rendszeresen ellenőrzi a központok működését.

A Bizottság a központok munkáját egy informatikai eszköz segítségével is figyelemmel követi, amely lehetővé teszi az EFK-központok együttműködését és rögzít minden kapcsolatfelvételt a fogyasztók és a központok között. 2007-ben az informatikai eszköz több mint 55.000 ilyen kapcsolatfelvételt rögzített a hálózat és a fogyasztók között.

Létrejötté óta az EFK-hálózat mindössze két pályázati időszakot zárt le, a harmadik 2008 végén zárul le. A Bizottság tervezi a hálózat ellenőrzését, amint elegendő tapasztalat áll rendelkezésre. A hálózat éves jelentése pillanatnyi képet ad a tevékenységeiről, szolgáltatásairól és a legjobb gyakorlatokról, melyek az Európa honlapon is megjelennek⁽³⁵⁾.

*
* *

79. kérdés, előterjesztette: Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Tárgy: Alacsonyabb hozzáadottértékadó-kulcs a kisgyermekeknek szánt termékekre

A Parlament plenáris és bizottsági ülésein egyaránt sokszor megvitattott az Európai Unió népességének csökkenésével kapcsolatos kérdéseket. Számos, a több gyermeket vállaló családoknak szánt támogatási eszközt mérlegeltünk. Az egyik kérdés, amely felmerült, az volt, hogy csökkenteni kell a kifejezetten kisgyermekeknek szánt termékekre (élelmiszerek, higiéniai termékek, ruházat stb.) vonatkozó hozzáadottérték-adót.

Átgondolta a Bizottság az előterjesztett javaslatokat, és mit szándékozik tenni e probléma megoldása érdekében?

Válasz

A Bizottság jól tudja, hogy a több gyermeket vállaló családok támogatásra szorulnak.

Ami a hozzáadottérték-adót (HÉA) illeti, a hozzáadottérték-adóra vonatkozó jelenlegi közösségi szabályozás⁽³⁶⁾ már lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy csökkentsék a hozzáadottértékadó-kulcsot az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek (kivéve az alkoholtartalmú italokat), a gyógyszerek, valamint a gépkocsiban használatos gyermekülések esetében.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf

⁽³⁶⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, HL L 347

Miután a Bizottság 2007. július 5-én kiadta a standard HÉA-kulcsoktól eltérő HÉA-kulcsokról szóló közleményét⁽³⁷⁾, széles körű politikai vita indult a Tanácsban, a Parlamentben és egyéb érintettek bevonásával a csökkentett HÉA-kulcsok szerkezetének és hatályának általános felülvizsgálatáról. E politikai vita – amely kiterjed a csökkentett HÉA-kulcsok hatékonyságára és költséghatékonyságára is a konkrét szakpolitikai célkitűzések, például a családtámogatás elősegítése szempontjából – még nem zárult le.

E vitát hátrányosan nem befolyásolva a Bizottság 2008. július 7-én benyújtott egy jogszabály-módosításra irányuló javaslatot⁽³⁸⁾ bizonyos sürgős kérdések rendezése érdekében. E javaslat magában foglalja azt a lehetőséget, hogy a tagállamok a babapelenkákra alkalmazhatnak alacsonyabb adókulcsot. A javaslatot jelenleg a Tanács tárgyalja, amelyben egyhangú egyetértés szükséges a javaslat elfogadásához.

A 2008. július 7-i javaslat tekinthető az első lépésnek a HÉA-kulcsokra vonatkozó jelenlegi szabályozás felülvizsgálatában. A HÉA-kulcsok szerkezetének és hatályának átfogó felülvizsgálatára később kerül sor, amikor a továbbiakban követendő útról a Tanácsban, a Parlamentben és egyéb érintettek bevonásával jelenleg zajló vita eredménye ismertté válik.

Az e kérdésről folyó nyilvános konzultációhoz fűzött észrevételeket a Bizottság jelenleg vizsgálja, és azok anyagot szolgáltatnak majd a további vitához.

Ennek keretében vizsgálat tárgyát képezi majd a kifejezetten kisgyermekeknek szánt termékekre vonatkozó csökkentett adókulcsok további kiterjesztésének kérdése is.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Tárgy: Az EU és Grúzia közötti szabadkereskedelmi megállapodás

A parlamenti küldöttség idén nyáron Grúziában tett látogatása során megállapodás született egy új javaslatról, amely felgyorsítaná az EU és Grúzia közötti szabadkereskedelmi megállapodást. A közelmúlt eseményeinek fényében egyetért a Bizottság azzal, hogy egy ilyen megállapodást a lehető leggyorsabban meg kell kötni, és milyen lépéseket tesz a Bizottság ennek érdekében?

Válasz

Az Unió az európai szomszédságpolitikában (ENP) érintett országokkal – köztük Grúziával – kötött szabadkereskedelmi megállapodásokra vonatkozó politikájáról a Bizottság két, az ENP-ről szóló, 2006-ban és 2007-ben kiadott közleménye ír részletesen.⁽³⁹⁾ E közlemények – melyeket az uniós tagállamok is jóváhagytak – hangsúlyozzák, hogy az Unió célkitűzései között szerepel, hogy támogassa az ENP-ben érintett országok politikai reformjait és gazdasági fejlődését azáltal, hogy megerősíti az Unióhoz fűződő gazdasági és szabályozási kötelekeiket. Elismerik, hogy az ezen országokkal kötött úgynevezett „széles körű és átfogó” szabadkereskedelmi megállapodások (FTA-k) lényeges szerepet játszhatnak a gazdasági integráció folyamatában. A „széles körű és átfogó” FTA-k olyan szabadkereskedelmi megállapodások, melyek lehetővé teszik nemcsak az árukereskedelmet, hanem a szolgáltatás-kereskedelmet és a befektetések lehető legteljesebb liberalizációját, valamint a szabályozási rendszerek széles körű közelítését olyan területeken, mint a műszaki szabványok, az egészségügyi és állategészségügyi intézkedések, a szellemi tulajdon védelme, a verseny, a vámügyek stb.

Az EU hosszú távú célja, hogy széles körű és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokat kössön az ENP-ben érintett valamennyi országgal. Ugyanakkor amint a Bizottság közleményei világosan rögzítik, a partnerországokkal a szabadkereskedelmi megállapodásokról folytatott tárgyalásokat alapos gazdasági elemzésnek kell megelőznie és tényeknek kell alátámasztaniuk, hogy a partner képes egy olyan nagyratörő megállapodás tárgyalására, végrehajtására és fenntartására, amely lehetővé tenné az Unióval folytatott kereskedelem széles körű liberalizációját. A jövőbeli széles körű és átfogó FTA-k előkészületi folyamatának előfeltétele, hogy a partnerek végrehajtsák a rájuk vonatkozó ENP cselekvési tervben szereplő kereskedelmi rendelkezéseket.

⁽³⁷⁾ COM (2007) 380 végleges

⁽³⁸⁾ COM (2008) 428 végleges

⁽³⁹⁾ COM(2006) 726 és COM(2007)774.

Ami konkrétan Grúziát illeti, a Bizottság 2007 júliusában független tanulmány elkészítésébe kezdett egy az EU és Grúzia közötti esetleges jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodás megvalósíthatóságáról és gazdasági hatásáról. A tanulmány 2008 májusában nyerte el végleges formáját. Arra a következtetésre jutott, hogy Grúzia számára jelentős gazdasági hasznot jelentene egy széles körű és átfogó FTA az Unióval, míg egy egyszerű FTA – amely mindössze a kétoldalú árukereskedelem néhány fennmaradó korlátjának megszüntetésére terjedne ki – nem bírna gazdasági értékkel. Azonban azt is kimondta, hogy Grúzia jelenleg nem képes fenntartani azokat a reformokat, amelyek egy széles körű és átfogó FTA végrehajtásához vagy akár csak a tárgyaláshoz szükségesek. Grúzia mostanáig nagyon kevés előrehaladást mutatott az ENP cselekvési tervében szereplő kereskedelemhez kapcsolódó szabályozási rendelkezések végrehajtása terén, és e téren jelentősen fokoznia kell erőfeszítéseit, mielőtt az FTA-tárgyalások megkezdése lehetségessé válik.

Ebben a helyzetben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy még nincs itt az ideje elkezdni a Grúziával kötendő szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalásokra vonatkozó irányelvek kidolgozását. A jelenlegi események fényében a Bizottság újfent megerősítette, hogy továbbra is célkitűzésének tartja egy kétoldalú széles körű és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás megkötését Grúziával, valamint hogy fokozza az országnak nyújtott támogatást – többek között megerősített technikai segítségnyújtása révén –, hogy lehetővé tegye Grúzia számára, hogy a lehető leghamarabb tárgyalásokat kezdhesen egy ilyen megállapodásról. Lényeges, hogy ENP-országként Grúzia rendelkezésére állnak olyan eszközök, mint a TAIEX és az ikerintézményi eszközök, melyek az új tagállamok esetében már bebizonyították, hogy hasznosak és alkalmasak azon döntő fontosságú probléma megoldására, melyet a szabályozási rendszerek közelítése jelent.

A 2008. szeptember 1-jén megtartott rendkívüli európai csúcstalálkozó, melynek témája a Grúzia és Oroszország közötti jelenlegi válság volt, a következőket mondta ki: „Az EU arról is határoz, hogy fokozza Grúziához fűződő kapcsolatait, köztük a vízumkönnyítési intézkedéseket és egy teljes és átfogó szabadkereskedelmi övezet esetleges létesítését, amint a feltételek teljesülnek”.

E következtetésekkel összhangban a Bizottság szándékában áll még erősebben támogatni Grúzia erőfeszítéseit azon reformok végrehajtására, melyek egy széles körű és átfogó FTA minél előbbi megkötéséhez szükségesek. A Bizottság tovább folytatja informális párbeszédét a grúz hatóságokkal egy jövőbeli FTÁ-ról és továbbfejleszti a segítséget, melyet Grúziának nyújt az ország ENP cselekvési tervében szereplő kereskedelmi rendelkezések végrehajtása terén. A Bizottság – a grúz hatóságokkal együtt – különösen törekszik majd arra, hogy további konkrét technikai segítségnyújtási projekteket dolgozzon ki Grúzia legsürgetőbb problémáinak mielőbbi megoldására.

*
* *

81. kérdés, előterjesztette: Bogusław Sonik (H-0678/08)

Tárgy: Az EU-ba Grúziából importált élelmiszerekre, főként borokra kiszabott vám

A 2004. szeptember 7-i 1810/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁰⁾ értelmében az Európai Unió területére importált élelmiszerekre – köztük a borokra – egységes vámtarifa vonatkozik. E rendelet vonatkozik a Grúziából származó importra is. Ezen ország – melynek jelenlegi helyzete aggodalommal tölti el az egész nemzetközi közösséget – súlyos gazdasági károkat szenvedett el, melyek a következő években visszafogják fejlődési lehetőségeit. Ennek ismeretében nyilatkozna a Bizottság arról, hogy lehetséges-e csökkenteni vagy teljes mértékben eltörölni az uniós tagállamokba irányuló grúz élelmiszerexportra – főként a borexportra – kivetett vámokat?

Válasz

Az EU és Grúzia egyaránt tagja a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO), és a WTO szabályainak megfelelően az árukra kivetett vámok tekintetében legnagyobb kedvezményes elbánásban (MFN) részesítik egymást. A legnagyobb kedvezményes elbánást megerősítette az EU és Grúzia közötti partnerségi és együttműködési megállapodás is. Ezenkívül Grúzia nagyvonalú tarifális preferenciákat élvez a fenntartható fejlődésre és felelősségteljes kormányzásra vonatkozó különleges ösztönzőrendszer (GSP+) keretében, mely az EU általános preferenciarendszere (GSP) keretében került kialakításra.

⁽⁴⁰⁾ HL L 327, 2004.10.30., 1. o.

A WTO-szabályok – konkrétan a diszkriminációmentesség elvének – értelmében az Uniónak nincs lehetősége rá, hogy csökkentse vagy eltörölje az adott harmadik országok bizonyos termékeire, például a Grúziából érkező élelmiszerekre kivetett vámot.

A legtöbb Grúziából importált mezőgazdasági termékre és élelmiszerre – aogyoróra, az ásványvízre, a szeszesitalokra, a különböző gyümölcsökre és zöldségekre – azonban a GSP+ rendszer vonatkozik. Ennélfogva e termékekből korlátlan mennyiség érkezik az uniós piacra Grúziából vámfizetési kötelezettség nélkül.

Ami a borokat illeti, az Unió MFN importtarifái, melyek a grúziai borokra is vonatkoznak, átlagosan nagyon alacsonyak (csupán 5%-os értékvámok) és nem jelentenek valós akadályt a grúziai borok uniós importja szempontjából. A fő akadályok valójában nem vámjellegű korlátok, nevezetesen az, hogy a grúziai borok még nem kellőképpen ismertek az uniós piacon és minőségüket még nem ismerték fel az uniós fogyasztók. Annak érdekében, hogy Grúzia segítséget kapjon e probléma megoldása terén, 2007 júliusában az Unió és Grúzia tárgyalásokat kezdett egy kétoldalú megállapodásról a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek védelméről. A tárgyalások zökkenőmentesen haladnak és a közeljövőben lezárulhatnak. Továbbá a kereskedelemhez kapcsolódó technikai segítségnyújtás keretében az Unió lehetőséget kínál Grúziának arra, hogy konkrét közös projekteket hozzon létre, amelyek célja a grúziai bortermelők piaci térhódításának, forgalmazási és promóciós stratégiájának javítása.

*
* *

82. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0681/08)

Tárgy: A legkülső régiókból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszer

Az Európai Parlament 2007. április 26-án elfogadott állásfoglalásának megfelelően a Tanács és az Európai Parlament által elfogadott 2008-as közösségi költségvetésben az Azori-szigetektől, Madeiráról, a Kanári-szigetektől, Guyana és Réunion francia területeiről származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezésére vonatkozó rendszerhez tartozó kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok megközelítőleg 2 millió euróval magasabb összeget tesznek ki.

Mivel a Bizottság már kijelentette, hogy e növelést lehetetlen megvalósítani, arra hivatkozva, hogy az meghaladja a 2007. május 21-i 791/2007/EK tanácsi rendeletben⁽⁴¹⁾ foglaltakat,

Mindeddig miért nem döntött a Bizottság arról, hogy a kiigazítja a rendeletet a Tanács és az Európai Parlament által meghatározott új számadatoknak megfelelően?

Válasz

A Tanács 791/2007/EK rendelete, mely a legkülső régiókból származó egyes halászati termékek forgalomba hozatalakor felmerülő többletköltségek ellentételezéséről rendelkezik, a 2007-2013-as időszakra vonatkozik. Ez azt jelenti, hogy az ellentételezési rendszer alkalmazásának második évében járunk. A végrehajtásból eddig eltelt rövid idő nem elegendő ahhoz, hogy megfelelően értékeljük a rendszert. Továbbá a Bizottság még nem kapta meg az érintett tagállamok által kidolgozandó összes jelentést az ellentételezés végrehajtásáról. A rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmében a jelentéseket minden év június 30-ig kell benyújtani a Bizottsághoz. A fentiek fényében a Bizottság úgy véli, hogy mindössze egy évvel elfogadása után korai lenne módosítani a 791/2007/EK rendeletet.

A rendelet keretében felmerült költségek tekintetében a Bizottságnak szándékában áll módosítani 2008. május 19-i C(2008)1858 számú határozatát, hogy a 2328/2003 rendelet kiterjedjen a 2003-2006-os időszakra vonatkozó kifizetetlen ellentételezésre, valamint a 791/2007 rendelet a 2007-es és 2008-as év ellentételezésének teljes összegére. A módosító határozatban szereplő összegek összesen 36.828.013 eurót tesznek ki, amely a 2003-2006-os időszak kifizetetlen ellentételezéséből (6.834.477 euró), a 2007-es év ellentételezésének teljes összegéből (14.996.768 euró) és a 2008-as év ellentételezésének teljes összegéből (14.996.768 euró) tevődik össze. A teljes összeg a 11.020301 számú költségvetési tételt terheli, ehhez kell átcsoportosítani a szükséges előirányzatokat.

*
* *

(41) HL L 176, 2007.7.6., 1. o.

83. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0682/08)**Tárgy: Környezeti katasztrófa a görögországi Koroneia-tavon**

A Tesszaloniki megyében fekvő Koroneia-tó – Görögország egyik legfontosabb vizes élőhelye, mely a Ramsari nemzetközi egyezmény és a Natura 2000 hálózat védelmét élvezi – veszélyes mocsárrá vált. Nincsenek benne halak, és madarak ezrei pusztulnak el területén. Ez jól mutatja a tó megmentésének feladatával szembesülő egymást követő kormányok és helyi hatóságok tehetetlenségét. A szakértői nyilatkozatok és tanulmányok szerint a helyi ökoszisztémát és a régió társadalmi és gazdasági életét befolyásoló környezeti bűncselekmény oka a helyi gyárak hulladékaiban és a települési hulladékban keresendő, amelyek évtizedek óta szennyezik a tavat, mivel a biológiai tisztulás nem működik és nem történt változás a növényöntözési módszerekben. A vízi erőforrásokkal való gazdálkodásra és azok védelmére vonatkozó konkrét szakpolitika hiánya vezetett e katasztrófához.

A fentiek fényében szándékában áll a Bizottságnak beavatkozni a Koroneia-tó megmentése érdekében, és ellenőrizni, valójában mire fordították azt a több milliós eurót, melyet a tó megmentésére kellett volna fordítani?

Válasz

A Bizottság már elindított egy saját kezdeményezésű vizsgálatot, hogy ellenőrizze a közösségi környezetvédelmi jogszabályok előírásainak való megfelelést a Koroneia-tó védelme és megőrzése tekintetében. A Bizottság már feltett kérdéseket a görög hatóságoknak a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 97/62/EK irányelvből⁽⁴²⁾ és a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló 2006/11/EK irányelvből⁽⁴³⁾ fakadó kötelezettségek teljesítéséről. A Bizottság már vizsgálja a görög hatóságok által nyújtott információkat, és megtesz minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsa a közösségi jogszabályok megfelelő alkalmazását.

Ami a tó megmentésére irányuló konkrét intézkedést illeti, a Bizottság 2005-ben jóváhagyott egy projektet, melyet a görög hatóságok nyújtottak be segítségnyújtásért a Kohéziós Alap beavatkozásainak keretében, a környezetvédelemre vonatkozó rész alatt (CCI:2005 GR 16 C PE 006, 2005. 12. 19.). „A tesszaloniki Koroneia-tó rehabilitációja” című projektet az illetékes szolgálatok, köztük a Környezetvédelmi Minisztérium is körültekintően áttanulmányozta, miközben környezeti hatásvizsgálatra (KHV) is sor került a 85/337/EKG irányelv előírásainak megfelelően. A 26,91 millió euró összköltségű és 20,18 millió eurós közösségi támogatást élvező projektben szerepeltek egy vizes élőhely kialakítására és elrendezésére irányuló munkák, a tó hidrológiai jellemzőinek javítására irányuló munkák, valamint konkrét kezelőmedencék a terület ipari üzemének előkezelte folyékony hulladékai számára. Azonban bizonyos műszaki és adminisztratív nehézségek miatt a projekt nem az előre meghatározott ütemtervnek megfelelően haladt, és a görög hatóságok nem számoltak be jelentős előrehaladásról. Ennek eredményeképpen a Bizottság mostanáig (2008. szeptember 24-ig) nem teljesített kifizetést. Az elszámolható költségekre vonatkozó legkésőbbi határidő 2008. december 31.

*

* *

84. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0685/08)**Tárgy: Természetes környezetben végzett vizsgálatok géntechnológiával módosított nyárfákkal**

A nyárfákat egyre nagyobb mértékben használják fenntarthatóenergia-forrásként. A géntechnikák révén nagyobb mennyiségű etanolt lehet előállítani nyárfák javított fajtáinak fájából. Ezt a bioetanolt második generációs bio-üzemanyagok előállítására használják.

A géntechnológiával módosított nyárfákról készült tudományos vizsgálat példaként szolgál a Közösség innovatív politikája számára. E szempontból helye van a tágabb értelemben vett lisszaboni stratégiában.

A géntechnológiával módosított nyárfák technológiájának további javítása és optimalizálása érdekében természetes környezetben kell megvizsgálni a fákat. Az ilyen természetes környezetben végzett vizsgálatokat azonban olykor sok kritika éri a géntechnológiával módosított fák kibocsátása okozta negatív hatásoktól

⁽⁴²⁾ HL L 206, 1992.7.22.

⁽⁴³⁾ HL L 64, 2006.3.4., 52.o.

való félelem miatt. Mindazonáltal e vizsgálatokat általában pozitívan értékelte többek között a belga biológiai biztonsági tanács.

Mi a Bizottság véleménye az ilyen természetes környezetben végzett vizsgálatokról és arról a technológiáról, amellyel géntechnológiával módosított nyárfákból etanol nyerhető?

Válasz

A géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) természetes környezetben történő vizsgálatai a 2001/18/EK irányelv⁽⁴⁴⁾ B részében (6-11. cikk) foglalt rendelkezéseknek megfelelően történnek. A természetes környezetben végzett vizsgálatok célja, hogy lényeges információt nyújtsanak arról, hogy a hagyományos növényfajtákhoz képest milyen teljesítmény és tulajdonságok jellemzik a GMO-kat a környezetben. A 2001/18/EK irányelv B része szerinti engedély igénylésekor részletes információt kell benyújtani a GMO-ról, a vizsgálatról és főként az ismert környezeti kockázatokról, valamint az ezeknek megfelelő kezelési intézkedésekről. Az illetékes hatóság értékeli a pályázatot, és ha hozzájárul a GMO kibocsátásához, további kezelési intézkedéseket is meghatároznak. A 2001/18/EK irányelv (6) cikke 9. pontjának értelmében a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a B rész szerint engedélyezett GMO-ból kinyert anyag nem kerül a piacra.

1991 és 2008 között az európai nemzeti hatóságok húsz alkalommal hagyták jóvá géntechnológiával módosított nyárfák szándékos kibocsátását természetes környezetben történő vizsgálat céljából. Az Unión belül e vizsgálatok közül négyre 2002, vagyis a 2001/18/EK irányelv hatályba lépését követően került sor. Egy vizsgálat jelenleg is folyik Franciaországban azt felmérendő, milyen tulajdonságokkal rendelkeznek e nyárfák a bioenergia-termelés szempontjából. E vizsgálatnak az is célja, hogy adatokat gyűjtsön a biológiai sokszínűségről. Úgy tudjuk, végleges döntés még nem született a GM nyárfákkal természetes környezetben végzendő vizsgálatra vonatkozó legújabb javaslatról.

A Bizottság még nem kapott egyéb információt kritikáról vagy esetleges problémákról, melyek a géntechnológiával módosított fák a kijelölt területeken kívüli elterjesztéséhez kapcsolódnának.

Elvben a fás biomasszából nyert etanol hozzájárulhat az Unió éghajlatváltozás-enyhítési célkitűzéseire. További kutatásra van szükség az ilyen „második generációs” bioüzemanyagok előállításának nagyobb hatékonysága érdekében. A biotechnológia módot kínál e folyamat elősegítéséhez, feltéve, hogy az eredményként létrejövő termékek biztonságosak a környezetre és az emberi egészségre nézve. A természetes környezetben végzett vizsgálatokra szükség van ahhoz, hogy a jövőben esetleg jóváhagyják az ilyen termékek kereskedelmi termesztését.

*
* *

85. kérdés, előterjesztette: Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Tárgy: Az európai almatermelők helyzete és a sűrítmenyekkel kapcsolatos minőségi kritériumok

Milyen sajátos érdekek irányítják az Európai Uniót akkor, amikor az importőrök érdekeit veszi figyelembe a saját tagállamainak almatermelőivel szemben, míg az Egyesült Államok saját gazdái védelmének érdekében a 65 FR 35606 és 70 FR 22694 számú szövetségi rendelet szerint 51,74%-os antidömpingvámval korlátozza a kínai almasűrítmény Egyesült Államokba való bejutásának lehetőségét? Megengedhetőnek tartja-e a Bizottság, hogy az Unióba importált alacsony savtartalmú (pl. kínai) almasűrítményt a Tanács 2001/112/EK⁽⁴⁵⁾ irányelve szerint művi savval (citromsavval) javíthatják fel az európai feldolgozók, a korábban megszokott magas természetes savtartalmú lengyel, magyar, ausztriai, olasz, román, spanyol és portugál almával szemben?

Válasz

Az Egyesült Államok (USA) antidömpingvámja ad hoc intézkedés a tisztességtelen kereskedelem ellen, és nem egy olyan általános politika része, amely a hazai termelőket részesíti előnyben.

Bár az Egyesült Államokban (USA) az összes kínai termékre vonatkozó vám 51,74% (antidömpingvám), ez mindössze néhány kínai cégre vonatkozik. Ráadásul számos kínai exportőr támadta meg bírósági úton az Egyesült Államok intézkedéseit; ennek következtében a rájuk vonatkozó vámot 2004 elején csökkentették

⁽⁴⁴⁾ HL L 106, 2001.4.17., 1–39.o.

⁽⁴⁵⁾ HL L 10., 2002.1.12., 58. o.

vagy eltörölték, ami azt jelentette, hogy az Egyesült Államoknak kamattal együtt vissza kellett fizetnie a letétbe helyezett vámokat. A kínai almalé gyakorlatilag vámentesen jut be az Egyesült Államokba (az USA legnagyobb kedvezményes (MFN) vámtétele), míg az Európai Unió (EU) (az általános preferenciarendszer keretében)⁽⁴⁶⁾ 25,5%-os vámot vet ki az Unióban forgalmazott kínai almalé fő fajtájára (almasűrítmény).

A jelenlegi alacsony áras helyzet láthatólag a kereslet csökkenése következtében alakult ki, mivel 2007-2008-ban nem volt nagy a kínálat (keves import és alacsony uniós termelés). Ennélfogva egy antidömpingvám vagy egyéb kereskedelemkorlátozó eszköz gazdasági szempontból nem indokolt. Ami a citromlé használatát illeti a gyümölcslésűrítmény savanyú ízének szabályozása céljából, az ilyen jellegű használatot a 2001/112/EK irányelv engedélyezi.

*
* *

86. kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0689/08)

Tárgy: A Cariforummal kötendő gazdasági partnerségi megállapodás – rendelet visszavonása

A Bizottság jamaikai külképviseleti hivatala főtthkárának augusztus 29-én a Jamaica Gleanerben megjelent kijelentésére hivatkozva meg tudja-e a Bizottság erősíteni, hogy a Cariforum-államoknak preferenciális EU-piacokhoz való jutására vonatkozó rendelet nem veszti hatályát, hanem egy tanácsi határozat szükséges, mielőtt a rendeletet vissza lehetne vonni?

Válasz

A Bizottság megerősíti, hogy a Tanács 1528/2007 rendelete⁽⁴⁷⁾ nem veszíti hatályát, és csak a Tanács határozatával helyezhető hatályon kívül.

*
* *

87. kérdés, előterjesztette: Johan Van Hecke (H-0690/08)

Tárgy: A banánra kivetett uniós vám csökkentése

Az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség (AKCS) országainak banántermesztői tartanak a latin-amerikai termesztoők arra irányuló kísérleteitől, hogy az Európai Unió csökkentse az általuk termesztett gyümölcsre kivetett importvámot. Ecuador, a világ legnagyobb banánexportőre októberben újra akarja indítani a tárgyalásokat az Unióval. A tárgyalat banánmegállapodás a banánra kivetett uniós importvámokat 176 euró/tonnáról 2016-ra 114 euró/tonnára csökkentette volna.

Az AKCS-banántermelők attól tartanak, hogy kiszorulnak az európai piacról, ha az uniós vámkat csökkentik. A latin-amerikai banánok nemcsak olcsóbbak, hanem állami támogatást is élveznek. Bár a világpiacon értékesített 17 millió tonna banánból csak 0,9 millió tonnát termesztenek az AKCS-országok, jövedelem és munkahelyek tekintetében a helyi gazdaságok a banánexporttól függnnek.

Komolyan veszi a Bizottság az AKCS-országok aggályait, és figyelembe veszi ezeket az Ecuadorral folytatott és egyéb jövőbeli, a banánra kivetett vámról szóló tárgyalások során?

Válasz

Az Unió banánra vonatkozó behozatali rendszere évek óta összetett kérdésnek számít. A számos szál között szerepelnek a Kereskedelmi Világszervezetnél (WTO) folyó jogviták, a Közösség által a latin-amerikai országokkal kötendő társulási megállapodásokról folytatott tárgyalások, az afrikai, karibi és csendes-óceáni térség (AKCS) országaival kötött gazdasági partnerségi megállapodások, a dohai fejlesztési menetrend és nem utolsósorban az uniós tagállamok érdekei.

⁽⁴⁶⁾ A GSP+ rendszer keretében a Bizottság a „legnagyobb kedvezményes” vámhöz (értékvámhoz) képest általánosan 3,5 százalékponttal csökkenti a vámot (a konkrét vám változatlan marad). Kínának előnyös e rendszer. Ez azt jelenti, hogy 25,5%-os értékvám mellett exportálhat almasűrítményt, amely az almalevek legnagyobb forgalmat felmutató fajtája.

⁽⁴⁷⁾ HL L 348, 2007.12.31.

A WTO 2008. júliusban, Genfben megrendezett miniszteri találkozásának kudarca révén elszalasztottunk egy lehetőséget arra, hogy megoldást találjunk a banánról hosszú ideje folyó vitákra. A WTO főigazgatójának segítségével folytatott megbeszélések keretében a Bizottság a tárgyalásokon egy kiegyensúlyozott megoldást támogatott, mely figyelembe veszi valamennyi érintett fél – köztük az AKCS-országok – érdekeit és aggályait.

A Bizottság teljes mértékben tisztában van azzal, hogy milyen fontos szerepet játszik a banán a banánexportáló AKCS-országok és egyes latin-amerikai országok életében. A jövőben is egyeztet a kérdést illetően valamennyi érintett országgal.

*
* *

88. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0695/08)

Tárgy: A spanyol aktivista, Remedios Garcia Albert illegális letartóztatása

Remedios Garcia Albertet, aki a latin-amerikai népekkel való szolidaritási mozgalmakban való részvételéről ismert, júliusban Spanyolországban letartóztatták „fegyveres összeesküvésben való részesség”, vagyis a FARC-EP támogatásának gyanújával, majd ezt követően korlátozások mellett ideiglenesen szabadlábra helyezték. Az európai „terrorizmusellenes jogszabályok” értelmében tartóztatták le olyan adatok alapján, melyek feltehetően Raoul Reyes, a FARC-EP a kolumbiai hadsereg által meggyilkolt parancsnokának számítógépéről származnak. E spanyol aktivista elleni koholt vád arra irányul, hogy megrágalmazza és bűnözői csoportokként tüntesse fel a baloldali mozgalmakat, a nemzetközi szolidaritást és megfélemlítse a lakosságot.

Nyilatkozik a Bizottság arról, hogy elítéli-e az egyes személyek és szervezetek ellen az európai „terrorizmus elleni fellépés” nevében indított „boszorkányüldözést”? Szándékában áll elismerni a FARC-EP-t konfliktusban érintett félként, törölni a terrorszervezetek „fekete listájáról” és gyakorlatilag megszüntetni e listát?

Válasz

A 2001/931/KKBP közös álláspontnak és a 2580/2001/EK tanácsi rendeletnek megfelelően a Tanács 2002 júniusában felvette a Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC vagy Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők) nevű szervezetet az Unió terroristalistájára, és e döntés több alkalommal megerősítést nyert, legutóbb 2008. július 15-én. A kérdésben szereplő személy nem szerepel e listán.

A rendelet előírja a listán szereplő csoportok, szervezetek és személyek pénzeszközeinek és gazdasági eszközeinek befagyasztását. Ezenkívül megtiltja, hogy bárki, aki az Unió joghatósága alá tartozik – akár közvetlenül, akár közvetett módon – pénzeszközöket és gazdasági erőforrásokat bocsásson e csoportok, szervezetek és személyek rendelkezésére vagy javára. Amennyiben elegendő jel utal arra, hogy e tilalmat megszegték, a nemzeti hatóságoknak megfelelő bűnüldözési intézkedéseket kell foganatosítaniuk.

Az Unió terroristalistája a Hivatalos Lapban kerül közzétételre. A Tanács a listára felkerült csoportokkal, szervezetekkel vagy személyekkel közli döntésének okait, anélkül, hogy azokat nyilvánosságra hozná. A 2580/2001 rendelet (2) cikke 3. pontjának értelmében a Tanács feladata felülvizsgálni a FARC-ról hozott döntést, ha jelentős változás áll be a körülményekben.

Köztudott, hogy a FARC elkövetett bűncselekményeket, többek között túszoikat ejtett – amely bűncselekmény szerepel a „terrorcselekmények” uniós meghatározásában –, és e túsók közül mintegy 700 még mindig a csoport kezében van annak ellenére, hogy Betancourt asszonyt és 14 más foglyot a közelmúltban szabadon engedtek. Egyéb módon is megsértették az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, például kiskorúak toborzása és taposóaknak elhelyezése által. E tevékenységek tovább folytatódnak és semmiképpen nem minősülnek egy ellenzéki mozgalom vagy párt elfogadható tevékenységeinek.

*
* *

89. kérdés, előterjesztette: Jana Hybášková (H-0698/08)

Tárgy: A feminizmus előmozdítására vonatkozóan a Cseh Köztársaság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Minisztériuma által közzétett, az Európai Szociális Alap forrásait érintő felhívásban megjelenő tilalom

Az „Emberi erőforrások és foglalkoztatás” elnevezésű működési programmal kapcsolatban a Cseh Köztársaság Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Minisztériuma közzétette a 3.4. támogatási területhez (Nemek közötti

egyenlőség a munkaerőpiacon – családi élet és karrier összeegyeztetése) tartozó pályázati projektek leadására vonatkozó 26. számú felhívást. A felhívást a következő kijelentés kíséri: „A projektek természetüknél fogva nem lehetnek politikai jellegűek, és nem szolgálhatnak semmiféle politikai vagy ideológiai célt, beleértve a feminizmus vagy a maszkulinizmus ideológiáit”.

Egy ilyen feltétel nem mond ellent az Európai Szociális Alapból származó erőforrások megszerzésére vonatkozó szabályoknak? Beletartozik egy efféle korlátozó feltétel kivetése egy cseh szerv ESZA-val kapcsolatos hatáskörébe? Ha igen, nem fogalmaz túlságosan szigorúan? Nem mondhat ellent az arányosság elvének, vagy lehet akár túlságosan diszkrimináló?

A feminizmus nem radikális ideológia, hanem inkább egy indokolt szociális elv. A feminista nézeteket felkaroló mozgalmak és nonprofit szervezetek ugyanakkor a fő támogatói és végrehajtói a férfiak és nők számára egyenlő lehetőségeket biztosító projekteknek; e kérdés feltevője attól tart, hogy e szigorúan megfogalmazott feltétel ürügyül szolgálhat a pályázók köréből való automatikus kizárásukhoz.

Válasz

A Cseh Köztársaság pályázati felhívásait és a részletes feltételeket az illetékes irányító hatóság (ebben az esetben a cseh Munka- és Szociálisügyi Minisztérium) dolgozza ki. A Bizottság semmilyen módon nem vesz részt e folyamatban, a kiválasztási folyamat az adott tagállam kizárólagos feladata.

Az, hogy a tisztelt képviselő által említett pályázati felhívás tartalmaz egy kitételt, mely szerint a benyújtott pályázati projektek nem támogathatnak feminista vagy maszkulinista ideológiákat, nem áll ellentétben a programozási dokumentummal vagy az Európai Szociális Alapra (ESZA) vonatkozó jogszabályokkal. Valójában egy ilyen jellegű kitétel felesleges, mivel az ESZA-rendelet⁽⁴⁸⁾ értelmében a feminizmus vagy maszkulinizmus mint olyan támogatása – akárhogy legyenek is meghatározva – nem tartozik az ESZA általi támogatásra jogosult tevékenységek közé.

A pályázati felhívás esetén jogosan határozható meg kikötés a benyújtott projekt típusára és a projektben szereplő tevékenységekre vonatkozóan, azonban a projektet végrehajtó szervezetekre vonatkozóan nem. Egy feminista irányultságú szervezet benyújthat pályázatot a felhívás keretében, és nem zárható ki csak feminista irányultsága folytán.

*
* *

90. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0699/08)

Tárgy: A hajótulajdonosoknak nagy nyereségnövekedést okozó tengeri kabotázs deregulációja

Idén a part menti hajózással foglalkozó társaságok hajóinak tulajdonosai ismét olyan jogszabályt alkalmaznak, mely az emberek érdekeivel ellentétes: a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló 3577/92/EGK rendelet⁽⁴⁹⁾; és az idegenforgalmi szezon lezárultával leszerelik a hajókat, és tengerészeti munkások százait bocsátják el, így tovább súlyosbítják a munkások és a szigetlakók problémáit. Miután hatalmas nyereségre tettek szert a jegyárak és fuvardíjak nagymértékű emeléséből, valamint a „jövedelmet nem hozó hajózási társaságok” megjelenéséből fakadó – az elmúlt 8 év alatt több mint 225 millió eurót kitevő – állami támogatások kínálta aranybányából, a hajótulajdonosok most leszerelik a hajókat, ami által több ezer szigetlakót – főként a távoli régiók lakóit – fosztanak meg a közlekedéstől. Hihetetlen arcátlansággal most a kezükben lévő NGO-kat használják fel arra, hogy további állami támogatásokat szerezzenek.

Úgy véli a Bizottság, hogy a 3577/92/EGK rendeletet el kell törölni? Milyen intézkedéseket javasol a tengerészeti munkások állandó és stabil foglalkoztatásának biztosítására és átfogóan arra, hogy valamennyi sziget közlekedése megoldott legyen egész évben, biztonságos és modern hajók és olcsó jegyek révén?

⁽⁴⁸⁾ 1081/2006/EK rendelet

⁽⁴⁹⁾ HL L 364, 1992.12.12., 7. o.

Válasz

A kabotázsról szóló rendelet⁽⁵⁰⁾ liberalizálta a tagállamokon belüli tengeri közlekedést, miközben tiszteletben tartotta a szigetek felé tartó és onnan induló tömegközlekedés szükségességét, valamint a tagállamokra bízta annak meghatározását, hogy legyen-e közszolgáltatás, és ha igen, milyen mértékű. A közszolgáltatási ellentételezésre vonatkozó közösségi jog alapelvei és rendelkezései előírják, hogy az ellentételezés nem lehet több, mint amennyi szükséges a közszolgáltatás költségeinek fedezéséhez, számításba véve az üzemeltető bevételeit és ésszerű mértékű nyereségét.

E háttér ismeretében a Bizottság nem lát kapcsolatot a tisztelt képviselő által említett hajótulajdonosok állítólagos gyakorlata és a kabotázsról szóló rendelet között. A szóban forgó gyakorlatok – amennyiben valósnak bizonyulnak – inkább megsértenék, mint végrehajtják a rendeletet, melyet a Bizottság nem tervez hatályon kívül helyezni.

Szem előtt tartva az európai tengerjárók nagyfokú koncentrációját a Közösségen belüli tengeri közlekedési szolgáltatások terén, valamint tekintetbe véve azt, hogy e területen elő kell segíteni a foglalkoztatást és meg kell előzni az esetleges hiányt, a Bizottság szolgálatai útjára indítottak egy széles körű tanulmányt e szektor további vizsgálata érdekében⁽⁵¹⁾. E tanulmány célja, hogy ezen ágazat gazdasági és szociális helyzetét egyaránt részletesen bemutassa. Ennek alapján kerül megítélésre, hogy alkalmas-e egy esetleges jövőbeli intézkedés e terület foglalkoztatásának javítására.

Amint korábban említést nyert, a kabotázsról szóló rendelet értelmében a közszolgáltatás mértékéről és minőségéről a nemzeti hatóságok döntenek.

*
* *

91. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0701/08)

Tárgy: Különleges kiadatás

Milyen lépéseket tett a Bizottság annak érdekében, hogy végrehajtsa valamennyi ajánlást, melyet az Európai Parlament tett a Bizottságnak az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló 2007. február 14-i állásfoglalásában (P6_TA(2007)0032), főként annak 193. bekezdésében, melyben a Parlament arra kérte a Bizottságot, hogy „emberi jogi szempontból értékelje a tagállamok terroristaellenes jogszabályait, valamint a tagállamok és harmadik országok hírszerző szolgálatai közötti formális és informális megállapodásokat, vizsgálja felül azokat a jogszabályokat, amelyek a nemzetközi vagy európai emberi jogi szervezetek megítélése szerint az emberi jogok megsértéséhez vezethetnek, és terjesszen elő intézkedésekre irányuló javaslatokat az ideiglenes bizottság hatáskörébe tartozó ügyek megismétlődésének elkerülése érdekében”?

Válasz

A Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló 2007. február 14-i állásfoglalásnak (P6_TA(2007)0032) és a benne megfogalmazott ajánlásoknak.

A Parlament állásfoglalását követően a Bizottság számos lépést tett. Amint a P-2601/08 számú írásbeli kérdésre adott válaszában is szerepel, a Bizottság levélben emlékeztette a lengyel és román hatóságokat azon kötelezettségükre, hogy hatékony módon kivizsgálják az országaikban működő titkos fogolytáborokról szóló állításokat. 2008. augusztus 5-én a lengyel hatóságok tájékoztatták a Bizottságot a bünyogi nyomozás megindításáról. 2008. június 24-én a román hatóságok átadták a román szenátus vizsgálóbizottságának jelentését. A Bizottság kapcsolatban áll a román hatóságokkal, hogy további, egyértelműbb tájékoztatást és magyarázatot kérjen.

Ami a légi közlekedést illeti, a Bizottság 2008 januárjában elfogadta a „Menetrend az általános célú és üzleti repülés fenntartható jövőjéhez” című közleményt, amely világosan megkülönbözteti a „polgári légi járműveket” és az „állami légi járműveket”, közvetlenül hivatkozva a Parlament 2007. február 14-i állásfoglalására. Továbbá a légiforgalmi irányítás terén 2009. január 1-jén lépnek hatályba a Bizottság egységes európai

⁽⁵⁰⁾ A Tanács 3577/92/EGK rendelete (1992. december 7.) a szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról, Hivatalos Lap L 364, 1992.12.12.

⁽⁵¹⁾ Várhatóan az év vége előtt elnyeri végleges formáját.

égboltra vonatkozó végrehajtási szabályai, amelyek közös repüléstervezési követelményeket rögzítenek. Ez újabb eszközt jelent a légi járművek európai légtéren belüli tényleges mozgásának követésére, valamint megoldást nyújt olyan helyzetekre, melyekben az európai légtérbe belépő légi jármű nem rendelkezik repülési tervvel.

Ami a tisztelt képviselő terrorizmusellenes jogszabályok értékelésére vonatkozó kérdését illeti, a Bizottság jelenleg általános vizsgálatot folytat az egyes tagállamokban jellemző helyzetről a „büntetőjog, igazgatási és eljárási jog és az alapvető jogok terrorizmus elleni harcban játszott szerepét” illetően, és e célból 2007. december 18-án minden tagállamnak kiküldött egy kérdőívet⁽⁵²⁾. Minden tagállamból beérkeztek már a válaszok, ezek kiértékelése jelenleg is folyik.

*

* *

---

(52) E kérdőív hozzáférhető a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságának internetes oldalán:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm